దేవగాంధారి ॥ పల్లవి ॥ అందు[?]కుం గాదు నిన్నడిగెడి ముందరి పనులకే మోక్షంగాని ॥—॥ సకలలోకములు రూపు
మైననీవు । నాకని నన్నేలితి కావలెననివా । మోకరి వైభవమెల్ల మోచియుండిననీవు । అరదననాపరభాకాలాంపననివా ॥ ౧ ॥
పలుజీవులకు నెల్ల ప్రాణమైననీవు । నాలబునాలోనుండ మెల్లనని వా । కలిగి బ్రహ్మాదులను కనిపించిననీవు । పిలుచనైన
నన్నుంచెంచననివా ॥ ౨ ॥ వరుస నందరికి నీవు వరదుండవైననీవు । యిరవైవరము నాకు నియ్యననివా । యిరవు వేకట్వా వి
ంకటేశ నాకు నిహమెల్ల । కపుగా తొనిచ్చితి వికడమలు గలవా ॥ ౩ ॥ ❁ ॥ గుండక్రియ ॥ పల్లవి ॥ నీవేషునుండవు నేమిక
డిబోని । యెవలంగాచుదయెన్ని కనికు ॥—॥ మోక్షినంది పను మోచిన తప్పులు అన్ని । మోక్షద నిపాదములకు నిడే ।
అ చిక్కిన వారిప్పై చేరిదయగలుగు । అని । చిక్కితి నీయునిచేతికి నేను ॥ ౧ ॥ చెప్పినంబాయును సిబిన పాపము । అని । చెప్పెదనా
౧ డు ప్పచేంతలివే । యెప్పుడు చనవరి యెంగిలి జిన్నను । చిప్పులుం బ్రసాద జీవినని ● ను ॥ ౨ ॥ కాలిచినపతిచే కానరప్పిం
చును అని । కాలిచితి నిదాసులు ● మోంచి । యెల మిత్రా వేంకటేశ్వర నీనిపు । బలువగు ● సూత్రపు ప్రతిమను నేను ॥ ౩ ॥ ❁ ॥
బౌళి ॥ పల్లవి ॥ కరుణించి నీవుగాంగాంగా చితి[?]గాక । శరణని విన్నవించ సంగతులా నాకు ॥—॥ జిడ్డనైనెంజేరి నడి మ్మరిచేంతలకును । జ
డిగా యీనరకాలు చాలు నానాకు । పుట్టిన నాజన్మములు పాసంగంగ ప్రాయంబాతే । అడ్డి వనములు తాడి[?]కు తెల్లాంజాలు
నా ॥ ౧ ॥ కడిలిసినాడిది కల్ల తెంచ్చి చూచితిను । మోదల యీభూమి యైనా మోంచునా నన్ను । అదనని నా[?]చరించ్చె అనాచారపు దెంగిలి ।
నదులజలాలు పానముకాయం గలవా ॥ ౨ ॥ తాలు తనిండలంచిన ద్రాహాలకు మాంకు తెల్లా । యిలంగొల్లులు సిబినాయిందుంబా
యునా । అలరిమరిదిక్కలేరని త్వవేంకటేశ్వర । తెలిశినిచినాకు దిక్కేకాచితివి ॥ ౩ ॥ ❁ ॥ మంగళకౌశిక ॥ పల్లవి ॥ యీడిబోకినిం కాను । సాధి
ంచిన సకలము జయము ॥—॥ యెడితుడ యన్నందుముసుసును । ఆడికిన[?]నాడి హరిమాయ । సాధించిసు జన్మనియ్యేతి । యీడేసవిడకి
నయిపామెపరము ॥ ౧ ॥ బలిమిడిభవములంబాయంగ । కలిగిన ద్లెల్లాంగవర్గంబు । నిలుకడతోని మగలుండ్లేతి । వలసినబాధని వాడి
కి సుఖము ॥ ౨ ॥ తనివెడిత సుభాగములకు । తనలోపల నెడ్డ విషము । చనవున నాశరణు చొచ్చితి । వెనుకొనెనిదె శ్రీవేంకటవిభుండు ॥ ౩ ॥ ❁

గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ బలవంతుండవు నీవు పట్టిన దియాడేరను। యిల మీదా దాసుండనైతి యింకం బోడు సుమ్మీ॥ ⸺॥
స్వామి నాలోని చంచల గుణములివి। యేమి మానవు యెంతైనాను। నీమాయ మహిమో నీకుంబ తాకైనదో।
నా మనసులోం గొంత్తనలు సున్నదో॥౧॥ దేవా పంచేంద్రియాలు తిరిగి వులనుంచిట్టి। నీవే నాయెడలా నుదిం
డ్డకుండ్డంగా। యీవేళం దరిగాదో యిది నీవి నోడమో। నాహాళ్లి మందబుద్ధినయని య్యుదో॥౨॥ అప్పానేండొల్లి
అజ్ఞానినైనడే। తప్పా నేండు గావతగదా నన్ను। చెప్పి నా మాద వినుత్రా వేంకటేశ్వరనిపు। వొప్పునదియాత్మ వాల్ల నన
రాడు॥౩॥ ✤ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ అయ్యో యేమరి నేనాండప్పుడి మ్మైవుండ్దినో। అయ్యుద నిదాని నైతి ఆదరింతుగా॥—॥
అల్లనాండు బాలుండవై ఆవులంగాచేవేళ। చిల్లర దూడనైతి చేరికా తువుగా। వల్లెగా వియుండవై కిపప్లైలా నుండె నాం
డు। గొల్లెతనయినా నన్ను హ డుకారదుగా॥౧॥ మొరిమి రామావతారవేళ రా యిరప్పునై నాకాలు మోపిబ
దికించికా తువుగా। వాలిసు గ్రీవుల వద్దవానరమ్మై వుండినాను। యేలినన్ను ంబనిగొని యీడితుర్కవుగా॥౨॥
వారిధి లోను మచ్ఛమావతారములైననాండు। నిరులో జంతువునైనా నీవుగాతు గా। యీరితి త్రావేంకటేశ
యని తివినన్ను నిట్టి। మోరతొపున నిన్నాళ్ళుమోసపోతింగా॥౩॥ ✤ ॥ సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ యెక్కడి పురాకృతము యెమిసేసేని।
యెక్కడా బహువుని బంట్లైయుండి నాంజెల్లును॥—॥ నీవల్లనంబుట్టెను బ్రహ్మా నివుసిరిన దిమాయ। భావించి నిఖిలలో
లోని బ్రహ్మాండాలున్నా భావింపు నివివిరవు రమ్మని నటైంబనులు। దైవమా యిది యెరింగి నిదాసుండనైతి ని॥౧॥
భూమినిడి వులు నీవు పుట్టించిన ధర్మ్మతము। త్రామంతుండ వివ్విద నిసెసిన రెచ్చును। యెమి దివాండు యెవ్వుండు
యెక్కడి మృత్యువు మనోహరమజవద్ద మింతరగాయి బొచ్చితిని॥౨॥ యెదంబ్బూచినా నిత్యాసు తెక్కడాం జెడు పవిడు। యీ
పవిపుత్రావేంకటేశ నిపను। యెడవిధియె డప్పుగా మెక్కడిది నరకము। జాడతొని ముద్రనాభుజములధరించ్చితి॥౩॥ ✤ ॥

మాళవిగౌళ ॥ పల్లవి ॥ కర్మమందే మారుమాయ గప్పెపుగాక । కర్మము ధర్మము నికల్పితమికాదా ॥ — ॥ బ్రతుకు సమం
దుంచ జొచ్చిన పరితృప్తి తుల్య దుఃఖంబా । మతి నారాయణ శాస్త్రము మానుమం దుమాన దా । కతలు గాజల ఘలు కష్మం దెరా
ద్దగా వా । యితవు నిరున్నతి యెపని య్యనానాను ॥౧॥ మల ఖ బ్రహ్మా మాయను మారు మాయశాయ వా । అల ద్రాప
డికిం జిరలత్తు యమం ష్టుం గావా । కులగిరులు నిలతాకుం గ్గమం డ్డుంగుం గ్గవా । యిలనికు వలశ్శితి యెపనియ్యనానా
ను ॥౨॥ యిట్టిది విధి యనరాదిది యాం గ్రాదన రాదు । పట్టి నివు డలంచిన యుద్దం గానె । యిట్టె శ్రీ వేంకటేశ యుం డ్డ
రిలోన నుంగావు । యెద్దునికు వల్లిన యెపని య్యనానాను ॥౩॥ ॥ సారంగనాట ॥ పల్లవి ॥ అట్టి వాం డంగ నఖ హారి నివా
సుండన్నతి । వాట్టిన యపరాధము లెట్టింటు శౌవళమా ॥ — ॥ యెన్ని వేరాత్మనం చిత్తి యెమి దండి రని తప్పు । పున్న తినితె
ఆ ౨ ంక నైతి పూరకే పావు । పన్నిపగ [illegible] సిరి వచ్చి బలవంతుని మరుం గు । తన్నుం దానే [illegible] చొచ్చితి సుడక్కి పావుం బును
లూ ॥౧॥ వాడ్డిన నెమ్మెల్లాంది [illegible] నివూని నరులా మునకు । బిడ్డం బేరు విడ్డితి నుబితివా [illegible] ను ను । అడ్డమ్మై జగడనాధి ఆడదా
నిమాదలాడి । ముడ్డి మింం దికెత్తుకొని మోక్షితెని పావునూ ॥౨॥ పాపమి కూడుగను [illegible] పద్ది నారాయండ్దను । చెపట్టి వైకుం
ఠ మిచ్చి చెరి రాచితి । యెపున శ్రీ వేంకటేశ యిడి నిపానిను । మూంపుననియచ్చు మాం చిముం దరని లిచితి ॥౩॥
గుజ్జరి ॥ పల్లవి ॥ యిన్నియు పాయములింక నెడ కెక్క శ్రీహరి వన్నినిమరం గుచొచ్చి పాయకుండెం గాక ॥ — ॥ అనంతకో
టి జన్మములం ఘ్నం జేసిన పాపములు । మోనసిని నొక జన్మమున నింగినా । నసిఖిక మానుపట్టానమున నిండుక్కెయం బొతె ।
పనివడి ముంత్తని దబడబాగ్ని ఆపునా ॥౧॥ పరస్థకవి వెల్ల వ్రాంతకుంభిపాకరాక వాలు । వాక్షది పొననని [illegible]
పుత్తరించెనా । తక్కక నిండి ఘోర తపములు శాయం బొతి । గక్కన జలధి బుట్టి కాయనిండినా ॥౨॥ బలు శ్రీ అనాది విశ్వ హారి
న సంహారము । తలమోచి నిండింత లోతప్పి వికనా । నిలవై శ్రీ వేంకటేశ నెండు పుణ్యమంష్ఠితి । చలం గ్గిపెను [illegible] డించి చాదల
డ్డన ॥౩॥

గుర్జరి॥పల్లవి॥యెదువనిద్దించునిపనులుయెవ్వరవిన్నానవ్వు దురు।తడుకుననుండ్డదదాలిగొంతయదతలంపులు మొదలె
మాడుగులు॥—॥నివిబ్రహ్మాండనాథుండవునిమకరమకరమను।యీవలనిప్రత్యక్షముగొంటెదనిక్కడికెక్కడఆసంగతం।
ఆవడింబునింజేసినవైతినపరాధంబులువివిలు।కావవనుచునినిన్నంబలికెదనుకడుసాహసుండంగానినను॥౧॥
నిక్షమునివ్వుప్రతంత్రుండవునిమాయాపరతంత్రుండనూ।యిక్కవనిప్పైభక్తిసేఖడనుయెక్కడికెక్కడఅసంగతం।యిక్కడనిమో
చినదికెక్కినంగనిడుజ్ఞానలడిశరిరము।కక్షించిదినుధ్యానముసిసిడకడుసాహసుండంగానినను॥౨॥హెచ్చినదిచిత్త
ముగానాయిచ్చినభాగ్యముడెలియా।యిచ్చులనిబయలకుమోరవిద్దడయెక్కడికెక్కడఅసంగతం।కచ్చుపద్దిశ్రీ
వెంకటనాయకకరుణించితివిదునననువి।గచ్చులవూరకెనిన్నంబాగడెదనుకడుసాహసుండంగానినను॥౩॥✿॥
మంగళకౌశిక॥పల్లవి॥డివనా వల్లగుణాముతెలిశికాచిననిది।యీవిద్దితనము మానియిద్దనన్నంగావవె॥—॥ని
రుపేనామంగలితినిద్దననింద్రియ ములబారింబడిబంద్దనైపంప్పుసితునా।అరితెని నెవివికెన్నితిజాయవుమెను।కారి
బ్రహ్మమనినమ్మికొంక్షకగర్వింతునా॥౧॥నాలొబుద్దిగలిగితినలింగామక్రోధములు।యీలిలనానొమ్ములనియెన్నకొ
ందునా।తాలిమినాయందుమంచితనములుగలిగితి।మూలనున్ననాకమర్మములెకద్దివెసునా॥౨॥చిత్తమేకైవశమైతిచె
రిసుఖదుఃఖములు।మత్తుండనైమరచియెమరివుందునా।అత్తినశ్రీవెంకటేశఅంతర్యామివినివు।తత్తరవునాపసత్తగనివేరం
గవా॥౩॥✿॥బౌళి॥పల్లవి॥చదివెవివిధములాచారముమదింబద్దడు।మదనాతురుండనాసుమంచితనమెడి॥—॥ముద్దయొప్ర
ముగానినిమోంచితిండాలునిమ్మలు।అజ్ఞబ్రదికినసెలాసలుబట్టు।జట్టిగాంబ్రాణాముతిప్పుచావందివెరతునిను।యి
ద్దియజ్ఞానికిజ్ఞానమెద్దుగలిగిని॥౧॥కావలనుచుంగారికదవునించ్చినరుచి।యీవలహెయమ్మెవెళ్ళియెంజూడ
ంగానె।డావతిమనసందుకతనిలింగానిణాయడు।భావించినన్నెరంగనిబావమలింగినా॥౨॥యోనిగతుండన్నెపుట్టియానికి
మగన్నండనైతి।పూనిలొకబండండనెబుద్దెరింగినా।నినాయెంతపిన్నెరంగనివెవిచారించికావు।శ్రీనిధిశ్రీవెంకటేశచిత్తిల్లానివాండను

దేసాళం॥పల్లవి॥నన్నునింత్రగాగడించినాయమూడిగవిడువ।అన్నిదరక్షించుచూఁగా వెలిఅంతర్యామి॥—॥నావుమ్మవాష్టినవా
ండుచుద్దిచుద్దివిధువెల్లా।కమ్మరవెదకినదికన్నదాంకాను।నమ్మినఅజ్ఞానములానన్నుంబడవిసుకొనిఅమ్మరొవ్రూరకపు
ండ్డురాఅంత్తర్యామీ॥౧॥వాడబేరమాడివాండువాక్కడరిచెరిచి।పాడినయదర్మముగాచికొనినది।యీడనెప్రపంచము
లాయిద్దినన్నదరిచెచ్చి।వాడకరావంగరాదావాయంతర్యామీ॥౨॥చెరివుష్టి।అమ్మవాండుచిద్దువింగనండదు।వూ
రకిద్రావింకదిరవాచికతొడ।ఆరయనన్నుంబుద్ధించినద్దివాండవునా।భారమిరితినెనమొవుమింకనంతర్యామీ॥౩॥
లలిత॥పల్లవి॥యిచ్చితివితొల్లెనాకు యియ్యంగలవన్నియును।మచ్చికనిశరణాన్నమూత్రమెచాలూ॥—॥సామీప్యము
అ నడుగసారూప్యమునడుగ।కామించిసాయుజ్యసాలోక్యములడుగ।భూమింగానిపాతాళంబునంగానిదివిం
౨ గానినామూననిదాసుల లోనసహవాసమియ్యవె॥౧॥కాయసిద్ధినడుగకర్మఫలమడుగ।ఆయడడెపప
జిములవియడుగ।యీ [illegible] యడనెండెకానియింకక్కనాండ్లైనాంగాని।[illegible] బెయారనిదాసులసివనాకు
నియ్యవె॥౨॥ధ్రువుండవునివిమూపండెలిపెయాబాప్పలు।శ్రీవైష్ణవులెగతిబిక్కినవిభు।శ్రీవెంకటేశ్వరజీవముబారముని
డిపావనమ్మితిమింకపలుచింతవేల॥౩॥బౌళి॥పల్లవి॥నాగుణాలుదలంచకనిగుణాలెతలంచుకొ।యిగతినిమూన
రాదుయింకనైనాను॥—॥తెచ్చినాగురుండునిన్నుతిరువారాధనకాయ।నిచ్చినాండుతలంచుకొయింకనైనాను।అచ్చు
మోబిదాసునింగ్గానంగవింఛ్ఛిరినిదాసు।విచ్చులనన్నుంజేపద్మమిండులకునైనను॥౧॥శరణాగతరక్షణాచా।అతి
నిభక్తులకుపంగా।యిరవుగాండలంచుకొయిడియైనాను।తిరుమంత్రమినన్నుండెచ్చినిజామునగంజేసె।యెర
వులెరకాచుకొయిందులకైనాను॥౨॥యిద్దెఅభయహస్తమెత్తివెప్పరికింగా।యెద్దనెడుదండలంచుకొయిడియె
నాను।గద్దిగాశ్రీవెంకటేశడునినాసమంధమె।యెద్దయినాండలంచుకొయింకనైనాను॥౩॥

భాశి॥ పల్లవి॥ హరి నీవు నామములెంచ్చు మెచ్చివు అన్ని ధర్మములు చెప్పుడునా। దాసవందమొక్కి నిదాసుల తోడ తుచ్చుపు నిబంత
చెప్పుడునా॥ — ॥ అల్లనాండు నీవుమైల న్నబాక్కయ్యనం దుకౌన్నను ద్దిచెప్పు డునా। గొల్లెతలవాడ చింకడినితప్పు కొరిచెని
నడిచెప్పు డునా। వెల్లవిరి గా శివల్లెలా వవి వెన్నముచ్చిములు చెప్పుడు నా। తల్లిబిడ్డనెక్క వావిగంజైశినధర్మపుతగవు
చెప్పుడునా॥ ౧॥ మొండి మానవై ఆంకదికిం జిన్నమిాలందిన్నను ద్దిచెప్పు డునా। పాదించి నిసరిబావమరండికిబ
ండ్డిరొప్పినడి చెప్పుడునా। గాండవుదసురకామినుల తోడకల్లలాడినడి చెప్పుడునా। యీాదు వేద్దకొని నీవు బాయడా
నియంగ్గిలిడిన్నడి చెప్పుడునా ॥౨॥ డినవు త్తింబా యిబవిచక్రివతొండిరను కొన్నడి చెప్పు డునా। ఆనించిద్వాస్తిపాదాలునిమ
డనందం గద్దుకొండ చెప్పుడునా। దానవాంతకలిం వెంకదెశ్వి రెడ్డైవచునినిన్నుం జెప్పుడునా। పానిపట్టి కరణాండెంగాబిరు
వరమెశాంత మ్ముచెప్పుడునా ॥౩॥ ॥ శుద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ మడింండియను చు ధర్మరాజుండు భ్రుమసునదా।
యెఱుకతొడిబి వెరమెప్పరి యండ్డున్నడి॥ — ॥ గరుడవాహానము క్కిమనబా గొనివరకి। తిరిగినా నమ్మరైరిడి
వుండవని। నరకాసురునిం జంప్పునాంతులంబడా పవిలి। విరసి పెండ్లాడినడి వివెకించరైరి॥ ౧॥ బలుశంఖచక్ర ము
లుపట్టి బాలకులండెచ్చి। తిరిపినానమ్మ రైరిదెవుండవని। నాలుగు విశ్వరూపముచూపి అగ్రపూజగాని। వెలయునిమబా
మలు వివెకించ్చరైరి॥ ౨॥ పక్షనద్రోవదింగాచి బ్రహ్మాచిమొక్కించుకొని। డిక్కైనానమ్మరైరిదెవుండవని। దక్షిణశ్రీ వెంకదిశయింద్ద
రికి వరము లిచ్చి। వెక్కసమైతిన్నాండు వివెకించరైరి॥ ౩॥ ॥ శుద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ నెమునికన్నుల మానివు మాలావెవా। యీామి
రలనెమమ్మయిలుకొండ్డగారా॥ — ॥ ధరణిభిషణుండు మిాతల్లికడవాండా। నరతిఘుందికన్నరండు నితండ్రివాండా। యిరవైద్రువు
ండుమిాయిల్లాలికడవాండా। ధరాన్నమాండలొనెసరుధంగాచితిచి॥ ౧॥ మున్నిదికబద్ధనిపముచ్చనుమరాలా। మిన్నకవృద్ధవుండవుమిా
మెనమామా। పన్నినవురుతనిసపాయగానిచుడ్డిమా। యెన్నంగళిరలనెల్లనింతలామెచ్చితివి॥ ౨॥ అహల్యనిమాంతువాశిక్షరుండుగాడు
కా। విహరించనివు శ్రీవెంకదిపుండా। వహిముత్తాతలానిచివరములు గాన్నవాపమబానిందులకెఖానిమరుంగుబాచ్చితివి॥

చౌళి॥ పల్లవి॥ వెన్నలు దొంగిలు నాతివేటి వానివు। విన్నకన్న జాడగాడు వేటి వానివు॥—॥ మొత్తియ జ్ఞానంబున మిమ్మొల్ల నిజి
వుల। విఱిడి పైమోంచివు వేటి వానివు। వెత్తినారచిప నుడివితి నిచిరనివు। వెత్తు తినిచుద్దమ వైవేటి వానివు॥ ౧॥ బందుసైన
వారికెల్లాంబరతంత్రుండవై। వెంద్ద వెంద్దండి రిగివు వేటి వానివు। అంబ్జిరెండ్ల వుచెలు నియడు పులకి మెచ్చేవు। విండ్ల
నూపునప్పు వచ్చి వేటి వానివు॥ ౨॥ పావనమైలోకులెల్ల బడుకుండం దంచిపలు। వివెలు వద్దకొంబివి వేటి వానివు।
శ్రీవేంకటగిరి నుండవై చెరివరము లి[illegible]చ్చేవు। వివిగ నెవ్వరికైనా వేటి వానివు॥ ౩॥ ॥లలిత॥ పల్లవి॥ సర్వేశ్వరుండవు
స్వతంత్రుండవు నీవు। సర్వోత్తముండవ నన్ను చూడంగాదవే॥—॥ శక్తికలిగితే నీసరు సరివుండంగానా। యుక్తికలిగితే నీ నూడలు
ఆ మాతునా। యుక్తియు శక్తియు నీకడివి కనిభక్తుండనైతి నన్నుం బాలించవే॥ ౧॥ బహువుణ్యుండనైతి బ్రహ్మపద్దమిలనా। సహ
౪ జవిజ్ఞానినైతి సంసారి గాదు నా। విఖ్యాతపుణ్యజ్ఞానవిము ఖుండంగ నర నీన శరయ నుండ్వరకొండిం
ంగాదవే॥ ౧॥ శ్రీవేంకటపతి నీ వు చెలినప్రతిమ యింతే। నీవెఱుంగని దితెడు నెవ వునాయందు నెడి। భావములప
ల నీవె పైకాని బుద్ధియుర్యుంగా। నీవాండనను కొరడి నిండు గాదవే॥ ౩॥ ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ నినైతి నిడి పడు ని
పలిలామాత్రమింతే। మానకనన్నిలు కామ్మ మాధవ గోవిందా॥—॥ నీవు నన్ను మన్నించితి నిమపామలొంగొంత్తా। యూవల
వలితియటా నాయూలాభమిలా। కావించి పాల జలధి కడను క్కతుం ప్పుడు। వివిగ విడలించితి వలితియండులపు॥
౧॥ వేడ కర్మినైనా నన్ను వెనకవేసుకొందివు। గాడవ నిరువచ్చినా కొంక్కనింబికి। గడుసు దొంగ్గైనవాం డొ
క్కండు కొండ్లా దాంగితి। యుడమిచ్చినకొండ్ల కుపిానమయ్యోనా॥ ౨॥ కండ్లువ శ్రీవేంకట దేశికవ
గొరసము నాపై చిండ్డ రాదా అనుమానచింత్త వెంబికి। యుండ్లరిపైనూవ్పుండు యెండ్లలుగా ఖతిను। అ
ంగుకొన్నకెరగొలు అగనిబాయూనా॥ ౩॥ ॥

పాడి॥ పల్లవి॥ రామచంద్రా రామభద్రా రఘువీరా। నిమహామడవిశ్రా నింజివారు॥—॥ అరయ జడయువు నకప్పి
మోక్షమిచ్చితివి। హరుని విల్లు విరిచి అలరితివి। యిరవైరాతికిం బ్రాణమిచ్చితివింత చిన్నినా నరుండంద నుండిరిగా
నాండివారు॥౧॥ నెమ్మదిసరయు వులానించితివైకుంఠము। పమ్మి మారుతికి బ్రహ్మపద్ద మిచ్చితివి। దుష్ములుగరా
క్షసులందు త్తము పసిబతివి నమ్మిరిగా రాజవంద్య నాండివారు॥౨॥ యిందునుంజెడనిపద్ద మిచ్చితివి విభిష
ణునికి కండి పరశురాముని నంగవించితి। యిందునె శ్రీవేంకటపతియ రంగ కదశరథ। నందనుండియ నిరిగానా
ండివారు॥౩॥ ॥ శుద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ యిమానడుగనుల్లయిచ్చుకొండ్డలననుల్ల। రామమిచ్చునివిచ్చితికైవల్య
పదము॥—॥ పుద్దుగులకువెరవభూమిలోనహరినిపు। అద్దినిదాసుండనినైతింజాలు। వద్దికినిజాతినైనా వెరవనినా
మములు। వాడ్డినానాలికవి[?] ండనుండితింజాలు॥౧॥ వేదవంబాపముల[?] కు వెయ్యినా హరిని। యదా[?]శ్రీ
ంకర్మమిచ్చితింజాలు। వెఱవని[?] ంద్రియములవెతలకునివాత్మ। నుబికబాధను[?] ండపైవుండితింజాలు॥౨॥ యె
లోకమైనవెరవ యుష్టవశ్రీవేంకటపతి। పాలించునిక్రుపనాప్తింబారితింజాలు। కాలమెప్పినవెరవ కర్మమెప్పినవెరవ। యెవి
నవిదాసులు నన్నియ్యుకొంప్టింజాలు॥౩॥ ॥ భూపాళం॥ పల్లవి॥ భారము నిప్పవిశ్రీబ్రదిరి యుండు దిమిలు। నారాయణుం
డనివినాపంగలవనుచూ॥—॥ శరణాన వెర్య[?]ముజముంగాబినద్ను। వరుసద్రావతిపడివచ్చెవంద। హరిక్రుష్ణయనవెర
పయ్యా ద్రౌపదివగ। మిరవుగనిచ్చినద్నుయిచ్చెవాయనుచు॥౧॥ చెతమోక్షవెరప్పచి[?]రలిచ్చు యింతులకు। బాంతివడ్డద్ది
నన్నుంబైకొనివంద। ఆతల్లనమ్మంగవెరపయ్యాం బాండవులవలెం గాతరాన వెండ్లవెంప్తం గాచియుండ్డివనుచు॥౨॥
ఆఠగనించుమనవెరపయ్యాళబరివతె। ఆరయనెంగ్గిలియనకండివంద। యెరితిననవెరతుయిచ్చెనద్ల ంగా
వు। హా శిమి శ్రీవేంకటపతిగావులంగాచినద్ల ॥౩॥ ॥—॥

జిముపండ్డి బందననితిజమినాడి || — || వారిధిదాండి
చాళి || పల్లవి || రామరామ రామకృష్ణ రాజీవలోచననిపు | బిరాన బితనిచ్చిమెప్పించ జనకుండం
మెప్పించవా యిజ్జు ండనెంగాను | సారంజవులమెప్పించశబరింగాను | కానంగామసు
గాను | యెరితిమెప్పింతునన్నుయెట్లంగా చేవా || ౧ || ఘనవిమ్మిమీచిమెప్పించగరుడండనెంగాను | కానంగా మసు
ఖమి య్యగాబి కంగాను | వినుతించ్చిమెప్పించవెయి సొన్న భాగింగాను | నిను నెట్లు మెప్పింత్తునునుంగా చెడె
ఢ్లా || ౨ || నవ్వుచుం బాడి మెప్పించనారదుండనెంగాను | అవ్వులంబ్రానామియ్యజదయువుంగాను | యివ్వులత్రావెంకటిశియుదు
నికిశరంకాంఢ్ఢి | రవ్వులనాత్తిరువిడెంత్తోయెడెఢ్లా || ౩ || ❁ || లలిత || పల్లవి || వున్నమాద వింకనెలవాడివా | యెన్నడికిదివూదయింక్వానిం
క్కాను || — || కాంత్తనారకమగఘలముకాంత్తనింత్రకట్టుమ్ము యింత్తలాదండ్లుగలవాయెమోడివా | అంత్తర్యామివినిపు
ఆడెజబామ్మను నెమ | చెంత ● ంగాము దనిప నిశివశి యనాపని || ౧ || నినపవా ● ధినయ్యీడిని వువహించు కానిడి |
యూనెపాలురిండూనిలయి శ్రీడివా | మానకమ్ముల్లయితినిమబామకుగు రుతిడి | ఆనిచింత్తియెనండులకప
కిర్తియనుచు || ౨ || మెడవెనాయధమము మీఘనతయెంచ్చికావు | యిడియెనావిన్నకుముయెమోడివా | యెడు దత్రావె
ంకటిశియున్నిచనిబంద్దు బంద | పడిచెలునానెరాలు పట్టిపమీయింకను || ౩ || ❁ || సారంగనాద || పల్లవి || నివాండ న్నైనెనుని
ఘలుసంసారము | యెవిధినుండిననికియింతాశిలవు || — || కామ్మరానివాసమ్మెకారి మూలను ండినాను | నెమ్మదిడి
నాలుపుగనికిశిలవు | కమ్మిచద్దించినయద్దికంచములానిపూంచెల్లా | దామ్మిబిండాంగించ్చిడిడాకకిశిలవు || ౧ ||
పంద్దరాలుబుకాదరునపాంతరలాంబెద్దినాను | అంజకరాచముద్రరుఅడిశిలవు | యింద్దిపాండిజన్నెవద్దియెంత్తవు
డ్డింబెద్దినాను | వెంద్దవెంద్దండనయిలువెల్పులకిశిలవు || ౨ || బెద్దవసామ్ములుదాంచిబెద్దలాననుండినాను | నిక్కముసాం
మ్ముగలవానికిశిలవు | అక్కజపుత్రావెంకటధిపనిశిరాంఢ్ఢి | మిక్కధపునాజన్మముమీకిశిలవు || ౩ || ❁ ||

శుద్ధవసంతం ॥ పల్లవి ॥ యెంత పరమబంధుండవు యెమని నుతింతు మిమ్ము । అంతనిన్ను మఱచి నేనపరాధినైతి నీ ॥
దురితము చేసెంజేసి దుఃఖముం బొందినాఁడ । తొఱలి నిన్నుఁ దాఁచి తొలంగనైతి । వంచకము బొచ్చినాఁడ నాపనంతర్యా
మివై పరుండ విడిలయ నిపాయనైతి వినా ॥ ౧ ॥ జననిగర్భమునందు చరింబడి వుండినాఁడ । వెనుబలము వైన
నన్ను విడువనైతి । పెనంగి పంచేంద్రియాల బిరువిరు లయ్యినాఁడ । అనుభవింపంగం జేసి అందుకులోనైతిని ॥ ౨ ॥
యెద్దునింగారిన అడి యిబ్బి పరతంత్రుండనైతి । మెద్దుకొని నా యిబ్బులా మెలంగితి నీ । యిద్దియాజన్మమున నన్నేలిత్యావేం
కదిచి । పట్టి నీదాసులలోనండపు క్రమన్నించితివి ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ దేసాళం ॥ పల్లవి ॥ యెయ్యాజ్ఞ అయినం బెట్టు మిదివో నాదుర్జ
నము । యెయ్యపరాధమో కాని యింతసేసితిని ॥ — ॥ ఆముకొని నీదాసుండనని జిసలిగెలను । విమూరుం బాపము
లకు వెరవనైతి నీ । నీమహంగు … బొచ్చినద్జి నిజగర్వమె నమ్మి । నిమపుపుణ్యము … లుమానితి నేను ॥ ౧ ॥ తగిలి నీ ము
ద్రమెనధరించిన చనవున । ప… నడివతులపంపును సియను । నగుతా నినామము … నాలికనున్న బిరాన । జగతి నిత్యకర్మ
ము జారిపాండాబతిని ॥ ౨ ॥ హొత్తి నా హృంగలవు నివంతర్యామి … ను చూ । పుత్ర మోపాయముతెల్ల మెల్లనైతిని ।
యిత్తల శ్రీవేంకటేశ యెలిరచ్చు నివని । మత్తుండనై అన్న చింత మఱచితిని ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ దేవగాంధారి ॥ పల్లవి ॥ శరణాగతునైనె
యెంచంగ నిత్యుండైరిగాక । పరమపురుషని పరికరమెల్లను ॥ — ॥ కమూగబరనొరగా నికలుగవు నివండ్లి । కర్మమెమి తాయ
ంగానుకరింగాచితి । ధర్మతపమునంగాని తగులవు నివండ్లి । ధర్మమిమెరుంగునయ్యుతగనజూమోడుండూ ॥ ౧ ॥ వేదము
చదివిని నిన్ను వేదరికనెమండ్లి । వేదమిమెరుంగు నిచవిధిగుపొండు । ఆదిమతమునం గాని అదు నిన్నుంగానమండ్లి । యిదేస
ముందకర్మండిమతము వాండు ॥ ౨ ॥ వర్ణాశ్రమమునంగాని వడిని నిన్నుంగనిమండ్లి । వర్ణాశ్రమము తె
లివా శ్రీకికి । పూర్ణశ్రీవేంకటపురుషోత్తమ నిన్ను । వర్ణించి ఘనులైరి వరనారదాదులూ ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ యిది నీపనుపకారమింతగా నెంచితివి। కడికి యీమెతెంచ్చికావు మీనన్నను॥—॥ భూమి నేనొక్కనిబు
ండంబుద్ధంగాంగదామీదయ। వీమాపునామీండంబాశివెలవెద్దేను। నీమపుంబుక్కాయుండనైతినిదయకుం
బాత్రమిది। యిమిబికిశాకమూలనిధ్రిదావుండ్డంగా॥౧॥ చిక్కినిదొషాలుగడుంజియంగాంగానినామ
ము। శార్కముగానన్నంగాచిరూఢికెక్కెను। దిక్కులమావంబ్దివాశితేసువశాయకుండ్డితి। యెక్కడనుండ్డనినామ
మిమందుకుకువచ్చు॥౨॥ పుద్ధదశిద్రపునాపుహొంచిసంపదలియ్యంగా। యిద్దినిలక్ష్మీపతిత్తుమెన్నికెక్కె। నిజనశ్రీవె
ంకటేశనిదాసులకతానని। కద్దుకెక్కెపంత్తముమీరంగరాజవైతివి॥౩॥ ॥సావాష్ట్రం॥ పల్లవి॥ యెలినవారికింబాడు
యీడెరించండమజామ్ము। కాంకాసుశాయకున్నఘనముగాంజేతురు॥—॥ పసువిమెరంగంగాపద్ధికద్దిమపు
అ మెబి। దేసలంబనులుశాయ్లు జిడ్డకొండ్డపు। వసుధనన్నదువంబ్దివానింధే చ్చిమీపిడవపు। నెపంగమదిఖ
కావుయెమినైనెపంగ॥౧॥ బిడ్డతెమియియ్యంగాను ప్రేమముతొంగన్న తల్లి। వెడ్డవెబ్బిచన్నిచ్చివెసంబె
ంచును। యెడ్డనైనానినిపు యెందునంగొరంగాపున్న। వాడ్డినజల్లనమోసంగి వూరడించ్చికావవె॥౨॥ బానిశతిదా
డ్డగానపపులుడడవితెను। దానికైవహించుకొనితాముపత్తురు। నీనునిదాసుండనింతినెమ్మదిశ్రీవెంకటేశ। పూనుకొనివ
చ్చినన్నిప్పుడుగావవె॥౩॥ ॥నాళంగనాద॥ పల్లవి॥ మీరుకశికపనులకుమిముగాశిపనులెమి। నెరుపునిద్దైవికమెనెరపుడు
గాకా॥—॥ యెవ్వరునిపంజెప్పంగానిలనపాండ్డవమండ్డి। అవ్వలంగాపుండ్డంగాక అనియంబ్దివి। నెవ్వగవిభిషుయుండునిన్నెమి వెం
డుకొనంగా। కవ్వగానబ్దిలంకారాజ్యమొసగితివి॥౧॥ కమ్మనియెవ్వరనంగారాముండవైవిచ్చిసి। యిమ్ములనహల్యశాపమిదుడిచితివి।
దొమ్మిలలొనెమిచెప్పంగాదూశివిజయునికై। కమ్మరభిష్మునిపైంజక్రమెలయెత్తితివి॥౨॥ చెలంగిధృవునికెల్లచెర్కులనిశ్చలమూ
ండి। పలునుతులుచెకానిపద్దమిచ్చితి। యెలమిశ్రీవెంకటేశయెమీనెరంగము। యిలనిరుహేతుకానయెద్దినంగావవె॥౩॥

దేవాళం||పల్లవి||యిదివో మాయ జ్ఞానమెప్పుడును సహజమే। కదిసి నీవె నన్నుం గరుణించవయ్యా||——||తల్లి చంక్కను
న్నబిడ్డ తమి తొంజన్నదాగుతా। వొళ్లబడు తండ్రియెత్తుక్కొని మిగింబొత్తిను। మల్లడి నీ మాయలొ మరిగిన జీవములు।
మెల్లనె మీ సివశక్తి మిమ్ముం జేరంజాలము||౧||రెక్కలమరుంగు పక్షిరెక్కల క్రింద నెకాని। యెక్కడు వద్దనిమెదయె
ంతపున్నాను। పక్కనజన్మమెత్తిన ప్రపంచపు జీవులము। యెక్కడైన వైష్ణుం●మి దిగొరంజాలముయ్యా||౨||నిరుపానసం
డిదిరప్పునిదిలాసనెవుండ్డంగాని। వూరకిపరపు మీాండనుండ దెంత్తైనాను। ఆరయ సంసారములొ అజ్ఞానపు జీ
వులము। బారన(శ్రీ)వెంకటేశ బుద్ధి చెప్పి కావవే||౩||❖||శంకరాభరణం||పల్లవి||అందు కివెరగయ్యా ఆహానా
హ। విందులని చింతలివవిచారించవయ్యా||——||నిగమంత్త విదు వెల్లని వుపసులంగా వంగు। వెగడుగానాండెందు వెద
కెరా। జగతియొంగిళ్ళరులుస ● ఠినివుగొల్లెతల। తనివిన వేళనె ధ్యానముసి ● సిరా||౧||పరమగురువు శిల్లా
పాలు నివుడొంగిలంగా। అ రళసమహిమతెమనిచెప్పిరా। సురలు నివురెప త్లబొచ్చిపారెయాడంగాను। ఇ
రవ్వని వెంద్దవెంట్ల నెట్లుండెరిగిరా||౨||కారిము నుతెల్లానివుగలపాళుల తొనాడంగ। సారంబొగడియెమనిచదువుడురా। యీా
రతి(శ్రీ)వెంకటేశయె డుదని వుండ్డంగాను। నెరిబినిదాసు వెల్లనిన్నెద్దిమెచ్చిరా||౩||❖||రామక్రియ||పల్లవి||పురుషొత్త
మనివెబుద్ధిబ్రికాచు దగాక। శిరసెత్తుకొనినవ్వు బిగ్గగాదా సాకు||——||ఆసంగ పంచేంద్రియాలు పుద్దినది హామి మో
చి। యసంగజితేంద్రియుండనిద్ధయ్యెనిను। వసగానిపారిక్కలవలలొనంజిక్కకొని। యిసుమంతలొముక్తుండనిద్ధ
య్యెనినా||౧||తొల్లిబికర్మముచితడొడ్డయ్యిన పుద్దువుద్ది। యెల్లవారిలొ జ్ఞానినెద్దయ్యెను। మల్లడిసంసారము మరగు
వలండనైయుండ్డి। యిల్లిదివో విరక్తుండనెద్దయ్యెనెను||౨||పాపపుణ్యపులొరులప జ్జెలానవెవుండ్డి। యెపున నిభక్తివా
ండనెద్దయ్యెనిను। శ్రీపుల(శ్రీ)వెంకటేశ రక్షించికిరితింబొండ్డు। యీాపాటివాండధిరుండనెద్దయ్యెనెను||౩|| ❖ ||

సౌరి॥ పల్లవి॥ యెక్కడిమానుషజన్మంబెత్తినఫలమేమున్నది। నిక్కము నిన్నేనమ్మితి నిచిత్తంబికను॥—॥ మ్మరవను ఆహారంబును మర
వను సంసారసుఖమ్ము। మరవను యింద్రియభోగము మాధవనిమాయా। మరచెదసుజ్ఞానంబును మరచెదతత్త్వరహస్య
ము। మరచెదగురువు దైవము మాధవనిమాయా॥౧॥ విడువను బాపము పుణ్యము విడువను నాదుర్గుణములు। వి
డువను మిక్కిలియాసలు విష్ణుండనిమాయా। విడిచెదషట్కర్మంబులు విడిచెద వైరాగ్యంబును। విడిచెదనాచారంబును
విష్ణుండనిమాయా॥౨॥ తగిలెదబహుళంపటముల తగిలెదబహుబంధంబుల। తగులను మోక్షపుమార్గ
ము తలంపునయెంతైనా। అగపడిశ్రీవేంకటేశ్వర అంతర్యామివైనగినగినను నివేలితినాకాయీమాయా॥౩॥
బౌళి॥ పల్లవి॥ కొత్తబంధ్వపాతబంధ్వకోరినాండనిందునిస। యిత్తలజితము సిబి యేలుకొవెశ్రీహరి॥—॥ యిర
౩ వడినలుగుసికి ఛునిగమికాం డ॥ అశిదిదిహావు డూరిఅవుగనాండా। నరయకనరసిడినల్లతెల్లజెల్లివాండ। యిర
౨ వైజితముసిబి యేలుకొవెశ్రీ హరి॥౧॥ కాము నిగరిడిలోనికదరిసాముకా ండ। తిమఘూపులెపగణుడష్టిల
వాండా। సొమునకికాంగిన్నారుగురితొసిరదువాండ। యీమెద్దిన్నెననన్నేలుకొవశ్రీహరి॥౨॥ యెడునేడులోకము
ల యెక్కిడిగినద్దివాండ। మిడెపుసంసారమునమించినవాండ। వాడకవదరితిని పొక్కండవెరాజవింక। యీడనెశ్రీవేం
కటేశయేలుకొవెశ్రీహరి॥౩॥ ॥ దన్యాశి॥ పల్లవి॥ హరినిదాస్యమునకునదియేమిసరిగావు। అరయు శ్రీపాండ
నిస్సనంస్టినియంతాయను॥—॥ వగలండపము సిబి వసిష్ఠనయ్యెనంష్టి। వాగివసిష్ఠుండుమింద్దనెూర్కచుండె।
యెగువయజ్ఞాలుశేశ్రి యింద్రుండనయ్యెనంష్టి। దిగువనాయింద్రుండాక్షిడిశోపులుండె॥౧॥ ఘనమైనయీపు
లిచ్చికనుగండనయ్యెనంది। వానరనాతండుఘనుక్షరాజె। అనుశైవనాలుకెశి అమరత్వమందెనంది। కొ
ననదిమెపపుకొండమొండిబ్రిదుకె॥౨॥ అడిగానయియుపాయములునకిల్లక। కడిఖనిశరగానెగతిగంష్టిని
యెడుబశ్రీవేంకటేశయిద్దనాదెసచూచి। సదయుండవైమమ్ముచక్కంగనేలితివి॥౩॥ ॥

సారంగనాట॥ పల్లవి॥ ఘనకర్మసూరకాదులు సుకర్మండెకాండి నయ్యు। ఘనముగానకర్మమశిక స్తూరాయనాకు ॥—॥
యెపునప్రపంచమునందమెరంగనివాండఁగన। ంబాపపుహెయసుఖమెబాంతినాకును। చూపులవైసంతము
చూడనివాండఁగనతిపులుప్రపంచపుమండప్వతిరమాయనాకూ॥౧॥ బాయలద్వాహరిభక్తిచాలనివాండఁగన
క। తొయదానికర్మములుదొడ్డాయనాకు। నాయంత్తనాంజ్ఞానమునమ్మనివాండఁగనక। మాయపుసంసార
మెమనసాయనాకు॥౨॥ శ్రీవెంకదెశుధ్యానముశాయనివాండఁగనక। ఆవలంబకదేవతలపఘునాకు। ఈ
వలయితండెనన్నయింతగామన్నించెంగన। పావనమ్మైజన్మమిదిపచ్చిదొంచెనాకు॥౩॥ ✿ ॥దన్నాశి॥ పల్లవి॥ పరమువె
రొకబాదంబాంతియున్నదె। తిగమ్మైనయీమాయతెలియరుగాని॥—॥ యెప్పుడుదెహాత్మలెరవులుగాంజూచు।
యెప్పుడహంకారమిదుమా నను। అప్పుడుదైవముఅబిచెతిలొనివాండు।ర పినదికెలుగానరుగాని॥౧॥
యెన్నండుసమబుద్ధినిందరి ందాంజూచునెన్నండాసలఖొండదనిదుకొను సు। అన్నింటిగ్నాములుఅండనెన
మహాడు। యిన్నిదినిదివిచారించరుగాని॥౨॥ యెబ్బుదహరిభక్తియిరవుగామత్తికబ్బు। యెబ్బుదసంశ
యమిదుమాను ను। అబ్బుదశ్రీవెంకటాద్రిశుకృపయుండ్డు। మబ్బిరెనిదిగంబిమానరుగాని॥౩॥ ✿ ॥సా
రంగనాట॥ పల్లవి॥ జపియించరెసర్వజనములుయీనామము। తమరపమువాపుగ్నాలకురామనామము॥—॥
శాంతికరము రామచంద్రనామము। భ్రాంత్తులణించురామభద్రనామము। వింత్తసుఖమిచ్చురఘువీరనామమూ
భూమి। చింత్తదీర్చునదివాశ్రీరామనామము॥౧॥ కలిదొషహరమురాఘవనామముసర్వ। ఫలదము సీతాప
తినామము। కులకరశోభనముకాకుత్థనామము। అవిరలమ్మైనదిదివారామనామము॥౨॥ సుమితమ్మైనదిరఘుకులనా
మము। అతిసుఖమిమ్ముదాశరథసుతనామము। అమితమ్మైశ్రీవెంకటాద్రినాయకుండై। రమియించెయీతనిరామనామము॥౩॥ ✿ ॥

బే॥ పల్లవి॥ దైవమా నన్నిందులాతగు మానిసింగాంజెశి। యీవల రక్షించవేమెలు యిది చాలదా॥—॥ అప్పులందరిబ
ములై అంగలాచెజీవులలా। యెప్పరింబాలుడునెనెంచి చూచితి। రప్పగాంగ్రిమికిదవైరమియించెజంత్రువులలా।
యెవ్విధినెసరిగారయెంతవాండనైను॥౧॥ పాపము లేశి నరక బాధలంబడెవారిలా। యెపునన్నుం జూచితెయె
నెమిబాంధి। పైపైనజ్ఞానపు పశువత్తివృ గాలలా। తాపునూష డెకాకదారనానెను॥౨॥ యెమిది వాండనై నిన్నుణ
రకానెంగొనసరుడు। పామరుని నన్నింతపాలించ్చితి। యెమునికాని యాడుడుయెనిన్న౧వెంకటెశ। ఆమంచ్చిని
దాసులలా అరుహామానెను॥౩॥ ❀ ॥సారంగనాంద॥ పల్లవి॥ యిదియె కామనిదానమిదియె మూలధనము। యిదియె
నమ్మదగారయిత్తరము రెలా॥—॥ నమె భక్తేః ప్రణాస్ఫతియను మాద। అమోఘమ్మైనిచానతియ్యుంగా। రమారమణు
౫ ంఢరతినిదాసులకెల్లినమో బానితరదిచారము రెలా॥౧॥ నాండు మాషి కంశరణాంప్రజయను మాద।
బాండి మిడిక్కలనివెప్పుడు చాదంగా। నిందు నిదాసులమైనెరవెరితిమిగా క। వెండివెండిక మప్పువిధూంక
నెలా॥౨॥ అలయోగడు మంవహావృహమను మాద। అలరుచుతుదిపదమ్మెవుండంగా। నెలవై౧వెంక దెశని
న్నంగొలిచిన మాకు। ఒగలిగెనికరుణాయికెడలునెలా॥౩॥ ❀ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ పరమ సుజ్ఞానుల సత్ప్రపన్నులకు।
మరుగురుని మీందదమనసుండవలదా॥—॥ ఆంకలిగొన్నప్రాణికి నన్నము పైనుండినదు్ద। యెంకదవుండవల్ల
దా యీశ్వరునిపై। కాంకలదిమల చూపు రాంత్తలపై నుండినదుద్ద। శెంకువ నుండవలదా దెవుని మీందదను॥౧॥
పసబిడ్డలకు నానస్యాలచండ్లిపైను న్నదు్ద। కొనకొభక్తివలదాగొవిందునిపై। వెనండి యవరితమి విడిడలపై
నున్నద్ది। వరియించవలదా౧ వల్లభు మీంద్దను॥౨॥ సెప్పు నధనవంతుండుదిధిగాచియుండినద్ది।
తప్పక౧వెంకటెశుందగులవద్ద। అప్పునమ్మెనబ్రమలాలజాలాలను న్నదుద్ద। యిప్పుడెపుండవలదా
యాతని మీందను॥౩॥ ❀ ❀ ❀ ❀ ❀

సాళంగనాట ॥ పల్లవి ॥ యెప్పుడు గడించె దైవము యిందరికిని సుఖము । పుట్టిన భ్రమ వందిది పంచేంద్రియ సుఖ
ము ॥ — ॥ పచ్చిన తెనె త్రాం చుపండ్లముక్కలు వావు । మచ్చిక సంగాంతల తోడి మదసుఖము । వచ్చిన ద్దనె వు
ండ్డ వండ్డ వండ్డన పాలను । తచ్చితా తొల్లిశిశి నదానఫలసుఖము ॥ ౧ ॥ మోవని యప్లెపుండ్డుము లిగి పాటిభారము । భావించ్చి
యి త్తుకొన్న సంపదసుఖము । తైవశిమైనద్దు లండ్డేర డటాంరావళిసలె । తెవలన నుభవించిదిపాభాగసుఖము ॥ ౨ ॥ మి
క్కిలి తిప్పై పుండ్డు మీాసాలమాాండ దడిత్తినె । చక్కదినానాండు సంసారసుఖము । తక్కక శ్రీవెంకటపెశు దాసు లకుచ్చి
క్కి వుండ్డా । అక్కడని క్కడను బ్రంహ్మానందసుఖము ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ కాండమలహరి ॥ పల్లవి ॥ యెన్నండు దెవునింగని మెన్నండు
బుద్దెరింగి మ్ము । తన్నండానిహరి మమ్ము దయంజూచెంగాక ॥ — ॥ మాాదెడు దాక్క దికాని మాాసనుం బసుల
కు । వాధువర బంచేంద్రియా[illegible]లు సర్వసమమి । గాచినంజెరియించ్చుదికాని రా[illegible]క్రమనుమాాను । యీామిలెని భవ
బంధాలిన్నియు నుసమమి ॥ ౧ ॥ దొడ్డదిహామింతె కాని దొమలమమాాను । జ[illegible]డ్డులెనిజి వాళ్ళ సర్వసమమి । ఒ
డ్డినరుచు వెఉుంగుడాక్క విశెషమెకాని । యెడ్డనము మాక్కెత్తి నిజంతుసమమి ॥ ౨ ॥ చిరిచదువుదికాని చిలుకలకు మా
మను । సారెమనత్తుారములు సర్వసమమి । యీారీతి శ్రీవెంకటెశుండిదు నన్నుంగాచెంగాక । నెరమి యున్నాళ్ళనాడెనెనిం
దరి సమమి ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ గుండక్రియ ॥ పల్లవి ॥ వివరించి చూడం బాతి వెరగయ్యీనాకునెండు । తవిలిపుట్టినినాండు త
నవులెందుండెనొా ॥ — ॥ జననిగర్భములాన సరిని నుండినాండు । యనశియాడనుండెనొా యీాయానము నుపనం
తసుతొల్లిము దిరిగి పరలాాకము । కానలనుండెడినాండు కాాపములెందుండెనొా ॥ ౧ ॥ బాత్తులలాొపలన
న బాడలు వెట్టెనాండు । యిత్తల జవ్వనమదమెందుండెనొా । నిత్తము నిదురలా నసెంగలలు గనెనాం
డు । యిత్తియాకాంపురము లెవియుండసనుండెనొా ॥ ౨ ॥ మానసపంచేంద్రియ మత్తుండనై వున్ననాండు । యీా
నెదిబ్రహ్మానందమెండ్డుండెనొా । శ్రీవెంకటెశుదయం జూచెంగాకనన్ను । ఆనుకొన్నకర్మము యెమందుందానుం[illegible]

గుజ్జరి ॥ పల్లవి ॥ పాపము చెపువప్రాణుధిరి। యిపునంబుణ్యంబెడాకాని ॥—॥ ముష్ఠననున్నది ముంగ్గాపంబిడి। యి
ష్టవశాంత్తంబెండున్నడా। చిక్కనియాసలుచెతిలొనున్నవి। గష్టనవిరతికానముగాని ॥ ౧ ॥ కన్నలనున్నది కామా
ంధకారము। యన్నికవిజ్ఞానమెండున్నడా। వున్నదినాలు కనూరకడ్డైన్యము। యిన్నిదధైర్యంబెరంగము గాని ॥ ౨ ॥
అవిగొతనువునననాచారములు। యివలసధర్మంబెండున్నడా। వివరమొసంగి శ్రీవెంకటపితినా। భవమోడిబఁ
లగబ్రదికితింగాని ॥ ౩ ॥ ✤ ॥ శుద్ధవసంతం ॥ పల్లవి ॥ కలకాలమెప్ప రికింగాంబాయువడడిపొ। వలలంబడితు
డనొకరివాండుంగాండాయ ॥—॥ పాపకర్మపు మనసు పంచేంద్రియములకే। చూపిచ్చెంగానిడయం
జూడ...డాయ। జివనపు దన్నా యడిపాంబు రుచులకే। వాబించె నను మొకము వడిండను పడాయ ॥ ౧ ॥
కిగ్గమానినవయసుచెలుల యంగ్గిలిమోవికొగ్గించ్చి డారతనంభాసంగ డాయ। సుగ్గనయాయాసనా
రుగురింగానిబించ్చి। తగ్గించ్చి గర్వంబుడరిచెప్పుడాయ ॥ ౨ ॥ మాలుగలకిన బడుకుమాయలొనెకలవి।
యెలకొఘునసుఖంబియ్యుడాయ। యీలొన శ్రీవెంకటేశ్వరుండునను ంగాచె। నాలొనికాంక్షికలునాకున
మ...యా ॥ ౩ ॥ ✤ ॥ గుజ్జరి ॥ పల్లవి ॥ తెలిశిబడుకరాదిపాబులాల। వలెనతిలంబినవారివాండిదివుండు ॥—॥ తను
ంగాలువరుండితెతాతమువెద్దండివిక। పెనంగికాలువశున్నంటెమ్ముడివుండు। జునుగుచువిడుతుపచుట్టలు
దరిద్రుస్త్రైతి। వెసువెండ్టనెంత్తయునావిడువండుదివుండూ ॥ ౧ ॥ అంత్తదముదిసితిను అంగ్గనలు రాతుప। అంత్తరాత్మ
యన్నండు రాయండుడివుండు। వింత్తగాననండమ్ములువిసానకలుగుడు రుబాంత్తనెతానలు గండువుట్టిం
చినదివుండు ॥ ౨ ॥ వాడిగిమూలనుండితివూరివారు మరతుప। వడలశెండ్డున్నామకవండుదివుండు।
తుదిము జరపెంచుడుః ఖుమువెల్లనగాంచు। యదుద శ్రీవెంకటదికుండి తండిదాడివుండు ॥ ౩ ॥ ✤ ॥

గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ శిగ్గుమాలిన జీవుండుడా। మొగ్గినబావనిముఖలు గుంగానక॥—॥ ఆలుబిడ్డలు తమునైయెల్లకాలము।
పాలుమాలకపాటువడి। తిలుగావచ్చితిడివునిదూరును। యిలానాండియిడి యెరంగండా॥ ౧॥ శిమ్మలవిష
యకింకరుండైతా। నమ్ముడువారాయి నందులకి। కమ్మకా వచ్చినకర్మముదూరును। యిమ్మలనాండిడియెరంగ
ండా॥ ౨॥ ప్రతిక్రియన్నాళ్లభ్రమసిడిహామె। మితివికవామి మొండది। గతియనిశ్రీవేంకటపతింజెరు। హిత
వనినాండెయెరంగండా॥ ౩॥ ❀ ॥ గౌళ॥ పల్లవి॥ అప్పుడిక్రృతార్థుండు అప్పుడిలోకపూజ్యుండు। తప్పులేదు ముప్పులేదు
జీవమెగురుతు॥—॥ యెవ్వుండుపుణ్యుండుగాండు యెవ్వుండుపాత్రకిగాండు। యివ్వలండొండ్లిజన్మమువెంచి
చూచితి। నెప్పగనిజీవునికి నిపుడిడినిరమిడి। అప్పలక్ష్మహరిశరణన్నడిసుపుతు॥ ౧॥ పుట్టనిపలవువివిభుజించు
నివస్తువిడి। యిట్టియీజీవు ● లనెల్లాయంచిచూచితి। గుట్టుడవికితిఖండు ● కొంచమిడిజాడ్డయిడి। అప్ప
నిప్పహరిదాసుండైనడిసురుతు॥ ౨॥ యెటింగిసిసుడిపియెటింగకమానుడిడి। తటి ● ంబ్రపంచమునరెండుండలనా
నితి। మెటి యపపసమండిమటిపెండిమిను మెమి। గుటిగాశ్రీవేంకటవిభుంగొల్చుచుడిగురుతు॥ ౩॥ ❀ ॥ శుద్ధవ
సంతం॥ పల్లవి॥ యెడియుండులొసుఖమెవ్వరు నంచివారలు। పాడుడెవియ నిప్రాణిభ్రమయుంతిరారా॥—॥
భోగింపుచుఖండిఖండిపూంచిరక్తమాంసము। లాగతింభుత్రదాదాడులలయుంతువు। చెగడిరవెట్టిగా నిచ్చితుల
యుడుమవెల్లిసానినసభలలోనసంసారము॥ ౧॥ పుటికమెనిలోంజొచ్చివానినింద్రియాలకిచ్చి। అటిమటిఖించ
ంజొచ్చెనన్నపానములు। యెటింగిటింగియుండంగానిలినవానికమ్మించొ। తటిండనజన్మమెల్లధనధాన్యముల
॥ ౨॥ వాక్కుగుశిగాకవూరపన్నవానినతిథులు। కప్పనమప్పించునుగ్రహారామములు। యిప్పుడిశ్రీ
వేంకటవిభుండిలిమమ్మంగాచెంగారా। పుప్పిగాండిననిన్నాళ్ల పుణ్యపాపములు॥ ౩॥ ❀ ॥—॥

౦ శుద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ హరిభక్తిగలిగితే అన్నియు మనుష్యుమొగాక। విరసాచారములెల్ల ద్విభాప్రభా॥ —॥ చిక్కినినిచము
వెంగిమీసుకడిస్నానమూ। కార్కరధ్యానము వెసుకాని అడియోగమూ। నిక్కిమెకఆపమె యునిండవడితపమూగుర్క
తలకిందు వెవెజి బ్బిదము విద్ధుండా॥౧॥ పులులు గుహాలనుండి పాటింపు భుషులా। యేలు ల్వు గజ్జె మువె
గచునిగతలాసెయోగ్యుండా। యిలంబట్లు లాకాశాన కింగితిడి వతులా। వాలవికాంతియడ వినుండీవనవా
సమా॥౨॥ మూకులు మాదలాడవు మౌనవ్రతములా। కాకగడ్డరు బాలులు కార్డిడిగంబరులా। ఫికానిఅవెంకడ
ఖభక్షుండి మిక్కెరినాను। చికాని లోకములానుచెల్లుబడును॥౩॥ ✿ ॥గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ చెప్పుంబాతింబసలెదు ఆవెపతిడా
సులునన్ను। తప్పు కచెవద్దితిసిధవ్యుండవి నైత్రివి॥ —॥ భ్రమశివాకలతాలు ఫైవెసుకొన్నవాండ। యెముకలయిండ్లిలోని
౧౦ కపైనాండ। హమితోడమల మూత్రతతులంబాయని వాండ। అమరమా కులగోత్రమదుగనివిడికి॥౧॥
పుట్టినబాదడిగిత్రిపూంచిచి భ్రానివాండ। ముద్దరానిబాదవిముదింగివాండ। చుద్దుకొన్న వెంద్రుకలజూ
బులకొప్పు వాండ। వెజ్జిమాయిల్లు వరుస వెడకవెమిడికి॥౨॥ నానుమన్న నొరిలా దినరాలనాలికవాండ। యెనిజ
మూనెరంగని యెక్షవాండనూ। లోమండ్లిఅవెంకద్రిలోకిళుండునన్నువెలి। ఆనకధు మాసుద్దు తలంచనెమిజ
కి॥౩॥ ✿ ॥బౌళి॥ పల్లవి॥ యెవ్వరునన్నుడ్డరించిరింతదవెయవరుమని। అవ్వులనివ్వులఅవెహారియెకాక॥ —॥ వాపులంబంచెంద్రియ
పురావసైరుమెయంగాను। పాపపుణ్యములవిడిబండెం జిక్కితి। వాఖసంసారముసేవాండముఫైనడవంగాను। హూషపుజన్మము
పాలైకూయుచునున్నాండను॥౧॥ ఆసలనిడిపిడ్డ అంగ్గిడిగాలాలుమింగి। కాసిదిమాయవందింద్ధికుండిలనైతి। బాసడ
ఫ్బిత్తమని బండారముగొల్లలాడి। లాబకామాడులనెతలారుల చెవడితి॥౨॥ కాంత్తల మోహముని డికా రడవిలా
రజిక్కి అంతటనిజ్ఞానమూగమందుడబ్బితి। యిందులో అవెంకటెకునెరింగింవెమాగుదుండు। మంతుకెక్కింపంగనెన మంచిమెయిగండ్లి॥

సారంగనాట ॥ పల్లవి ॥ నిండిహరిశోవలయిత్తి నిత్య భాగములు । పాండిమిదెలుసుకొవా బుద్ధెరింగి జీవ్వం
డా ॥ — ॥ పక్కనమనసులోనపాలుదాగినట్లనె । చక్కని మాయలలో సంసారభాగములు । నిక్కినిక్కి నీళ్లలో నిడచూ
చినట్లనె । దిక్కులకర్మఫలము దివ్యభాగములు ॥ ౧ ॥ కన్నులుమూసి మడిలో నంగళలుగనినట్లనె । పన్నిలోకముల ప్రపంచపు
భాగములు । అన్నిదండెంలా బొమ్మలాదలాడినట్లనె । సన్నలం బుద్ధిపెరిగి జన్మభాగములు ॥ ౨ ॥ కడుం బండమామ గు
డుకలు మింగినట్లనె । తడవి మోహించు చిత్తజ భాగములు । యెడయక తా వేంకటేశుండు గరుణించ్చితె । అడియా
లఫుడివులు ఆత్మభాగములు ॥ ౩ ॥ ॥ భూపాళం ॥ పల్లవి ॥ తలిశినవారికి తెరువిడి మరి లేదు । నలినాక్షుం బాగడెడి నామ
ములోనున్నది ॥ — ॥ ఆకసాన లేదు మోక్షమదు పాతాళమున లేదు । ఇకడ భూలోకమందు యెందును లేదు । పైకొని ఆస లే
ల్ల పాకండొలి వెదకితె । శ్రీరం తుం బాగడెడి చిత్తములోనున్నది ॥ ౧ ॥ సురలచవ లేదు సాదించనమృతము । సరి
దిక్కులందు క్షీరజలధిలో లేదు । శరణాగతుల పాదజలములు చేర్చికొనెహా రివాసులం బూజించి అరచా
తనున్నది ॥ ౨ ॥ రాజసానముమిది రాశికర్మమందు నెది । వాజతాడ నియతుం పుండినానెది । సాజానత్వా
వేంకటేశు సరిముద్రలు ధరించ్చి । నిజముత్తా విజ్ఞానదీపములో వున్నది ॥ ౩ ॥ ॥ భైరవి ॥ పల్లవి ॥ హరిశరనా
గయందులకాషధ । మురవుగనెతింగిననెక్కడు విషము ॥ — ॥ చంచునమెడిశ్రీదిసర్పము వండిడి । కంచ
ములోతనకర్మము । అంచ్చుజననమరణాదులెకొరలు । పంచలనాడు నుపద్దంగరాడు ॥ ౧ ॥ బలుసంసా
రముపడి గడినికిభి । బాలశిడిహామను పుద్దంబడె । నవినహోరాత్రపు నాలికలు గాడ యు । బదిమినూ
రకెప[illegible] ॥ ౨ ॥ మ[illegible]ఖిదుఃఖములు మలకలు మలకలు । సహజపుం బారతిసంపుదలు । యు
బునత్వా వేంకటేశు ఖండాడించ్చి । బహుగతి నెమిదం బట్టంగరాదు ॥ ౩ ॥

హ శం స్మరామి॥ పల్లవి॥ వడ్డియు నాలంజిక్కి వడిం బడుదీకాక। కట్టుకొనిడిడి డికడుచుచుడ్॥ ―॥ జ్ఞానము కాని జంతువు
కసుంగను నందనకిదికానిబి। తనువు కర్మము నకుండాకట్టు। తన కువిరిష్టు తంత్రము తెలి॥౧॥ లసంజిత్తమింద్రి
యములలగ్గస్తుండూ। తాలంగండాయ ఇగనిడి దొరతనము। అలమికాలము సంసారాధినము। కాలండివడ్డి
కనకుగురి యిడి॥౨॥ బతుకెల్లలోకానుబంధము। గతిగనందనకింకం గారణమిడి। యిత వైరాగ్య వింకడిగుండి తెంగాక
మితి మాధి యున్నాళ్లు మెరయునిడి॥౩॥ ❀ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ యెండనివాండ మాయరంగను। కండువనివెనావ వాడి
వ॥―॥ తలంతునూరక దైవము మోకవరి। తలంతును సంసారధర్మము నోకవరి। వెలయంగ సాలిండుచు విశ్వనర్తన్నయ్య
అ ములకింగాలము వాడ్వ ంబాడ్వ॥౧॥ హాకపరి యుక్తడు పుట్టు సంబాడపు నక। హాకపరిది గుడుసు పూంకరికింది
కి। యెకతిగంగక్తు మిఘుండే యేంతమ్మై। అగడ కర్మములాడింబ్బుని॥౨॥ ఆవల నస్నిగనహాం ంచ్చి
౨ తివెంకటిఖ్యసన్నింబినిన్న। బావతిక యిముబెరకునంబండ్లై। బావంబి యువతెపరగను నిండు॥౩॥ ❀
సుజ్జని॥ పల్లవి॥ గాజు బోజు వసైగా జుంగడి యమదరామరామకడునాడ్వములూ। తిజముతాకు తరిపవుమడ్డుక
తెల్లియ కబికవిదప్పె గరు॥―॥ దైవముగెలండదతానె నమ్మనదతనకు పుడాళ్ళు తమెక్కడి। భావములా వల నమ్మనిక
మల పావమింత్రిశాక। యెవలంజూచినప్పు తంత్రుండగు హరి యిచ్చనికి నానసప్పిను। ఆవలనాతనిమరంగుబొచ్చుతెని
ధంబులు మరికలవా॥౧॥ పురుషోత్తముండదతన్న నినదప్పుణ్యములింకా వెడకేడిదా। యిరపుగనెరంగని జ్ఞానపు
జ్ఞతనము గాక। అరయంగ నాతండు సర్వ్వపుండద అన్నిదికి నిండా నిరండా। వినపుదను మానము వింక నెంబికి
రవులు మరికలవా॥౨॥ శ్రీవెంకటపతి అంతరాత్మయ దబ్బంతులు శిలుగులు యక్కడివి। ఆవబిం చ్చిమతిండెలియని గడమ
ముగాక। శ్రీవిభుండి సండేంబించ్చి చూపనను పుట్టిగెల్ల సకతుండు। కైవశమాయను మాకునితండి దేకడమలు దొడమలు

గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ యెంచుకొని నిశ్చిత మార్గములు యెటులతప్పెదవు చిత్తమా। యీడునంబ్రయాసపడి నీవింత కండ్లు మరితెచ్చెవా॥ ॥
నానా విధుల వెంబడిక్రము నునాడాడు వెరిరంగినతెరవు చాలదా। తూనుచెంబాయ్యెదవు మతములు తాలుతర్కసుండువాయు
నలారంబులు చాలదా। మానరబడువు వేవెడకడవు మరి ప్రహ్లాదుండు కర్మగతి చాలదా। కానకర్మములు తెచ్చిపోవేదవు
గజేంద్రుబడుకడె చాలదా॥ ౧॥ యింక్కాని వెరంగవా యీతండు బల్లి చక్రవర్తిండు యుధానంగాయబడు చాలదా। కంక్షలు
యింకానెంచికి శరణాగత చిరుడితని డియీతనింగాలుబుడు చాలదా। కాంక్షపు ప్రొష్టికి మూలపు ప్రంష్టానుబాడ్డనం
బుద్ధించె నితండూ। అంకెల శ్రీవెంకటపతి శ్రీరుండితండు ఆనాడి వైకుంఠంబిడి చాలదా॥ ౨॥ శ్రీ॥ సావేరి॥ పల్లవి॥ పూరకి పాల్ప
ంబడివాడపె నిత్యముసుచు। ఆదిదివ్రథాతి నిగినయ్యప్రాణి॥—॥ నపండుసాకిండ్ల వాండ్లైనాండు బొట్టెబొక్కము। నరకమో
ప్పుగ్గమోనప్లిం గానండు। బొగిండసుంబొడి సినప్రత్రిమిత్రకళత్రాదులు। ఆకశియెస్తపిపాకొ అదియీనెం
చెండు॥ ౧॥ పనితా యుడుమ పాయువడి గడించ్చిన సొమ్ము। తనకొవాపుల కాతానెరంగండు। అనుభవించ్చ
వలశె అన్ని చికర్మఫలాలు। వెనకాముండ రాయిడి విచారించండు॥ ౨॥ సుడుదప్రాశనవ్రాలు మొరంజెతంజుద్దుకాని।
తుదకొ మోదశికొతాంగిచూడండు। యిదివొ శ్రీవెంకటవిభుండెదుదనెవున్నాండు। కడిశి శరణాండ్లింగాచినతండు॥ ౩॥ శ్రీ॥
సారంగనాట॥ పల్లవి॥ బుద్ధిమంతుండవుదెన్నండు భూమెల్లావెఱులుగాక। తిడ్డుకొనక సాత్తించ్చితిరిగిరుగాక॥—॥ బాలు
ండై చిత్తవెవిదింబరుపులువెద్దినాండు। విలవిజ్జి పునకడివెటిగాదా। జావివడ్డితిరిగె బిబప్పనమెదముచేత। తావిమివికపన్న
డిమదనవెటిగాదా॥ ౧॥ యెడయెరింగి యామీందయిల్లుముంగిలేపంగక। వెడంగచ్చుకాయుబాడవెటి
గాదా। పుడుకుఫండు సవతె బొడింబడియాసల। యిడుమపాయువడి విడివెటిగాదా॥ ౨॥ తలమో
లయరంగకతలి నిద్రించెవేళ। చెలిమొనెరంగని డివెటిగాదా। అలశ్రీవెంకటవిభుండాత్మలొనుండంగాను। ఆలము
డిమడి తప్పుఎడివెటిగాదా॥ ౩॥ శ్రీ॥

డిసాళం ॥ పల్లవి ॥ మాయలోంబడి మాపాటు మరచితి మెంత్రయును । దాయినవి మాప్పుండెట్టు బాగులాయఁగలరా ॥—॥
మెట్టనరిండ్లెడు మీండిడులోకములాల । యిట్టి నాజన్మము లెన్నియెరుంగుదురా । చట్టడు జలధులాల సప్తమారుత
ములాల । పొట్టి నాకర్మఫలము లున్నవా మీచేతను ॥౧॥ నడచెయుగములాల నానాదేవతులాల । చెడని నాభక్తియే
దాచెప్పంగలరా । జడియ నిదిక్కులాలస శింగుల గిరులాల । విడిచల నాపట్లు వివరించంగలరా ॥౨॥ వెలసిన మును లా
ల వెడశాస్త్రములాల । సొల బినాలాని హరింజూపంగలరా । యెలమి శ్రీవేంకటేశుండేడు దన్నాండు విండె । తెలిపి మ
న్నించంగాను తీరె తెల్ల మాయను ॥౩॥ ॥ మలహరి ॥ పల్లవి ॥ దాందరి నుయీ మాయద్వైవమానెను । నిందునంజేశివాండ
ఆ వు నివెనివెరా ॥—॥ యీమురికిడిపామె రాయెంత్తగాల మ్మైననినను । హాముకొని భూమిమీందనుండంగారిడి । దామ
జనింద్రియాతినాతాడు సిద్దె యుండ్డినన్ను । వెమరు భాగించంజెశివెను బల ● మ్మైనది ॥౧॥ దాంచ్చి నాకర్మము
73 లిరాపుట్టించ్చి పుట్టించ్చి । పంచ్చు లనాజన్మములపాలు రిశిది । అంచులయీచిత్తమేకా ఆనలాడుంజిక్కి । సంచ్చి తమ్మై
నాంక్కిడాడ్డు చనపరియ్యైనది ॥౨॥ మడ్డుకొన్నసంపు పెరాసూడియ్యైనానాంజిక్కి । జట్టిగాని [illegible] చవి కిశిడి । అట్టె శ్రీ
వేంకటేశ అంత్తరంగానవివెరా । పట్టుంగొమ్మవైయుండంగ బడికితినెను ॥౩॥ ॥ శుద్ధవసంతం ॥ పల్లవి ॥ యెమిదాంగడమక
ంక్క హరిదాసులకు । కామధేనువువంట్టి ఘనముక్తి గలిగె ॥—॥ భగవన్నామనిజపారిజాతములగలు గగనంపు మాకారిక
లుఘవించ్చె । జగదేకపతి రూపచంద్రచెంద్రిక గలుగ । మోగింబెరాంపునిత్రములు తబిదింబాండ్లె ॥౧॥ బుధమాత్మ చింత
నపు బానుండుదయించ్చుంగా । సరుసమూచిత్త జలజంబులలరి । హరికథాళ్ళి తివసంతాగమము చెలంగంగా ।
వపసతాది జ్ఞానవనమిల్లననిబె ॥౨॥ చాల శ్రీవేంకటేశ్వరుపు రతివెధిచె । కాలజన్మపుదినుము కనకమూయ । ఇలనాతనిమ్ప్రహా
జాల జలనిధి చెత । ఆలాల భక్తి యనునవ్పు తంబువాడమె ॥ ౩ ॥ ॥

రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ అక్కడా లాకాన్నతండు హరి యంజరి యిల్లయితి । యెక్క చప్పుగాననక్కి యెవలువడుకుదు ॥ — ॥ హరికి మోక్షన
మోక్షలంపు సుఖమున । వెరవెరంగకతావచ్చు పిచ్చుదు । గరిమం గొండంతపెండి కలగూరకుమూడ । నరుండు విలువయిచ్చి
నరింగొను కొనుదు ॥ ౧ ॥ తలంచె హరిమంత్రము తనభాగములకై । సిలవు పెసుకొని తాంజెనజియవుదు । పులి బండి వింద వాయి
పూరిడుంబచ్చితెచ్చి । ములుచమూనవుండు ముదమందుద ॥ ౨ ॥ శ్రీవెంకటపతి పునిసి వింబియిత్తరుగులచే । బావిచ్చి యిచ్చింపు
మనిపనిగాను దాశావించికల్పవృక్షము గాడిగుంజ గాంబాంతి । ఆవలపు మర్కటదెబా అజ్ఞానియవుదు ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ బౌళి ॥ పల్లవి ॥
నన్ను నెనె అపూపానవ్వు గానవలదా । యిన్నిటెలుతుల నెను యెదురినాడిదదు ॥ — ॥ చేరిడి గంబరియదచిరలడింగ్లదు । సారెను విరతి
యదసంసారమదు । పెరుపెరానత్రత్తియదచిరుడువాదములదు । యీరీతినిదారనదు యుండరివెంచిదదు ॥ ౧ ॥ చచ్చిదయ్యం
గారదవృష్టు ఖైకిగలునదు । గొప్ప ● యుసతపసిసదకొలువూనదు । అప్పుడి నిరాపా ● రిపుద ఆరంభమువదు । చిచ్చి నిమున
సువంచ్చి లింగాదాలదు ॥ ౨ ॥ పెంప్పు జాతింద్రియుండదపెండ్లి శోభనముదు । ముంప్పు ● నమోక్షాధియదు లంపుదమదు । యి
ంపులతా శ్రీవెంకటపతియున్నిభావములంబాండ్లి । తెంపున నిర్ధరనానితలిలితినదు ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ లలిత ॥ పల్లవి ॥ సాములంజాలు
ంకాలంగపాబాకికాపమా । కాలుచు హరిమరుంగుచొంచ్చితిసో కాపమా ॥ — ॥ నమ్ముంబరులుండి చిత్తనాకువాగు
తక్కించ్చి । వెనక నివత్తృవుగావత్తి కాపమా । ధనము కారకుంగాండగవులంబెద్దీ పిచ్చి । ఘనుల నెరంగ నివ్వగాకాపమా ॥
౧ ॥ తనివిలినమ్ముచు నద్రిత్రిలసోలబిడంగాను । శ్రీవమెత్తించ్చితిగాముంచ్చినకాపమా । జవరింజదినినద్దిసారపుటజ్ఞా
నినైనా । వివరసుంచెరుతు గావిందు కాపమా ॥ ౨ ॥ బుద్ధులు దినంగనికబూతు బంద్దగెలయుంచ్చి । పెద్దరికపు
చెరిచిబెలు కాపమా । అద్దా శ్రీవెంకటపతిం దాసతించిన నన్ను నెవె । వుద్దండ్డాలు చెల్ల వింకవుదుగవో కాపమా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

మలహరి ॥ పల్లవి ॥ పుజంగం బుద్ధంగ బాద్దారవింతి। యుద్దగ గణబి మోవిష్ణ మాయా ॥ - ॥ యెత్తినదేహాలు యెసున్నలు చి
వికి। చిత్త మోక్షదిచి పుడదు। మోత్తము బుద్ధిం చ్చి మదిగి బ్రహ్మయు। బొత్తు బుజ్జి వుండి నా నుడి యు ండేను ॥ ౧ ॥ ప్రాసి చిత్ర
గుప్తవరుండు చెసారె। చెసారెం బాపపు విధినేడు। గాసింపె రెంచె రాముం డానమసె। యిన్నాళ్ల సహయ ఖంద్రియా దు
లు ॥ ౨ ॥ దినుకలివంక ... చిజ్ఞానము పుట్టె। కనుకతె యుంతంగ్రె పాలదు। అను గుణాల వెంకటపతిని మన్నన। తనిశిన బుద్ధిండ
ప్పడిందా ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ లలిత ॥ పల్లవి ॥ యింత్తి మరెమితెదు యుండ్ద మొండను। దొం...లకమ్మ యెఘు వెల్లదు మమ్ము దూరు పెత్తుదా ॥ - ॥
పుల్లము లాఘ బాయక యుండ్ద రక్షింప్పి హరి। సొల్లము ండ్డ ద తన్న ండ్దా సొల్ల ముండు ద। బల్లి గుండా తని మానిపడు
లపి ండి దెల్లా। కాల్ల వద్ద పంచి పంచి నాగుపాసుకొనుదా ॥ ౧ ॥ యిట్ల యప్ప్ర తంబు న్యా పాప ము వెమిగలిగిన హరి। కియ్య
కు ండిననాడు దైవమయ్యెను ం ... ద్ద దా। వి యాగ్ర నాతని కె తాప్పు తాయనిభాగ ... తెల్ల। చెయ్యన ంజె గడపి ప్పె
పవిగ నువు ॥ ౨ ॥ ... కాం త్త ం ... పెడ్డి ... వెంకపెర్రు గుని ం। జె కాండ్ర శెపుటిల్లాంజె ... కాసుపా। మె కానిపారి నామ మె
ను డు గర్భము భక్తి। ంగ్రె కానుదా అప్ప తము గ్రైకానుదా ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ బౌళి ॥ పల్లవి ॥ గోవిందకేశవ నిపసయ్య మోడా। వాపపి
నిపాలం క్షి క్ష డాపెనా మనసూ ॥ — ॥ నాకదు కై ంగాండింప్పు వాకదు పైపెనాయు। వాకవెళదు మూడ మొండి గమ్మను। విశలు
ఁడ్రె యుంతలా నెవాష యుపు బారింజి ష్ట। అకదయున్న దిండుము నాయంబా నా మనసు ॥ ౧ ॥ తలు బాసు నొకవెళత
మరించు నొకవెళ। వాలుసుంగంధముచల మొకవెళ। కలంగి నాడు నొకవెళ గవించు నొకవెళ। బాయిరి యున్న వివిదుంబా
యంబా నా మనసూ ॥ ౨ ॥ సంతసించ్చు నొకవెళ జయము ... నొకవెళ। పంత్తమాడు నొకపద్దు పడినవెళ। యిం
తలా నివు ఆపింకడిలి కావకయు ండిది। రంతులనె మూంర జెప్పు పాడు నా నా మనసూ ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ ✿ ॥ ✿ ॥ ✿ ॥

శుద్ధదేశి॥ పల్లవి॥ భక్తినవిల్లాందహావహారె। నిక్కపు(శ్రీ)హరి నిజమగు తెలివి॥ —॥ధరణి సమస్తము స్థిరముగ ధనము। బాలెంబ్రా
ణులనె పుర్గలంబడవు। వరుసందమంతనె వచ్చినవిల్లా। హరికరుణానిముదమునం దద్దత్తెలివి॥ గు॥ శాపలశినఘనికమార్గ
ధినము। బాధిరినడిగడవంగడాడు। దావతిసుడు వకతప్పులంబారలక। భావమునంతనవరచుడటెలివి॥౨॥ వుద్దినతను స్రులు భా
గాధినము। అద్దాడ్డ నిత్తెలి యంగరాదు। సద్దిగ(శ్రీ)వెంకటపతిసెవె। నెద్దననమ్ముచ నిజమగు తెలివి॥౩॥ ॥లలిత॥ పల్లవి॥ హరిబండ్లపు
రిబండ్లపు హరిబండ్లను చూపె। దరవెలమమ్మునింకాదడవకురా॥ —॥పంచేంద్రియములు లంలబడిబడమాదంప్పు। కాంచకని
కిత్తనింతంగాలులువనూపు। వంచనలెకహరి వారకములండ్లుకాండ్లు। యించ్చుకంతగడచిదియుయ్యంగదరా॥ గు॥ క[illegible]
నలలకలకాలము మాపు। వెడ్డికెలివెడ్డికెలివెనరితని। గుడ్డతానె హరిచితకాంగ్గ బత్తుమండ్లుకాండ్లు। గడ్డిగాంగ సుత్రవ
వుకలడింప్పురా॥౨॥ అనంగు [illegible] బ్రాయ పుమోహములాల యున్నాళ్లు। చనవరినై [illegible] మాసరినుండ్లిని। ఘనుండైన(శ్రీ)
వెంకటపతింగాలిచితి। వెనకముఖి [illegible] దుకాలు విడమియ్యరా॥౩॥ ॥సండక్రియ ॥పల్లవి॥ అదమాండమరియెబు
నావలపేదు సప్పు। ఘుదనలస్నియు హరింగన్నదాంకానె॥ —॥సరవితా వెడ ములుచదివె దిచెల్లాను। హరినామ గుబిగన్న
యుండాంకనె। గుపులతా యజ్ఞాలుశేశె దివెల్లాను। హరికావపాగుండుదాసైన దాంకానె॥ గు॥ చలపట్టితి తాగులుచెరి
యించుచెల్లాను। నెలయంగంగమూగులువిడుచాం కానె। మోజచినతపము తాము సువెవుండ్లెడిల్లా। తలంపులా
హరిరూపు తగులడాంకానె॥౨॥ వెచెలుచండాలవిజ్ఞానమొల్లాను। కాచించ్చిహరిభక్తికను డాంకానె। భావించ్చిసకలపాయ ముత్తె
ల్లాను। (శ్రీ)వెంకటపిల్లి రుంజీరు దాంకనె॥౩॥ ॥సుజ్జరి॥ పల్లవి॥ యెమనిపున్నదాయా మనసు। కామలమెప్పు దుకారతి మనసు॥ —॥ముదిశెడివార
లము విగిదివారల। కడిరిచూచికలంగదు మనసు। వదలక యింద్రియవర్గంబులకె। వెడకినిడివా విరిడి మనసూ॥ గు॥ జననమరణాములచరాచర
ము లను। కనియును మాండరంగదు మనసూ। ఘనసంసారపు కాణ్ణుములకె। దినదినవాంతులుండిరిగి మనసూ॥౨॥ కలగనియు దుమె ల్లని
చూచిపెలిగు। చెలంగిరెండ్లనడచి మనసు। బలిమి (శ్రీ)వెంకటపతి రతింప్పంగ। కాలిచియా తనికికాసరి మనసూ॥౩॥ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ ఆతుమ సంతొసపెట్టవొడియరుక। తాని తెరువు వాల్లసుండ్డువిడియ యరుక॥—॥ ముంచ్చినబంధము
లము గొంగవడక తా। [illegible]ంచ్చులవిడండన్న దొడియరుక। చెంచ్చులపువిషయాల సగ్గడుము గ్గడుగాక। యెంచ్చిపా
రిండలపాయు విడియ యరుక॥౧॥ పాయనియర్థములకు బంద్దుబంద్దితిపగక। ఆయితమ్మైమాసపానిద
డియె రుక। పాయపురామినులతొపలుమారుంజియు పాండ్లు। హాయముగండలపాయు విడియయె యె
రుక॥౨॥ ధరమీందంగల ప్రాణితతులను ప్పించరుక। అరయంగసముండవుదఆడి[illegible]యెరుక। గరిమల శ్రీవెంకద
ఆ పతిదాసుండ్లై। యిరవాండసుఖియించు విడియయెరుక॥౩॥ ✧ ॥ మలహారి॥ పల్లవి॥ కలకాలముయిండుదుంగలడిం
త్తిహరి। ందలంపులొందలంచని తప్పైకలిగె॥—॥ యన్నిలెవుపనులు యెంచుకొనికొలెమండ్లి। పన్నినజంత్రములయీ
౨౮ ప్రాణికి। యున్నిదండొల్లమి గంప్పిమింకాంగనెడిమి। అన్నిదడుతారిలఅ లపిరలిగె॥౧॥ లంప్పుదమెంత్త
లెడుల లింగద్దుకొనిమండ్లై। తంప్పులతరంగుల్లైనిడిహొకిని। యిరప్పులని న్నాళ్లాయయీపాదెప్పరికి।
జంప్పుల మాధ్యుల కొనిసదలెకలిగె॥౨॥ యెంత్త యెడలెడు యింతకిసంసారములొన। మంత్త్రనవుంగొరి
కలుమనుజునికి। యింతలొనె శ్రీవెంకటెశునింగొలిచితెను। సంతొసముఎల్లంజెరిజయమికలిగె॥౩॥ ✧ ॥ శంకరాభరణం॥
పల్లవి॥ హరింగొలువధిఫలమనుభవించు దగాక। యిదుసందెంబడ్డదెహికెంచిసుఖమయ్యా॥—॥ తొడరిమైమొచినమొ
పుత్తొమ్మిదిగంతలమెను। కడుసంచిగజ్జినదికర్మవుండాడు। బడింబంచెంద్రియములప్పైతరవులుంబెద్దు। యెడపుసంసారికి
నెండెనుసుఖమయ్యా॥౧॥ వెగివెచిబిబిడి విషయములకువెజ్జి। పెగు[illegible] లలొతింపరతిపెరరింపులొ। ఆగడపుండనలొని
యీంకలిఅరనిబిచ్చు। యీగతినుండ్లదెహికెంచిసుఖమయ్యా॥౨॥ హొత్తులభాగముతెల్లబూతులు సంసారికి। హత్తినవు
ద్యాగము[illegible]సలొసలు। చిత్తములొవివరించ్చి శ్రీవెంకటెశ్వరు। నిత్తలండెలియుపాంకానెంచిసుఖమయ్యా॥౩॥ ✧

సామంతం॥ పల్లవి॥ నారాయణుని దివ్యనామము దలంచవెరా। వ్రాసి పత్తి బిల్లండై దగరి గ్లోరాడిగద్దెంబ్రాణి॥—॥ వెనక జన్మంబ్బు
నాఁడు వినమ్మెనం గొనిరాఁడు। తను వ్వివిడుచు నాఁడు థారముం గొం బ్బాఁడు। మొనచూపినడు మంత్రము న
ంబిరిగా డెబి। కనకము నా యాత్మని కాచుకుండ్డం బ్రాణి॥౧॥ వుండ్డక పాయ్య బివెల్లా వాకండు నిలుప వెండు। అం
డ్డనె వచ్చు బివల్లల అడ్డగించవెండు। బండ్డు బండ్డై యుండుకుంగా బరులు రత్నుసులంద్ది। గుండ్డె విరెవ్వరికైనాం గాం చ్చుప
డుం బ్రాణి॥౨॥ వడిని ద్దిపనులకు వగవంగం బనివి డు। జడియు సంసారమోక్షసరవిగాడు। విడువని విభుండు శ్రీవె
ంకటపతియుండుంగా ను। తడవి చెపద్దవెరెంత మరించుం బ్రాణి॥౩॥ శ్రీ॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ పలు యోనులం
ద్దవు ద్దిబ్రమ్మరితిని। అలరనైచ్చాతి నను కొండు నయ్యా॥—॥ వెనక జన్మము లనావిడుకైన రాంపురాలు। యెనయు సతు
లు సుతులెందరెందరో। ము ను కొని యీ జన్మమునం గొండరున్నారు। మనసున నెవ్వ రి మాపాగం డ్డునయ్యా॥౧॥ ఆడి
కాలమునను ండి ఆయాడి పాలు మోచి। ఆడె నయుమేను నాయాత్మని వుండ్డి నో। నా బించి యిప్పుడు గొన్ని
నా విధులను భుజనున్నాండ। యెడిసతమని వుండ్డ యెరింగించ్చవయ్యా॥౨॥ అన్నిద నాబాము చూచి అంతలాత్మ వెంకటపతి।
యెన్నరాని విజ్ఞానమిచ్చితివిప్పి। పన్నిననాము నుపడి పాప్లల్లానించుకొండి నన్ను బ్బూచినాలానెనప్పు వచ్చినయా॥౩॥ శ్రీ॥ ము
ఖారి॥ పల్లవి॥ బిబినరులకిందిజీవనము। దాచుకొని హరి నివెరకరుణించుగాదా॥—॥ అడవిలోన పృగజాతి యైనాం గావ
చ్చుంగారి। వడి నితరులం గొలువంగవచ్చునా। వుడివాని పత్రియై వుండ్ద నైనావచ్చుంగారి। విడువక పురిన్నైనా వెండవచ్చు
నా॥౧॥ పసుర మ్మైవె తలెని పాడు వడ వచ్చుంగారి। కసుదు వానరులం బాగడ వచ్చునా। వుసురు మాన్కై వుద్దివు
ండ్డన్నైనా వచ్చుంగారి। డెసలనెక్కడన్నైనాం దిరుగవచ్చునా॥౨॥ యెమ్మెల వుంగ్నాలు బెబియులయాల వచ్చుంగారి। కమ్మి హరిదా
సుండుగా వచ్చునా। నెమ్మది శ్రీవెంకటపతి నిచిత్తమె కాని। దొమ్ముల కర్మముల విధాయ వచ్చునా॥౩॥ శ్రీ॥

గుండక్రియ॥పల్లవి॥పరులసేవలుసేసిబ్రదికేరదా। శ్రీవరుడాసుజ్ఞేశిపలండ్లవరుడా॥—॥కాశివాలకనరునింగాబిలిచిన
వారలు। ధరుణ్ణేసలిగెలందిరిగిరదే। కూశిమిబ్రంహ్మాండకొండ్లవెడిపంది। వలరలిన్నియంజనవరుజాంధరుడా॥౧॥చేకొ
న్నతుమ్మిదచెపట్టకిదము। లంకడతుమ్మదలయ్యూనది। ఆవాంతునిపలడసివపలగు వార। వెకులజులయిన యెప్పడొ
ధరుడా॥౨॥ధరణిశేషునాజ్ఞిలతమడెశములండ్లు। శిరులనానెపుముద్రచెల్లినదె। తిరువేంకటాద్రిఆదేవునిమంత్రులు।
ధరియింప్పంగనింతదంజ్జెల్లుధరుడా॥౩॥ ॥లలిత॥పల్లవి॥యెవ్వుపాయములు యెక్కడికెక్కను। ఆవల్లభనిశెవెఘన
అ ము॥—॥చదివినబుద్ధులు శాస్త్రపుయుక్తులు। వెదకను జ్ఞానము వెదకదు। తుదంబుణ్ణావిధులుకొద్దపుణ్యముతె। యె
దుగాంజయుంచ్చుయెనయదువిరతి॥౧॥చెవిలొనకతలుచెప్పినంతవడె। తవిలిజ్ఞానముదాంధదు। భునిశివము
౧౬ లువుబ్బులంబరవశము వె । భవపరమగునిభక్తికింజారదు॥౨॥నరసురల శావనామదాశితమె। సురితహార
ంబైతకగడు। యిరవగుఆ వేంకటేశ్వరనివెకరుణించ్చిమముంగాతువు గాక॥౩॥ ॥నాగంగనాద॥
పల్లవి॥నెమ్మదినిన్నెగెలిచినిశ్చింతులమెకాక। దొమ్మిదొంజ్జచింతకండ్డ దొడ్డాయివి॥—॥ఆపతిని నాను ముచ్చె
రించ్చిక్రూతాదుర్యైసర్వ। పాపవిముక్తులైనద్ది ప్రపన్నులకు। యెపునంగాలదొషములివికర్మదొషము [illegible] ది। కొప్పు
లలొకములశకునదొషములెవి॥౧॥నారాయణానిదాసులైనరకములుత్తరించ్చి। వైరములుదాండినఆవైష్ణ
వులకు। యూశిశిమంత్రులొషము తెవిక్రియాలొపమెది। భారమ్మైనఆచారలొపము మరెది॥౨॥ మిం
చ్చి ఆ వెంకటేశ్వరుమ్ము ంగొల్చి భవములు। తెంచ్చిన శరణాగత దెహులకు। యెంచ్చి చూడమా
యతెవియులంగలిబాధలెవి। అంచ్చులనెందుచూచినఅడ్డంకలెవి॥౩॥ ॥ ॥

శుద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ పరమలాభము శ్రీపతిభక్తియు లేక్కంగాను। యిరవైనయెటువంటివేడె వ్వరినమ్మియయ్యా॥ —॥ జడియ
కెప్పుడు సంసారజలధిలోన। వాడలనియది పెద్దవాడయిక్కి। బడిబడిసరసుగల పాపపుణ్యము లునించి। యెడతాం కి
రుజీవులు యిండు లకండు లకు॥ ౧॥ మదమచ్ఛరములని మకరభూనములండాను। వెడశివులరుపుగాలి విసరంగాను। ప
డియైనయింద్రియ పరివారము గూడుక। వాదినికార్మకులు గూడ బాశి రుజీవులు॥ ౨॥ మనసనియది మంచిమాతిమినడ
పంగాను। ఘునయహంకారమనుకంభమెత్తి। మనువు శ్రీవెంకటేశు మాయచాపగానెత్తి। తన్నియకడ బెరము నందగి వెరుజీ
వులూ॥ ౩॥ ❁ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెటువంటి బంధువరుసకిది చెల్లునా। ఆలరిన్నైతి రిగెద్దనపరాధమా॥ —॥ నివుడేపామియ్య
ంగాను నెంబరముగొంకేను। ఆపలనాకిటి యొక్క అపరాధము। చేవడిరసంసారింజియంగా విజ్ఞానినయ్యె। ఆవడించు ని
డియొరక అపరాధము॥ ౧॥ పంచేంద్రియములనాపైపంపుడు నివువద్దంగా। ౦ంచునెందొ శినెనెడిఅపరాధ
ము। కంచముపులాంటె బ్బెనివు కర్మము నెయుంచంగాను। అంచున ధూళ్ళి విడి చెనది యపరాధమూ॥ ౨॥ సన్నిధై
నివుండరంగాను సంతోషానంద మునన। నన్నవద్దియున్నాండ వపరాధము। యన్నిక శ్రీవెంకటేశ యెదురాడ నిరు నెను। అ
న్నిదంగా చిత్తినినాయపరాధమూ॥ ౩॥ ❁ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ దేవుండు గలండుగాదినికె మిక్కైవశము య్యె రుగాకకా
నికానే॥ —॥ పంచేంద్రియములాల పాపపుణ్యకర్మమా। చెంచుల చిత్తమా అరిషడ్వర్గమా। యించుక ంత్రజీవుండిం
త్తెయిండ్లరుడు ఖ్ఖశకి। పంచ్చుకొంటిరింత్తదమీ పంత్తమిక్కేనా॥ ౧॥ యిలందాపత్రయమా యీషణాత్రయములాల।
బలుసంసారమ అనుబంధములాల। కలిగిన దేహమిడికునోచి మీరిందరు। నెలకొంట్టిరింద్దిమీ తనివింబాండ్డె
నా॥ ౨॥ సకలతత్వములాల జన్మకొట్లలమా। ప్రకటపు నిజమాయ భాగ్యఫలమా। వాకద శ్రీవెంకటేశు సెడ్డి
కింజికిరిమీ। రకలంక్కమైన మీకృత్యముచెల్లెనా॥ ౩॥ ❁ ॥

సుండరక్రియ॥ పల్లవి॥ కంజాక్షునకు గారగాను రేవనికతగా కిట్టి। సాంద్రసాదించి నీవు మోముకావా జీవుండా॥—॥ విచారిం
చి మోచితినువిష్ణు ముకుందనేమాయ। ప్రచరించితి మీయందు పరబ్రహ్మము। రచించి యీ రెండ్లికిని రవుమన నారది। సుబ్రా
రిత్రుండపై నీవు చూచుకావా జీవుండా॥౧॥ పక్షివాహనుకం బాతిను బయ తెల్లం బండ్లితే। కాజ్జం గాన కెక్కెతినుకొండ్లవి
ఁటి। అవ్వగాని రెండ్లికి నెఱయడిపామె గురి। ముష్టెల్ల మాని నీవు చూచుకావా జీవుండా॥౨॥ నాఁటి దివ్యాంకకుం డితిమా
యనిజన్మము తెల్ల। యితం గిలితి శ్రీవేంకటపతి కుం డెడిక్క। తతితాండాం గైకొండితానె రెండ్లికి వసూలము। ముకుకుగలిగిని
౨౬ సెచూమగావా జీవుండా॥౩॥ ॥ రాంబాధి॥ పల్లవి॥ ముకుందరం బారెడిదిరుము రివిపెనకావువి। యిండ్లిగావిభుం
డెడిక్క యిం క్కంబ్టె సిడిమి॥—॥ డెపామముమొక్కితిను శ్రీ జగములకు లోను। యీపాలవిరక్తుండు గానెప్పు వచ్చును।
సూహాబిన్ను కలాన్నైతిస్సరుప [illegible] మొక్కుము తెప। శ్రీ హరి యెరుంగుంగాక తెలిసిడిమి॥౧॥ బలుసంసారియ
౧౨ ఋతెపాపపు కర్మము [illegible] నేల్మిమి [illegible] ండు గానెప్పు వచ్చుము। తలంచి మోనకుం డితే తనకు సుఖి
ను తెడు। యిలధరుండియె రుంగ్గుయి ంకంబె సిడిమి॥౨॥ దైవము వాండ్తైతె సు ధమ గములకెల్ల లోను। యీ వలం
దప్పు ఋండాగు తెప్పు వచ్చును। భావించితాయకు రడిత్తైపనులు తుదకెక్కవు। శ్రీవేంకటపతి రుండెరుంగు తెలిసిడిమి॥౩॥ ॥ బౌ
ళి॥ పల్లవి॥ అతిసులభుండవు నీవ నిన్నుం గావిచితి। తతిమిమి తెరండు ంగాని తప్పు మారు వేడు॥—॥ తిట్టి శిశుపాలునకు దివ్య
పదమిచ్చితివి। ముష్టి కాయిచు వారికి మోక్షమియ్యవా। వెట్టిబండి రాప్పుంచిన విజయునింగాచితివి। నిజ్జననికింకరు
ల నీవు గావవుండువా॥౧॥ తన్నిన భృగువున దుత్తగ సంతోషించితివి। అన్ని దంబూజించువారి నాదరించవా। నిన్ను రా
బించు కాకింగు సెమ్మింగరుణించ్చితివి। పున్నతిం గాచ్చి [illegible] నవారి నెగింగరుణించవా॥౨॥ అమ్ము మోనకుం జిక్కిన అంబుధిమో
[illegible] విచితి। నమ్మినవారి మాదవినవా నీవు। యిమ్ముల శ్రీవేంకటపతియింకసరితెరుగని కు। పమ్మి శరణాగతులం బాలించ్చెవుండ్డవా॥౩॥

నాట॥ పల్లవి॥ వివేలు విన్నపాలేల చేసిన నంతాను। నీవిద యాధమార్గములు నీచిత్తమింకను॥ — ॥ అరసి చూడక నేరితాప
రాధములు చేసితి। శరణాగతి నిపుణ జొచ్చితి సర్వేశ్వరా। సరి శరణాగత రక్షకచిరుడ డివినిడి। నిరతి నాభాగ్యము నీచిత్తమి
ంకను॥ ౧॥ అపార పాపము మునుపాప్రాపరాధములు చేసితి। వహించి కీర్తి నివేంకటవాంఢ సైతి నీ। బహుగతి భక్తపరివాలన బిరుదు
నిడి। నీజాతపు నాగతి నీచిత్తమింకను॥ ౨॥ సన్నిధి శ్రీవేంకటపతి సర్వాపరాధములు సేచెను। అన్నిటికి నీవు నియచ్చు మీదితి।
వున్నతి నార్తత్రాణావు డ్యోగచిరుడు నీడి। నిన్ను నన్ను విచారించు నీచిత్తమింకను॥ ౩॥ ॥ సారంగనాట॥ పల్లవి॥ ని
వల్లంగడచు నేడు నిజమూర్తి నవి। వావి విసుమించ నేచే వారివారి పుణ్యము॥ — ॥ కావించెము సేవా దికిరా శినయెవిరివు।
తలంచెమ సేవారికి జీవమవు। పాలసేమ సేవారికి చుడ్డమవు నీవు। వలసినంధ్ర భావించేవారి వారి పుణ్యము॥ ౧॥ తగి
రిమ సేవారికి ధనధాన్యమవు నీ … వు। పగడు కృతికులకు పాండిపండ్లవూ। తనివి … నయోగీంద్రులకు తత్త్వరహస్య
మునీవు। వగలండెలుసుకానేవ … రివారి పుణ్యము॥ ౨॥ వడివిమ సేవారికి సర్వ … త్రముల నీవు। మొదల నంక్ష
రికి నీ మూలమవు। కడి శ్రీవేంకటపతి గతి నాకైతి నీవు। వదలక చేపట్టి వారివారి పుణ్యము॥ ౩॥ ॥ గుండక్రియ॥
పల్లవి॥ తల్లికింగలుగు మూడు న్నావాడిరున్నదా। బిల్లతప్రియము నేలాచెప్పుము గాక॥ — ॥ బహువిధ కుటుంబవిప్రాను తె
ల్లనివారు। యహామిచ్చిరక్షించవు నికిడివ నీ। నిజాతపు నీసామ్ము నీవు పెత్రించేవా। బహు విన్నపాలు ఆరక పైపైం
జేసింగాక॥ ౧॥ సర్వవిధ బంధుండవు సకల లక్ష్య … లు నీవి। నిర్వహించన నీడనునికిడిపనీవు। ఉర్వి పైని కార్యము
లువుద్ధరించ క్షమానేవా। చర్వితచర్వణ … లవి సరించెము గాక॥ ౨॥ నీవు లోకీప్రురుండవు నిమెల్లా
నిబంటమ్లము। యీవలంగా చుదక్కు నికిడి విని। శ్రీవేంకటపతి బాపిద్దాంబెడ్ల దయం జూడవా। ద్రై
వమవు నీ స్వార రక్షతలం ఖంచేంగారా॥ ౩॥

నాద॥ పల్లవి॥ ముందరికిదిడెరువుముసుందాయానతివయ్య। అండరిలోనిపుళ్ళరశోగతుండనైతిని॥—॥ తొల్లి నిన్నుంగొలు
వనిద్రోహముననెకద్దా। మొల్లమినానాజన్మములంబుట్టితి। చల్లనినినామముచ్చరించనిద్రోహననే। వొల్లనెనింసార
వార్ధిమోలలాడెను॥౧॥ వెసనిన్నుంబూజించి పరివించునిద్రోహననెకా। పసలేనిపంచేంద్రియబద్ధుండనైతి। కొసరినిన్నెబొడ్డు
కొలువనిద్రోహననే। వసముగానికర్మవువలంబడినాండను॥౨॥ మనిమఢినిన్ననమ్మనిద్రోహముననంగదా। ఆనిశము
నిదునిమాయ కులోనైతి। యెనలేనిశ్రీవేంకటపతిసర్వద్రోహాని। నినుండలంచితలంచినికిమోరవెట్టితి॥౩॥—శ్రీ—॥ భౌళి॥ పల్ల
ఆ వి॥ తమతమయంత్రదిరికితనవారికి। గుమిగూడుకొనుచింతకొనరనెలయ్యా॥—॥ తల్లిబ్రహ్మపవడివితండ్రిపుపజా
త్రముండు। తొల్లెడివతవెల్లతోడంబుట్లు। బొల్లగారుజీవులెల్లపుట్టిబొదురువత్తురు। చెల్లంబాయిుండులసంగాచింత
౧౮ తీండదికయ్య॥౧॥ హరిభక్తునెలి కలుఆచార్యుండొక్కండెదాత। పరమాత్మునా మములేబంధువులు। సకవిజం
తువులకుసంసారమేధర్మ ము। పసులకేల్లానింత్రేశిభ్రమతలెలయ్య॥౨॥ తువులువేదరాసులుయిల్లాలు
వివేకము। సుతుండుతనలోపలిసుజ్ఞానము। గతిశ్రీవేంకటపతియండేకలవాండుప్రాణులకుమతిమంతులకిందులోమరపు
లేదయ్య॥౩॥—శ్రీ—॥ దేశాక్షి॥ పల్లవి॥ యెమిదికివట్టిచింతయక్కడివిదుఃఖములు। శ్రీమంతుండేమాయకచేతనున్నాండు॥—
సకలలోకేశ్వరుండుసర్వాంతరాత్మకుండు। అకలంకుండిదెమాయందునున్నాండు। ప్రకటించియితనికృపైబ
హుసంపదలై। మోక్షరిబంధువుండై ముందరనున్నాండు॥౧॥ పరమపురుషుండు భవరోగవైద్యుండు। యిరవై
నదెవుండుమాయుందనున్నాండు। బొరుగుబారచిభువనకర్తపుండై। దరిచేర్చిరక్షించమాడండనున్నాండు॥౨॥
శ్రీవేంకటపతిండెశ్రీమహాలక్ష్మియై। క్రైవశపుసుఖమునైకన్నలియున్నాండు। వివేలుసుజ్ఞానముల్నైచింతవింతవిడుకనై
[illegible]ండమావారిదంశేర్వపెయున్నాండు॥౩॥—శ్రీ—॥—॥

దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ నిదయాధర్మమునకు నిచిత్తమింకా। యీడేనమానేప్రుగ్గిరికయిచ్చేంగలదా॥—॥యీపలనా
యపరాధమెఱుకతోనిసంజేసి। కావుమనిమిమ్మనసంగతులానాకు। శైవసమ్మునిపవిత్రగాచియుండికొలువక। విని
చెవియెత్తిమోక్షమిగ్గగాదానాకు॥౧॥ మన్నించినని మన్ననమరచిమత్తుండనైయుబ్బిదునివాండనండియెమండువా।
యున్నికబ్రాహ్మిణ్నైయుప్పుడిచ్చుకాల్లు నియంబాతే। నన్నుంజూచిపరుతేఅజ్ఞానప్పురాయిఁకానా॥౨॥ కాంత్తసంసారభ
క్తితోకారి నిభస్త్యండనైతే। వంతులవిజ్ఞానమెదువరెనుండుమిా। యింతదశ్రీవేంకటేశయిట్టెనన్నురక్షించ్చితివంత
సుఖివినిపుఅడినావినపము॥౩॥ ॥ గుజ్జరి॥ యిదువండిడుగుణకెననైచ్చుగాచితివారకాని। సదులాడేవానికిసత్యమెండ్లు
లేదు॥—॥మదనాతురునికి నిమరివివేకములేదు। కదినిగ్గెలసునికికర్మములేదు। ఆశగియార్తునికిపుణ్యపాపములే
దు। మోదలనెమూర్ఖునకుమో గమొందలేదు॥౧॥ కొంచ్చెపునాస్తికునికిగురు ండుదైవములేండు। కొంచ్చెసలా
భిపానికిభాగమెలేదు। యించు కంతదరిద్రునకియ్యంగానశక్తిలేదు। చంచ్చల చిత్తునికినిశ్చయమెండ్లులేదు॥౨॥
మత్తుండైనవానికిమరిపనులెతేవు। హత్తివెందకానికిదయలులేవు। సత్తుగశ్రీవేంకటేశశరణాగతుండనికు। యిత్తలం
గొల్లిచింత్తలింకనేఖులేవు॥౩॥ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ తలిశినవారికితేదయే। తొలంగకశ్రీతాతుడనేకదేయె॥—
పరమబ్రంహ్మముప్రకృతియునుంగూడి। సరవితోమెలంగజగమాయ। అరయంగయిరువదిఅయిదుతత్త్వ
ములు। పెరుగుచుజీవులభేదంబాయ॥౧॥ జీవులుజీవుండుసృష్టియునుంగూడి। కావించ్చుకర్మపుగతులా
య। జీవతాలమౌనులతరంగుల నడకల। వివిలువిధులవిడంబాయ॥౨॥ క్రీడలుగాలముక్తియలుంజుడ్డ
సులు। పాడిమా,యలవుగుహతాయ। యీడనేశ్రీవేంకటేశ్వరుశరణము। జాడలనిపాపరసాధనమాయ॥౩॥

శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ యెంతవిచిత్రము యెరవులచిత్తముడే। తాండవులు దూండవలలోనెతగిలియుండ్దంగాకా ॥—॥ తను
నెరింగిరక్షింపదైవమెనిరుచుంగాక। మనుజుండెమెరుంగు వున్నత్తుండె। పెనంగిపంచేంద్రియవు బంప్పు ఢుంగుటదాను।
బానుగకండ్లలోననెబారలూడుంగాకా ॥ ౧ ॥ కాలమెరింగి బాండనుకర్మముమెనిరుచుంగాక। హూళజి వుండెమెగుంగు గుణా
బద్ధుండు। ఆలరికావూడులను నరిగాంపై వుండ్లుండాను। పాలు మారివానికి పనిసియుంగాకా ॥ ౨ ॥ కాలుండరింగిబాధి
ంచగురుండై యెరుంగుంగాక। యిలదెబాయిమెరుంగుబానశత్తుండు। బలిమిశ్రీవేంకటపతి పరతంత్రుండుడాను చయ
ఆ పద్దియూతనికిశరణానుంగాకా ॥ ౩ ॥ ✽ ॥ మంగళకౌశిక ॥ పల్లవి ॥ యిదిగాదుతెరువు యీడికిదారి కి। అదనవిజ్ఞానియై
తెలిఅతండెరతిచుచును ॥—॥ తలంపులుచక్కంగాకదైవముండలంబంటాత్తి। వెరదున్నదినెలనావిత్తినయెడ్లి। నాలకిదాసుండు
గాకపూజించంబావుడెల్ల। బలి మిదెవునింబట్టిబండ్లేమన్నాంగను ॥ ౧ ॥ తనవైరాగ్య ముఎకత్తఫు మువెదకినంట్లె।
గాన తనియకసుకపాంతరదప్పుదీ । కానభక్తి వెకహరింగారిమోక్షదెల్ల। మోనసిదెవు నిసామ్ము ముచ్చిరించుకానుద।
ఆ ॥ వెసగురుండు శ్రీవేంకటపతిసాధించితి। అసుడైయండ్లనిపండికటుచాంచుడు। వసగానితనిందనపనికింగాంబాగడుడు।
యిసుమంతచెలమకు యెంతము వెచ్చదు ॥ ౩ ॥ ✽ ॥ నాట ॥ పల్లవి ॥ అనాదిజగములు అనాదిదేవుండు। ఇసోకములు
గనివిసుకదుమాయ ॥—॥ పుట్టుదిజీవులుటా యినజీవులు। చాట్టినజీవులు వున్నారు। చుట్టురుదినములుసూర్యచంద్రా
దులు। తిట్టండెరువునతెగదుకాలము ॥ ౧ ॥ కలందుబ్రహ్మాయునుకల రింద్రాదులు। కలవనేకములు కార్యములు
లు। ఫలభాగంబులు బెట్టినున్నది। కలియుంగమర్మముంగడవంగలెదూ ॥ ౨ ॥ శ్రీవేంకటేశుండు చిత్తములోదిందె। భా
వములోపలభక్తియుడే। భావించిబ్రదుకుదుప్రపన్నులు విరిదె। యివలంజూచిన యిహమె పరము ॥ ౩ ॥ ✽ ॥

బౌళి ॥ పల్లవి ॥ తప్పవు లొబడ లంగతమోకిల మును లస । నెపమిడె సాధించ నియ్యడసు నింకనూ ॥ — ॥ అడుసులు వెట్టి నిచె నండ
సు శిరుల గాకండు । కడు గంపంగ మ్మిదాంచి కైవల్య మండె నొకండు । పడువం గూడ్డు డెచ్చి కొందరు నివారైరి । వడి నద్దియ్యగా
కింపవప్పుం బొనిన్నింకనూ ॥ ౧ ॥ నితల పువ్వులుచు ద్దిని తప్పుండా యనొకండు । కాతరాన గందము చ్చి కలశె నిన్నెరతె । చితబలు
సాసవెట్టి శిరులు గనె నొకండు । యీతల నిన్న బెల్లించెడిమి డొడ్డయింకనూ ॥ ౨ ॥ మంటగా బరల కడమాపడి మించె నొకండు ।
కండువ నికు దాసుండ్రై కరుణాంబొండె నొకండు । యిందరు వరము లందిరి డెడ్రె వెంకటేశుండు । సందడి నిన్ను సేవించు స
రవిడె యింకనూ ॥ ౩ ॥ — ॥ సాళంగనాట ॥ పల్లవి ॥ విచారించు కోని వారి వెత్తితనమింతె కాని । పచారించిని కృపను బ్రదికి తెసెన్ను ॥ — ॥
ద్రావ పాలత్త్రి యుండ ంబాంచిడ తిద్రిమిలయుండ్డు । కామధేను వున్న బొదు కరతిలయుండ్డు । కామించి నెలాయ కోషు
న నామము న్నబొదు । తామసాలు ంబాతకాలు డగ్గరి యిలయుండ్డు ॥ ౧ ॥ చెంగట సూర్యుండున్న బొచింకట్లిలయు
ండ్డు । భంగించి గరుడండుండ్డండ్ల ముతెలయుండ్డు । ముంగిట గోవిందుడుండగ నిము ద్రులు నేననుండంగా । అంగచె
కారములయిన అజ్ఞానములయుండ్డు ॥ ౨ ॥ తానె నిజమై వున్న చెంత జెంచ్చె మొలయుండ్డు । కాన బడి భక్తియుండ్డక
లంకయొలయుండ్డు । జ్ఞాన ద్రావెంకటేశుడంత్తరాత్మ నివున్న బొ । ఆను కతు భములుండ్డగా లపిలయుండ్డు ॥ ౩ ॥ — ॥ సామ
ంతం ॥ పల్లవి ॥ అతండె గతియందె నన్నియు మాన్యుండె । యితరములు మానంగా నిత నిక కలవు ॥ — ॥ మాటి ద్రారమణు
ని మొబ్బించ్చు సివకు లవ । చిత్తిడె కమలము లవె ట్టిమాన్యము । ఆతడియు తని భక్తుడైన చనవరులకు । ఆతితెరిపున్యా పాపాలు లడ్డ
పాదిపెదు ॥ ౧ ॥ తక్కక యితని ముద్ర ధరించ్చె దాసులకు । చొక్కల భవబంధపు సుంకమాన్యము । వెక్కించ్చి యితనికైన వెంక్కల
సు బొదుకల । శక్క దవిధి నిపెదా లూ బొంప్పు వెళ్ళు ॥ ౨ ॥ సరు స ద్రా వెంకటపతి శరణాగతులమను । పరగమా యల్ల డాడ్డె
బండె మాన్యము । పరమైన యీ తనిపట్టె ము కాదివారికి । తరితా జగములా నితమ్మ ప్పువె వెవు ॥ ౩ ॥ — ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ నారాయణ నీవినా దుండవైతి నాకు। గారవించి రక్షించి కరుణించు వయ్యా॥ — ॥ అంచుల నా కర్మమనెల
లుగు బండారించితి। పంచ యింద్రియాలం బంపు వెట్టకు మయ్యా। వంచి పుణ్యములమెడి వారము మీ కిచ్చితిమి॥ మిం
చి నకామాదులనె మొరగాండ్లు లయ్యా॥ ౧॥ మును పిలాసలనె పిమోదలు గడమ చెల్లె। పనిభూని వాత గపుణ్య నులెలయ్యా। మనస
నె మోపు నిమ్మడి ని[illegible]పు గించితి। మనదుఃఖముల తో[illegible]రకాండ్లు లయ్యా॥ ౨॥ శ్రీవేంకటపతి నీ భక్తి శిమకు నెనెవిక్రైతి। తావులచి
ంతల దరిద్రము తెలయ్యా। నీవు నామంగా గొచి నెనియాధీనము। ఏవల పరధర్మ(పు) దొత్తు దాండ్లు లయ్యా॥ ౩॥ శ్రీ॥ రామక్రియ॥
ఆ వాదముల సాగె సాగె వడి ముక్తి వెదందె। వెదాంత శ్రవణాము వద్దికింజె రేరా॥ — ॥ అరయ ప్రపంచమెల్లనభిడమయితె।
గురుండు శిష్యుండు రెండు కూడ దర్శము। సారిదినాత్మలోన సోహం భావనయ యుతె। సరిము నుదివ పూజలు చెల్ల
౧౦ వు॥ ౧॥ సహజ విలా విభూతి సర్వం విష్ణుమయ యుతె। బహు యాగాదికర్మము పనిలేదు। మహిలో నిజననము మరణము మాయ
యయితె। విహితాచారము శ్రీ ● యవిధివిధు॥ ౨॥ ఘుదనబ్రహ్మము నీ రాకారము ● యితెంబరి యింప్పు। యిదుప్పరు
షసూత్రాదులివి నికెల। అదు శ్రీవేంకటదేవు దాస్యము లిక బిగిశితె। సదలాడు కొనె దిరాత్మ సమతమవును॥ ౩॥ ✿ ॥ గు
జ్జరి॥ పల్లవి॥ హరిముద్ర ధరించ కలభి ర్భంచ బాత్రుండు గుండు। వెరవు గానాసాదించి యింకను కొండ్డా॥ — ॥ ఆ శ్రీ చక్రా
ంకితయనిన మాదే ద్వారకలో కృష్ణుండన్న ధర్మము గాదా। భారతములోన నున్నది పంచమవేదము యిది। సూరలు గాసా
దించి చూచు కొండ్డా॥ ౧॥ తెదగా భుజచక్ర ప్రజాతినమ ని। తాదించి వెఘూనసులు ధరించి ధర్మము యిది। నూదొక్క రు
షులిడిన నూదొక్క సంతలందు। ఘూదము గా సాదించి కను కొండ్డా॥ ౨॥ యెంచ[illegible]పపుంద్రనామ హిత మంత్ర యాగ
మది। పంచసంస్కారము చెప్పె పాంచరాత్ర ధర్మము యిది। అంచల శ్రీవేంకటదేవో అనతినయిదు విధులు। సంచితమైన శాస్త్రము
చదువుకొండ్డా॥ ౩॥ ✿ ॥

గుండక్రియ ॥ పల్లవి ॥ యిన్నాళ్లనందు నిందు యెమి గంటిని । యెన్నిదెశలను జూచి హరి నిన్నుం గంటిని ॥ — ॥ అంగనల పసంజి
క్కి అలయికలె కంటి । బంగారు వెంట్లం దగిలి భ్రమ గంటిని । ముంగిటి క్షేత్రములంటి ముంచి పట్టి శ్రాయం గంటి । అంగ్గ
వించి నెంఘా చి అంత్తరాత్మ గంటిని ॥ ౧ ॥ చుట్టలం జేరి చూచి సుద్దుల వావులు గంటి । మట్టు వెలెని వయసు తొమడము
గంటి । పట్టి కామ్యములు కెలి వస్త్రమాయలు గంటి । పట్టి నారాయణా యని భక్తి నిన్నుం గంటిని ॥ ౨ ॥ వింత్త చదువు
లవల్ల వేవే మతములు గంటి । పంత్తాన మమువల్ల పాపము గంటి[illegible] । యింత దల్వా వెంకటేశ యిడు నా జీవభావము ।
చింతించి అందు లోని శ్రీపాదములు గంటిని ॥ ౩ ॥ ॥ బౌళి ॥ పల్లవి ॥ యితని చందానఁ హరి హరి యెమి చెప్పంగాల
ఁడి హరి హరి । అతిరహస్యము లహరి హరి । అడిగొ మనసుం జిక్క హరి హరి ॥ — ॥ ఆదివిష్ణుం డితండు హరి హరి । అడె యశో
దకొడుకు హరి హరి । వేదమూర్తి ● ఇత్తండె హరి హరి । వెన్న దొంగిలించె హరి హరి । ● సాదు బండి విరిచె హరి హరి । చండి
విషము చెరిచె హరి హరి ॥ ౧ ॥ పర మపురుషుం డితండు హరి హరి । వసులం గాచె బిడివా హరి హరి । శిరి కి మొగుడు
దాను హరి హరి । ఘొలంగి రొలం దగిలె హరి హరి । పరగం జూడ కాయి హరి హరి । బడకకాయి కొలిచి హరి హరి ॥ ౨ ॥
అమరవంద్యుం డితండు హరి హరి । అన్నాంచంగం నుని హరి హరి । విమత దానవ హరి హరి హరి । విరిచె మద్దులు హరి హరి ।
అమరి నిడిగొ హరి హరి । శ్రీవేంకటాద్రి మీంద హరి హరి । [illegible] శ్రీకృష్ణుండు హరి హరి । సర్వం మితండు హరి హరి ॥ ౩ ॥
రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ నిమహిమ లిన్ని డిరి నిలిచుండె సొ[illegible] । [illegible] మోద మమ్ము [illegible] గావు దాసులము మీకు ॥ — ॥ నాలుకనాదవిష్ణు
నగున నరగుదరు । తాలిమి తొ నినామ త్రయ మంత్రము । పాలింబాములవాయి కట్టి సొమ్ముగా ధరించు దరు । ఆల రిగరుడ
వాహానాయుధ ధారణాము ॥ ౧ ॥ పట్టిన బ్రహ్మహత్య ప్రాయశ్చిత్తమునకు । వొట్టినదిత్తారక బ్రహ్మ్మప దేశము । అట్టి కపాలభాజ నార్తు చి
పరిహరము । గట్టిగని పాదతీర్థపు గంగానది ॥ ౨ ॥ చలంగి భూతబలా చక్రవని వారించు దరు । తలంచె దిధిమ హస్త యోగ
ము । బలికి సర్వ మంగళా ప్రదమ్మె నిలుచు దరు । యిలపై శ్రీ వెంకటేశ్వర యిదె నిసాకారము ॥ ౩ ॥

నామంతం॥ పల్లవి॥ యెందునుం బొందనియీ దేహాలఘుడెయని యిందిరనాథు శిక్షించు మనసు॥—॥ పొడితిసం
సారము గానక కొల్లంజెయవలె। పొందకుండితి విరతినెప్పుడు గావలె। తాడుపడిబెల్లరాయు తొగులేమిటికుండితే। పొడివాగ
నిపైకి వచ్చెనవు మనసా॥ ౧॥ వొండె యుగాము వొండ్రై వున్నతి బ్రదుకవలె। వొండెనెవ్వరమూ గొనకవుపమవలె। రెండ్లుబడువలె
కలితులు పెకెయయితె। వండి వండని పూడువలెనవు మనసా॥ ౨॥ తనునరంగ్గం గవలె తనలోన నెళ్లాడ్డు। యునయశ్రీ
వేంకటెశునె రంగవలె। మనసు నిలుపవలె మరియన్నివిడివిన। వనధిలోంగు రిశ్రీనవ్వానవు మనసు॥ ౩॥ ✧ ॥ రామక్రి
య॥ పల్లవి॥ వొహొవొహొ యనరొ వాలకి। సాహసాన నందిరుగ రాజనుడు పొలికి॥—॥ కాని దినాయదుష్కాలి నిద్రించి వాండె।
ఆనకమ్మె జాలియు కల ఆందుంబాలి। పెనపట్టి వాకిళ్ల బిగముద్రలాయనిడె। కానిమ్మని వాయించ రొకగండ్ల వాలి॥ ౧॥ తిరు
పణి మకాంగె మత్తిరుగరాడె • వృరికి మరల నెలుంగియ్య కొమగవాలి। పరగ • డివతలెల్లబడకె శ్రముంన్నారు। యు
ప వాయు సూర్యచంద్రులెదు • రువాలి॥ ౨॥ శ్రీవేంకటెశ్వరుండు చిత్తగించిలొ • నదె। కావరమెన్ని కిరలకొదవాలి।
తావలబంగారు గుడియలు ఘల్లురనంగా। తావుల హనుమంతు సితలారి వాలి॥ ౩॥ ✧ ॥ నాంట॥ పల్లవి॥ నానావు
పామల శ్రీనారసింహ్వము। ప్రానిమమ్మురక్షించ్చి పొగడెదనిదిగొ॥—॥ కొండవంట నిడాంద్రిగుహలలో సింహ్వ
ముపండ్లిభవనాశియు జిదరి సింహ్వము। అండనాను శ్రాస్త్రముల అడవిలో సింహ్వము। నిండి అహొబలముపైని శ్రీ
చూచినదిగొ॥ ౧॥ సిద్ధయోగీంద్రుల మతిత్తెర మరుంగు సింహ్వము। జడ్డిగొన్న వ్రాసత్రిత్రాజందు సింహ్వము। ప
డ్డి దైత్యుల వెంద డిబలు డిము సింహ్వము। మెడ్డి అహొబలముపైమెర సిందానదిగొ॥ ౨॥ పలుదెవతల సెబ్బు
మ్మెన సింహ్వము। కెలసికంబాన బెనంగిన సింహ్వము। అలరి శ్రీవేంకటపికుండ్లైనట్టి సింహ్వము। కొలువై అహొ
బలాన గురుతాయనిదిగొ॥ ౩॥ ✧ ॥ ౫౧౧॥ ✧ ॥ ౧౧౧॥ ✧ ॥—॥

లలిత॥ పల్లవి॥ శిరసుండమొంకా ఆశసవెద్దినయద్ను। పరమధర్మముమానిపరచుగావలశె॥—॥ కారి కరేశరము
మానికాలచేతంబడ్డుకాని। చిరానంబొదుకుంబాయిపిడ్డువడ్డఝ్లు। యీడితిప్రపత్తిమానియితరకర్మములకే।
సారెపుణ్యపాపములసండెంజిక్కవలసె॥౧॥ వైపైనవాడవిడిచివదరుచెపద్దుకాని। వైపుగాకయీందియీండివడించ
ద్దఝ్లు। యెపునదాస్యముమానితరాపాయములు। పూంపప్పుగర్భభాగములపుంగ్గడుగావలసె॥౨॥ ఘనమోక్షకర్తృ
ముమానిగాజుంబూసగడ్డుకాని। వెనకజూనాలచెనవ్వించుకొన్నఝ్లు। యనశినశ్రీవేంకటేశుశరణానవెకం। మునుజన్మాడులలా
గముసుంగంగవలశె॥౩॥ ❖ ॥లలిత॥ పల్లవి॥ అనాదిసంసారినదుగాన। మనోవికారమిదిమానదెంతయినా॥—॥ కడుచెం
చ్చెలమెకానికాయములాని। ఝబుద్ధి। తొడరదుడుబుద్ధితోంచినాకు। దిడువైశ్రీహరినివుతిద్దితేనెమోకాని। వెడంగునాగు
ణమిదివిడువదెంతయినా॥౧॥ పలుచింతలెకానిపద్దిననిపైభక్తికలుగదజ్ఞానమె కల్పినాకు। బలిమిబంధాలునివ్వుచా
పితెనెమోకాని। తాలంకునా మననిదితాలంగదెంతయినా॥౨॥ పద్దినచ లమెకానిపైపైవిరక్తినాకు। నెయ్డుకా
డునిక్కపనిలిచినాకు। యిద్ధశ్రీవేంకటేశయెలినవాండవునీవు। యెద్దినవిసుంబొదుయెరంగనెంతయినా॥౩॥
సామంతం॥ పల్లవి॥ కతగాదుద్రిష్టమిదికలిగెమాకు। సతమంటినిద్దినొద్దజరపంగవలశె॥—॥ కాయమనెబిమోహనలిగ
జిమెక్కినారము। పాయపుమోహామదముపద్దినుమమ్ము। తియరానిబంధపుతిగెడించ్చివెయవెము। యెయదవిజ్ఞానమింక
యటెంగేమోనెము॥౧॥ నిచ్చులసంసారమనెనిధిదొక్కినారము। పచ్చిమదనభూతముపద్దినుమమ్ము। గచ్చులయహం
కారగర్వము మానంగవెము। అచ్చుపుమోక్షపుత్రెరువబ్బినామాకు॥౨॥ రామలరతికొల్లాపురమునాదెన్ని
సారము। యెమ్మెనాయగ్గశిగ్గలెంచమునెము। శ్రీమ్మంతుండైనద్దశ్రీవేంకటేశుండెనన్ను। యెమరివెలు...
మమ్ములయెలినాండువిండెనా॥౩॥ ❖॥

దేశాక్షి॥ పల్లవి॥ చూడఁగఁ జూడఁగ సుద్దిగాని మాయలు। పేడుకత్తా నిన్న పెడరికిడిపుడా॥—॥ కడపఁగఁగఁగ డప్పుఁ గంగా
లము గడచెను। జడిసిన వెనకటి జన్మములు। నడవఁగ నడవఁగ నడచె సంసారము। యెడయక పాటి నిన్న యెరింగి చేపుడా
॥౧॥ కొరఁగఁ గొరఁగఁ గూడెలంపు వము। గారవము గ్గు నిజకము ఁవుల। మెరలు మీరఁగ మించెను వాపమతలు। కూ
రిమి పారి నిన్నుఁ గొలిచెడి పుడా॥౨॥ నిలుపఁగ నిలుపఁగ నిండెను జ్ఞానము। అలరఁగ శ్రీపారి అనుజ్ఞను యిలలా
శ్రీవేంకటగిరి నిమరం। గలరి చూచ్చికొని యూడితి మిపుడు॥౩॥ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ అజ్ఞానజంతువనై తింగా కే। సు
జ్ఞానమూర్తి వి నివు చూచు దతగవా॥—॥ కొరితి తీరావ తెంగా కకొరని ఏకానెల్ల। కొరితి మూడు శ్రీ ము లుగావిం
అ ఛనిన్న। ఘోరయుపాప ఫలములవియుంజ్జివానివు। యెరితి నాత్మవు నివు యింకడాపు ము న్నదా॥౧॥ అనాధనాథుండవు ఆతు
శ్రీ రబంధుండవు। సనాధుండ ను నిను సరినుండ్డంగా। విస్తొడమిడి నివు విశ్వప్ర పంచ్చము। మనొధర్మము లనిమా
యాడాండ ంగలనా॥౨॥ సరిగ జిడంత్తపత్రిరులు చూడనెంతవాండ। ధరశ్రీవిం డిరుండదాసుండనికు। గురు
వు నిక్కావు గింబ్బె కారినికూరారసాంజ్జ। నిరతింబ్జి కొంద గ్గాకనెపు నెరాలు న్నబా॥౩॥ ॥ దన్నాసి॥ పల్లవి॥ బ్రహ్మాపూ
జించెరఘుపతి విభిషణునికిచ్చె। బ్రహ్మాన్న్యుండితిరంగపతింగాల్లు వరా॥—॥ కావేరి మధ్య రంగ క్షేత్రమల్లడిగా। శ్రీవిమా
నమది గాలిషపర్యంకమిదె। శేషుండల్లదివాండిదె విశ్వాలక్ష్మియదె। శివించ రావణాభింజిసురించ్చిన తండు॥౧॥ యెడుగా
డలు నవిగా యెసందుపూండాంపులవె। కూడిదామోదర పుర గోపురమదె। తాడవెయిగంబాల దాక్షమందపము
దిగా। చూడ రావశిండి మించ్చులకంబమదిగా॥౨॥ ఆతువారలు వారియంగ రంగవైభవము దివాలు శ్రీ
వైష్ణవపువాడలవిగా। అఖిల శ్రీవేంకటగిరియుండి వరమిచ్చిని తావిముల శ్రీరంగదైవము ంగాలు
వగా॥౩॥ ॥

మలహరి॥ పల్లవి॥ పజ్జనవారల భాగ్యమిది। గుడ్డదెనిలిత్రిగురుతులివి॥ —॥ కామధేనువు నుకల్పవృక్షము ను। దామోదరసు
దర్శనము। భూమీశత్వము భువనేశత్వము। సామజవరదని శరణ్యము॥ ౧॥ పరుసవేదియు నుపరమైశ్వర్యము। హరి
నిన్నుంగొలిచే అనుభవము। నిరతభోగము లు నిధినిధానము లు। గరిమ మెరయు మీకైంకర్యములూ॥ ౨॥ నిండ్డ భా
గ్యములు నిత్యశోభనము। కొండ్డల య్యనిగునారథలు। అండనె శ్రీవేంకటపతిపసవర్గము। మెండ్డుకొన్నదిదె మీకరు
ణ॥ ౩॥ ❀॥ భూపాళం॥ పల్లవి॥ కాయపుడ్డ శ్రీయంబాతికడుపులు సికాక। ఏయెడతిపుగా డుయిడు వండ్డిడి॥—
కోపమెల్లా నొకవంక్క హూడవెళిమరికదా। పైపైహరిండలంపపాత్రుండయ్యెడి। శైపుగాకరుమల భైకాంత్తుమానిప-
రకదా। పాబిలోకముల సత్ఖపాల్లరుండ్డెడి॥ ౧॥ పంచేంద్రియములనెల్ల పారందొనిమరికదా। పుంచ్చువు విరక్తికెల్ల వా
డొప్పెడి। కొంచ్చుపు కోరికెల్ల కార పుండ్డిమరికదా। వంచ్చి హరిదాసుల లోవబా డ్డక్కెడి॥ ౨॥ వివేలుపనుతెల్లవిడిచిన
మరికదా। శ్రీవేంకటపెశ్వరుని ంజింత్తించెడి। భావించ్చి యితనిదాసప రికర ప్పరదా। శ్రావముచిమోక్ష్యము
తుదకెక్కెడి॥ ౩॥ ❀॥ దేశాక్షి॥ పల్లవి॥ కాంపులముని ము నిరుకత నివు నివు మారు। దాసపు దంజ్జె బడికించ్చిద
యంబూడవయ్యా॥—॥ గుడ్డన అయిదుప్రాణాలకుడుగుచెడ్డెము। పజ్జిదిహాముల విడుంబడ్డిలి విగా। అజ్జెకర్మము
లసిబిలి అగెగారులు వెడ్డెము। నవ్వుగొడ్డె జీవులము నరకము తిలయ్య॥ ౧॥ మించిన విత్తాశ్లకు మెరతెల్లం బెడ్డెము।
కొంచ్చి సంసారముల లోంగాంపురమున్నాము। పంచేంద్రియపు బాలాల పైరుతెల్లాం జెశితిమి। అంచ్చెడిహాల
కెల్ల ఆజ్ఞలేడవయ్యా॥ ౨॥ కూరిమి విషయముల కొడ్డ ములు దంచిము। చెరినిచ్చైతన్యమున సివశేళము। ఆయా
పెత్రి శ్రీవేంకటపెశ యుయునికి దాసులము। ఆరయంగాచితివి నియాధీనులమయ్యా॥ ౩॥ ❀॥

భూపాళం॥ పల్లవి॥ ఇందుయని బంధములు దుఃఖాపుం గాకావి యీ సద్భక్తి యింక గ్గె వివేకానిదా॥—॥ తొల్లిచేసిన కర్మాలు యితాల
ం గలజీవ్ని గుడుండు। చల్లంబాయుంకానవిరిశద్దా। వాల్లన విత్తు ఋతమవుము కర్మి చూపి నమ్మారండి। మోల్లమిం బ్రహ్మ
నవుమొలిచినా॥౧॥ వేద జాతిధర్మములవెర్లంజిక్షైబగుసుండు। ముడింగి అండునే ఘుశి ముణిం గీడా। హొడిశితా షమేవ
ండె పూడిన ఫలము లు। ఆడ శ్రీబ్రహ్మ సనందు నందులంబా యీనా॥౨॥ శ్రీవెంకటేశ్వరుని జేరం జూపిగురుండు। దాపత్తి
యుతరులందడవేదా। భావించి వరు సవిడి పశింజి యైనలాపాము। వేవేలైనా తొల్లి వివిధమయ్యానా॥ ౩॥ శ్రీ॥
అ ములపాశి॥ పల్లవి॥ బళి బళి డి వుండా బాపు బాపు మాయా। యలమియుంతి కికికి యె మికి సుకొండ్లవి॥—॥ కలిమి
యొక్క నికికడువేమి యొక్క నికి। యిల నిండరు జీవులెయిల వచ్చును। బలవంతుండా కండూ బలహీనుం డాకండు। మో
౨౧ లవిం చ్చిభ్రను నిలను ంచెరు మీ ఘు॥౧॥ చాకచాది రాజ సము వాకచాడు ందరికము। అక్కడి దిపాలు మోచి
నంతలోన నే పకపగ నవ్వు ఉబయములు వేరవేరె। సకలజీవులమీంద చల్లిదమీపు॥౨॥ కరణునికం
ప్రినేజాకెనా పాపములు। గనుల కెం డ్లనిజగములోనా। గరిమచే శ్రీవెంకటేశ్వరు। సంభ్రితి విన్నా। దరిచేరి సేమాయ
దాసుండ నింగ నర॥౩॥ శ్రీ॥ దేశాక్షి॥ పల్లవి॥ వేదమ్ము శ్రీనివాసమను విమల సంభవింపవు। నాంద ప్రియ సకలలోకపతి నమో
నమో నరసింహవు॥—॥ ఘోర పాతక నిరుహరణ కుబిలఢ్క్షణ్ ధమ నా నారాయణ రమాధినాయక నగధరన నరసింహవు
నిరూపంబింత్తయంతయని నిజముడెరియ రాడు। యీరితిం ద్రివిక్రమ మూర్తి నేచితనరసింహవు॥౧॥ గొవింద్లాగుణగణ
బొత్తాకాదిసూర్యతేజా। శ్రీవల్లభపురాణపురుషు నితనఖనరసింహవు। దేవమును బ్రహ్మాదులకు నుతెలియనలవిగాడు।
భావించం సప్రంహ్లాదునేఘుదంబవంగితినరసింహవు॥౨॥ దానవపరికరసుల భూతపనచంద్రనేత్రా। వాసవసురముఖమునినివితవందిత
నరసింహవు। భాసురముగ శ్రీవెంకటగిరిలంబాయి నిక్కవమవు నా ఆపదలిచిపుడిచిలితి విడ్లన పలబల నరసింహవు॥౩॥ శ్రీ॥

నాధ॥ పల్లవి॥ చేరి మొక్కరో నరులు శ్రీమంతుండితండు। కోరి వరము లిచ్చుకొండలవెంకటేశుఁడింపఁడము॥ —॥ గద్దె
మీఁదఁ దంగూరుచుండి కనకకశిపుఁ జెండె। గద్దరి ప్రహ్లాదుని పైకపుకొండె। వాడ్డ నెపూరు గొండ్లలవు విడయు
ండానునుండె। తిడ్డుకొనె మీసాలు దివ్యనారసింహుఁడు॥౧॥ భవనాశిదరిదాక్షి బ్రహ్మాదులలోనక్షి। తివిరి ప్ర
తాపము నదిక్కులకెక్కె। రవళి నారదాదుల రంగుపాడలపంజొక్కె। చెవులాలించి నుతులు శ్రీనారసింహఁడు
డు॥౨॥ ఆదెకంబముల నంబుద్ధి ఆయుధాలు చేతఁబట్టె। వెడలి ఆహోబలాన విడుకంబుద్ధి। కదిసి శ్రీవెంకటాద్రికాం
తాల భోగలంపు గద్దె। వెదచల్లు మహిమల విరనారసింహుఁడు॥౩॥ ✿ ॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ అందులోనె వున్న
వాఁడు ఆదిమూలశేరి। అందరానివాడవియ్యనం దిచ్చునతండు॥ —॥ ఘనుఁ వింద్లవారికెల్ల కావంబోయ్యెజివుండా। కని
నియాత్మవారికి లికావరాదా। యెనశిపరుల రాజ్యమేలంబోయ్యెజివుండా। అనిశము నిమనోరాజ్యము
కాయరాదా॥౧॥ చెలులఁ జూప మువెల్ల చింతించెజివుండా। చెలంనిధిరూపమి పొచింతింబరాదా। కెలనసుఖము
లు భోగించెదిజివుండా। బాలకి సుజ్ఞానము భోగించరాదా॥౨॥ చేవసంసారాన బలిశెనయజైజీవుండా। భావపుదనందా
నబవియరాదా। కావంపుసంపదలు కోరెదిజీవుండా। శ్రీవెంకటపతిని శివగంరరాదా॥౩॥ ✿ ॥ సారంగనాట॥ పల్లవి॥ శరణాంబింజా
లు నర్పెబ్బు రుని॥ అరయ ధింష్ఠరింగొట్టి అర్జునుంగావండా॥ —॥ చేతెండుడప్పెసుండి చేరి మొక్కే వారికెల్ల। రాతిరింబగలు
పారిరక్షించెబొాయి। కాతరాన జివులాలకానిరిపునమ్మరిపు। ఘాతతో శిఖవునక్షై కంభములో వెళ్లండా॥౧॥ పూంతవేమ్మ
దప్పెసుండి కోరి బిలువనే చిత్తి। బాంతి పారి నామముండి పాలించెబొాయి। లోంతుగాడు పాంతుగాడులోలోనే
శ్రీపతి పిరు నాతి మొారాలించియాతండు నాండుగావండా॥౨॥ కనుచూపు దప్పెసుండి కప్పి శ్రీవెంకటపతి। మనసులోనా
దరిచిమన్నించెబొాయి। నవిచియాడనుండి ధ్యానము సెల్వికొనాను। వనజాక్షుండితండె బావరములోనఁగండా॥౩॥ ✿

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ కలిలో ధర్మకర్మములు సుక్షేమంబు నడచునా [illegible]। యీ తిరువేంకటేశ్వర [illegible] చింత్తిం చాలదా॥—॥ చరణం గా
నస్నానకళానజంతువుం గోటి బుద్ధింప [illegible]। యుక్తవనరు నింజేశి [illegible] చాలదా। దిక్కు [illegible] దిచాలక [illegible] భాగము గా
అక్షరనాశకం [illegible] ఆనందమూ॥౧॥ పాంచ [illegible] యుశి [illegible] బంధుం [illegible] యుశ। యూతల నిబంధుం [illegible] చాలదా।
ఆతలు నివద్దిస న కాదు [illegible] నాశకం [illegible] ఆనందమూ॥౨॥ నతమ న [illegible] నందుని [illegible] పక్షి। యి
౭ గద్దైము హా [illegible] దిచాలదా। ధరత్రా వేంకటపతి తగని సర్వంనాంబ్లి। పరమాగార [illegible] మూ॥౩॥ [illegible]॥
సామంతం॥ పల్లవి॥ తా ముండేరియ యూత గం జెప్పు నదినరూ। వామరవుండే మాకమ [illegible] మెం పూ [illegible] మూ॥—॥ చిం
కసొంచెడుం బాబుడి చెపు వసూక్త్యొడ యము। చింకదిసూ బలకైతే దిష్కరించును। యూం కధుశాదిజ్ఞానము నం [illegible]
౨౪ భక్తి। [illegible] కలదు మార్గుర్లసం [illegible] నానదూ॥౧॥ అంష్ట ఘ రుచి గాని దిలక్ష్మముబ [illegible] పూ రాని [illegible]
కారించును। [illegible] ఘన [illegible] దైవమే స్కడన్నదసువులు। మంత్రమే [illegible] [illegible] మరంస [illegible]॥ [illegible]
[illegible] దరుమూ [illegible] తగనుక్షరాజుం గొల్ల [illegible] పరిచారకునిండి భంగపడ్డ [illegible]। యువపుగ [illegible] వేంకటేశుం [illegible]
రివి రసాలూడా మెండాము విఫలు వెబాడు రు॥౩॥ [illegible]॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ భాగము నా యండు నిరంభా గి [illegible]
సుండ విన్నిద సూచిత్తగించు నన్నను॥—॥ చక్కని జన్మపు సంసారపు తుమ్మెనది। పడ్డ నఫలము ని వుభావించం గా। మక్కువ
కర్మమనేబిమ త్తగజము నను। యుక్త వపూవపిండవు యంచుంగని వు॥౧॥ నద్దిన దేహ మనే బినిమర్కల రాజ్య [illegible]
కు। పద్దమిలుచుండిన భూపతివినివి। డిల్లి యనవంన సని దిత్తిజి గుజ్జము నను। వాద్దిన శివం తుండవు వుపమింపి నావు॥
॥౨॥ సంతసమైన భక్తి చంద్రోదయము నను। రంతు లంజెలుంగు సముద్రము వు నివు। చెంతల [illegible] వేంకటపతి [illegible]
నెమె డలౌన। అంతర్యామి నివు అంకలంజు డంగను॥౩॥—*—।

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ శ్రీపతియె రక్షించుఁగాక మరి। యెవ్వని జంతువులమో యెఱుఁగుదుము॥ — ॥ జలధులు లోఁతున
సరిభూమి వేఁగునను। అలరించిన శ్రీహరియె యెఱుఁగు। పాలించిన జ్ఞానము పుణ్య పాపముల। యిలపై జీవులమేమెఱుఁ
గుదుము ॥౧॥ అనలము తేజము నాకసము దిశలు। అనిశము నారాయణుఁ డెఱుఁగు। మునుకొన్న కాలము మోఁద
లి జన్మములు। యెన్నయ నంగం బ్రాణులమేమెఱుఁగుదుము ॥౨॥ విసరెగాలియు విశ్వము లోపలి। పస శ్రీవేంకటప
తియె యెఱుఁగు। సుసరి వైశరణము లుప్పుడు యతనికి। యెసంగిన దేహులమేమెఱుఁగుదుము ॥౩॥ — ॥ పాడి॥
పల్లవి॥ యెవ్వరికి సాధించె కొప్ప దున్నెరింగిరు; అప్పులని ప్పుల శ్రీహరియె దైవము॥ — ॥ జగములోపల హరి సాత్త్వి
కదైవమని। భృగుడు సాధించినాండు పృథివిం డాల్లె। మునుపుడైలుపులలో మోరటె ద్దిరి తనికె। జగిఖించె దేవతలు త్రిరాబ్దిరా
డని ॥౧॥ ధరంగా శిళ్ళాన హరి [illegible] పరబ్రహ్మమని। హంసుండు బాధించుం జొచ్చిన [illegible] దధికిని। అరుడు గారామస్వామ
మతని పద్మపురాణపు। గిరిసుత ప్రా[illegible] ఓటి ఠాంపుం డాడంగి ॥౨॥ అడుగో శ్రీవేంకట[illegible] శ్రీహరి పరతత్త్వమని। యెదుడు
నెబ్రహ్మాపుష్టి యితనిసాక్షిని। యిడిగామన మందరము [illegible] తనిశిక్షా। బ్రదుకుడ మిడు [illegible] ప్రాణులాల మీరు ॥౩॥
గౌళ॥ పల్లవి॥ హా హా దాసులాల వాద్దసుండ్డ వైరము। దివు నిశరణాగతలు సుకారా॥ — ॥ జగములోనా ముండ్డె జనియిం
చె విష్ణుండిడె। అగపడి లక్ష్మీ సీతయయి పుట్టెను। తను శేష శంఖ చక్ర దివసాధనము లెల్ల। తగి రిలక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నులై
రి॥౧॥ సురలు వానరులైరి సూర్యుండు సుగ్రీవుండు। మరిగి రుద్రుండు హనుమంతుండాయను। సరుస బ్రహ్మ
దేవుండు జాంబవంతుండైనాండు। వెరవరినలుండిడె విశ్వకర్మసుండ్డి ॥౨॥ కట్టిరి సేతువప్పుడె ఘనులెల్లదాం
డిరి। ముట్టిరి లంకానగరము నప్పుడు। అట్టి శ్రీవేంకటేశుఁ డిరుండా తండెయీతండె। వొద్దచు వరము లిచ్చె వానరదా
సులకు ॥౩॥

లలిత॥ పల్లవి॥ కానని యజ్ఞానములాల రక్తజాత్యులాల మీరు। మానరక వర్గము శ్రీశ్రీ మాయ యుంజిక్కవలెనా॥ —॥ తపము
సేభక్తిమందు వాండు గాధిగర్వములు। తపము రావణుడు లుత గంజె యరా। అవురూపమైన నారాయణా నామము చ్చురిం
చ్చె। ప్రపన్నలతోడి సరియగుదు ప్రసన్నులు॥౧॥ మహిలోనంబు గ్రామములందు పుడియించ ఘోరకిలి। మహిం లోపు గ్గ్రాలు
గా దాస హను మాదులు (...)। సహజ వృష్ణి యనానుసంధాన పరులైన। నభిక్షైష్ణవులవంటి వారాసురలూ॥౨॥ అం
డెను పుగల్లా కమందు నంజ సమెలు। అండ దండా పుగల్ల మునరకాసురుండు। చండ వుఠా వెంకటేశు చక్ర లాంఛనులతో।
మాండి జీవన్ముక్తులవు పుర ఁడా నామపులు॥౩॥ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ వరాక్షరూ వేరు విశ్వ మింత్తా నిమహిమె। యెం
తెతి నివెకలవు యుతరము వేడు॥ —॥ తల్లివైరత్రింతువు తంత్రివై కాశింత్తవు। యిల్లాలవై మోహము త్తువు నాకు। వా
క్లైమెరు గుడువు వానింబురాత్రి ● తమోడు। యిల్లుముంగ్గిలైవుండ్డుడు వింత్తాని ● మహిమె॥౧॥ గురుండవైబో
ధింత్తువు। కొడుకవై యీడేటు ● వు। అరుస్థైనిధాన మాడు నివె। దొరవైనన్నేలు ● డు వు దూతవై వసికితువు। యి
రవైనశ్రీ రులిత్తు వింత్తా నిమహిమె॥౨॥ దేవుండవై పూజ గొండ్డుదిక్కు ప్రాణమోడువు। కావలసినదెవ్వడు కామించిన ద్లా।
శ్రీ వెంకటేశ నిచిత్త ములో వలనుండ్డి। యీవల వైరుంద మిత్తువింత్తా నిమహిమె॥౩॥ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ యె
వ్వతరస్వవలె విధి యుండరిలో వలనెను। చిక్కి హరి నివుపెట్టక శ్రీతివిగాక॥ —॥ తెలియ నిండ్డరి వంటిదే హమేయి డిగా డా। హాల ని
డారతనము పొడి గింగాక। మల మూత్రములు రక్తమాంసములో క్కదెకావా। కలిమి తెమ్ములు ముండ్డ కాన నియ్యవుగా
క॥౧॥ చేపట్టి యుండరి వంటి జీవుండనైంగానా। పాపపుణ్యములు నన్నంబరచింగాక। యు బాధ్యలోకములో నియింద్రియ
ములివికావా। తిపులు మరపినన్నది మ్మరేంచింగాక॥౨॥ కైకొని యుండ్డరి వంట్టికమమోరాయంగరేగాదా। యీకడ సంపద
లునన్నేంబించ్చింగాక। పైకొని శ్రీవెంకటేశుభక్తి యొక్కపెకావా। యెరడనైనా నన్నయీడియుంగాకా॥౩॥ ॥

భూపాళం॥ పల్లవి॥ సర్వశక్తి మీనవె సకలలోకేశ్వరా। నివ్వె హెంచిన నన్ను రక్షించంగనివె॥ —॥ తండ్రిపైం జెరిన భక్తిదైవమూని
కెళలవు। తండ్రికి తండ్రి వినివంతర్యామి వి। మంత్రాదితల్లి పైం జెర్రిముచ్చికెల్లానిడి। నింద్రుండ ళ్ళిలోవాండవు నివెంకన
కా॥౧॥ పెండ్లాము పైంజెరిన ప్రేమలెల్లా నిజామ్మే। పెండ్లాములో భావనని పెంపుకనక। వెండ్లక్కైబంగారులక్కై వెలుశితపసు
నిడి। యిండ్లిండ్ల సంపదలు నివింతాంగనక॥౨॥ కివయ్లులడె హావనలు భాగించిన భాగము నిడి। నెవ్వడినంతర్యామి
వినివుగనక। యిమ్ములఁ శ్రీవెంకటపెళ యిన్నియు విన్నవించితి। కమ్మి నాకన్ని పికెకర్తవు నివెకాన॥౩॥ ॥ మలహరి॥ పల్లవి॥
హరిదాసుండగు పెయడితపము। పరమార్గముల నుఫలమిలెడు॥ —॥ తిష్టినయుప్పుఁ షుడి విపచినప్పుడు। త్రిష్టిన
మమ గునదితపము। వెష్టినై నముములు వెచెలుశిశినబుష్టబయలికానిఫలమిలెడు॥౧॥ యిచ్చినయప్పుడు యిచ్చినయ
ప్పుడు। అచ్చుగనబినదితప ము। యిచ్చులంబు న్నాము వెన్నికుళినా। బచ్చున వింతెఫలమిలెడు॥౨॥ కూడి
నయప్పుడు గూనాగినయప్పుడు। ఆడికవిడిచినయడితపము। యీడనె శ్రీవెంకటేశుండె శరణాము। పాడి
వంతము లఫలమిలెడు॥౩॥ ॥ దేశాక్షి॥ పల్లవి॥ నులభము యిదియె చూచినవులకు భమిడి। అలరును
జ్ఞానులను అజ్ఞానులకు॥ —॥ తిఱుంగానాళ్ళికు త్తినవదానఫలము। తిఱువుహరిదాసులదివ్యభాగాలు।
జాఱుంగానాళిక సకలదివష్టముఖుజాఱిడు పైకుంఠనిసాలోక్యమోక్షము॥౧॥ యింత్తింతనంగవచ్చు
నింద్రాదులనంపదలు। యింతనరాదు విదాసుల యీమహమహిమ। పంతాన సాధించవచ్చు బహు
కర్మతపములు। యెంతైనసాధించరాదు యీహరిభక్తి॥౨॥ వుండ్దుతామసగుణాములొక్కొక్క సమయ
ముల। వుండవు వైష్ణవుల వద్దనెన్నండు। అండనె శ్రీవెంకటేశుండన్నిమాయలు నుం జూపు। నింద్దుతన
దాసులకు నిజమాయమాక॥౩॥ ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ అదియె హరినామము। తుదిపద మిదియె ధ్రువమై కలిగె॥ —॥ తొడరి చిత్రకేతుఁడే నామము।
తడవి లోకమంతయు గెలిచె। విడువక ప్రహ్లాదుఁడు యేసనె నామము। బడిబడి నెడుగు చుట్టుబంధై నిలిచె॥౧॥ హరుఁ
డే నామము అదితారకముగ। నిరతిం దడవి యెన్నిక మీరె। ధరనే నామము దలఁచి నారదుఁడు। సురముని యైసంస్తు
తులకు నెక్కె॥౨॥ ధ్రువుఁడే నామము దారకా నినుతియించి। ధ్రువపదంబున తుద బ్రదికె। జవళి శ్రీవేంకటపతి రుద్రాసు
తెల్లను। భువినే నామము భావించిమనిరి॥౩॥ ❖ ॥దేశాక్షి॥ పల్లవి॥ యిద్దరు దేహసంబంధమిది గో మాయ। గద్దించి
యాడను డమొకడ సారితాను॥ —॥ తొడఁ బుద్ధిన మమత తొడఁ గికొన్నార్లహు। వాడి కపుత్రులు మొండవ వేమొండ్ల
అ దూ। విడుక వారెప్పరౌ వీరెప్పరౌ కావి। కూడబెట్టి విరికి కొల్లడి వారికే॥౧॥ తల్లి మొండంగల భక్తి తనకే కొన్నార్లహు। యిల్లాలి మీ
౨౦ ండవలె యింత్తవుండదు। వెల్ల చిరినిడిగో రత్త విచారించ నిడిగొంత్త। యిల్లు యుండిలోకరిదియె రవ్వ వా
క్షరిడి॥౨॥ నిత్తి శ్రీవేంకటపతి నిత్య శ్రీ వకొన్నారకు। యీతల సంసారమెంత్త యితవుగాదు। ఆతండె ద్దయి
డియెద్దు అందరూ నెరింగినది। బేహులొక్కరి యందు చిత్త మొక్కరియందు॥౩॥ ❖ ॥హమంతం॥ పల్లవి॥ కాదని వెరిశా
యంగల వాండాతాను। సాధువలె నుండుఁ గాక పుతంత్రుండాతాను॥ —॥ శైవముపై భారము తనపై బెట్టుకొనిలి। మొవ
లేక సంసారానములు గనెలి। జీవుండ్లైపుట్టితెనెమి శ్రీపతినివాండననీ। శ్రీవశ్రీయుచుండ్లంగానెచేరి కాచినతండె॥౧॥
యెటువకగా చుండ్ల గడ్డియొక్కండనకడి యాల। వివి అపరాధానకు వెరవనెలి। అలుబిడ్డలకు గురియవు దరు
హరింజెరి। కాలము గొరక వుండ దండధరు నవించ్చినతండె॥౨॥ శ్రీవేంకటది కుమా యకుచెరి యడ్డాలు రానె
లి। తావగానకయాత్ర నిడూరంగనెలి। శ్రీవైష్ణవుండవుడకు చిత్తము లోవిష్ణునమ్మి। భావించుకొనంగాదయ వాలిం
చ్చినతండె॥౩॥ ❖ ॥ ❖ —॥

పాడి ॥ పల్లవి ॥ యెంత్తలేదు లోకము యిచ్చేదిక మంద్దది పంత్తపు శ్రీహరి భక్తి పద్దవతెంగాక ॥ — ॥ తనువులు మోంచేది ధన
ములు దెంచేది । ఘనజీవులకు నెల్లంగలిగినదే । మనసులు రోశేది మమతలం బాశేది । వనజాక్షుంగొలిచేదివతెని
ంతేకాక ॥ ౧ ॥ కాంపురాలు శేశేదిక పదలలా క్రేది । తాపపు జీవులకెల్లాండగిలినదే । కోపములం దుంచేది కోరికలం
డించేది । శ్రీపతి కరుణాలా నంజిక్కవతెంగాక ॥ ౨ ॥ ఆంకదికి బడవేది అన్నములు గొనియేది । తెంపు వజీవులకె
ల్లడ్డిష్టమ్మైనదే । యెంకద తా శ్రీవెంకటేశ్వరు శరణాని కాంకదె రసుఖియింప్పంగావవెంగాక ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ పాడి ॥ పల్లవి ॥
వెగిరమెంబికి నివె సదవెంబికి ఖి । విష్ణు నిజాల యంగనెల । సాధిలి మోక్షనతండు మన్ననలు జరబనపాబి జరబింగాక ॥ —
తనవెవెతనకన్నుదాంకి నెనుతానెప్ప సింగొపించిని । తనకర్మమె తన్నుంజెయంగదైవము దూరంగనెల । అనుభవింప్పు
చునుహరి నెకొలిచిన అలమద … ల్లనియుహరిచూచి । పొను ంగకతమలోదుర్ఞా … షంబులు పొన్ననపుడె పొయా
ంగాక ॥ ౧ ॥ కడుపులోపలికిమిం … గినరత్నము కడబొడ్లవెదకంగనెల । బడిం దనయం … త్ల్ప్రా మిడామవచిపలు వెల్పుల
ంగొలువంగనెల । విడువక శ్రీపతినామమంత్రమె వెడుకం దలంచంగండలంచంగను । జెడకుండె వతండు పావనము తె
లినప్పుడె తేలింగాక ॥ ౨ ॥ కర్మమునతండెకార్యము నతండె కడంనిన శ్రీవెంకటవిభుండూ । నిర్మించ్చినట్టినవు నిన్నియు
మరినెండ నుమానము వెల । ధర్మంబితనికియె కాలంబు నుదాసు లరక్షించె బిరుదు । అనిరియితనింగొలిచి నంజ్ఞాలును అ
ండనిపదవులు నందింగాక ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ గుజ్జరి ॥ పల్లవి ॥ యెమిసియుదు ననె మిసెయుదును । స్వామి ద్రోహమె జరగిని ॥ —
నియాధినమ్మైనెగడిన యాత్మకు । నియండె బుద్ధినిలువదు । కాయపు జింద్రియ కల్లితదెహము । కాయపు విషయాలెరడుంగొలి
ని ॥ ౧ ॥ నిసంకల్పమున నెగడిన జగమిది । నిసవారతినెరడు । ఆసలనిమాయ నంబిన మనసిది । ఆసలాసల నెఅలసిని ॥ ౨ ॥ హరినిని
వెనలొననకాచిన జ్ఞానము । హరి నివెచూపక లంద్దదూ । శిరులనాపాలిది శ్రీవేంకటేశ్వరకరుణానిధినన్నుంగావవె ॥ ౩ ॥ ❖ ॥

శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ యిందు నందు నెంచ్చ భేదమేంత్రైనం గలదు । బిండ్ల రఘండ్ల రగాక చిత్రికిలొనయ్యీనా ॥—॥
దేవు నింగాలుచువాండు దేవునికి కారగాక । యీవల సంసారులకిది బాంతి । కావరపు మనుజులకనికాలిచె వారి
కి దైవికము విచారించ తలంపు న్నదా ॥౧॥ పరము గోరెడి వాండు పరము నరకే కారగా । కెరఘై యింద్రియముల కిది బాంతి ।
వారఖ భాగముల లోనోల లాడే వానికి । ఆరిడి మోక్ష సుఖములోని పడనున్నదా ॥౨॥ పని గాన్న భక్తివాండు భక్తికి
కారగాక । యేనసి కర్మ విధులకిది బాంతి । మనిత్రీ వేంకటేశు మాయల జిక్కినవానికి । తనిశి భవబంధముల డాం
డంగం జూడున్నదా ॥౩॥ శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ యెటువంగు కాతెనిజివి యెడ్ల గాక । గుత్తినెంత్తయినాం గొంత్రి గావుల్లు
దప్పుంబారునా ॥—॥ దగ్గరనుండ్డినమాయ యుండలబెంచుంగా నిమడి । తగ్గిదప్పుల జ్ఞానము తడవనీదు । కగ్గు లెరగుల్లగుల్లె
శ్రీ ౨౭ కారమురి రాయవునా । అగ్గ ● మ్మైతవుడు దిండ్డి కడ బాళతెల ॥౧॥ మక్కవ ● భాగముల నెమరిగించుంగా
నిమీను । అక్కజపు వైరాగ్యము ం ... నియ్యుడు । చిక్కి విత్తా కడి వేడ్డ చెప్పాక డి మోల చునా । అక్షరబ్రానిపి చవి అడు
గనిమున్నది ॥౨॥ శ్రీ వేంకటేశు పంపు నచిక్కించుంగా నికర్మము । దావతి ఆతని యూళ్ల డాంద నియ్యుడు । భా
వింపుకాయ పండ్డి పాపండ్ల క్షయాలవును । వావిరిముండ్డికి మరివాండి వెడ్డ వనేనా ॥౩॥ భూపాళం ॥ పల్లవి ॥ వద్ది
లంపదవు పదల పెరండుగాన । పుష్టింబిన పాలిబుద్ధి లోనె కాండా ॥—॥ దేహాభిమానము లుత్తరగి విడిచినంగాని । యీహా ఆడే
వుండుతన్ననిలమెచ్చినీ । సాహా సింబ్బి కోరికల సంగము మానకుండితే । దాపోపరము పడమూరకిల కలుగు ॥౧॥ ని
చ్చలును వైరాగ్యనిష్ఠుండు గాకుండితేను । యెచ్చిన జన్మాదులెల్ల యెంత డచు । కొచ్చి కోచ్చి తనలోని కోపము డుగకుం
డితే । అచ్చుపు బ్రహ్మానందము డియోల కలుగు ॥౨॥ శ్రీవేంకటాద్రి మీండి శ్రీపతిం గొల్పకుండితే । సావల నాడె వుండి
జ్ఞుల భుండవునా । భావించి తనలోని భక్తి నిలుపకుండితే । తావులన్నిట నుసంత్ర తపుసు్యుండవునా ॥౩॥

సారంగనాట ॥పల్లవి॥ యీతని కెదురు వేరెరు యెక్కడ చూచిన నిడె। చేతనె ప్రతాపము తాచేలరింగినితండు ॥ — ॥ దిక్కు
లు సాధించు దారుడివడి వాత్తముండడె। యెక్కె నుతిరు మీఁదయెచ్చు గికతా। చక్రాదిదను జు లనుసమరము లుగ
లిచి। యిక్ష్వకా విధి విధిసెంగిని విండిగా ॥౧॥ సకలాయుధములును జత్రముచే తులంబడ్డి। వేరవియ్యె శంఖము వెవిగనాడిం
ఛ్చె। వికలులై రాక్షసులు విఁగిలాంగి పాతుళ్ళైరి। అకలంక్కండిహారి అన్నిదను మించ్చెను ॥౨॥ విజయధ్వజము సడివి
ండె శ్రీవేంకటదేరుండు। భజనల మేలు మంగళ్ళు యుమారు మెచ్చెనడి। త్రిజగములు నితండే దిక్కైకాచినిడె। గజబిజ లెంరనుడుగరా
క్షసులు ॥౩॥ ❁ ॥మలహరి॥ పల్లవి ॥పాదము తెంజికి వలచినవారికి। విడెము గల్గు గంగపెల్ల విరాయ ॥ — ॥ ప్రైవంబ్రాకంటత
ప్పజ్ఞానికి। భావింపుంబలుపురు బ్రాంత్తునికి। విపిలకు మరివిత్తు వాక్కది అది। కావంగంబునావంగఘునమ్మైనత్ర ॥౧॥ భువి
హాకారము ప్పుణ్యజ్ఞానికి। అ వల నిరవయువమధమునికి। అవశు గపి గిరా అష్టపుత్రులును। భసము
పంశిపాల నెరలిగె ॥౨॥ శరణాగతి యెశాస్త్రజ్ఞానికి। సరవింగమ్మమె జడునికిది। శి రతి శ్రీవేంకటనిలయుని మాయని
యిర వైరుంగు వారికి హామె పరము ॥౩॥ ❁ ॥బౌళి॥ పల్లవి॥ అనుచు రావణాసి సనలరాముభ్రమయుగును విం...। యినకు
ంద్రనెండి డిగాళిమ భామ ॥ — ॥ దదదదదదదదదశరథతనయా। కదిళితింగరరరరకావవి। అదే వచ్చె బాణాలు
నాథ పశునాథ। పడపడపడపడపడ పారథాపవుంజు లహా ॥౧॥ ముము ము మ్మ ముము ముమ్మ నుమ్మించుండు కళ
లార। సమరాన చమచప్పు చావకుండా। మెమె మెమ్మె మెమెమెమ్మె మెము నివాగమె। మొమొమొ మొమ్మొ మొ
మొమ్మొ మొక్కి ము మీకు ॥౨॥ తతతత్త తతతత్త తరు వెడిలంకరు। తతతత్త తల మనిరాంగుడు గూగ
య్యెన శ్రీవేంకటగిరి రఘునాథ। సతమ్మైమ మ్మింకసెలు జయ జయ నిరు ॥౩॥ ❁ ॥

భౌళి॥ పల్లవి॥ విధురునివిందావి విజయీభవ హృదయేశ్వర విజయీభవ॥ — ॥ దేవశిఖామణి దానవమర్దన వివె
లకలనికవిజయీభవ శ్రీవల్లభ గుణాబింత్తాసాగర। యీవల ఖిడె విజయీభవ॥ ౧॥ జగదీశ విభుండశేషసు
వందిత। వేగదు విజయముల విజయీభవ। నిగమవినుత సర్వనిలయ నారాయణా। యుగిశింబ్రుంగ్రవ విజయీభ
వ॥ ౨॥ జలధిమథన సర్వజంతువిహారక। వెలశేనిమిషామలు విజయీభవ। కలిత శ్రీవేంకటశామితవరదని
త్యాయలధరణిక విజయీభవ॥ ౩॥ -❀- ॥ సారంగనాట॥ పల్లవి॥ నమోనృహాంమానవసింహం। ప్రమదాక్రమ పాబ
లనకసింహం॥ — ॥ దానవదైత్య విదారణసింహం। నానాయుధకరసింహం। భూనభోంతరాపూరితసింహం। ఆస
ఆ శ్రవ ననబ్రాలయాంతకసింహం॥ ౧॥ త్రయ్యక్షుసింహం బహుముఖసింహం। సలలితగరుడాచలసింహం। పునిస
గమ్మఖభూషితసింహం [illegible] లకితబహుమరవిడిబితసింహం॥ ౨॥ [illegible] త్తవసింహం శాశ్వతసింహం
।సంతతకరుణజయసింహం [illegible] కాంతం శ్రీవేంకటగిరిసింహం। చింత్తిత [illegible] ఘనసంసిద్ధసింహం॥ ౩॥ -❀- ॥
భూపాళం॥ పల్లవి॥ హరివిశ్వాత్మకుండు అండశిలాను నవాండు। దరిశించి బ్రదుకనాతప్పు వేరు యిం
కను॥ — ॥ దారుపాషాణములందు దైవము గాభావించి। హరిమితాభిపమీశ కొలిచేవారు। సిద్ధ్రాం ప్రతిష్ట
లుశిశనాండుడేవుండె। కారికవైష్ణవులందు కాలు వరా మీాప॥ ౧॥ విడవు వాగ్దర్తమందు విశ్వాసము వెన్ను
కాని। జాడింబ్రుతెలు సుకానెసు గుడలాల। విడమెమాయలుగాను వివరించెవైష్ణవులు। ఆడిసుపవ్వులు వి
రినడు గరామీారు ॥ ౨॥ జీవుండెపెక్కుహావులైతిరియదుదనుండంగా। తేవల వెదగంబా య్యెతా స
సులాల। శ్రీవేంకటపెశుండె మతింజిక్కినాండు దాసులకు। తావుకానిహరినాత్మందలంచరా మీాప॥ ౩॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ తమవుద్యోగము లిలతమకము లివి। నముండ్రెవుగ్యా పాపాలు సాధించ నేరండా॥—॥ వుద్ధిం
చ్చనేచిన హరి పూంచి రక్షింప్ప నేరండా। వద్దిచి ంత్తతా జీవులు వగవ నేల। జద్దిగా నిపదునాల్గుజగము నిండిన వాండు।
గద్దిగానంద రిండా నేకావ నేరండా॥౧॥ అంత్తరాత్మైన వాండు అన్నియుండా నేరండా। వింత్తలు గావిరె విన్నవింప్ప నేల।
సంత్తత మ్మగుణాములు జవకద్దిన వాండు। కాంత్త నిప్పుర్ల నిరాలు కావిరి ద్దనేరండా॥౨॥ యిల్లిక్కి దాసుల నెల్లయే
లనేచిన వాండు। యిూలీల సంచి దవెల్లయయ్య నేరండా। పాలింప్ప శ్రీవేంకటాద్రిప్రత్యక్షమద్ధున వాండు। నాలిండ నమబా
మల్లుచూవ నేరండా॥౩॥—॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ చితుతత్తిమోక్ష రాజీవ కాద్లల యడి। యీతాతలాతప నిగడ్డిక్కే దేనాం
దాడులు॥—॥ డిక్కులు సాధింప్పహరి తిరుతీరక్కంగాను। యిక్కడరతిక్కి క్కరి యింద్రాదులు। వెక్కసపు శాజ్ఞము వెస చేతం
బద్ధంగాను। పక్కన గుండ్రె [illegible] బ్రహ్మాదులు॥౧॥ యెడమచేత శంఖమెత్తిన ప్పు [illegible] డు వెడము [illegible] గదంగి మోదలెత్తి
శిగాతమాడులు। కుడిచేత చక్ర [illegible] ము గప్పనమెరివింప్పంగాను। సుడ్డిశియుమె [illegible] రసిరుసూర్య్యచంద్రుడులు॥౨॥
లలి శ్రీవేంకటేశు అండల మిల్లువ మంగయు [illegible] ంచేండ్లి। నలరంగనమరి కిఅమరాదులు। వెలయనితండ్రి [illegible] ంత్తద విశ్వరూ
పముచూపంగ। నలిగొంచి [illegible] డచూచిరి సనకాదులు॥౩॥—॥ భూపాళం॥ పల్లవి॥ నిదాంక వతెనాని ఖిలము వారికెల్ల।
ఆడిని దాసుండే చాలునందరి రక్షింప్ప॥—॥ నిపాద మూలముల నిలిచిన జలములు। మోపుగా మోంచె ప
ద్రుండు ముండ్డుముండ్డి। కాపాడు నినామమున సంగలిగిన మహిమచే। పైపై మునులు యిూహలమ్ములు గ
నిరి॥౧॥ పండి [illegible] పాల వెల్లి ప్రసాదమునం గాడే। డండిగాడే వతవెల్ల ధన్యులైరి। అండనె నిసాకారమాతుమండ ఎంచి కోడే। ని
ండి నయోగీంద్రులు నిత్యముక్తులైరి॥౨॥ చేరి నివిహారమైన శ్రీవేంకటాద్రిగాడె। కోరి వరములండ పకొల్లగాని
ల్లి। ఆరితేరిండ్లా న్నపాక అన్నమయ్య తమునుండ్రాయ। భారి పారమైననేము వహిాకి నెక్కితిమి॥౩॥—॥—॥ శ్రీ॥

గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ కరుణానిధి వినా గంగరా చెవు గాక। యిరవైన నా వంటి వానికి దియ సంగతము॥ — ॥ వరసన్యాసి
ము శాయని ష్ఠానిష్ఠ మెరింగి। నెరుతు రిత్త చెతులని సుమోక్షి డి। యెరితిం బరమిచ్చు వా యెమి గల దు నాయె
రడు। కారణము వెని యీవి కడు నసంగతము॥ ౧॥ తెడు విజ్ఞాన ముగాంత్త వెత మ్మైన నా యందు। సాదించ గ
డ్డె గడి మీ శరణానె డి। ఆడి గాని నన్నుం బాయ వంత్త రాత్మ వైని వు। విడర వెల్లి బాండ్లులు విన నసంగతము॥ ౨॥
కాను నెవరు పుము ండ నుకడి శిపనులకు। నెనవు దు మొగ డికి నిన్నుం బాడను। యీ నె పానత్ర విం క్లదిశ నన్నం వి
తి వి। దానికిం దగ్గం తికా కడాం దనసంగతము॥ ౩॥ ॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ యిది యనాకు మత్తమిది వృత్తపు
వుడు ధ్రకమనము వాల్లా నిం కను॥ — ॥ నిపుణా తపాశి నె నిను శరణానుదె। తపములు జపములు ధర్మములు। నెపను
నసకల మునివె బెకాను। వుష ● పులు పున్యము వాల్లా నెయిం కను॥ ౧॥ పాశిసి దా సం ంశ నస్య కానుస్సె నా। దర్శ ను
నయి పామును భాగ్యము ● ను। ధరని మా యల తప్పుం డెరువులను। వారధి ● నసు కృత సఘు వాల్లా నె యిం కను॥
౨॥ నారాయణా నినామ ముదలం చుదె। సారపుం బడు వులు శాస్త్రములు। యీ రితి త్రపెం కడిశ నినుం గాని వి తి త్రిపాప
కయి తరము వాల్లా నె యిం కను॥ ౩॥ ॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ అబ్బుము గాత్ర పారింక అడ్డము డవెరతు। తెచ్చి నన్ను తిద్దా నా
మ్మిడె వుండ వుని వు॥ — ॥ నెరుసు వెంచె నందె నెనా నికు నెదురు। కరుణవించి వాక రి తింగా ధువు గాక। వారి గగం దబం
గా రువారతు రుగా నిమరి। సరి గాంచెం కొరబిత్త సాగి వచ్చి నా॥ ౧॥ మనసు బాజించె నందె మం గివాం డ
నానె ను। ఘను నుండవుని వు నన్నం గా తు వు గాక। పనికి వజ్రము పానం బబ్బితె ఖించు క్షం గాక। పెనుం
బిడుక రాచి తె బి బ్బి గద్ద దా॥ ౨॥ మొక్షం గారక్షించి నం ద్దె మొదలసు జ్ఞాని నా। గక్షన త్ర వెంక దిశ శా తు
వు గాక। నిక్షిల అద్దము డామితె నిడ గాన వచ్చుం గాక। ముక్క మూం షు డు డా మితె మోము గాన వచ్చు నా॥ ౩॥

బౌళి॥ పల్లవి॥ మచ్చకూర్మవరాహమనుష్యసింహవామనా। యిచ్చరామ రామరామ బుద్ధకల్కి॥ — ॥నన్నుఁగావు
కేశవ నారాయణ మాధవ। మన్నించు గోవింద విష్ణు మధుసూదన। వన్నెల త్రివిక్రమ వామన శ్రీధర। సన్నుతిం
చే హృషీకేశ సారెకు పద్మనాభ॥౧॥ కందువ దామోదర సంకరుషణ వాసుదేవ। అందిన ప్రద్యుమ్నుండా అని
రుద్ధుండా। పొందైన పురుషోత్తమ అధోక్షజ నారసింహ పూర్వ। జందవాయకు మచ్యుత జనార్దన॥౨॥ మోక్షే
మువుపేంద్ర హరి మోహన శ్రీకృష్ణరాయ। యెక్కిత శ్రీ వేంకటమందిరనాథ। యిక్కువ నీనామములు యివి యేనా
జపములు। చక్కఁగా నిదాసులము సర్వశరణాగత॥౩॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ శంఖమని వుసాక్షి చక్రమని వుసాక్షి॥ వం
కలాడ భుజములపై ముద్రించి మిమ్మును॥ — ॥నారాయణ యని యిద్దెన రక్షములుత్తరించితి శ్రీ కావరా అనిపొం
డితి జీవనశక్తి। దూరించి గిరి విండ్లాయ నితోలితి పలపముల్లెల్ల। ధిరుంధ నైవల కల్లతిడ్డ కాండ్లనిడిగా।
వైమోక్షకాలానితోల్లదాండితి దుఃఖములెల్ల। వామనా అనికర్మములు వంగ్గ ండాక్కితి। భూమిరమణయని వు
ఝగులుగెలిచితి। వెమరు నితరులకు వెరవనైనింకను॥౨॥ హరియచ్యుతా యని అపదలనణంచితి। పురుషోత్తమా య
నిపుణ్యములెల్ల మిరిత్తి। అరుదైన శ్రీ వేంకటేశ యని లోకముల మించితి। తారలి సంసారపు దూరు బక్కం బెద్దితి॥౩॥ ॥ దేశా
క్షి॥ పల్లవి॥ శరణాగతుండను బారమింత వహించా నన్ను। ధరు పోతుకానంగా వనిరవాయె మీ॥ — ॥నన్నున్నుక జంతువునన్నతి
ంగా చదువకుంగా। పన్నిన దేకర్మములు బారించలాయవతేనా। మన్నన లక్ష్మీపతి విమఖాయెల్లనెతెవు। వెన్నుండనన్నుంగావవేంగా
యెమి॥౧॥ పుద్దింబ్బినయద్దిని శ్రీ పూరి మెపవెప్పుడును। కద్దిడిపరులం జూబికారుశేయవలెనా। అద్ది బ్రహ్మాంగన్నతండ్రీ వ
డిలకములు కాక్షింబెద్దుకున్నాండవు నన్నుం బెనుప వానివు॥౨॥ అపరాధినైతింబాని వన్నిదనన్నెలిత్తి వి। కపలపుణ్యసా
లాపదింబెద్దవలెనా। యిపుడు శ్రీ వేంకటేశ యిన్నిదనన్నేలితివి కప్పుకైన మాసుతులు ఘనముగాదయ్యా॥౩॥ ॥

పాడి॥పల్లవి॥ గోవిందా నీవే ద్విజవాండ్ల గురుతు నిన్నెరింగినా । యీ విన్నపము దినాదియింకా నిచిత్తము ॥—॥ ఐం లంతు [illegible]
వమనిభూతము నొంకినవాండు । తలంకరతనమెను థానెరింగినా । మలశి యెవ్వనపువ్వున్నాడమెత్తిన ద్విజవాండు । పేల [illegible]
న్నాగము వివేకించ్చినా ॥౧॥ మించ్చులసంపుదలవుమ్మెత్తరాయడెన్నవాండు । అంచ్చులగురువు దైవమనియెం[illegible]
పంచ్చులగమర్ణమనిడిబలు నావెక్కినవాండు । చెంచ్చులానంబాండ్డ రచక్కనడచినా ॥౨॥ మాయల సంసారము [illegible]
మంర్కవద్దిన ద్విజవాండు । చాయను బుద్ది భెప్పుతిసమ్మతించినా । యీయడ[illegible]వేంకటవిభ యింత్తదనస్స [illegible]
ఘనమ్హినవాండు నిరోమిశిశినా ॥౩॥ ❀ ॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ నివితెలుసుకొంమ్మని సుద్దులు । రానిబిగ[illegible]
ఒబా [illegible] ॥—॥ [illegible] నానికైనాను । అంక[illegible]
౩౧ య [illegible] ౦డ్లాడితి
ను । [illegible] మోవియె
ంగ్గిళిగార [illegible] నప్పురా । యియ్యడనన్ను
ంగూడి విపనింత్త [illegible] వమానిన్న దూరండగవు
గాదునా । భావమ్ములొ నున్నాండ భ[illegible]పరిపాడిచాలడా ॥—॥ పుద్దించ్చినదైవము పూరి మెపవా । నెద్దననిహాము తొల్లె
నిసంకల్పమ్మూ । పద్మలికనామనసు పరువులు చెద్దినిన్న । గద్దిగా [illegible]గాలు వనినాకమర్ణమింత్తిరాక ॥౧॥ యిచ్చితవిదె
హామ యింద్రియము లంటూంచితి । నిచ్చులు నాబ్రదుకిల్ల నిసూత్రము । యిచ్చునాపుత్రముంద యిండు నంద్దె
ంబారలుచు । కచ్చి నిన్నండలంచనికల్లయింత్తిరాక ॥౨॥ ముందరిజన్మము మానెము న్నిదివాపము దిరె । సంద్దడినివాసు [illegible]
సంగా । అంక్కట వేంకటవిభ్రర అబాధ్యనసమతి । కండ్డవడిలి శేపుణ్యకర్మమింత్తెరాక ॥౩॥ ❀ ॥ ❀ ॥ [illegible]

శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ నీవే బాధించ్చిన నన్నునీవే యీడేర్తుగాక । నా వంకనేమి గలదు నమో నారాయణా ॥—॥ పంచ
నసాకర్మములు పసులై బాధించుంగాక । బాంచ్చిన త్రిహారి నిన్ను బాధించ్చినా । తెంచ్చరాని ఆసలిచి తివ్వ పిబాధిం
చ్చుంగాక । కంచ్చు పునిడివృ నామకతలు బాధించ్చినా ॥ ౧ ॥ జారలు యింద్రియములు భాగమై బాధించ్చుంగాక । పుర
షోత్తముండ నన్ను బాధించ్చినా । సరుస నాయాంకలిడి చవులై బాధించ్చుంగాక । నిరతి నిక్కైంకర్య్యము నీండు బాధిం
చ్చినా ॥ ౨ ॥ గాసిల్లనామతి యహంకారమై బాధించ్చుంగాక । భూపతి నిన్నుంగాన బాధించ్చినా । యీసు డిరత్రివేం
కపిశనిశు నా గురుండు । దాని బాధించుంగాక తప్పుంగం బాధించునా ॥ ౩ ॥ ॥ సాళంగనాట ॥ పల్లవి ॥ శివిభావిత్ర
బృందం । త్రివల్లభ చింతానందం ॥—॥ పయుమత తర్క నగ భంజన దిక్షం । కుడిలదు శిత హారగు నాడ తుం । ఘు పితమ
హాఫలకల్ప కవృక్షం । చదుం ● రామానుజ శమదమ భిక్షం ॥ ౧ ॥ కృష్ణ ● హామత హంతన హంతం । బౌ
ద్ధాంధకార భాస్వంతం । శుద్ధవి దమకోసు సరస్వంతం । సిద్ధాంతి కృతచి యకాంతం ॥ ౨ ॥ చార్వాకగ
హానచండమ తారం । సర్వాపణా ప్రశతధారం । నిర్వికారగుణ నిబిడ త్రివేంక । జారి ధర సంయోగ గభీరం ॥ ౩ ॥ ॥
సామంతం ॥ పల్లవి ॥ యెంచం బాత్తి మా వల్లనికి మున్నది । నించిన యీపుణ్యము లెల్లనిడింతిగాక ॥ జాయిన జన్మమెం
గవుడ్డిన పుద్దుగెబింగ । కాయము గరంగిడి యక్కడా యబింగ । యీ యిడనిమిదలంచి నెడ్డద్యానము శిశిను । నియంతర
త్రించిమెలు నిడింతిగాక ॥ ౧ ॥ శిప డిసుద్దులె బింగ రితిరి సుద్దులె బింగ । పైపై సంసారములు భ్రమయబింగ । చెప
ద్దియెద్దు పూజించి శివనికి మిశిశిను । నిబంపునంగా చెమెలు నిడింతిగాక ॥ ౨ ॥ నినివ్వుండ నోయబింగ నిల్చుక
డిడ్డా యబింగ । ఆనుకొన్న యీ జగములంత నెబింగ । కానల త్రివేంకపిశనాలు వనిమె ఖుంగుడు । నేన
నిక్కైనా న్నమెలు నిడింత్రగాక ॥ ౩ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ యిట్టివానినన్నుదైవమెట్టుగాచెను। నట్టనడుమనిడియెనాకువెరగాయను॥—॥ పరసతి పరధన పరని
ందలకు లోనయి। యిరవైపెద్దలలోనయెట్టున్నాండనో। హరిశివగురుశివఆవియుంజేయు దలిడు। నరకిని
ంకానిమిచడిటినో॥౧॥ పాపము ను కోపము ను పట్టినచలముమాని। యెవునవిజ్ఞానినందయిమిళిశినో। పైపైస
స్వార్గము పద్దడునామతిలోన। దావగుతప్పము నెట్టు తలకొశెనో॥౨॥ మోహము ను దాహము ను ముందు
వెనకానెరంగ। ఆహా విరక్తుండనైననుదయెట్టు। వాహెశ్రీవెంకటపికుండావిళిమన్నించ్బెంగాక। సాహసించ్చినినెట్టుశోగా
ంచినో॥౩॥-❖-॥ లలిత॥ పల్లవి॥ కైకొనవయ్యాకరివరదా। నికిశరణమువిలింప్ప వరదా॥—॥ పాండవ వరదా పక్షజు
౩౨ నియజ్ఞ। గుండముల్లోనున్నగుహవరదా। మెండ్డుగధృవునినిమెచ్చినవరదా। దండమునికిదె ద్రౌపదివరదా॥౧॥ బలివరదా
యంబరీషవరదా। వలనగు నక్రూరవరదా। బలిమినబెంచ్చిన ప్రహ్లాదవర దా। కొలిచెదమిడె నిన్నుంగుచె
లునివరదా॥౨॥ నారదవర దానమొక్షుకవరదా। సారసుగుణవిభిషణ వరదా। కాపున్న శ్రీవెంకటదగి
రివరదా। చెరినుతించెడ శ్రీపతివరదా॥౩॥-❖-॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ వనిరిడుపాందటీడు భ్రమించ్చివి
ండుమా। మనసెల్లదక్కంగానెమాధవగొవిందుండు॥—॥ పూచినమానికింద్దకొందివెట్టుకతానుండి। యిచివిల్లం
గొవియూడి యెంబకివిండు। తాచితనరాగాలకుతానెబొక్కి రిపల్లె। చూచిచూచిబొమ్మలార్చిచూడవివిండు॥
౧॥ కావిపింగాలువెళికడుము వ్వంకనెరంగి। విలివుంగరాలుచూపివెసాలవిండు। నిలమెఘువు వన్నెండ్రై
నెమలిచుంగులపాగ। తూలియాడండలవ్వుంచిడొడ్డవాండెవిండు॥౨॥ బితాంబరముగట్టిపెనుకొమ్ము
వెల్లంబట్టి। చేతులశంఖుచక్రాలచెలంగివిండు। యీతల శ్రీవెంకటపిఖుండిండరికిన్నిరూపుల। కాతరాన
ంగూడివాండు గట్టి గడెవిండు॥౩॥-❖-॥—॥

డిసాళం॥ పల్లవి॥ యిట్టి విచారములు వొడ్డు యీతండు రత్న కంఠము। శ్రీ వల్లభుండే విందు చికొని కాచిని॥——॥
పలుమాప బాడ్డున నుబ్రహ్మ ంగన్న తండ్రి పెమ్మ। డలంచిన వారికి సంతానమిచ్చినని। కలిగి పాదములను గంగ
పుట్టించ్చినవాని। కాలువరాయీతండు కారికవిచ్చిని॥౧॥ మొదల నెన్నికతొ కాముని గన్నవానినే। కడి శివుపూజించ్చ
కాకపుణెం విని। కదలక బ్రహ్మాండము గర్భమున మోంచిన। యెదుబిహారికి ప్రోష్ఠం డిన్నియును నిచ్చిని॥౨॥ గరుడ గంభము
కొడ్డకల శ్రీ వెంకటపతి। వపుసశివించ కొవరమిచ్చిని। ఆదిదివ్య కుదుంచియ్యేన వినికి మోక్షరా। పరగడామండపము
గాం జేశిని॥౩॥ ❁ ॥శుద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ నిమ నివెవల శితి నిపు నన్నుంగాచు కొమ్ము। నాపవశగా నివెల్లనన్నుం
బాశినయ్య॥——॥ పాపముల తొడంబుట్టిపైకొన్న దిహము। పాపము శ్రీ యపు మంసెపక్షననిలమానును। శాపమె
కూడుగాం గుడిచిన యట్టిబు • ద్ధి। శాపము విడువు మందిగునామి లమానునుమ। ౧॥ అప్పుడి పెరించవచ్చిన యట్టి
యీసంసారము। అప్పుడిచ్చుర కొనుమండి నడియాలమాను నీత ప్పు నెంచు • వచ్చి నన్ను తగి శిని కర్మము। ఏప్పు
లు వెయకసాకెతామిలమానును॥౨॥ పంచమహాపాతకబాధ పుదింద్రియములు। పంచమహాపాకరపు
బారిం డొయకిలమాను। అంచ శ్రీ వెంకటేశ నివాతు మలానుండంగాను। బాంచినికయు కొన్న కైబాడుగ కిలమానును॥౩॥
❁ ॥డిశాక్షి॥ పల్లవి॥ తగులు విరికి కిగురి తాండానే। తగు జీవుండు మరి తాండానే॥——॥ పలువుపమల చెబ్రల పక్షాం డ్డ
కొడ్లు। తలంచెత లంపులు తనలానే। వులు కక నానా యోనిబంధములతలం గనియ్య దిడితనలానే॥౧॥ సతతము
భువిష్టై చపులు సాకహులు। తతి నిండుకొనెను తసలానే। రతులకామినులరచన తెల్లనుస। తతము నుక్షానించెండస
లానె॥౨॥ ధనధాన్యము వెంతయు నార్జించిన। త నియ డెంప్రినతనలానే। ఘనుండగు శ్రీ వెంకటపతియుం
న్నాండు। తనువుదాల్చుకినితనలానే॥౩॥ ❁ ॥

దేవగాంధారి। పల్లవి॥ నీకేమి జేసింగడమ నీకారప నింత యాల। క్షికొన్న నిదాసులకిగడించెవు దేవుండ॥—॥
బ్రతికెజి బ్రదుకెల్లఘైపై నాలు బిడ్డలకి। గతిగా సంసారులు గడియింత్తురు। యితవై జగత్తు వెల్ల యెవెడి విధమెల్ల। తతి
నిదాసులకితల ంపెల్ల దేవుండ॥౧॥ యెడు వనితమ రాజ్య మెక్కడుగా నెలు జెల్ల। పదపడి తొత్తులకు బండ్లకెరా। బాడి
గిలక్ష్మీపత్రిపై భూపతివై యుండ్డు జెల్ల। కాదవెని నిదాసులకారకి దేవుండా॥౨॥ బలిమి ంగైదువవజ్జిపదిల మైకాచె
జెల్ల। యిల ండనవారు సుఖియించుద కెరా। లిచక్రము వజ్జినలావు వెల్లా నిదాసులు। విలశీజికారకు శ్రీవేం
కటాద్రి దేవుండ॥౩॥ ॥ మలహరి॥ పల్లవి॥ హరినారాయణా ఆదిమపురుషుండ। సరవి నినామమె జనరక్షకొ
౩౩ ము॥—॥ భవసాగరమున నంబడిన జీవునికి। యివల నినామం బిడిజి పాతవిలి క్రోధమను తాపపు జెండ్లకు। జవళి నినామమస్మ
రణే నీడ॥౧॥ నెజ్జనమాయల ని • రాధారులకు। పట్టుంగొమ్మనిపరనామము। అజ్జె • దురాసలను బనుఘూలికి। గజ్జిగాని
నామకతవెచాడు॥౨॥ పండిన • సంసారబహురాజ్యమునకు। అండవెనినామ • మడు జిక్క। నిండ్డు శ్రీవేంకటదనల
యమూకు ని। దండ్డి నామకీర్తనమెఫలము॥౩॥ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ చిత్తజగురుండనికు శ్రీమంగళంనా। చిత్తము
లాపహరి నీకు శ్రీమంగళం॥—॥ బంగారుబొమ్మవంజ్జిపకొతిని యురము పైశింగ్గారించ్చిన నీకు శ్రీమంగళం। రం
గుమీరం బితాంబరము మోలంగద్వకౌని చెంగ్గవించె హరి నీకు శ్రీమంగళం॥౧॥ వింత్తనిలము లవంజ్జి వెలం
డి నిపాదములు। చెంత్తం బుజ్జించ్చి ననీకు శ్రీమంగళం। కాంత్తలకౌస్తుభమకౌగ జ్జి భక్తులకెల్ల। చింత్తామ
ణివైన నీకు శ్రీమంగళం॥౨॥ ఆరిడి పచ్చులవంజ్జి యాకుల అంగన। శిరసు పైనుం[illegible]న్న నీకు శ్రీమంగళం।
గరిమె శ్రీవేంకటెశఘునసంపదలతోడి। శిరివరనిడు నిడె శ్రీమంగళం॥౩॥ ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ గోవిందముకుంద కృష్ణ గోపినాథ నరహరి। పూవుగలుగంగబండె పుట్టె నింతేకాక॥—॥ భూమిలోనిద్రిం
చువాండు బొడ్డుపెర యెరింగినా। నిమాయలోము నింగినన్ను నెటింగినా। కామించి నీవు నన్నుం గరుణించి యేలుకో
ంగా। నిమరంగు వాండ ననినెండ ంబింగాక॥౧॥ సరిచండ్ర బిడ్డండు సంసారబంత్త శెంచ్చినా। గరిమెన జ్ఞానుండ కైంక
ర్యమెంచ్చినా। నిరతిదయ యెడలంచి నీవు బెరరెంపంగా। కరి నెనికు మోక్షితింగాక॥౨॥ తుదకక్కి సన్యాసి తాండ్రె కర్మ
ము శిశిన। యిడివా నిన్నండలంచియూతలండడవినా। యెడుద శ్రీవేంకటేశ యిహపరములు నిష్టి। బాడిగివాలార్వంగాను
బాడఫ్రితింగాక॥౩॥ ॥పాడి॥ పల్లవి॥ యిండుంగలవసయెల్లయింత్రెసుండ్రి। బాండితా నె హరింగొల్చి బాడవక్కరా॥—॥
లోపలి కిపెలికి నీలాంగియెడ తాంకి డె। పూంబకైముక్కకొనవుసు రింతితనువు। రూపు లేని ప్రాయపు రుచి చిక్కి బ్రతికిడి। ప్రెపూ
ంతవయసు నంబచ్చియ్యైనత నువు॥౧॥ నిచ్చులు మాపు రి పునిడి రించిమె లుకొండ్రు। డిచ్చురిచావుం బుస్టు
తెలిబెతనువు। తచ్చిమల మూత్రములడాంపరపుపుడ్జి నిల్లు। అచ్చుపుబాయ ములచెలండ్ర రానితనువు॥౨॥ తు
ంచ్చిసగమయు వాంగతాడవేలానికి వచ్చు। పంచ్చిలానికివెలికి ప్రాణామోక్షడె। కాంచక శ్రీవేంకటేశు గొల్చి నెనువుకొండ్రి। మం
చ్చివాయపను తెల్లాముమ్ముంగా చెనితండూ॥౩॥ ॥శుద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ చెల్లుబడి కల్లలది చింతలివి నివియద।
బల్లిదుండ హరిముమ్ము బ్రమడెలు దవయ్యా॥—॥ వారెసన్నుము నంబందవారకాడికొండలద। వారపకువు నండుపా
లూరిడద। అకదకొండరవి అంతలాచవిగానిన। సకళంబుదిరునదస దకునిజమిడి॥౧॥ అన్నంబుగా నెడిడదయచ్చుడినాం
కలియద। తిన్న నైకొంత డడవు త్రిప్టినద। కన్నులనె నిద్రలదకడం గిమెల్కనుద యుద। యిక్కిబాంకులజగము యెల్లనమ్మి
డిడి॥౨॥ కాయమద ప్రాయమద కాంతలద పురుషులద। రంయడింపు తెమతికెంతిసుఖమద। యెయడల శ్రీవేంక
టేశనిమాయలివి। పాయునద నిధాసపరికరములకు ను॥౩॥ ॥

భూపాళం॥ పల్లవి॥ దేవుని ప్రసాదము తెరలలందు కొరో। యీవేళ నారగించెయీత్త్పు రెళ్ళరుండు॥—॥ వేగజా
మున నులేచి వేదవిప్రులెల్లంగూడి। ఆగపుధనుమాసమందు పూజించ్చి। రాగమువండిర్ల్వాము ధిరంతుళెళిచదు
వంగ। జాగుతోడ నారగించ్చె సర్వలోకేశ్వరుండు॥౧॥ దినసంభ్రమములతో దేవదుందుభులు మ్రోయ। తనిచెరపులు
పైపై దాసులు శేయ। సనకాదులిరువంకసంకీర్తనవాడంగా। వినుకొంద నారగించె విశ్వలోకేశ్వరుండు ॥౨॥
హత్తుకొని వైష్ణవులు అనుష్ఠానములు దిచ్చి। యెత్తిచేతుల పుష్పాంజలియ్యంగాను। హత్తులనలమేలుమంగబూ
వము దొడుకంగాను। చిత్తగించ్చి ఆరగించె శ్రీవేంకటేశ్వరుండు॥౩॥ ॥దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ తప్పుంజదువుల
అ వారతర్కవాదముల వారి। యిప్పుడు నింత బెద్దదైవమింకందిచ్చిరా॥—॥ కొరిసప్తఋషులును కొలిచేదైవమితండు। చెరి
౩౪ మహాశేషుండు మోంచిన దైవము। గారవపు దిలక్ష్మికైకొన్నదైవమితండు। మిరతొనిం పదైవము మీరు దెచ్చిరా॥౧॥ అ
లబ్రహ్మకు నుండంద్రియైన దై వమితండే। తలంపరుద్రునికి నితాతయితండే। వెల యవేదములెల్ల వెదకే దైవమితం
డు। యులనింత బెద్దదైవమింకెందెచ్చిరా॥౨॥ నారద శుకాదులెల్ల నమ్మిన దైవమితండు। హరిమిభూకాంతకు పకుల దైవము।
ఆరితి శ్రీవేంకటాద్రిమీందిదైవము। నెరిచి యింతదైవము నెమకితెచ్చిరా॥౩॥ ॥నాట॥ పల్లవి॥ జనించెని ది గా శ్రావణ బ
హుళాష్టమి నిఘునచంద్రోదయవేళ కన్నులపండ్డువగా॥—॥ కాళింగు పాలిబెవైరికంసునినెత్తిపిడుగు। చాలినపూ
తనప్రాణసంహారమూర్తి। గాలితృణావర్తునికికాలయమదండము। పెలరిమద్దులకును బిరుదుకుఠారము॥౧॥ శక ద
నురుని డెళ్ళిబాణాసురునిమెడగత్తి। బకాసురునింజెండ్డెబెబలు రంపము। వికదధేనుకాసురువెసంజంప్పేనుచేతాడు।
మోకరి పుక్కదడ్త్త్సుమొండెబిభూతము॥౨॥ గొపికల నిధానము గొపులకల్పవృక్షము। పాపరాని అక్రూరుని
ఫలసారమూ। యెపొద్దు శ్రీవేంకటాద్రినిరవైదాసులకెల్ల। చెపద్దు పంచ్చుమ్మెనద్ది చిన్నయానంద్దము॥౩॥ ॥—॥

సాళంగనాట ॥ పల్లవి ॥ మును లాలజనులాలముంచిన దేవతలాల । పనివ్వాని మోక్షాపరమాత్మునికి ॥——॥ కనకాచల
మువంబిషు నడివ్వరథము పై । వనజాక్షుండెక్కి విధి వచ్చి వాండె । వెనుదశమ్మైనడచె విష్ణుకైనుండి దేవిండె । కనిమ్మని శివించ్చ
కొకన్నలపండ్లుగలు ॥ ౧ ॥ గగనవాహనివంబి గరుడధ్వజము తోడ । అగడై విధి నెంగి చక్రాయుధుండు । పగదుని జయము
తో పాంచజన్యము వద్దిని । నిగిడి కొనియాడకొనిచ్చు కల్యాణాలములు ॥ ౨ ॥ వరు సభార్యుదేవతవంది యలమేలుమంగ ।
పురమక్కంగ శ్రీవేంకటోత్తముండు । తిరమ్మైనెలవుక్షానె దివ్యనగరులానను । శరణాని జబ దుకరాన సాక్షాత్కారమున ॥ ౩ ॥
॥ ॥ మలహరి ॥ పల్లవి ॥ అనాథులంగాచుద అలవాటి తొల్లె నిపు । వినోదములు లంగావు విభీషణావరదా ॥——॥ మల్లె
సినా చిత్తమని మదము నేనుగయిదే । జలజావాసపు సంసారము లోన । అలయరాజద్వారమను మోసలి చేపడె । కలిగి కావ
ంగ డెకరిరాజవరద ॥ ౧ ॥ తుదప ంచప్రాణములతోడం బుద్ధుగుర్తె గురు । కదిశి దిహామనిది కొంతంబెండ్లియా
డె । అడెదు స్తంగములనే అడవులం డిరిగాడె । పదరెరుకావవె పాండవవరద ॥ ౨ ॥ పరి కించ జీవుండనే పాషాణమో కధి ।
సరుగంగమణిమణిశాపము నొండి । నిరతి శ్రీవేంకటేశ నిపాదధూళి మోపి । అరుదుగానన్నుంగావుము హల్యవరదా ॥ ౩ ॥
॥ ॥ శ్రీరాగం ॥ పల్లవి ॥ యెమిదివాండనే నను యిండులోనుద్దైవమా । కామించి నిమాయలింతె కాని వచ్చినారపు ॥——॥
నాలిండనెపు రుపృజదరము కొంగువతె । చాలుకొని వచ్చి నిసంసారబంధము । కాలము కొలందె వచ్చి గ్రహచక్రము వ
తె । పాలుపడి జన్మములు బడిందిరిగి ॥ ౧ ॥ హారిన డవిమృగము పుద్దుతానె చన్నదాగె । స్మరణావలనెసా విషయ భోగాలు ।
పరగబిరు వండడి పారెనిరువవె । శిరుల వింద్దంబారి నా చిత్తవికారాలు ॥ ౨ ॥ మొదలని చింతవివి మోంచుదింతేకా
క । పదరితలంచరాదు పలుకరాదు । వాడిగి శ్రీవేంకటేశ పూంచినికె శరణాని । యుడుద నున్నాండ నిం
తె యింక్కాని చిత్తము ॥ ౩ ॥ ॥——॥——॥

దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ యేలికగలవారికి యేడనుండ్డునవి రెండ్డు। పైపైంజేకొనేటివారికి భాగ్యముకొలందులు॥ — ॥ శ్రీ
నినంత్తపుణ్యము గొన్న ప్రొలోనివారికెల్ల। ఆసలబహుఫలముహరిదాస్యము। తాసు వంద్దెడి కర్మమార్గముద్దైవము పైభా
క్తియొక్క త్రి। బాసదప్పక వండేనవంద వందెడి॥ ౧॥ ఘడించినంతే ధనము కైకొనేటివారికెల్ల। అడరివిజ్ఞానధనమర్మయం।
సుడి వంటిడిసంపదచుల్లించద్దుచు నుండ్డు। అడంచినివారి బ్రహ్మానందము వందెడి॥ ౨॥ ధరనాడినంతే మాదత్తగునర్థ
రజ్జులకు। హరినామోచ్చారణమర్థ యం। యిరవై శ్రీవేంకటేశుండిందుల కధిదైవత। ధరణి నితని కృపనిధానము వంచె
డి॥ ౩॥ ❀ ॥ మలహరి॥ పల్లవి॥ మరిగితిమిడె బ్రహ్మానందము। ఇరవరంగింతే తెలుపంగదయ్య॥ — ॥ మంచము
అ మీందదమరఫ్ఫునిష్టరలు। కంచములో వలిక లగూళ్లు। పెంచినకాంతల భోగపు సుఖములు। మంచివనుచు
౩౭ నిదిమరిగితినయ్యా॥ ౧॥ • భావములో వలిభయలుగారికలు। ఆవలం • బంచేంద్రియపుశివము। మోవర
మోవగుమోరగులడేహ • ము। నావియనుచు నివినమ్మితినయ్యా॥ ౨॥ పా • త్తలకర్మముపాపగులపారచి।
పాత్తినసంసారమనుసంత్త। యిత్తల శ్రీవేంకటేశ నిధియ్యంగా। బత్తిచేసుకొని బ్రదికితినయ్యా॥ ౩॥ ❀ ॥ సామంతం॥ పల్ల
వి॥ దేవమూ నెక్కండె తానునే ప్రేపివాండే। శ్రీవించ్చినకొలందినేచేకూడుశుభము॥ — ॥ యింద్దసూర్యుండొక్కండే
మించి మూండుగాలములు। అంబిసగాములు వివరైతొంచిని। దండకిరణములే మిందాంచండు పొన్నిడిండు। వెం ద్దె
దగ్గరినపాటి వెలుంగిచ్చునతండు॥ ౧॥ అండిడి హమొక్కటి ఆరదుభాజనము నా। అండపురిండ్డు భావముచైతొంచి
ని పొండినఆంకలియేండు ంబోడు కొత్తగానాడు। అండి భుజించినపాటి యానందము॥ ౨॥ తలంపులోనివా
ండితగ శ్రీవేంకటేశుండు। కలండతండేంగలిగి నర్క్కనండాంచిని। పిలువనందు నుంభాండు పిలువకుండితి
వాండు। తలిశినకొలందినేదిక్కయి నిలుచును॥ ౩॥ ❀ ❀

దీసాక్షి॥ పల్లవి॥ దానికెంగల గుణాము తప్పదెంతయిన। వూనినని విశేషమె హాహరినామము ॥—॥ వూయవిషయపునం
జుపనుజులనెల్లాను। యియడ ధర్మాధర్మమెఱింగనీదు। కాయపు నిద్రయుముంచు కన్నులు నుండెడ వించు। బాయద
బహులిలనైభ్రమయింపించును॥౧॥ యింద్రియభూతశివము యిందరిమెనునుబాంకి। మంద్రపు సంసారము నమ
ల్లాడింపించు। ఆంద్రింబికామాదులు యుంకణలాడింపించు। తంద్రనహంకారము నత్తన్నంగాననియ్యండు॥౨॥
యెూవ్వున వువట్టివట్టి అందరు సతులతోడ। నవ్వినవ్వి యూసలనునడింపించ్చు। యివ్వల శ్రీవెంకటవిభుండిన్నిదమాకుంగలండు।
రవ్వల నాతండె మమ్ము రక్షించునెవుడు॥౩॥ పల్లవి॥ దిసాక్షి ॥ మాంపు మాయనెకా నిమూలుగంగంబాద్దు విడు। శ్రీపతినా
పాదు శివిచిత్తగించవయ్యా॥—॥ మనసెంతనాంగద్దమాయవెల్లంజింతించ్చు। భాదిపివిరక్తికైతే భాయుడు। తనువెంత
నాంగద్దు దప్పికినాంకటికిని। యెనశివిజ్ఞానముసకెడలేడు॥౧॥ నాలికెంతనాంగద్దు నాంజ్ఞసుద్దులు బెపుతాలి
మిగోవిందాయనతావులేదు। కాలమెంతనాంగద్దు కర్మములే పచరించ। వేళమెసంకీర్తన కనువైవలేదు॥౨॥ బలిమెంతనా
ంగద్దు పాపములు శ్రీయంగా। బలవద్దైవున్నా లకు సత్తువేదు। యెలమిశ్రీవెంకటపతి యిదిగొని మాయనివేతెలి
సినప్పుడె కానితెగువనేదు॥౩॥ ॥భూపాళం॥ పల్లవి॥ మెలుకొనవేనిలమేఘవర్ణుండా। వేళదప్పసుండ్డా నశ్రీ
వెంకటపతుండా॥—॥ మంచముపైనిద్రదేరమల్లెలవేశీరు। ముంచితురుము ముడువమొల్లలవేశీరు। కంప్పుముపాత్తార
గించకలువలవేశీరు। పెంచపుచిక్కుడిరసం పెంగలవేశీరు॥౧॥ కలశనకాంకదేరగన్నేరులవేశీరు। వలపులు ఠింగవిరవా
డులవేశీరు। చలువగావాడుదేరజాజులవేశీరు। పులకించగురువిందపూవులవేశీరు॥౨॥ తమికింగావిపల్లు
తావురలవేశీరు। చెమదేరమంచితులశినివేశీరు। అమరశ్రీవెంకటపతియలమేలుమంగనీకు। మమతవన్నిదితో
కామంతులవేశీరు॥౩॥

భూపాళం॥ పల్లవి॥ చేవదీరి వామనుని కామధేనువికపెల్లనికు। వివెగ సంధ్యాదివిధుల వేళాయ లేవే॥ —॥ మంచిజలధు లే
మాగమజ్జనము వేళాయితము। కాంచనపు మేరువే గద్దెపీఠం। అంచ తుంబురు నారదులదె మంగళపాఠకులు।
వుంబానం బాడిరె సూర్యుండుదయించె లేవే॥౧॥ వుదయరాగపు మేఘము మోగింగ సకలమగంధము। వెడలబెండి
మనాలంగు జాంబూనది। అధనకాంతల చూపుల విగామంత్రాక్షతలు। యెదురు చల్లేరు పాడ్సేసెనదె లేవే॥౨॥
కల్పవృక్ష పుదకలు రాయలూ మంచి విడాలు। కల్పించి వారి జాతమెకమ్మం బూవులు। బాల్పుంగ శ్రీవెంకటాద్రి
పురపాత్రముండ భాగితల్పుకాలువు వేళాయెండగ లేవయ్య॥౩॥ ॥ మలహరి॥ పల్లవి॥ నీవె నన్నుంగరు
ణింతువుగాక। వేవేళకు నునాకు విన్నపంబిదియే॥ —॥ మొదల నా కర్తయి వమ్మలంబరిక్షించిమరి। చెదరకిదు రక్షించెదనం
శ్రీ 3౬ టివా। అడియశక్తుండ నేనుఅ జాగతస్తనము। అదియె పనికి వచ్చునంతటియేని ను॥౧॥ పలు నాస్వరూపస్వభా
వంబు వెటించిమతిచెలంగినను రక్షించెదనంటివా। వరింగపు చిప్పుందు వేంచ్చిభావనమించు। కన్నిదినంతనాకల
గునాలంబు॥౨॥ శ్రీవేంకటేశ నీశేషశాయంగమటి। జీవంబు నిలిపెంచెదనంటివా। మోవకిగాపురము మొంచిప్రతిమరితి।
తావులను నా స్వతంత్రము దిద్దికి॥౩॥ ॥ మలహరి॥ పల్లవి॥ నన్ను నెంచ్చుకొనవయ్యా నగుంబాడ్లనేను। కన్నవారి విన్నవారిం
గాపకీనె॥ —॥ మలబహాగునాఘములు మంచివైనప్పుడు గదా। యెల మనిడికి నిరము తెంచ్చెది। చెలంగిని పాపము
లు శీయకుండిమరి కడా। తొలిగిపరుల నెడూషించెది॥౧॥ నడవడి నెలెసునడచినప్పుడు గదా। వాడవైయన్నులకు
వెబుద్ధి చెప్పుది। వేడంగ్రెయి తరుల నివేండనియప్పుడు గడా। కడవారి విరక్తిగాదనెది॥౨॥ కామినుల సంగము కాద
నినిమరి కడా। నిమవ్వె యితరుల నినింద్జించ్చెది। నామదిలోన నన్ను నేను నవ్వుకొని శిగ్గువడి। నిమరంగు చాచ్చితి నెం
డు శ్రీవేంకటేశ॥౩॥ ॥

దిపాళం॥ పల్లవి॥ మంచివయసు కాలము మాయదా శిమరి వుండి॥ పంచేంద్రియసుఖముపాలయబ్రదుకు॥ —॥ ము
దిసికాలము నాండు మోక్షము సాధించేనందు। మది యించినూరిండ్ల ముదిమ డిడప్పును। కదలకే కంత్రదను కన్నులవార
లు గబ్బు। అడివ్వురిడె వురందనడు గుచునుండ్డును॥౧॥ జవ్వనపాయము వాంగాసన్యాశినయ్యే నందును। నవ్వు తానె నరశి
వనాంకంజొచ్చును। బివ్వననెము కవంగిచెత నూంతకాలవద్ది। వువ్వి గ్లారనెంగ్గిలితా నొలలాడంజొచ్చును॥౨॥ యిం
కమీాందద శ్రీవెంకటేశ్వరు శివించెనందు। సంకెశకవుండంగాను సత్తువావును। అంకెల విండు వెట్టి యెనాంనంతకాశ్మగాన।
మాంకుడిరని మాదకి మంచిగతి వెద్దును॥౩॥ ॥ భూపాళం॥ పల్లవి॥ శరనాండెనివుడి కృష్ణ సర్వేశ్వరా। నిరతి మా యా
వికిన్ని జమెడి॥ —॥ యిన్నిదంబుజ్జినడిబాకింకరుల శిలమెడి। ఘన్నంబాలవానికాచారమెడి। పన్నినసంసారికిపరమాత్మచిం
తయేడివున్న తిజంతరచు బామ్మ రుద్యోగమెడి॥౧॥ పంచేంద్రియబద్ధునికిపడ్డిప్ప తంత్రమెడి। చంచలచిత్తునికి వి
జ్ఞానమెడి। యెంచ్చు భూతావా సునికింకంబె శిదమ్మమెడి। నించిమలమూత్రకా యునికె భాగమెడి॥౨॥ కామాతు
రునకు నుక్కానుష్ఠానమెడి। వామ్ములనిత్య లాభికి వైరాగ్యమెడి। శ్రీమంతుండైనయట్టి శ్రీవెంకటేశ్వరనివె। కామించి
కాచితిగాకగతియెడి॥౩॥ ॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ తలంపులలోననెదైవము వుండిగా। సులభము సులభ
ము సాధించరా॥ —॥ యిడె హరినామము యిడె కానవాలికె। పదలక తలంచితె వైకుంఠము। వెదకంగనేం
డికివెడపు న్నిముల్లింక। సదరము సదరము సాధించరా॥౧॥ కలడు డెహామిడె కల వివేము ద్రలు। వలెననిచెకాన్న
వైకుంఠము। బాలశిక్షము లంబారల ంగనెండికి। కలిగెను కలిగెను కైకొనరా॥౨॥ శ్రీవెంకటము డెశ్రీపతి
వుండిగా। వావిరింగాలిచిన వైకుంఠము। భావించిచూచిన బ్రహ్లాదులకును। త్రావయిడె త్రావయిడెతా
లంగకురా॥౩॥ ॥

దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ యిందులో నీవెవ్వండవు యెంచి నిన్నుం బొగడంగ। కందువ యింతంత నీకానరాదు మహిమ ॥—॥
యిచ్చిన రామచంద్రాదులను నిమిపంద్ది బ్రహ్మాండకోట్లు। తోచిన యట్లన్నది నీకా యమునందు। పూచిన నీ బ్రహ్మాండ
మ్మింబుట్టిన బ్రహ్మలెందరో। చెచితరుద్రులెందరో చెప్పరాదు మహిమ॥ ౧ ॥ నానావాకిట నట్లను నానాదేవకోట్లు। నావు కమ్మ నీడె
నిసంకల్పము నందు। యీరీతి మనులెందరో యింకవెదరా సుతెన్నో। చెరిన జీవులెందరో చెప్పరాదు మహిమ ॥ ౨ ॥ అన
లులుం జంద్రులు నాదిత్యకోట్లు। జనియించుచున్నవి నిజలజాతులు। యనయ శ్రీవేంకటేశ యిక్కడ నీదాసుండను। చె
నకనల వినాదు చెప్పరాదు మహిమ ॥ ౩ ॥ -❀- ॥ సారంగనాట ॥ పల్లవి ॥ మిన్నునేల మోంచెనడె మిందిదైవము। కన్నతెదు ద
ని శ్రీవేంకటరాయండు ॥—॥ యెత్తినాండు గోవర్ధనమింద్రాది సురతేదుదు। వాత్తినాండు శంఖము దైత్యుల గెలిచి।
ఆ ౩౨ మెత్తినాండు బారకన్యని మెడ డు చందనము గా। మోత్తినాండు మల్లులను మోగతిరుగంగను ॥ ౧ ॥ పట్టినాం
డు చక్రము వుబ్బరికాలనే మిమ్మా ండ। మెట్టినాండు కాళింగు నిమెడల మీంద। పట్టి నాండు యాకదాడి బెను సముద్ర
ము దాండి। కొట్టినాండు పౌండ్రక నికాలా హాలము గా ॥ ౨ ॥ తుంచినాండు సోముకు నితో యధులు బాచ్చి బాచ్చి। దంచ్చి
నాండు జరాసంధుదండి పవ్వంజులు। యెంచంగ శ్రీవేంకటాద్రి నిందిరయుండానుం గూడి। మించినాండు దాసులను మెచ్చివ
రములను ॥ ౩ ॥ -❀- ॥ పాడి ॥ పల్లవి ॥ ధనమెంతగలిగినా తగు సంతుష్టికి। తనుంగొని తనదండ్లి కైవశము గాదు ॥—॥ యెరితిభ
య భక్తి యెంతగలిగినాను। చిరము ద్రాధారిగాక సిద్ధింపదు। తిరిపారి తానెంత పతివ్రత యైనాను। కారిపు స్త్రగద్దపన్నగు
పతుగాడు ॥ ౧ ॥ యిరవైదివుండు తనయెదుర నెంతయుండినా। గురువను మతి లేక కానరాగదు। ధరలోం బుట్టినప్పుడు
తానెంత బ్రాహ్మణుండైన। పరగ జన్మము లేక పాత్రుండు గాండు ॥ ౨ ॥ వాదిరిందాంగడు వైష్ణవుండనను కొన్న। దివహాంతరము
మగకతిరము గాడు। శ్రీవేంకటప్పుర నిశివకు లైన వారికి। వివిలు విధులైన వేరితోవేదు ॥ ౩ ॥

గౌళ॥ పల్లవి॥ ఘనసంసారులకెల్లఁ గర్మమై బాడఁజూపు। నని చియింతపసగు రినరహరివాక్కండు॥ —॥ యెలమిం బుణ్యము
వెల్లయిం(ద్రు)లోకమై తోంచు। నలుగడపాపము లెనరకలోకమై తోంచు। బాలకిరెండ్టు సరియై తిభూలోకమై తోంచు।కల
వాండొక్కండీగు రికమల్వాధిభుండు॥౧॥ పరగరాజసులకు బ్రహ్మయ్యె బాడఁజూపు। గరిమె తామసులకు కటికంతుండైయుండు। శిర
లసాత్త్వికులకు శ్రీకాంత్తుండై మించు। నిరవైనవాండు శ్రీహరియొక్కండే॥౨॥ ఆయమెఱింగినవారికంతరాత్మయైయుండు।
చాయఁగన్నవారికి జగమెల్లనై తోంచు। చెయిఁగన్నవారికి శ్రీవేంకటపతియుండై తోంచు। యెయెడవారికిని సరియీడై యుండొక్కండే॥౩॥
॥సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ యెలచెప్పి నిసుద్దు వెండాం గానితోను। వాలు మూలకయింత్తలో బ్రహ్మచారి వైతివి॥ —॥ యెలమి
గొల్లెతలను యిన్నాళ్ల బొందిబొండి। తొలంగి మధురలోనఁ దారవైతివి। కొలందియావులం గాచి గొల్లవాండవై యుండి। వలవంతనిం
డురాచవాండవైతివి॥౧॥ విదురకలకు నింద్రిం ద్రివెన్నలుదొంగిలి। ఆడ ద్వారకలోనా మయాజివైతివి। వాడకపక్షిని డివి నూరకె
యెత్తుకవచ్చి। పాడితో నగ్రపూజ • సంబాధ్రుండవైతివి॥౨॥ రక్కసులకాంపురాలు ర • చ్చలకెక్కం జెరిచి। బెస్ట ధర్మములు
నిల్పి పెద్దవైతివి। చిక్కవా శ్రీనన్నుంగూడి శ్రీవేంకటద్రిమీంద। దిక్కులనిందరిపాలి దేవరవైతివి॥౩॥ ॥ గుజ్జరి॥ పల్లవి॥
అదియు పురికిం గొరననను అంతర్యామికి కొక। తదుపననితండి గతియని యున్నాండతఁ డు కననుమన్నించింగాక॥ —॥
హరిదాసాను దాసుండనని నాకాచార్యత్వము సంగతులా। అరుదుగ విష్ణునియచ్చు మోంచుకొనియన్నులంగాలిచిననమ్మ
దురా। విరతిం బొందియింకవిషయముగారి నవెనకదిపగలి వినాధించవా। యిరవుగన్నిమోరవెట్టంగనిదు నాయెఱుకదాని కాచింగా
క॥౧॥ సకలపుణ్యములఫలము లొల్లనని స్వర్గము చారనింకం బాడియెనా। అకదత్తిరుమంత్రము నుడుగు నోరం దొమములం బొగడ
ంగం జెవియెనా। వికవపుమోహము నరకేదననిభావించి పారితిపెనుకోనదా। మోగమెదుదని విలుచు నుండంగము రహరుండిద
యం జూలించంగాక॥౨॥ శ్రీవైష్ణవధర్మము చెపట్టి జిగింబిరికితనమిడి యెల। దేవతాంతరము మానిచ్చుచిత్తపవుడప్పు హానము
నాడావివిలుచదువులు చదివి ప్రాకృతులవెండచుండిరిగిననునప్పురా। శ్రీవేంకటపతియండగతియని యుండంగచేరితం డిరతిం జింగాక॥౩॥

సారంగనాట॥ పల్లవి॥ యెదుఱా రఘుపతికి నీవిఘనా వసోనేం। డిడిమిబుద్ది దలంచితి ద్లియ శ్రీదుకు॥—॥ హరు
నిపూజలు నమ్మిహరి తెరమాప కానంగ। విరసమ్మెహరి తి వివెట్టి రావణా। వసు సతోడ బ్రహ్మావరము నమ్మి రాముని ఫర
ణానఖండం గానెసము సెంగాకులము॥౧॥ జపతపములు నమ్మి సప్పిరుల విడువంగా। విపరీతమాయం గావెట్టి రావణా।
వుపమలనగడుతానున్నజలనిధినమ్మి కపుల పాలైతి విగాకడ నరంగమున॥౨॥ బందితనము నమ్మి పైకొన్న రాఘువు। వింద
ంబాలికైతి విగావెట్టి రావణా। యిందనే శ్రీవేంకటపెట్టుపనింగాలిచి। వెందనెసుఖియాయ విభీషణుండు॥౩॥ ✤ ॥
సాళం॥ పల్లవి॥ నిపుసరి వెరి నిఖిలలోకములలో। కాకాసుర నినడ్లంగాచితివి నీవు॥—॥ హరి పరమ పురుషాయచ్యు
తానంతా। కరివరదము రహారాకపుణనిధి। ధరయాకసము బలితలయు మూండడుగులను। పరగం గైకొన్నయట్టి
శిశ బలువుండవు నీవు॥౧॥ మాధవా భూధవా మధుసూదనా కృష్ణా। శ్రీధరా . శ్రీపతి శ్రీనివాస। సాధించి
జలధులు బొచ్చి బదువులు దెచ్చి। ఆధాతకిచ్చి తివి అధికుండవు నీవు॥౨॥ వామనకేశవ వాసుదేవ ముకుంద। రామగో
విందచక్ర కరాంబుజా। ఆమనీమ శ్రీవేంకటాద్రిమీందనెర్కి। కామితఫలము లిచ్చుఘనుండవు నీవు॥౩॥ ✤ ॥—॥
భూపాళం॥ పల్లవి॥ మెలుకొ శ్రీరంగరాయ మెందిమదనగోపాళ। మెలుకొవె నాపాల మించిననిధానమా॥—॥
సందడించె గోపికల జవ్వనవనములోన। కందువందిరిగిమదగజమువు। యిందుముఖి సత్యభామహృదయపద్మము
లోని। గందముమరిగిన బ్రిగండ్దుండుమ్మిదా॥౧॥ గతిగూడిరుకుమిణికాంగి పిపంజరములో। రతిముడ్దుగురిసిపి
రాచిలుకా। సతులు పదారువెలజంద్రకన్నుంగలువల। కితమైపొడమిననాయిందుబింబమా॥౨॥ వసుసంగొలని
లో నివారిచన్నుంగొండ్డలప్టై। నిరతివాలిననానీలమేఘమా। శిరునురము నమోంచి శ్రీవేంకటద్రిమీంద। గరిమ
వరములిచ్చు కల్పతరువా॥౩॥ ✤ ॥॥ ✤ ॥—॥

భూపాళం॥ పల్లవి॥ యేమిచిత్రంబో మీమహిమలు యేమి నీమాయావినోదము। పాపపాచ్యుత నిన్నండెలియంగ వసుధ
లోమాతరములా॥—॥ సకలలోకనివాసనాయక శౌరి మురహర నరహరి। ప్రకటమాయను నిగుణంబులు పాలముచ్చు
వదంచును। వికటముగని సుంగన్నతల్లి వెలనివదనంబు మీందిన। అకటపాయని నోరుడెరచిన యందులోకములుండ్డెను॥౧॥
ఆసతిపతిదైత్యదానవశత్రుకామరంత్రుకరాసికత్తిను బండికొప్పి నరప్పులానిక్రింతలు। మోసమునసర్జునుండు నీలాముండుగాన
కమాదిలాడ్డిన। వాసవాచిత్రవిశ్వరూపము వసుధంజూపితివవుడువు॥౨॥ నమోనమో శ్రీవేంకటపిశ్రుగనారదప్రియభక్తవత్సల।
విమలమగునిడాసువి డెనివిశ్వరెల్లంజూచిరి। సుముఖులైకరిరబరిబరియును సుకశ్రువాడులు నిన్నంగొలువంగసప
తపున్నతపదములొసంగితి సర్వమిందు నుంగంట్టిమి॥౩॥ ॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ నడచిలోకము బ్రంహ్మనాందనుండ్డి సహ
జము। యెడయకశరగానియి య్యుక్రితండిసు ఖము॥—॥ ఉదయాస్తమయములు వాకరన్నడ్డ య్యూనా। చెడరిమి
లునునిగిడు చెప్పినద్దురిశినా। యి • డెడైవర నిర్మితము యెవ్వరినేమనవచ్చు। కలి • య్యైనదియు య్యూకానిడెన్నండు
ంగాడు॥౧॥ జననములు మరణములు జంతువులయిచ్చులా। వానరకలిమిలేము లెక్కరన్నద్దునా। ఘనమైనహరిమా
యకల్పితము లివితొల్లి। ఇానింగియొయ్యవింబావు ఇానివెన్నండుంబావు॥౨॥ శ్రీవేంకటేశునిపుశ్రీశనక్రింతలోనా। భావించితెలియ
కరభ్రమకితిమిన్నాన్ను। సావధానమునసెండుకరగొండిమీనిమ। య్యూవీరమమ్ముంగాచితివిన్నిడ గతిచితిమి॥౩॥ ॥నాద॥
పల్లవి॥ సురలకునరులకు శుభమాయా। హరినిచెంతలు ఆనంధమాయా॥—॥ కరిశిరావణుని గెలిచిన గెలుపులు।
చనకి బాణుని గెలిచినగెలుపు। ఇానింగిపాముకశిపు గెలిచినగెలుపు। వెనకము ండరికివేడములాయ॥౧॥ కలన
కంసునదుగెలిచిన గెలుపులు। చెలంగి బలిని గెలిచిన గెలుపు। ఆలశిశుపాలుని గెలిచిన గెలుపులు। బలుపుణ్యకథాభా
రతమాయ॥౨॥ కరలియసురలను గెలిచినగెలుపులు। శిపలనందరి గెలిచిన గెలుపు। యిరవగు శ్రీవేంకటపిరనిమ
హిమలు। ఘనకౌంబురాణజాలములాయ॥౩॥ ॥ ॥ ॥ ॥

రాంమక్రియ ॥ పల్లవి ॥ శరణు శరణు నీకు సర్వేశ్వరా । నిశ్శరణ్యగతి దిక్కు సామజవరదా ॥ — ॥ వేయి శిరసులతోడి విశ్వరూప
మా । బాయదనే పరంజ్యోతి పరబ్రహ్మమా । ప్రోయుచున్న వేదముల మోహనాంగమా । చేయి చేత అనంతపు శ్రీ మూ
ర్తి ॥ ౧ ॥ ముగురు వేలుపులకు మూలకందమా । వాగినునలరుషుల వోంకారమా । పగడు దేవతలకు ప్రాణబంధుం
డా । జగమెల్లా నగన్నత్తైన సాకారమా ॥ ౨ ॥ వెలయు సచ్చిదానంద వినోదమా । అలరు పంచవింశతియాత్మతత్వమా । కలి
గినదాసులపై కరుణానిధి । చెలంగి వరము లిచ్చే శ్రీవేంకటేశుండా ॥ ౩ ॥ ॥ సామంతం ॥ పల్లవి ॥ వున్నతోన్నతుండు వుడ
అ యవరు । యన్నననంతుండీయాయుడయవరు ॥ — ॥ సర్వలోకముల శాస్త్రరహస్యము । లుర్విం బొడమనియు
౩౮ డయవరు । పూర్వపువేదాంతపుణ్యశాస్త్రములు । నిర్వహించె నన్నిదనుడయవరు ॥ ౧ ॥ వెక్కసంపు శ్రీవిష్ణుభక్తియే ।
వొక్కరూపమెవ్వుడయవరు । చక్కనైన సుజ్ఞానమున కిరవై వుక్కుమీరెని డెవ్వుడయవరు ॥ ౨ ॥ కడిశి మో
క్షసాకారము డానై వుదు దునని లిచినియుడయవరు । యిదిగో శ్రీ వేంకటేశ్వరు యాజ్ఞై పాడలు
చునున్నాండు భువినుడయవరు ॥ ౩ ॥ ॥ పాళి ॥ పల్లవి ॥ మోక్షదిగాపాంగనల మోహనాకారము । చిక్కనినవ్వు
లునవ్వి శ్రీవేంకటేశ్వరుండు ॥ — ॥ సత్యభామ వురముపై చల్లనికస్తూరి పూంత । తత్తరించి రుక్మిణి చేతామర
పూవు । హత్తిన భూకాంత పయంగ పుపయ్యెద కొంగు । చిత్తగించు రమ్మవిండె శ్రీవేంకటేశుండు ॥ ౧ ॥ పంతపు
పదారువేల బంగారువుంగరము । బంత్తినే కుబ్జ గద్దినపళిండితాలి । వింతగా రాధాదివివేకినకలువదండ । చెంతలను
విండియమ్మ శ్రీవేంకటేశుండు ॥ ౨ ॥ ఆసల తులశిదేవియబ్చేతిలోయద్దము । బాసురపు యాళ్ళాడి విపద్దం
గొమ్ము । శ్రీసతియొక్కిన యబ్జిబింపపుసనపుగద్దె । శిసవెద్దించుచున్నాండు శ్రీవేంకటేశుండు ॥ ౩ ॥ ॥ — ॥

రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ యెడ్డరక్తిం జొచ్చె వాకానియుండి రారమణా నన్ను దద్దపు నిదానాన మాసుండనీన ॥—॥ గాఁ వెపు
వైరాగ్యము కండ్డువసు జ్ఞానము । మాదిలలోన నెకా నిమతి నుండ్డదు । నిదునన హంకారపు సిరసగు నాములు ।
మాదునందిరుగుదు మూర్ఖనుండనేను ॥౧॥ నవనవ విధముల నానా పుణ్యములు । చెవులవినుచి కాకత్రియుదవేదు । భవజ
ల ధులలాన పడి బారలిము నింగి । చవిమరి నిన నిత్య చపలుండనైను ॥౨॥ శ్రీవేంకటేశ్వర నిశివసుండనని యెచి । భావ
మోక్ష దెకానిభక్తియ ఆంగ । యెవిధులంబడలెకయిదు నికె శరణాని । దివుల తాపిజ్జు వింగెడింగరిండను ॥౩॥
వరాళి ॥ పల్లవి ॥ వైమంతపతిని స్నవడింగా నవతెంగాక । పైకా నిత్యప్రిష్ఠాః పరమ్మై యుండంగను ॥—॥ రాయమి లబడ
ని కడుపు నింపు కొరకు । ఆయురన్నం త్రయచ్చు తియనంగాను । ప్రాయమెల తమ కించిపడం తుల కొరకుంగా । బాయ
దరు కోనబంధపశుపత్నియనం గా ॥౧॥ తలంపిలచిన్నవడి ధనము కొరకుంగా సు । అల మిప్రాప్తవ్యమర్థమనం
గాను । వెలతియాతుమయెలవెఱ చిజాషములకై । మలసి నిదోషము సమంబ్రంప్మా మనంగా ॥౨॥ ధరని న్ని సుద్దలెలద
రిచి చనంగూడు వెద్ది । నిరతి శ్రీవేంకటేశనివుండంగా । శరణాంధ్రి నెనిద్దిజన్మము లెల్లం జింతించ । హరిని నామము భవహర
మ్మై యుండంగను ॥౩॥ ॥ గుండక్రియ ॥ పల్లవి ॥ నన్నని న్ననెంచ్చు కొవా నారాయణా । అన్నియు నిచెతివి అదివా నారా
యణా ॥—॥ నామనసె ఆంగవా నారాయణా నేందు । నాము లాయవయసులు నారాయణా । నామధారికపు మోక్ష
నారాయణా । ఆముకొనె నిద్రియములందు నె నారాయణా ॥౧॥ నగుతా నె నంది నింతె నారాయణా యిడె । నగరటింగిన
పని నారాయణా । నగవులు మూకుంజాలు నారాయణా । అగడు తాయకు మింకనప్పుడి నారాయణా ॥౨॥ నన
లు నివినయాలు నారాయణా మంచి । ననుపంది మిడివా నారాయణా । ఘునుండ శ్రీవేంకటాద్రింగలతి తివిద్దినన్ను ।
అనుమానమెల్లాం బాసనందు నె నారాయణా ॥౩॥

బౌళి ॥ పల్లవి ॥ వాండె తాకికమూ వాండవైదికము । రెండ్డాడలంజాంచనుండలనాపాదములు ॥ — ॥ తగి మోక్ష మార్గ
ము తెపు వైనదిటాకి । మగిడిలాగము చింత్తమతి యెల । సగము చిత్తుల కును సగము పాకము వరు । తగునా వార్కడి కా
య తరిగిపిజ్జినను ॥ ౧ ॥ నలువంక్కధైవము నమ్మినయట్టి వారికి । మరియ మనుష్యబుద్ధి మరియెలా । తులంతూంగ నెపలు బ
త్తుండు నీరుడాండెలు । మెలంగినయట్టయితి మెచ్చునా డివుండు ॥ ౨ ॥ తక్కక శ్రీ వేంకటేశుడా నానదాసుండై తిమక్క
వనవుంగాము లుమ తియెలా । దిక్కుల యెను గునెక్కిదిడ్డిడూరం బాతేను । వెక్కసమో ంగాకయుదివినపుం గతియో
అ నా ॥ ౩ ॥ ॥ గుజ్జరి ॥ పల్లవి ॥ నాకొరకకిగడించె నొనగియీ ఆకారముపారి । ఆకశైయెదుచ్చూచినవాలంపడచ్చున్నవి ॥ — ॥
తిరనిమాయ నాకారదేహసంబంధాలకెరా । పూరంగూడాపు పతినార మోగించిశిము । ధారుణివానా యోక్కతసుభ్రదుకునకెరా ।
౮ం యూరితిరిమలాయిండ్లు యెక్కడ చూచినను ॥ ౧ ॥ బంతిసెనాకు నా నాండిబద్దాండు నూ జికిరా । వంతుల దృబి గొంతన్న వానిని
బ్బాదులు । వంతుల నూరెండ్లు శ్రీవట్టి యూసలకు నికా । పాపపు బ్రహ్మ గట్ట బరం డుకానె డి ॥ ౨ ॥ కాంబపుదివెరపు
నకొండ్లంతపత్తి రివతె । ముంచు కొనివున్న దిడె మోంచిగర్వము । అంచల శ్రీ వేంకటేశుండన్నిడి కార్కెడ కిడిలుయ గ
చ్చినిలరనానంగా చితండె మన్నించెను ॥ ౩ ॥ ॥ శ్రీరాగం ॥ పల్లవి ॥ చిత్తనించ్చు మామాధలు శ్రీనరసింహ్వా । చిత్రజ జనక
కా శ్రీనరసింహ్వా ॥ — ॥ చెలకింగియున్నాండవు శ్రీనరసింహ్వాని పుచె లుతల్లా మోక్కేరా శ్రీనరసింహ్వా । శిలవులనప్పురి
ఢి శ్రీనరసింహ్వానికి । శిలవు మావలపు శ్రీనారసింహ్వా ॥ ౧ ॥ చిండ్డినిచెముద లు శ్రీనరసింహ్వానిను । ంజెండ్డినదికడుజా
నా శ్రీనరసింహ్వా చెండద్మ్మిరిపు గొన్న శ్రీనరసింహ్వానిపై । చిండ్డుతల్లంబాడెము శ్రీనారసింహ్వా ॥ ౨ ॥ శ్రీ రిసె
రగాం గిద శ్రీనరసింహ్వామంచి । శిరులయ బాబల శ్రీనరసింహ్వా । శ్రీ సత్తు శ్రీవేంకట శ్రీనారసింహ్వా ।
వి । శిరబడివారము శ్రీనారసింహ్వా ॥ ౩ ॥ ॥

సామంతం॥పల్లవి॥ యిందుకలిగెనీకు నిన్నిభోగాలు। అందము గాంజిత్తగించు మోభళేశ్వురా॥—॥ భవనాశియే
రసి జిపడంతి యాలు నీకు। యివల నెదురు గొండ్ల విపిచన్నలు। జవళి నిపెకాంగిలి సరినుండ్లె పెద్దగుహ। యవ
ధరించంగదయ్య అవుభళేశ్వురా॥౧॥ నిడ డి రుగనిమెరుపు నెలంతరంబుకంఠము। ఆడనె నిచ్చువానలు ఆపిచెమద। వాడని
యజ్ఞి శృంగారవనము యీజవ్వనము। ఆడుకొనిపుంబట్లె నవుభళేశ్వురా॥౨॥ వున్నతియుండిరబాండ్లయోగానంద
మునికు। కన్నులకాపి చిత్తము గడ్డె రాయి। తిన్నని మోవి నిరుత్తెనెలయారగింపు। అన్నిద శ్రీవెంకటాద్రియవుభళేశ్వురా॥౩॥ ❁ ॥
గౌళ॥పల్లవి॥ నిదాసుల పంచ నిడ నుండితేంబాలు। ఆదినారాయణా నాకు నది యేహావ్రతము॥—॥ హరి నిన్నుంబాశిన ద్రియ
మరేంద్రవాకమేల్ల। గరిమ నీవుగూడనికర్మము నేల్ల। పరగ నినుతి సెనిప లుచడువులు నేల్ల। సరినీకథవినని సబచారమేల్ల॥౧॥
దివనిదాస్యము సేనిదివసంబాష నాయేల్ల। భావించి నీకు మోక్షనిఫలము నేల్ల। ఆ వల నివారగించనియ వ్రతపా
నము నేల్ల। శ్రీవిభుండ నీవు సేని చింత నేనేల్ల॥౨॥ అందినిశివళియనియగ్రజన్మ మ్మిన నేల్ల। బాండ్లనికాపునగా
నిబాగము నేల్ల। యిందు నె శ్రీవెంకటేశ యెలితివిమమ్ము నిద్దె। అందితి జివన్ముక్తియావలమి నేల్లా॥౩॥ ❁ ॥ మలహరి॥
పల్లవి॥ మును కొనిపయిండి కిముద్రవాశిగతి। పనివడి యివియె చక్రచంగవలెను॥—॥ నానాత్ములతో నారాయణాను
ండి। బానాధికములు యియుండ్లెవి। జ్ఞానాధికు తెంచ్చుంగనిందధికము। యీ నిజమోకడియె అంగంగవలెను॥
౧॥ అన్నిబాధలు నయచ్చ్యుతపదమే। యెంనంగ విశేషమిండిది। సంనిధిగల యర్చావతారమిది।
వున్నతిఘనమనివుండ్లంగవలెను॥౨॥ పలుకు సెల్ల శ్రీపతినామములె। యిలంగాదనియెడి
విండ్లెది। యెల మిత్తా శ్రీవెంకటేశ్వురునతియే। తలంపునఘనమనితడవంగవలెను॥౩॥

॥~~~~॥ ❁ ॥ ॥

మాళవిగౌళ॥ పల్లవి॥ యిదియె మోక్షవివేకులకు యెంచి చూచితె నియ్యంగలది। అదన నిందించిన వారల నియంత
లంజెతువు గాన॥ — ॥ బ్రహ్మ ఒడివిజులకందిని భక్తుండధికుండని చాటుదు గాదా। బ్రహ్మలోకము నకందె బాడ
వు నపద్మముగ ద్విటి ధ్రువునిని। బ్రాహ్మనికందని నిదాసపరికరమె ఘనమనుచిది గాదా। బ్రాహ్మణుండగు దుర్వాసుం
డంబరిషు పాదములకు మొక్కంగంజేసితివి॥ ౧॥ కర్మమార్గముల నుండి భుషులకు కడయోగ్యుండు నిదాసుండను చు
నమ్రవిముండ రిబ్రహ్మపద్మమిడి హనుమంతునికి కట్టితివి। ధర్మములొప్పలనేర్పడు వైష్ణవధర్మమధికమని తెలుపుదు గాదా।
మర్మపురాతుసుండగు నాబలికిని మహింబడ నిభాగము విచ్చితివి॥ ౨॥ నిఖిల వేదములకందనేర్పడు నిదాసు నిమాడి
అ యనుచు। శిఖరప్రతిష్ఠగా ప్రహ్లాదుని చెచాత నెబొడచూపితివి। సుఖులలోన నిదాసుండి సుఖియని కుశకునకు మో
౪౧ క్షంబొసగితివి ముఖమూరితి శ్రీవేంకటవిభుఁడ మాపాలిదనెడకితివి॥ ౩॥ — ॥ కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ అప్పుదప్పుడివె
తల నన్నియు వివేకించి। తప్పు కుండాడ్డైవమ నె తలంచవాయి జీవుండా॥ — ॥ తచ్చినయాహారము తరవాత నెనిద్ర।
వచ్చు సురతాంతము నవైరాగ్యము। గచ్చుల కర్మాంతమునంగాన వచ్చునవి పెల్లా। మెచ్చుల సత్యముకానమించియు
ండు ధర్మము॥ ౧॥ పబిండి వెచ్చించ్చు నాండి పద్దు నులాభములెల్లా। ముసలితనాన వచ్చు విసువెల్లాను। వెస సంసా
రపు వెగటనియాసలువుడ్చు। బొసంగి యుద్ధజ్ఞానము బొంతనుండు సుఖము॥ ౨॥ కోపము దిరిన మీఁద హొడవచ్చు శాంతము। చేపట్టి
భక్తిగలితెచేపు మోక్షము। యెబొడ్డు శ్రీవేంకటవిభునెడ యకరరగొంపు। కాపాడి యతండె యిచ్చు ఘనబ్రహ్మానందము॥ ౩॥ — ॥
బౌళి॥ పల్లవి॥ కిందుపడి మోక్షపమీకి శివా। కిందమ్మి కిసంగన్నల కి శివా॥ — ॥ కిలుచాంచి వింతలాని కి శివాంతి। కి విరిమాయాడ కి
వాకి శివా। గిరిశి శివిలమమ్ము కి శివాని। కిలునాచితనున్నది కి శివా॥ ౧॥ గిరసుదాంటిపవాయి కి శివామాకుం। గరవించివువల
పుకి శివా। గిశిపుచము లివిగొ కి శివానికు। గిరవు వెచ్చుకుండా నకి శివా॥ ౨॥ కిలకిలనవ్వు నిలకి శివా నిఫు। కెల నివారమా
నిముకి శివా। గిరిణించి హూడితివి కి శివా నాతొ। ంగల శివు శ్రీవేంకటదకి శివా॥ ౩॥ — ॥

శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ తలంచిచూడ పరతత్త్వంబితఁడు। వలసినవారికి వరదుండితఁడు ॥ — ॥ సిరికిమగండ
మృతసింధువునకునల్లుండు। సరసపార్వతికి సయిదోడు। గరిమెల బ్రహ్మకుం గన్నతండ్రి యితఁడు। పరగిశి
వునకుభావయితఁడు ॥౧॥ అలదేవేంద్రునియనుజుండితఁడు। మలసిచంద్రునిమరందితఁడు। కలమునఁదితికి
కొడుకూనితఁడు। తలంపసురాసురల తాతయునితఁడు ॥౨॥ ప్రాణులకెల్లాబంధుండితఁడు। వాణికిమా
మసువావియితఁడు। జాణఁడు శ్రీవేంకటాచలరమణుండితఁడు। మాణికపుమన్మథమన్మథుండితఁడు ॥౩॥ ॥
బౌళి ॥ పల్లవి ॥ వందేహం జగద్వల్లభం దుర్లభం। మందరధరం గురుం మాధవం భూధవం ॥ — ॥ నరహరిం
మురహరం నారాయణం పరం। హరిమచ్యుతం ఘనవిహంగవాహం। పురుషోత్తమం పరం పుండరీకేక్షణం।
కమలాభరణం కలయామి శ్రీ రణం ॥౧॥ నందనిజనందన నందకగదాధర ం। యిందిరానాథమరవింద
నాభం। యిందురవిలోచనం ఖాతదాసవరదం ముకుందం యదుకులంగోపగోవిందం ॥౨॥ రామనామం
యజ్ఞరక్షణం లక్షణం। వామనం కామినం వాసుదేవం। శ్రీమదావాసనం శ్రీవేంకటేశ్వరం। శ్యామలం కో
మలం శాంతమూర్తిం ॥౩॥ ॥ ఆహిరి ॥ పల్లవి ॥ మాయింటికి రావోయి మాధవా నీ। మాయ వెల్లంగం
డిమిడే మాధవా ॥ — ॥ మచ్చుచల్లేవు వలపు మాధవా నీను। మచ్చికెల్లాంజేసితి మాధవా। మచ్చెము నిప్పైనిడే మా
ధవా యింక। మచ్చురపుచూపులేలా మాధవా ॥౧॥ మఱింగిలయింకనిపు మాధవా। మఱినా కుచక్షితివి మాధవా।
మఱిచివానిచింతలు మాధవా మాతో। మఱిచుమాంపేమ నీవు మాధవా ॥౨॥ మద్దులేని శ్రీవేంకటమా
ధవా కద్దు। మద్దుతొమమ్ముం గూడితి మాధవా। ముద్దువు మాకాన్కప్పుడి మాధవా మా। మద్దవియ్యంగడ
వాయి మాధవా ॥౩॥ ॥ — ॥

సాళ॥ పల్లవి॥ శిరాదేవతలూ విరాలావరులు। ఆదితినాండమున్దువాయి రధికులికవితి॥——॥ మొదల సృష్టికి నెల్లమూ
లమైన బ్రహ్మాదివుని। యడనాభింబాడమించిన చ్చ్యుతుండి। తుదం బ్రళయము నందుడాం తులుగా జగములు। వు
ధరము నందు నించెను క్కండైనిలిచి॥ ౧ ॥ మోవలికి దేవతలుము లుగంగమందరము। తావమోంచితెచ్చిన ద్విదారవి
ష్ణవి। వివిగజలధిలోనవి శిథిరంగ్గిన కొండ్ద। ఆవలదింపు నత్తైనాదిమూర్తి మితండి॥ ౨ ॥ తనబంధు శిషు నితవిహాడు
గావించి। కొననాధారమ్మైనిలిచెగావిం ద్దుండి। దనుజులు దేవతలు తెచ్చి తెచ్చి యలశితే। వనరనంతయుండచ్చుధి
ఆ శ్రీరూపుండితండి॥ ౩ ॥ కాలకూటము నకి రుంగంచముగాంజెరిమింగ్గి। చావినిలవన్నుండాయు శశివన్నుండి। కాలకం
పుండాయనుశంకరపండు పాత్రయినవంక। బాలింప్పురుగ్ర్పిదమిదె బాగడినితనిది॥ ౪ ॥ అమరంగతనయిచ్చు నమృత
౮౧ ముపంచిపెట్టు। నమరులకెల్లా నారాయణుండితండి। నెమకితానను వైననిమ్మ్మ లకౌస్తుభము। కమలము పైలక్ష్మీ
ంగైకొననిఘునుండి॥ ౫ ॥ మూ లమనినుడిగితెమోచివచ్చి కరింగాచేకొలుము ండ్డైయుండరిలాగావింద్దుండి।
తూలినక్రతులుడెచ్చితుంగినభూమి యత్తె। ఆలరిభస్మాసురుని నడంచనిడివుండి॥ ౬ ॥ యిందుమోళిపైనిశియిం
ద్రియములంగద్దిన। కందర్పుజనకుండైనరమలాఘుండి। కందువపాదతీర్థపుగంగహారుశిరమక్కె। యిందు
నుద్దైవమితండియిందిరానాథుండు॥ ౭ ॥ మాయలెల్లానితనివిమబాలాసంకల్పములు। యియుడ(౭) విష్ణురాజ్జయీ
తనిడె। తాయరానిచక్రముచిడువానువారంగాను। డాయిడండ్డై బ్రిదికించితనబంధుచితా॥ ౮ ॥ సంద్దినన్నిచతములస
న్యాసులకసగతియై। అందరినోళ్ళరసనారాయణునామమె। ముందుసంధ్యాజపములమూలపుదిచమనము। అం
దులకితనికిశివాదినామములె॥ ౯ ॥ వాదులనద్వైవంకిశివాప్రమనితొల్లి। వేదవ్యాసులనినవిభుండహారి। సాదించి
వశిష్ఠుండునుశుకనారదాదులు। బాదితోడదాసుశ్రీరిపురుషోత్తమునికి॥ ౧౦ ॥ బాణాసురునినడకిభంగపడంగావి

పురములు భస్మీకరము చేసె। ప్రాణులరక్షించెనిపరమా
డితడు। వీణానాదప్రియుండైనవిఠ్ఠలుండే। బాణామ్మె త్రిపురములు భస్మీకరముచేసె। ప్రాణులరక్షించెనిపరమా
త్ముండే ॥౧౧॥ ఆపదలందినశిరియ సురబాధలు మాన్ప। చేపట్టి లోకముగాచె శ్రీపతియె। పైపై నింద్రాదులకుపాది
జాతాదిశిరులు। వైపుగాంగాయించినవరదుండు నితండే ॥౧౨॥ భూమి యీతనిసతియంబుధు లితనిచరపు। సోమసూ
ర్యాదు లితనిచూపుంగన్నులు। వేమరునూర్పులిగాలివిష్ణుపదమాకాశము। వామములైనహరినివాసుదేవుండే ॥౧౩॥
హరు నింబూజించవలెనంచెనర్జునునకు। శిరలంబాదము చాంచె శ్రీకృష్ణుండే। అరిదిమార్కండేయుండతనిమహి
మచూచి। పరదైవమితండని పాడించి కొలిచె ॥౧౪॥ ధ్రువపట్టమితండిచ్చె దొరకొని శరణంటే। దవరింపనిదివో శ్రీవేంకటాద్రి
శుండే। యివల నితనిం జెప్పునే పురిదవశము లింక। భువింబార్వతి హరినింబొగడిదినాండు ॥౧౫॥ ॥ లలిత ॥ పల్లవి ॥
ఆసలుచేరు బడమీయచ్యుత। ఆసుద్దవెయీసుద్దులు అచ్యుతా ॥—॥ అలవాడి తొల్లెనికనచ్యుతా। అలుగము ఇం
కనితానచ్యుతా। అలయకుమింక నిపులచ్యుతానిన్న। నలుమిఘట్టంగానియచ్యుతా ॥౧॥ ఆలసించ్చుంబనిలేదు అచ్యుతా। ఆలిమ
గనిసంధినచ్యుతా। జొలెనవిద్దయచ్యుతా। ఆశించిమమ్మేలితివి అచ్యుతా ॥౨॥ అసము డించకుమింక నచ్యుతా। అసుర సు
రైచిక్కితిమచ్యుతా। అసలుచె మదంగూడియచ్యుతారతి। యసుదా శ్రీవేంకటద్రియచ్యుతా ॥౩॥ ॥ వరాళి ॥ పల్లవి ॥
చతురుండవన్నిదను జనార్దనామమ్ము। సతముగానేలితివి జనార్దనా ॥—॥ సమమోహాలుమనవి జనార్దనా
యిద్దె। జమరినన్నారడిడె జనార్దనా। సమకూడెంగావెసు జనార్దనాని। సముకమెప్పురికబ్బు జనార్దనా ॥౧॥
చవులాయసరసాలు జనార్దనా బండ్లు। చవికెలామనసు జనార్దనా। సవరణవాండవు జనార్దనా మరి। సవ
తులేరునికు జనార్దనా ॥౨॥ సంకెదిరెంగూడితివి జనార్దనా నిన్ను। చంకలెత్తిమొక్కేము జనార్దనా। జంకిం
చక శ్రీవేంకటాద్రి జనార్దనా। శంకుంజక్రములచేతి జనార్దనా ॥౩॥

దేసాళం॥ పల్లవి॥ కొల్లవలపులు చల్లెగోవిందరాజ నిన్ను। గొల్లెతలు నవ్వేరదు గోవిందరాజ॥ — ॥ గొప్పులు మాచన్నులివి గోవి
ందరాజ నిన్ను। కప్పులవలెను తిత్తిని గోవిందరాజ। కప్పించి బిగించకువో గోవిందరాజ మేనం। గుప్పగించి ఫ్పెంజమదు గోవిం
దరాజ॥ ౧॥ కొనగోరి సతులము గోవిందరాజ పై। కొని పాదాలు చాంచేవు గోవిందరాజ। కొనబుమందిలోలాయి గోవింద
రాజ నీతో। గునిశి మానెమింక గోవిందరాజ॥ ౨॥ కూడె మనసు వారము గోవిందరాజ మాపై। గూడ్లలంజల్లేవు శీఘ్ర గోవి
ందరాజ। కూడితివి శ్రీవేంకటాద్రి గోవిందరాజ యిద్దె। కొడిగూసెం దెల్లవారె గోవిందరాజ॥ ౩॥ -✿- ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥
౨ వట్టివలపు చల్లకు విష్ణుమూరితి నాతో। పట్టెదిరమాందడు విష్ణుమూరితి॥ — ॥ వినయము శిశువు విష్ణుమూరితి నీవు।
వెనకబివాండ్లవెకా విష్ణుమూరితి। వినవయ్య మామాంద విష్ణుమూరితి మమ్ము। వేనుకొని పద్దెను మీ విష్ణుమూరి
౩ తి॥ ౧॥ వేరవు గలవాండవు విష్ణు మూరితి నేండు। వరగైతి నిన్నుంజూచి విష్ణు మూరితి। విరివాయనిమా
యలు విష్ణుమూరితి నాకు। విడు విచ్చి వప్పుదిని విష్ణుమూరితి॥ ౨॥ వలసేనిసింతవె ల్లా విష్ణుమూరితి మా పెలువ
లలోన నివె విష్ణుమూరితి। వెలతేని శ్రీవేంకటద విష్ణుమూరితి కూడి। విలక్షిల్లితివి నాతో విష్ణుమూరితి॥ ౩॥ -✿- ॥ రామక్రి
య॥ పల్లవి॥ మానవాని బుద్ధివవు మధుసూదనా నీ। మానినింజూంమినేను మధుసూదనా॥ — ॥ మచ్చివకుమీమాటలాం
దు మధుసూదనా యింకా। మచ్చం గుతినిమనకు మధుసూదనా। మతియేమి చెప్పేవు మధుసూదనా యే। మచ్చిక
మమ్మేలు మీ మధుసూదనా॥ ౧॥ మడిచియాకిచ్చె నిండె మధుసూదనా మేన। మదుగులాయచు మదమ మధు
సూదనా। మడిదో సకులు గావు మధుసూదనా నాకు। మడుకవన్నాయవేలు మధుసూదనా॥ ౨॥ మంచ్చె
మెరమాయపతి మధుసూదనా గొల్ల। మందతల్లనిను పట్లె మధుసూదనా। మందుబల్లె కూడితివి మధుసూదనా
నా మా। మందిరమున శ్రీవేంకటద మధుసూదనా॥ ౩॥

ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ వెదకి ఇంచుకంతే నీ త్రివిక్రమ । వెగటుం జుక్కలు గాని త్రివిక్రమ ॥ — ॥ వినవిరించుఁ బుంజా ప్రాత త్రివిక్రమ నిన్ను । విప
మంతపనికి త్రివిక్రమ । వెసి వుష్పావుల నుత్రివిక్రమా పైని । వెసు రుంజె మదల త్రివిక్రమ ॥ ౧ ॥ వెన్నెలలోన ప్రకుత్రి
విక్రమా కన్న । విన్నవాడెమందు కొత్రివిక్రమా । విన్నాణపు చింతల త్రివిక్రమా । వన్నగారిని మ్మో వి త్రివిక్రమా ॥ ౨ ॥ వెడజా
కెపు దుపము త్రివిక్రమా నన్ను । విడిదిలోంగూడితి త్రివిక్రమా । విడువరావెంకద త్రివిక్రమా ని । విడు ముడి మెచ్చితి
త్రివిక్రమా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ పాడి ॥ పల్లవి ॥ వద్దువద్దు సదళింక వామనా నీ వద్దనె వున్నారమిదె వామనా ॥ — ॥ వర్దుసలు
వదరికి వువామనా నివు । వపుండ వింద్ద రెకి నివామనా । వరవాతవల వించి వామనాడి । వరవలెనున్నాండ, వువా
ఘనా ॥ ౧ ॥ వనము కౌగిలపై తి వామనా నికు । వనితలు బ్రాంతి వామనా । వన్నెకి పగొల్లెతలు వామనా కా । వను వెరచూ
చుకొమ్మి వామనా ॥ ౨ ॥ వాడ వాపమో క్కెరు వామనా నికు । వాడపదిరికె మె వి వామనా । వాడికె ఆవవెంకదు
త్రవామనా । వాడెబలమవుని ఘ వామనా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ ఆనాగం ॥ పల్లవి ॥ చెప్పం నిముహామల ఆధారా నివు । చెప్పె
నద్దుచేసిము ఆధారా ॥ — ॥ చెరండెవి నా కన్నుల ఆధారా నీ । జెరలమెను చూచితి ఆధారా । చెరువ సంతోషమచ్చు ఆధ
కొంచి కముడాడిందమి ఆధారా ॥ ౧ ॥ చెల్లున న్నియు నుని కు ఆధారా నీ । చిల్లరసతులు వారం ఆధారా । చెల్లంబొ ఆ
సద్దెవిని ఆధారా నాకు । చిల్లులాయ వినుల అల ఆధారా ॥ ౨ ॥ శివలు శిశిము నికు ఆధారావమ్ము । జెవడెం సూడె
తివి ఆధారా । చెవల్ల కునాయి ఆధారా । ఆవెంకదద్రిమీంది ఆధారా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ సామంతం ॥ పల్లవి ॥ యిద్ద శుము
నిష్టరమె హ్రాషికేశ । యిద్దెననరానవచ్చు హృషికేశా ॥ — ॥ యెంబడెకొయి మాతొ హృషికేశ । యూదువెడ్డివునతుల హృ
షికేశ । యూదగదు మాపాంప హృషికేశ నిష్టె । యెందదియ్యమింకనెము హృషికేశ ॥ ౧ ॥ ఇచ్చుకువాలనునిను హృషికేశని
నల హొప్పుకొండ్డలాడంజాల హృషికేశ । ఇచ్చితివింతచనవు హృషికేశని నునెచ్చురించ్చు మరవకు హృషికేశ ॥ ౨ ॥ యెంబలిని మోశ
౦గులు హృషికేశ నన్ను । ఇలాగునంగూడితివి హృషికేశ । యెవితి ఆవెంకదద్రి హృషికేశ । యూపులనెవుండు మోహృషికేశ ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

ళంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ బండుగ సుండ చన్నిద నుపడుమ నాభ వట్టి। బండెలు గద్దు కుమమ్ము పడుమ నాభ॥ — ॥
పద్దిన చలపాడివి పడుమ నాభమమ్ము। బద్దబయ విండించెవు పడుమ నాభ। షద్దితి బవిమి నన్నుం బడుమ నాభ।
యింకాం, బద్దము గఘ్ధుకానివు పడుమ నాభ॥ ౧॥ పాదలు వాడివు యీడ పడుమ నాభళా। పాబవాం మాచిన పడుమనా
భ। పాబి గంప్పు నిళ్లు నించెవు పడుమ నాభ బండి। బాదలాయ నిగుద్దు పడుమ నాభ॥ ౨॥ పవికిన ద్దియా య పడుమ
నాభ। బలవంతుండ వుధివు పడుమ నాభ। పలు మారుం గూడితివి పడుమ నాభ యుడే। పల మా శ్రీ వెంకద పడుమ
అ నాభ॥ ౩॥ ॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ తప్పుని బాంకని యద్దిదామోదర నాకు దప్పిదిరమోవి య్యవాదామోదరా॥ — ॥ తరితి
౮౮ పునూట వెల్లదామోదరా నికు। తపకులు నెరిబిరాదామోదరా। దరిచెరి సంకు నిచెదామోద రా నివు। తంగరివె తగుదా
మోదరా॥ ౧॥ తగులు విరిపంట్టి లదామోదరా ని। తగవు తెలచెప్పివు దామోదరా। డగడొబ్ది పవికివు దామోదరా వె
కు। తగిలితి విందాం కదామోదరా॥ ౨॥ తలయెత్తు మాముంద రదామోదరా ని। త ఘుకు మోవి చూచిదామోదరా త
లకాని కూడితి విదామోదరా యింక। తలంగకు శ్రీ వెంకదదామోదరా॥ ౩॥ ॥ గౌళ॥ పల్లవి॥ వాడికలాయ ని
కాండు వాసుదివుండా। వాడుదీరంగ మ్మోవి వాసుదివుండా॥ — ॥ వాలు కచూపులు మోవి వాసుదివుండా మ్ము
వాలా యించితివి నివు వాసుదివుండా। వాలారు గొనమ నుత్తరపు వాసుదివుండా। నిను వైరమిన ప్పు వచ్చు ను వా
సుదివుండా॥ ౧॥ వలపిల్ల మాకు మ్ము వాసుదివుండా। యింత వలెనా మాటాడి కష్టుద్దు వాసుదివుండా। వలుము లు
చన్నులం దవాసుదివుండా। వద్ది వగు కులం బద్దకమి వాసుదివుండా॥ ౨॥ వడదిక్ శ్రీ వెంకద వాసుదివుండా
యాలు। వడి సివు తరితి వు వాసుదివుండా। వడి గొనం గూడితివి వాసుదివుండా। మనా వడువె వురికింగద్దు వాసు
దివుండా॥ ౩॥ ॥

సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ పంతము దప్పడు నీకు ప్రద్యుమ్నా వాక్క। బంతిం గూడివు సతుల ప్రద్యుమ్నా॥—॥ బలబలం డెల్లవా క ప్రద్యుమ్నా యిందా। బలిమి కీయ వచ్చేవు ప్రద్యుమ్నా। పలచ నాయ కిగ్గులు ప్రద్యుమ్నా నీ। పలు పొంగుల వలెనే ప్రద్యుమ్నా॥౧॥ పచ్చళాయ కట్టివు ప్రద్యుమ్నా। బచ్చునత్రియఖాలు చూపి ప్రద్యుమ్నా। బచ్చుబేరాల సదల ప్రద్యుమ్నా నీ। పచ్చడమం ట్టించేవు ప్రద్యుమ్నా॥౨॥ పదరకు మింక నీవు ప్రద్యుమ్నా మా। బడుకునిచేతి జి ప్రద్యుమ్నా। పడనై శ్రీవేంకటాద్రి ప్రద్యుమ్నా నన్నుంబ జిమా పలు గూడితి ప్రద్యుమ్నా॥౩॥ ✧

॥నాట॥ పల్లవి॥ అంతా నీకు లోనై అనిరుద్ధా మనసాయంతరంగమొక్క టియ సనిరుద్ధా॥—॥ అష్టమాడం జాలము నీకనిరుద్ధా। అడ్డం డమ్మీ నాండుం బాడియ నిరుద్ధా। అడ్డివెడ్డ నింక నిల యనిరుద్ధా। అడ్డాంకలెంచకుమీ యనిరుద్ధా॥౧॥ అప్పు డివిండు కొనివారని రుద్ధ నికు। నప్పుగొని నిచ్చేనా యనిరుద్ధా। అప్పుడే విన్నవించు నానిరుద్ధా। నప్పుస మ్మెవున్నదాననని రుద్ధా॥౨॥ ఆయము ఉంగుడు వాయి అనిరుద్ధా। ఆయెడ సుండి వచ్చితి వనిరుద్ధా। ఆయిత మ్మెకూడితివి అనిరుద్ధా। ఆయనా య శ్రీవేంకటాద్రి యనిరుద్ధా॥౩॥ ✧

॥బంగాళం॥ పల్లవి॥ ఔసు ఔసు మంత నీవు పురుషోత్తమా వట్టి। బూకలు మిమెఱంగమా పురుషోత్తమా॥—॥ ఔల సులాడకు నీవు పురుషోత్తమా నీ। ఔల జాణతనాలు పురుషోత్తమా। పులుసు పెక్కి నిచెంత పురుషోత్తమా నేము। పుల్లుగ కళితి మింత పురుషోత్తమా॥౧॥ ఔడ వాదిన దకాండ పురుషోత్తమా। ఔడమి నిమోవి నవ్వు పురుషోత్తమా। పుడిక్యం డినికి గ్గు పురుషోత్తమా। ఔడిరావింతులలా పురుషోత్తమా॥౨॥ ఔష్ట వాడ్డు కొత్తవేల పురుషోత్తమా నీవు। బుడ్డటిం గ్గినప్పుడయ్యా పురుషోత్తమా అడ్డుకా నీ శ్రీవేంకటాద్రి పురుషోత్తమా నీది। బాడ్డువంటి యుంగ్గరము పురుషోత్తమా॥౩॥ ✧ ॥

మాళవి|| పల్లవి|| అల్లనాఁడెకందివిందినతొత్తుజా| అల్లుకొందిదివనిచెలులనతొత్తుజా||—|| అందునిందునియిర
వతొత్తుజా| అండ్దాలుచెప్పువచ్చెవతొత్తుజా| అందరునెఱుంగుదురు యతొత్తుజా మాకు| నందుకొనిబాసిచ్చెవ
తొత్తుజా||౧|| అంగడిమ్మోస్కవారమాలతొత్తుజానికి| యంగముయీనడవడియతొత్తుజా| అంగజముద్రులునిం
చెవతొత్తుజాని| యంగనలుగాదనికాయతొత్తుజా||౨|| అనరాదుగాకన్నినున్నతొత్తుజా కడు| ననుకాయంబ్రియము
లు అతొత్తుజా| అనుంగు శ్రీవెంకటద్రియతొత్తుజా మమ్మ| నానాశమునంగూడితివియతొత్తుజా||౩|| ❖ ||భూపా
అ ళం|| పల్లవి|| శిరసెత్తంగడవయ్య శ్రీనారసింహ్వా నీ| శిరులెల్లానినికానా శ్రీనారసింహ్వా||—|| చెలులనంబ్బితినె
ల శ్రీనారసింహ్వా నాకు| శెలవులనవ్వు వచ్చె శ్రీనారసింహ్వా| చెలువపునిన్నుంజూచి శ్రీనారసింహ్వా నిపై| చిరికిత
౮౭ మోహామెల్ల శ్రీనారసింహ్వా||౧|| చిత్తాననిమ్ముండలచి శ్రీనారసింహ్వా నీ| చిత్తరు పతిమనైతి శ్రీనారసింహ్వా| చిత్త
వానచెమదల శ్రీనారసింహ్వా యాల| చిత్తజొగుణామునిమ శ్రీనారసింహ్వా|| ౨|| శ్రీసతినితొడయెక్కి శ్రీనా
రసింహ్వానివు| శిష్వెద్దితివాప్పచ్చె శ్రీనారసింహ్వా| చెసన్న శ్రీవెంకటద్రి శ్రీనారసింహ్వాయింత| శిబినన్నుంగూడితివి శ్రీ
నారసింహ్వా||౩|| ❖ ||శంకరాభరణం|| పల్లవి|| యెమిదుంబొరాదుడిబాకింద్దరానాథుండేదిక్కు| ఆముకొనితనిశరణాను
దెవుదాయము||—|| అద్దికొవగించ్చునంద్దినానాజ్జ్ఞనడవడు| పద్దిరితించ్చినంద్దపాపము బొంస| తొద్దియెమిాసెల్ల
నంద్దతొయదుసంసారము| కద్దుకొండెబంధముమోతుచునసుదూరము||౧|| వొకరెరతించ్చుంబాతిసెకరికపకా
రము| సకలముమానితినుజన్నముద్రితా| అకదధానముసిసినందిధనములెడు| సుకరపుధనకాంతు సుజ్ఞానరబా
తము||౨|| తనుపుణాబించ్చునంద్దితగులునింద్రియములు| ఘనవిరక్తుండైతెలొకముమెచ్చుదు| మనసుగెలిచినంద్దమర్మ
ము శ్రీవెంకటపతుం| డొనరదివెకించ్చురకవుడుగడుమదము||౩|| ❖

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ యెక్కడిజాలియెందుకినిఁక యెవ్వరివంకా నిమింకఁగలదు। తక్కినవెల్లాండడవకమానిధర్మమ తిఁగ్గిబ్రదు
కవామనసా॥——॥పుట్టినయప్పుడితమకర్మములు ఖాడుగకవాపు జీవులనెల్లా। నెట్టనవిధినింగడచేనంట్టినెపుగనం
జిడెదుబ్రహ్మాకునైనా।అట్టిట్టినకాహృదయములానిహరి కెళ్ళనణుచూచ్చితినంట్టి।గట్టిగనతండేదిక్కయి నిళిచికావంగంగలండు
వెఱవకుమనసా॥౧॥ కొంప్పునవిసంసారంబు నవుచూచ్చినయప్పుడితగిలెను తొడుసు। డింప్పంగరానిమోపులుసుమ్మా
తిపులురేంచెసంప్పడవెల్లా। రంప్పుపుదనదినికిండొడురాలిరింబగలుపట్టినితరవు। యింప్పునగాచింప్పాయనిసుడుగు
యితండెడయ రక్షించునుమనసా॥౨॥ కావలెననితాంగొరినయ పుడేకప్పును మాయతాయంగరాదు। కేవలవ్మ
నవుపమలచేతగెలువంగరాదుతలియనిచిక్కు। ఆవలనిమొండడవంగనెలా యఖిలంబ్బునకునెలికెయ్యెనా। శ్రీవం
కటిశుపాదములెపుడూశెవిం పుచునుచెలంగవామనసా॥౩॥ ❖ ॥లలి త॥పల్లవి॥యెమనిచెప్పుదమా
యజ్ఞానము యితింగియె తి ంగితెలియంగలేము। శ్రీమాధవనిమఱం గుచూచ్చితిమిచిత్తగించ్చుదయ
ంజూడంగదే॥——॥నిచ్చురత్నకుండవ్మైభువినుండ్లంగనిగడియించ్చేదింకనిమా। జీవాంతరాత్మగడవ్మైయుం
డుడువదచేకొనికావకమానేవా। చేవెలుగంబుట్టించ్చుంగర్తవదవెలయించంగనిభారముగాదా। భాదించ్చునిరకవ ట్టిపుత
ంత్రముపయివేసుకొనుచుంబరగేము॥౧॥ పలుడెఱంగులనినామములుండ్లంగపాపములకువెఱవంగనేలా। బలిమినిముద్ర
లు యిత్తదంజెల్లంగప్పైకొనునాయింక నరకములూ। తలంకకభయహస్తమునివెత్తంగదాసులకింక నెక్కడిభీతి। నిలుపం
గనెరకమనసుచెంబడెనినిచ్చునిచ్చులునుంబారలేము॥౨॥ అడినిరూపముతిరువారాధనయ్యెయుండ్లంగవేదాకం
గనెలా। పడలపుదచార్యుండుగలుగంగనిహపరముల తొవడుగంగనెలా। పుడుమునవరములు శ్రీవేంకటపురుండా
సగంగనికొరంగనేలా। తుదమొదలెంచ్చకయిన్నాళ్లనిమఱిడాకానియింకనఖియించ్చేము॥౩॥ ❖ ॥

శుద్ధదేశి॥ పల్లవి॥ అదుగానాయెమిశ్రీనాయధిప లడూబింప్పుంగజనడు।పదుగతివారలమాహాత్మ్యంబులుపరికిం
ప్పుంగ్గానననంతములు॥ —॥ధరలోడువాసుండు గొబయ్యేనతపము నరుభంగమనందగునా।ప రారుండుమ
త్స్యగంధింగొరినపాపమంద్దునాయాతనికి। అరశీవాయుజుండుబ్రింప్హాపద్ధమునకాసగించిత్రిలాఘవమాసరిజన
కుండురాజ్యంబ్బుచేశితిసద్గతింబొందరేతాలంగ్గనా॥౧॥ అనలుండెప్పుడుసర్వభక్షకుండైత్రినఖుచిత్రము
అ గలదా।దినకరుకిరణాము బాయములంద్దినదినదిత్తకినింగడమగునా।వానరచంద్రునకుకళంకముగలిగిననుడుగరక్ష
త్రుముమానినా।ఘునుండగుశేషుండువిషధరుండైతేరడుంబాండ్దిత్రుముదరగినా॥౨॥ అలప్రంప్హాదుండురాక్షస
౮౯ జన్మంబైనంతనభక్తికింగాదువా।కుళుముగలహరిబృంద్రుండంత్రుజునింగొలిచినసత్రుముకడమగునా।కలహాబ్రియు
ండైనానారదునరుంగలిగినసాత్త్రికమునంగొఱతా।యెఱమిశ్రీవెంకటేశుండుత్తనదాసులయిండ్లనున్న
నధికుండేకాండా॥౩॥ ॥బాళి॥ పల్లవి॥ యెంతగాలమ్మనానిద్రయీజీవులకునెల్లా।పాంత్తనుండ్దికావవయ్యాపుట్ట
ంచ్చినదేవుండా॥ —॥పండ్డునుసస్యములెల్లాపరగనెండెండను।పండ్డదుమనసువాకపరియ్యేనాను।నిండ్డునుత్రదరము
లునెలకొన్నవానలను।నిండ్దదాకరిన-డిగెనిరతపుమోరు॥౧॥ వికసించ్చువిరువెల్లావెసండతివచ్చితేను।వికసించ్చుదెంత్రైనావిజ్ఞాన
ము।వాకబాదనిలుచునువార్దికతాంగొండ్డవెల్లా।వాకబాదనుండ్దవుఖాండ్దివిశ్వాసములు॥౨॥ వసమౌనుమదించ్చినవనగజమ్మై
నాను।వసముగాడెంత్తైనావయోమదము।యెసగశ్రీవెంక్టేశయెరిరవునివుమాకు।యెనగదునిక్రపచేనింకంబూర్వకర్మము॥౩॥
॥లలిత॥ పల్లవి॥ గోవిందాశ్రితగోకులబృందా।పావనజయజయపరమానందా॥ —॥జగదభిరామాసహస్రనామా।సుగుణధా
మసంస్తుతనామా।గగనశ్యామాఘనరిపుభీమా।అగణితరఘువంశాంబుధిసోమా॥౧॥ జననుతచరణాశరణ్యాశరణా।దనుజహ
రణాలలితస్వురణా।అనఘాచరణాయతభూభరణా।దినకరసన్నిభదివ్యాభరణా॥౨॥ గరుడతురంగ్గాకారోత్తుంగ్గా।శరధిభంగ్గఫణిశ
యనాంగ్గా।కరుణాపాంగాకమలాసంగా।వరశ్రీవెంకటగిరిపతిరంగ్గా॥౩॥

సా౹౹ పల్లవి౹౹ త్రిలోకపులంచెడ్డి నితనము ండరనిప్పుడు హరిమాయ యింక్కా నెంత్త ఆసలముంచ్చినో౹౹—౹౹ అన్నివిడు కలుగల
యఖిలప్రపంచ్చము౹ కన్నలు మూశితే నెక్కడనుండ్డునో౹ చెన్నమిారగ్రహారామశ్రీరాధుల వియెల్లా౹ యెన్నంగా నిద్రించ్చె
విశయెడనుండ్డునో౹౹౧౹౹ జాసంగతాభాగించ్చినభాగాపకరకాములు౹ యెనగంగాన కెక్కితె నెమిశిసునో౹ వసమ్మైనపుత్రమిత్రవర్గ
ంబులెల్లాను౹ వెసవెంతెక్కజన్మపువిశనెడ్డులుండ్డుకా౹౹౨౹౹ పరగందాంజేశిన పాపము శ్రీవెంకటపతి౹ శరణాగతుండ్డై తీనైచండ్డ
ముగునో౹ అపద్వైనతనతాంక్షియ జ్ఞానములన్నియును౹ గురుకృపగలవికొంచ్చి యెండ్డదాంగునో౹౹౩౹౹ ❁ ౹౹ భైరవి౹౹ పల్లవి౹౹
అర్క్కదప్రాణికిని అహంబ్రహ్మాస్మి మెకాని౹ డిక్కడెసయ్యెనవానిండెలుసుకానోపండు౹౹—౹౹ కలలానసృజియించ్చుంగర్తయై
యంతర్యామి౹ లవింప్రపంచ్చ మింద్రజాలములవలె౹ తలపాయు జివుండు తనస్వృత్తులుగావు౹ వెలినెండ్డం బుద్ధినని
విచారించ్చుకాండు౹౹౧౹౹ యెడ దనిపాడమించ్చు యూహపులాత్మకుండు౹ కడిశి పురాణములకలలవలె వెడలక
జివుండెవ్వరినినెమించ్చుతెండు౹ పద రకవూలముద్వ భావించ్చుకొండు౹౹౨౹౹ కనిపెం చుమోర్తు మిక్కడ శ్రీవెంకటపతిం
డు౹ పనివడి తనతపఃఫలమువలె౹ ఘునతంబాండు బివుండికర్మ్మము వాండుగాండు౹ గానకాన్నము బాములగుణు తెం
చ్చుకొనండు౹౹౩౹౹ ❁ ౹౹ నాటంగనాద౹౹ పల్లవి౹౹ తమసత్ప మెటింగియు దాంచిరిగాకా౹ తము నెలరాము స్వతంత్రము చూ
పవలెశి౹౹—౹౹ హనుమంతు నితాంకనసురలందరుంగూడి౹ మునులంక్కలానగ్నిముట్టించ్చివెశను౹ అనలము శీతాబవ
యుననెరిచిన సితాపనిధి రావనాహతాభవయనని రదా౹౹౧౹౹ అంకెల జలధిదాండి యదరాము నిముద్రికాస
ంకెవిక చెతంబడ్డి సాహిత్యమునా౹ లంకాధిదేవతయైన లంకిణింగొడ్డినవాండు౹ వుంక్కించ్చి రావణుజంపునో
పండా వాయుజుండు౹౹౨౹౹ శ్రీవెంకపతియుండైన శ్రీరాఘవునిపంచున౹ వావిరి నంగదముఖ్య వానరులెల్లా౹ ఆవెన
బేము వాత్రలగ్ని లావెశినవారు౹ రావనానందుల వెశిరానోపరా౹౹౩౹౹ ❁ ౹౹

కాంభోది॥ పల్లవి॥ కాదు వివేకము యిది కాదు యవివేకము। నిందించ్చి నికెశరను చారవలెం గాని॥ — ॥
కందువం దొల్లి పెజన్మకథయేమినె అంగండు। ముందరి జన్మమున కమ్ము ంచిపుణ్యము సెసునను। యిందెమి
గనెనొదెహాయ వృథినమ్మనొతాను। సందడి భాగములలొ సాములు శ్రీ శి ని॥౧॥ గని మభూమండలము కథ
సలగ్గానండు। పరము గా వేనని పొల్లంబడిడిబా। యిరవు దనపునిడాయె తింగినయె ఋకెడా। పరగిన
యాసలకే పద్దిపెనంగిని॥౨॥ తగని జిరించ్చె వెరతనప్పు తంత్రములెదు। మిగులాను ధ్యాగించ్చు మెలుకాని
వెర। నిగి డిఙ్గా వెంకటెశ నివంతరాత్మవనక। వెగదుంజడువులలొ వెదకం జూచిని॥౩॥ ॥ మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥
అ యిప్పుడు నమ్మిన వారిక్కింత కందిసులభుండు। తప్పుకతలంచుకొరాడై వజ్జులాలా॥ — ॥ సితావిరహమొచ్చి శ్రీ
౪౭ రామచంద్రుండు। బ్రాతయ్మైన లక్ష్మణుని నింబాయ లెందాయ। ఆతు మబంధువులకం దెనండంబాయక కొ
లిచె। నితికైంకర్యపరుండి నిజబంధుండాయను॥౧॥ వడి దశరథుం బాశి వచ్చిన రాఘవునికి। కడు సుగ్రీవుచు జెరి
కముగలిగె। తడయ కరనిపించ్చె తల్లిదండ్రులకంద్దె। నడ వినశివపండియంతరంగుండాయను॥౨॥ మచ్చికతోభర
తుని మాద మిరిన రాముండు। మెచ్చు విభిషణు భక్తి మోరలెండాయ। అచ్చు పుత్ర వెంకటెశొ అన్నందమ్ములకండ్దెను। తచ్చి
శరణాగతుండె తగనిష్టుం డాయను॥౩॥ ॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ వానివాని స్వభావము వద్దనగాదు। తానండుండొరలనండ్దె
తప్పులువెవు॥ — ॥ సాటిడిచింతపులు సుచూచితె మొరూరును। వరుసలంజ వెగొన్నవాండు గాండు। పరగడి హ(ప్రశ్ర) తిపదా
ర్థగుకాములవి। తోరలకెఋంగుకొంద్దెడాషము లెదు॥౧॥ నెలకొన్నయింతులవర్ణించితెబుద్దిచలించు। వలసియంద్దిము
ద్దినవాండు గాండు। తలంపు లక్ష్ము ముగరి దాంకిన భావములవి। తలంకరతపిశితతగు లేమి లెదు॥౨॥ శితితం సర్వముమ మంత్రించి
కెకరవడు। వాతనూత్రము గద్దినవాండుగాండు। యీతలథ్రా వెంకటద్రియిప్పుడు మఖాపలివి। యీతులంగా లిచితెను యెక్కత్తము లెదు॥

బౌళి॥ పల్లవి॥ యేమరంజనదుబ్రదికెదికాలము యటింగినమహాత్ములకును। శ్రీమంతుండగు హరినితలంచి
నచింకదులన్నియుంబెడంబాయు ॥——॥ చెరివుండ్డిడిబ్రహ్మాలోకమద క్రతుండను రాజదంబుద్విమిలంజిక్షి।
కారణామునతెంచ్చినిష్ఠముసుకళెబరంబదతనకాహారము। ఆరయసంప్పదతెపనికివచ్చునదలలకాంతరగతినెమున్న
డి। శ్రీరమణునికెళర నొబొచ్చిననుచెడనిభాగములుచెచెతంగఖగు॥౧॥ నైమినక్రతువులునూటిదనహుషుండు
చెలంగుచుదివేంద్రపద్ధమేలెనద। దొసమించ్చుకంత్తకుంగాబువిప్రేందూలుచుంబామ్మైపడియెనదు। ఆసలంగమ్మ్నము
నెద్దునమ్మెడిడిఅమరత్వముఫలమడియె ద్లెంచుద। వాసుదేవునింగొలిచితాలనతనివాండ్డైయుండ్డిననలకానుఘు
షము।౨॥ వలయంగత్రిశంక్కుండనియెడిరాజదవిశ్వమిత్రుసిషశిగ్రహంబద। అలరినచండ్డాలత్వమొండ్డినద
యంతరిక్షమునునుండ్డెనద। బలుపులుయుండ్డాంకవెంద్దవచ్చునుపాయ ంబులుమతిచెప్పుంగనెలా।
యిలధరుండగుశ్రీవేం పిక్షి రునినతెంజిదాసుండగుదిసత్యము॥౩॥ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ కాదనితాయంగనెం
తదివారలుఘనసంసారుమనరులునుసురలును। నిదాసులతొసంగ్గతిశెయుంగనిమ్మనలచిత్తంబయ్యాంగాక॥——॥
హరినిమాయెవిజృంభించునదనడంచిమననెవ్వరితరము। దరిగానినికెమొక్షంగమోక్షంగతానెమన్నించ్చింగాక। నిరతినియూ
క్తజగతింజల్లునద నెద్దవనిడిగడచెవారెవ్వరు। ధరణిలోనివారమనియాడురానంగతప్పులువద్దకరాచింగాక॥౧॥ దాతని
సుతుండుపుట్టించ్చువాండదతగదనితాయంగనెవ్వండొపునిక। ఆతుమలొనిమధ్యానముక్తియంగనతండిమోగమోడింగాక
ఘాతలమదనుండుమదముకించునదకాదనిగెలువంగంగలరాయెవ్వరు। ఖ్యాతిలింబగలునునిన్నెజపించంగరతింగైవసమ
య్యాంగాక॥౨॥ నికల్పితముసుకమ్మ్నముంధునదనెత్తివిడిపింపుంగసమర్ధునెవ్వరు। చెకొనిబవిగత్రయుని యుండ్డంగచిక్కలం బెద్దకచ
యుంగాక। యూకడశ్రీవేంకటపురనివెయండ్లుంజూచినానంత్తరాత్మవద। ప్రకానిన్నెనమ్మివుండ్డంగాంబ్రసన్నుండవునివయ్యెవుగాక॥౩॥

గుండక్రియ ॥పల్లవి॥ ఆనతికరుణిడిదెన్నటి పులకలన్నవాసుడి వుండారమణివశమై యుండగను॥ — ॥ చిత్తవచ్చినంతే
దాము చెంగాకాసు తనకునాతలంబ్రాలు మునిపినపవాధియ్యనాను। యెతులు రావణీ నుదుటంటిదివం జివాండె
రాండా। కాతరోనసుమందిలికి ఖండస్తమంటాలాయను॥౧॥ కడిశిరన్న్మిణి యుండం గాం గ్రప్ముని చెరుక్తి। అదనబ్రదుకు
గత్తెనతిట్రొహియ్యనాను। యెదుదనె శ్రీ వహాలుండెశిరి వాండె రెండాతుదన భూలావదరిలనుకత్తెవడెను॥౨॥ శితాడ
పైనుండంగ ఆనన నింపప్పుచేత్తత్తు। నున్ను వుత్రులు నిలిచిరి గ్రాంకమ్ముగెనాను। పరగ ఆవెదక పిశు పగగాండా హిరణ్ము
ండు। గరిమనదరి పాయగాంగాంబాసి నెను॥౩॥ ॥ శుద్ధవసంతం॥పల్లవి॥ యెమటికుబ్జ వుండు యెక్కాలము। నె
అ వుమయుత్తు నుండితే నె నిలుచునుకాలము॥ — ॥ రతంగిజూజ మాడితేం గడిచినికాలమునాను మవెందలాడితినడచి
౮౮ నికాలము। జడియుచు నిప్పించి తె జగనినిం అము। నిడివిహారింగాల్చితి నిండ్డుగు డ్డుంగాలము॥౧॥ నయులు నంగడి
నున్ననమళ్లి నికాలము। వెతలంబూ రలినాను వెళ్లి నికాలము। నతతముదాంగిలినాచని యూంగాలము। ప్రక్తి యుండయుం
డితెనువ నవమౌనుకాలము॥౨॥ పాలుమణాలి వుండినానుపరివాపుంగాలము। కూతగొంటినుండినానుకాంచువడుంగాలము।
మెలుతాఆవెంకటపతిశు పిడికతలు వినుచు। తాలిమితోనుండినానుదక్కె యుండ్డుంగాలము॥౩॥ ॥ కామక్రియ॥పల్లవి॥ కొరిని
యూవికిదాడ్డగింపుముకెడు। ధాపగెలు నిపరిదాతలు వెరి॥ — ॥ వుత్తానపాడుని కొడుకొ నినుతియించుచపంత్త। బత్తితోనివి
చ్చు ధ్రువవధ్దపంత్తా। పాత్తి విలువవచ్చినయత్రాపపనియెంత్త। నత్తుగానిహూవుచూ విచనవిచ్చుదెంత్తా॥౧॥ వాట్టియం బరిషం
డున్నపు పవాసమడియెంత్త। అద్దిచక్రము రత్తుగా నంపుపెంత్తా। నుద్దునంగాముకులైన లావికలు గూడుజెంత। వెద్దననిపం
పరాలు నివిచ్చుపెంత్తా॥౨॥ తలంచి గుహుండు వాడవాండెంచినమాత్ర మెంత్త। నులభానన నిండ్డుం గ్రహంళ్లాచు దాయ
బనిమి ఆవెంకటపతి వరుషలరా నికెంత్త। వలశినడ్డని విచ్చువరము లివియెంత్తా॥౩॥ ॥

గుజ్జరి ॥ పల్లవి ॥ ఏకడికోరకదిలంక్షైయువుండ్తునర్థములకెల్ల । నర॰ మునకితరసంగ్రహింపరాదాము ॥ — ॥ కామన్యేడైనా

తనకుడ్రా నరుడు నిమనసు । కారినడిరాగుండితిరిగువముపుద్దు । అరయంగాపమువల్లనజ్ఞానమభ్యముంచ్చుకొనరా ।

ఖాంచినజ్ఞానవపునరంభూపుమల్లామఅచు ॥ ౧ ॥ చూచునెడియ్త్నైనానుణారిడింగన్నకతధుడా । చూచినంతదిలానేనుడించి

ఘ్ననాసలు । యెలిచినయానలువల్లయేమియ్త్నైనావెండుంజుచు । యుచటకముకడుపైన్నతుంక్షంజేయునవుడు ॥ ౨ ॥ శ్రీన

నూరకిమిఖ్యైనాచలంరెంగిరమర్మములు । శ్రీ వినయాకర్మములుచేశిజన్మమునెత్తించ్చు । వినారకజన్మము ౬ ఆవెంకటేశుం

గాలిఖించ్చు । వానికెక్కనితండెరక్షించ్చచిపుని ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ పాడి । పల్లవి ॥ యిండ్తునాధించ్చునియధర్మమెండ్లునసాధింపురాడు ।

ఖాండ్లగావంబాచ్చురక్కాడిభూమండలమునను ॥ — ॥ యెరక్కడుపావమ్మతినునినజంతత్తవైవాడము । ఖిక్కివిపుణ్యమ్మతినుమించ్చుదివ

ండ్లజనించ్చు । దిక్కులకండ్లునరిక్షై ● తమనను స్త్రీజన్మమౌను । చక్కంగానిండ్లునెముక్తిసాధిం ● ఛ్చువలయు ॥ ౧ ॥ మెత్తుశిబాల్యము

నండ్లమిక్కిలిబుద్ధివుడ్డవు । వుతి వాధర్మకమ్మతినరువలండ్లబుద్ధిళానుండ్లు । తతింబ్రాధవ యటసునతగరువివేకముపుద్దు । నతి

ణిండ్లేసుజ్ఞానమునిశ్చయింపవలయు ॥ ౨ ॥ కంత్తల బ్రమలంబడితిరిగడువతత్తండ్లైయుండ్లు । అంత్తధనకాంతులైతినలమదనలను ।

నంత్తతవిరక్తియ్యైతినధ్యార్థములుంజేరు । యెంత్తైనాయిండ్లే ఆవెంకటేశుంగాల్పువలయు ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ కన్నడగౌళ ॥ పల్లవి ॥ నేనెంత్తని

బుండనైనానిరుంబావునా । తనకమ్మైనాలానుండ్లి తప్పించ్చుకొవచ్చునా ॥ — ॥ శ్రీనవేడ్చుబుండ్లాడినచులియెరూపుదియ్యైనావాసితాం

బతికివిడువంగవచ్చునా । కానుకుంగొన్నినయట్టికడుంబెదబండ్లునైనం । పానరించ్చివాకళికినుప్పుగించ్చవచ్చునా ॥ ౧ ॥ చేరితనవా

కిళిగాచేశనకమునకైనా । పూరవాహరముపెద్దకుండ్లవచ్చునా । అరయండాంగన్నబిడ్డ అంక్కెరంత్త రావుండినా । కూళిమిం

జ్కొనరతాంగావగించ్చవచ్చునా ॥ ౨ ॥ పించ్చినబిలుకయెంతపిరువచ్చిత్తిజ్జనం నను । ముంజ్జిముద్దాడుదగుకమొత్తవచ్చునా ।

ఖించ్చుఆవెంకటేశుండనిదేనుండ్లునేకమి । యించ్చుకగలిగినంమన్నించ్చురండ్లవచ్చునా ॥ ౩ ॥ ✿ ✿ ॥

శివగాంధారి ॥ పల్లవి ॥ యెంతగాలమందైన నెందప్పుడు యెప్పరికి నమనంగవచ్చును। దొంతికడవలలోనివి కాలుచులు తాలుతపు న్నొ
ములు ॥ — ॥ కలిమిగలదని పుట్ట వలవదు కడంగి వెదనిసగ్గవలవదు। కలకాలము గన్నసుఖదుఃఖములచందములు। వలను
గా దాప్పంపుగు ంద్రులవరు సరిజన్మంబు వెల్లను। చలంగిడ్డేవము ముక్నేపట్టించి నదియీ విధము ॥౧॥ నేరనని జిజ్ఞ్యంబడిందికి నేర్తుగ
ననిగర్వబడిందికి। వారుకానవడంగండ్లగుర్తుచి నమ్మనిరాదు। కారిమ నసువంగాయుదాగి నేగుణుతుఖభాగంబుల తెల్లను ధా
రికా నికివాన్నగు కాములు వసుధనిలిధి సది ॥౨॥ బిడ్డ దార ... మాన్గద గడూచిదన నితాద్ధాంగరడగదు। బాడ్డవాడ్డ నుచంద్రుబి
లభముబాణ్ణవలికినది। అద్దమాని (౩) వెంకటేశ్వరుండ ... వంగ। బుద్ధియెటు ఒగుచుణాంఫనాణ్య తంబా గ
ంగుడిశుభము ॥౩॥ ॥ శుద్ధవసంత ॥ పల్లవి ॥ పన్నిగానవని ... వారి భాగ్యము కాలంది యిది। తపాసనేదికి నిద్రవమిగుం ॥
॥ — ॥ వేద్దుదిట్టియందులనదిదించ్చి యందులను। నద్దానడుమన్నవాక్క నాదికిగుతి। ఆద్దిసంతాపము నవనలిగి వున్న
గండులకు। మజ్జుమారాయున్నతి నమనసిసుతి ॥౧॥ పాపమ్మ యము నమ్మబలుపు ... న్నొము నసును। దిమించ్చెంద్దికి
నెక్కదిపామె గుతి। వాబకొండము చినంగనుగిధమ్మ ముదినంగ। యెపు నందము దినములు యివియెగుతి ॥౨॥ పూవు
లపాసనంలసుబాంచ్చిదు గంధములులు। చివమూరనెక్కదినాలికమెగుతి ॥(౩) వెంకటేశు శ్రీదించ్చు జీవులనుదశించ్చి। కైవసమై
యు వ్రతమకన్న వేసుతి ॥౩॥ ॥ పాడి ॥ పల్లవి ॥ యేమనితలంచవచ్చు నెప్పరింగాదనవచ్చు। కాదించె వారువారికర్మఫల
మబాము ॥ — ॥ చల్లనిచద్దురుండు సర్పమ్మైనవారికి పిల్లబదిచిరబాకివెప్పయ్యె తాంచు। యెల్లవారికి నన్నమిలం బ్రాణమ్మై వుండ్దు। న
ల్లనరాగికిండా నెయ్యరుచియ్యె తాంచును ॥౧॥ పద్మాన సంపుంగిపుంవుపరిమళము అద్దరికి। తుమ్మెదకె విరసమై తాంచుంగాని।
పుష్మదుసూర్యుండెప్పుడు మెగిలోకబాంధవుండు। కద్మెరలు వల కిరడుంబగయి తాంచును ॥౨॥ (శ్రీ) వెంకటేశు
ండు శిష్టకి ఖాన్యం ప్రియుండు। భావింపంగదుష్టకి భయంకరుండు। పావనపుసంపదనమప తనపున్నొల
మె చ్చు। యిట్లే వెలవనమూఖ్యులకెర వంబు ... తాంచును ॥౩॥

సందర్శియ్యు॥ పల్లవి॥ తెలిసి చూచిన వేళ డివుండాక్కండె నిలిచి। నలువంక రక్షించ్చంగ నబ్బి నిజివుండు॥ — ॥ నెల చైత్రం ద్రి
తోడ పైని ద్రవాయిడి బాలుండు। కలలోనం బులింగని కడు మోజువ ద్దినద్దు। అలరి హరి యాధారమ్మై యుండ్డంగ మాయ
ంజిక్కి। బలు సంసారబాధను భ్రమసి నిజివుండు॥౧॥ తదుకున రాజుం గొల్చి దండ్డనుండ్డె మనుజుండు। అదియుం ద్రజాల
ము చూచి యంబుధి యీదిన ద్దు। ఘుద నహరితన కుకర్త య్యై యుండ్డంగాను। కుజిలపుద జ్ఞానానం గుంద్ది నిజివు
ండు॥౨॥ దరిద్రుండయిన వాండు తర్కకరకన్న లుమూసి। నిరుపమాంజనము చె నిధానమ్ము గన్నయ ద్దు। యిరవై శ్రీ వేం
కటేశుండిద్దే కరుణించంగాను। యరవులెని భక్తిచె నిడేరి జివుండు॥౩॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ పరిపూర్ణుండవు నీ కుంబ దాకు
న్నదా నిన్ను। మరి గిరివుండని డెమావల్లండబ్బు గాక॥ — ॥ వినవాని వెమి యయ్యె నా విశ్వము ల్లావి నువె। యె నిరి విన్నవించ్చు నియ
డ్డత నమింతే కాక। కనవాని విన్నియు నీకన్నులెయెండ్డు చూచిన। పని తోనం భావము చూప నిరము గాక॥౧॥ పలుక
వాని వెమియ్యె నాబహుశబ్దమయుండవు। అలరి బిలువదినాయ వివేకమింతే కాక। దిలువవానాముండ్డరని బిలప్ప
రూపుండవు। తలిసి చూడ తెలిసంద్దెహమింతే కాక॥౨॥ మన్నించ్చువాని వెమి మ అంగు బాచ్చి తనంద్దు। పన్ని మత్తుండ నేయు న్నపా
పకర్మమము గాక। యిన్ని దేవ శ్రీ వేంకటేశుయె విటివి నన్ను నిద్దె। యిన్నాళ్లె అంగని భాగ్యమిద్దుండ్డంగాక॥౩॥ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥
తనిచిలె కబింకడిద వ్విడేబా। ఘునుండై హరిం గొల్చి తెకైకొని రతిం ప్పండా॥ — ॥ అంద్దిరసవాద ఘునకానపడిది మన
సు। గొండ్డెబిలము లుచొచ్చి కూడపద్దిది మనసు। సంద్దెంచ్చి మంత్రవాదాన సాదించ్చెది మనసు। యిండ్డిరెకు వెంటబెద్దితి నింక్ని
యుసె సంగండా॥౧॥ నె ద్దననం జ్జనగాండ్డ నెలదవ్వించ్చె మనసు। అద్దికా యసిద్ధి కెంగానాసపడెది మనసు। పద్దిసిద్ధ
మూలికల పసంజిక్కెది మనసు। దిద్దయ్యె క్రిష్ణుని మోండం బెద్దితి మన్నించండా॥౨॥ చిరియతీకాలపం పుసెయించ్చు కొని
మనసు। అరయ దాత్రు సమాయలబ్బిసించ్చెది మనసు। యీశ్రీ వేంకటేశుహృదయములోంద లంబి। బరకోని నుతించి తెబంపునదే। గ
డా॥౩॥ ॥

ధన్నాశి॥ పల్లవి॥ పతిగా నియ్యెమటికతలంచం గవతెం గాక। ఖాతమై నినామము న్నదింక నెలచింత్తా॥—॥ దప్పిగొన్నవానికి
శీతళోదకము వలె। కప్పువతి వ్రతకు మంగళసూత్రము వలె। ముప్పిరి దరిద్రునకు ముంగిటి ధనము వలె। నెప్పుడు ని
నామము న్నదింక నెలచింత్తా॥౧॥ నలిరేం గివిషదగ్ధునకు నిర్విషము వలె। యిల నెండ్డదాంకినడి ఖాకిమంచ్చి నీడవలె। చెల
ంగి జాత్యంధునికి బిద్దాంజనము వలె। నెలమి నీనామమున్నదింక నెలచింత్తా॥౨॥ పద్దభద్రు నూరికిం గప్రంపుంబలుకువ
లె। గుద్దునందంద్రికి ముద్దుం గొడుకు వలె। గద్దిగా శ్రీవేంకటేశ కడంగినా నాలికెకు। యిట్టి నీనామమున్నదింక నెలచింత్తా॥
॥౩॥ ✿ ॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ యిట్టినాశీవలు నుయిచ్చెదిని నియావులును। గద్దిగా నినల్లుండను ఘనుండవునీవు॥—॥
చిన్న నిమ్మపండి కాదా చేతికిచ్చి రాజులచే యన్నదాని భూములకు నేలికయ్యెది। పన్ని పిపకొని యోక్తపద్యము చెప్పి కాదా। సన్న
అ ౦ ంసవార్థము లుబాగముగా నెడి॥౧॥ గవ్వ వెళితూంచి కాదా ఘనమైన వజ్రము। చిప్పనను విలువలు చేసుకొనెడి।
అవ్వల బుద్ధిండు తాబియాపవా శివెశికాదా। యప్పరి చే ధనమైనా నిప్పించ్చుకొనెడి॥౨॥ కసవు కట్టలు వేశి కాదా గొపుల
చేత। కొనసత్తిచుంభాలి బ్బించ్చుకొని యెడిది। యసగ శ్రీవేంకటపతి యిట్టినిను మొక్కి కాదా। పసగల నిక్ష్ప పసంత్ బాత్రుండ నైన
డి॥౩॥ ✿ ॥ కాంభోది॥ పల్లవి॥ యీపాదిసుఖమూయి లలోనిజివునికి। చెపట్టియింత శ్రీశ్రీనాథపతి నెటింగండు॥—॥
నిరతిం గట్టివెళినవాని విడిచి మోపత్తితే। పరువువారి సంత్తోషపడినయట్లు। దరిద్రుండయినవాని తగు రాజుంగాంజే
శితే। ముశిసివెడుకకొని ముందరయె అంగండు॥౧॥ గుండ్డు మోచెయిడ్డివాని గొప్పయాంత మెత్తించ్చితే। అండనెపా
డుచునలవాచ్చుకొన్నట్లు। పండనితఘబండెచ్చిబలు సంసారింజేశితే। దండితనమికాని యండ్డలిపొల్లించ్చుండు॥౨॥
సర్గ్గిగా న్నియడ్డుండెచ్చిబంతిగద్దినుని బతే నద్దిగవుకమెని మల్లాడినయట్లు। గద్దిగా శ్రీవేంకటదేశ కష్టునింబు [illegible]
[illegible] ప్ప యపాంకాని య్యె యవ్వరి నింగ్రికొనండు॥౩॥ ✿ ॥

సుజ్ఞాని॥ పల్లవి॥ యెవ్వరు నావిన్నపము యిమ్మని చెప్పుదు నింక। అవ్వలి నీ వునికి హరి నీవే కావా॥ —॥ యెన్నదు ప్రతి
బంధమోయెంచ్చుంగామ క్రోధములు। వెన్నాడి నింబు ద్విత్తి నీవెంద్దంబు ద్దిని। మున్ని బికాల యుద్దిదామోగిమద
మత్సరములు। లన్నిలోకము లంజొచ్చినం డ్డుంజొచ్చిని॥ ౧॥ యెక్కడి పనిమోనాకు నిడిహ భాగములు। పక్కన నిడనుండ్డినా
బడిపాయవు। తక్కని నా బికర్మ మోతగంబు న్నొపాపములు। చిక్కనైకలలోనంజిమ్మికించిని॥ ౨॥ యెండ్ల విపగాకాని యాత
మోవాజసముఖులు। సండ్డ డించ్చిఫలమ్ములు స్వాదించ్చిని। యిండ్డు నీ శ్రీవెంకటపితయిం తలోన న్నేలితివి। కిండ్డు పడియువిన
స్నగవి బించ్చిని॥ ౩॥ ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ తలమిలకులమిలతపమికారగాము। యెలమి హరిదాసులు యెజాతియైన
నిఘో॥ —॥ కాకము వల్లంబుద్దదాఘు నమ్మినయ శుద్ధము। దాకొని గుల్లలొంబుద్దదాముత్తము। చౌక్కైన విపలత నెజన్నించ్చు
దానిర్ధిషము। యెకడమహాను • భావు లెండ్డు వుద్దికిమి॥ ౧॥ చీడిబిరాళ్లంబుద్ద • వాసెలు వైన వజ్రములు। పుడమి
నింగల వల్లంబుద్దదాతి నీ ఖడంగుం బిల్లమి నెను వెన్నదాయ నాజవ్వాడి। వుడి నా నిపు న్ను లెండ్డు సుదయించి కిమి॥
౨॥ పంకములొంబుద్దదాపరిమళపుం దామెర। బొం క్కపుంగిద్ధములండుపుద్దదాపద్ము। శాంక్కర శ్రీవెంకటి భుంగావి
చినదాసులు। సంకెలి నిజ్జానులెండ్డు జని యుంచ్చిరిమి॥ ౩॥ ॥ సాంభాది॥ పల్లవి॥ చూచివారికింగవి మిసుఖమ్మైతాం
చు లగాని। యెబివావడి మోచివాండెటుంగునావింగు॥ —॥ పక్కర గుజ్జిముంగంది సగులికి శింగారము। గుక్కదా
నికి మోపు గుడ్లకొలంది। కిక్కిటి శియ ధిసువారి దసుండు శిసులెల్లా। వెక్కసమైయాను కానవి సదానాతనికే॥ ౧॥ గడాద్గి
వానింగంది కన్నవారికివెడుక। అడుగడు గుప్రయాసము వానికి। బడి నుండ్డుంజతురంగబలములు బొరకసను। చిడు
ముడి శత్రులపైబింత్తియాతనికి॥ ౨॥ పాములవానింగంటు పడుచులకానడ్డము। భాము చుంబ్రాణము వద్దుకుండునా
తండు। యీమి శ్రీవెంకటిపియుల్లల్లాంబైంగిడ్డిఘనునా। కామియు భాగించ్చుందిరదాతనికి బొళ్లునా॥ ౩॥ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ అప్పటిని సుకృతము లాపన్న నిరక్షించితే। చుద్దమవుని విశ్వపంజూడంగదపయ్యా॥—॥ వటితముని౦గి
పానివడిదళినుండ్డవాండు। వెఱవకచె యిచ్చి వేళ్లందిసును। మఱియుఁజ్ఞానముల మగ్గచునుండ్డె బినన్న। యెఱిం
గినసర్పిత్తురయెత్తి కావవయ్యా॥ ౧॥ చులుకంగా నివానికి సుఖియ్యె నవైద్యుండు। బలువైనమండ్డిచ్చి బ్రదికించ్చును। కాల
యైనపాపములంగుంగ్గచునుండ్డెదినన్న। యిల ధరనామామృతమిచ్చి కావవయ్యా॥ ౨॥ నిరుంబేద యైనవానినిండ్డినధ
నవంత్తుండు। అరశితేములు మాన్పియాదరించ్చును। సశినానాథుండన్నైశరణుబొచ్చితినిన్న। హరి శ్రీవేంకటపతి మిలండ్డిం
చ్చికావవయ్యా॥ ౩॥ ❖ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ నెనన్ని దంగ్రూరుండని వగతిగావచ్చితి। మానరకన్నెలు కానిమన్నిం చ్చ్రవలెను॥—॥
ఆ నిరమిశేశినవాండునెమ్మి నిండ్డికివచ్చితే। మారుకాన కన్నియును మఱవవల। తెలరుల పట్టినవాండు గర్భనంబంత్తమిచ్చితి। నిరు
౫౧ పులనేస్తము లెనెరపంగవలెను॥ ౧॥ పగవాండ్డైనవాండు బంద్దనని మొక్కితి। నాగిసలాంగ్గా నిక్రపంజూడవలెను। వెగడు
ననాసడాత్రి వెఱపుమాలినవాండు। అగపడి యజ్ఞవద్దు మండ్డి మానవలెను॥ ౨॥ ధనము [illegible] కల్నవాండు తానే వచ్చిపనిపేల
నని మొనన్నిచ్చితింజెకొనవలెను। వనరి యజ్ఞానపువాండ నిన్ను నుతించ్చితే। ఘనుండ శ్రీవేంకటపతి కావనలెనన్నును॥ ౩॥ ❖ ॥
పాడి॥ పల్లవి॥ నివనియామకుండవు నివద యానిధివి। జివుల నస్వతంత్రమిచ్చితి విండ్డకారకా॥—॥ అసురలకుంబాప
ములమ పలపంబుఽన్నిము। పసగానిపంచ్చిపెడ్డి పనిగొనివు। వసుధ నిలిల కింత్తపవెనా శాల్లె దప్పకము। గానగమంచ్చిది
గానిబుద్ధి పుడ్డించ్చరాదా॥ ౧॥ కారవులకు మొదమికాంత్తియులకు జయము [illegible]
రకు భూభారము డించ్చుంగనింత్తవలెనా। దారులేనివారికి నిపుడ్డించ్చరా [illegible] ॥ ౨॥ జడులకు [illegible]
నము। అడరించ్చి యెలితి వియండ్డ నిండ్డను। బడి శ్రీవేంకటపతి [illegible]
డిగ్గాన్నికరుణించ్చరాదా॥ ౩॥ ❖ ॥ ❖ ॥ ❖ ॥

ౘౌళి॥ పల్లవి॥ జీవుండు ప్రకృతియును శ్రీపతియుం గల్గుంటని। భావించ్చుకొండ్డి నిహపరములు గలుగు॥——॥
నీ దెరకడవలొ చంద్రునిడదిష్టాంత్తమయితే। తాజించి కర్మనము జీకొండగులనేలా। నాజి ప్రతిబింబమైతే చైతన్యము
రానేల। మూడునప్పుడిని జన్మములు రానేలా॥౧॥ జగము కల్పిచిప్పరజతభ్రాంత్తివంటిదైతే। నిగమములియర్థముని లుప
నేలా। పగదునన సత్యము పనికిండేచ్చుకొనేల। ఆగణితమ్మైన స్పష్టాదులు రానేలా॥౨॥ చినుమయపు ప్రంపంచము దీక్షించ్చి మాయ
గప్పితే। ననుపమ పరిశుద్ధమనంగనేలా। యనసి శ్రీవేంకటే శు ఖండితనినెశరనాని। ఘనుండౌదిగాక వద్దికలంకవేలా॥౩॥
॥ ॥నాద॥ పల్లవి॥ కండ్దిమిడెయీాయు ర్థముఘననిధానమువలె। నండ్డినునిర్మపవల్లనాథుమలాౘనౌకును॥——॥ కన్నులెదిబి
జగముకానోచిగడించెమండ్దునె న్ని బ్రంహ్మండములెంగెనింత్తరతొల్లి। పన్నినంౘనచిని పాదములండ్దగడించ్చి। యున్నవా
రు సనకాదియోగింద్రవర్యులు ॥౧॥ గొండ్దినె బ్రహ్మపద్దము గొరిజవియించ్చి మండ్దునెండదు బ్రహ్మలుచనితి
ంత్తరతొల్లి। యుండ్దనందునిలౌకమెయిరవుగ జవియించ్చి। అండ్దిరినిపదము ప్రంహ్లదనారదాదులు॥౨॥
కాంతులుమించ్చినయద్దికాయనిద్దిగొరిమండ్దునెంత సృష్టిచనెమొయింతరతొల్లి। చెంత్త శ్రీవేంకటేశ్వసుసివానిద్దియడిగి।
సంత్తొషమునంబొండ్దిరి సత్వనిత్యముక్తులు॥౩॥ ॥నాద॥ పల్లవి॥ నిన్నుంగాశిచిత్తంజాలుని యంతవానింజేతు
వు। పన్నినారాయణునివు బ్రంహ్మది వంద్యుండవు॥——॥ భూపతింజేరితేంగొంత్తభూమియ్యనీాపుంగాని। యేపునను
న్నతపదమియ్యలేండు। తిపులనింద్రునినారాధించ్చితే స్వర్గమేకాని। యేపొద్దుంజెడనిభాగమియ్యలేండు॥౧॥ గరళకం
ద్దుంగొల్చితే కైలాసమీానొపుంగానిగరిమ ధ్రువపద్దముగద్దలెండు। సరివిరించ్చింగొల్చితే సత్యలోకమేకాని। విరజానది
దాంటంగవెళ్లవేయలేండు॥౨॥ అన్నిదేవయాత్రకాత్ర యెంచిచూచితేను। నిన్ను నుత్ర యెంచ్చకరావించ్చునిడు। క
న్నతెదుద శ్రీవేంకటేశనిశ్శరణంగ్జె। యన్నంగానివిచ్చెయీావియెప్పుండాలేండు॥౩॥ ॥——॥

గౌళ॥ పల్లవి॥ నాళూనినివున్నాండవునన్నెలభ్రమయించెవు। యీవిలుచూచుకుచుపైయిడువవేమన్నది॥—॥దైవమాని
న్నేయుంగుడుతప్పుకొలువనోప। భావించుకొండుధర్మముపట్టంగనోప। కావలనంద్దువిరక్తికథహానడపనోప।
కావరానంబగలుచింకడిదవ్వుమిడివా॥ ౧॥ యెఱుంగుడుసుజ్ఞానమిడ్డిమదిలోనుండ్డడు। వెఱుపుసంసారమండ్డి
విడువవేను। మఱవనునిప్పిభక్తిమద్దాటెజ్జరాడుబుద్ధి। తటితావిదిలోనుండ్డెదబ్బుగానెమిడివా॥ ౨॥ చదువ్వుడుశాస్త్రము
లుశాస్త్రమండ్డుగ్రహించ్చును। వేదకుడుమోక్షముచింత్తవిస్తరించ్చును। యేడుదతెవెంకటేశయింతలానన్నెవితివి। సదరావ
ంబ్బెండికివానసవచ్చ్చునిడివా॥ ౩॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ విచారించుమకానివానివెట్టితనమింత్తెకాక। యిచిబింగాడుతాడయినువ
[margin: అ] గరియోవా॥—॥బహుజనసమ్మతపు ముక్తియూడెరుంగాక। మహాకివెంగ్గైనపనిమనంబ్బాయియూనా। విహితపుపగ్రపూజ
212 భిష్టునికిచెల్లింగాక। సహజపు ... పాలుపలమూలుచేళ్లెనా॥ ౧॥ సర్వజనబా... ండ్డెనజీవుండేవధికల్లుంగా
క। గద్దియెన్నకొండ్డగుండుక ... డంటెనా। పూర్వమండ్డుధర్మజుండుమాయి ... గాజ్ఞాయుంగాక। విచారించ్చి
కొరవుండువెరకెదెనా॥ ౨॥ గాంఢ్ఢగ్రాంబెత్తినయుద్ధిపున్యమ్మఫలిచ్చుంగాక। కండ్దుకొన్నపాపము సుఖము నిచ్చునా।
ండితెవెంకటేశ్వరుశేవించిగెప్పుంబ్రయత్నడుగ్గిడిండ్డరిహాన బ్రాహ్మణ్యుండిడిరంగలిగెనా॥ ౩॥ ❀ ॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ అ
జికెమూలముతెపారించ ... ండ్డి। విన్నవారకన్నదాండ్డిచారించ్చుకొనుండి॥—॥దైవమునుండలంచకతప్పుమునెఱంగక।
బావించ్చుధ్యానముబద్దబయలుసుండ్డి। తావడెలుసుకొనకదొడ్డమతస్థుండుగాక। కావతెనండ్డిమోక్షముకలుగడుసుం
డ్డి॥ ౧॥ అతిభక్తినిలుపకపారింగ్గానియూడక। వెతకెడిచదువులుప్రిథానసుండ్డి। యిత్తరములుడుగకయున్నిదిచైరాయ
క। జితగాముండుగాంబాతిచిక్కడుసుండ్డి॥ ౨॥ పాపములువిడువకఫలిమిద్దండుగాక। యెప్పునజన్మఫలమిా
డెరద ... సుండ్డి। ... పుగాతెవెంకటిగుదాసుండనండ్డెంగాక। తిపులబ్రహ్మానందముతిరముగాదుసుండ్డి। ౩ ॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ యెవ్వరి బ్రదుకవలె యెఱింగినవారికి। తెవ్వుగానిమంద్దేం బద్దితిరాదు కాలము॥—॥ శిఖనెప్పు నొ్రా
ముడక్కు చెల్లుబడి గలనాండే। విసాలసంపద వెల్ల వెండ్లరావు। ఆసలూసలను జిక్కియ విడనవిగాం జూచి। మోసపో
త్రిమతి తెడమోనయడు జన్మము॥ ౧॥ కైకొన్నవ్రత మీడేరుకాయము తానున్నప్పుడే। కాఖరి సంసారమిది రానోచిగాదు।
తారమువారలం జూచి లోలుండై చవులకులాచి। కార్తైత్రిమతి తెడుగరివడు జన్మము॥ ౨॥ సవ్వము సాధించవమ్ము జ్ఞాన
ముతానున్ననాండే। నివ్వబాంచ్చుం బాతిమతి నిలుపరాదు। వువ్విళ్ల శ్రీవేంకటేశ్వరవూబాంచు నెరక। గప్పియ్యె తెమతి తెడుకడ
వవును జన్మము॥ ౩॥ ॥ దేసాక్షి॥ పల్లవి॥ యింతే శివాంలకం డ్జెనెక్కడాతాము। సంతతముగా విండ్లు దాప్పమే మూలధ
నము॥—॥ అరశియె ఱంగండా బ్రహ్మజ్ఞానమిం ద్రుండు। సరినే నివెదాంతము చదువండా। హరినె ప్రార్థనచెశి యాపద
గడచినాండు। యిరవైపుతంత్రము ననిం త్రామిథ్యయనేనా॥ ౧॥ కమలజుండె ఱంగం డాకడు బ్రహ్మజ్ఞానము। నెమకిశా
ప్రార్థనము నిశ్చియింప్పుండా। ది ములవు విష్ణుంగొల్చి వేదములు వడయండా। తమి ... నాంతండె మ్మైనాండా నెబ్రంహ్మా
మనేనా॥ ౨॥ శివునరు తెడామించ్చిన బ్రంహ్మజ్ఞానము। తవిలి పరతత్త్వముదలటా యండా। జవళి శ్రీవేంకటేశు బండ్చివా
గనొశిలారవళి తాంజెప్పిమంత్రము గల్ల యనేనా॥ ౩॥ ॥ గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ యిన్నిండదు మకప్పి తములితరసమ్మతుణౌనా।
వున్నదివున్నదు వనెమెన రింప్పవలదా॥—॥ చెప్పుంగాక ప్రకృతి నిచెరి నాల్గువెదములు। ంగప్పియనివాగ్భ్యమని కడ్డాగొ
ంట్ల। అప్పుడివుప్పనిషత్తులన్నిము ఖ్యముగాక। తప్పి కొన్నియ తత్త్వవెదకములున్నవా॥ ౧॥ దెవతాయజ్ఞముల బాధిం
చుంగాక శాస్త్రవచులు। వ్యావహారికసత్యప్పమండ్డు మన్నదా। బాధింప్ప జగత్తుతెల్లా బ్రంహ్మమయమం ద్రుగాక। ఆవళ
ంబురాణాల మిథ్యావాచకము న్నదా॥ ౨॥ మోక్షఫలాసక్తులనిము నులువున్నారుగాక। విక్ష్రింప్ప విథులనివింద్జిమా
తొల్లిరక్షించి శ్రీవెంకటేశరమణా తాజీవులను। కుక్షింబెద్దుగొన్నాండ విసునాము ననత్యమా॥ ౩॥ ॥ ॥

గౌళ ॥ పల్లవి ॥ నాయంత జ్ఞానము లేదు నాకుమా వారుచెప్పిన । చాయవాడ బుద్ధులకి శరణంబ్బని నున్నను ॥ — ॥ వి
వము లేశినంబ్బవేళ నికెడాయె అంగ । వున్నించుకొలందినివునసె అంగ । సన్నుతించ్చు నంబ్బినుచక్క నివేందవలెఅంగ ।
నన్నునెద్దురక్షించ్చెవానన్మిత్తి నేమివన్మునను ॥ ౧ ॥ శ్రీవచెళి నిన్నమఖించ్చెనంబ్బి భక్తి నెర । నీ వాండనైకా ఖ్ప్పునంబ్బి నేమమ్మును నీ
ర । వూపు ఱంబూజించ్చు నంబ్బి హొంద్దగు వుంత్రము నెర । ద్దైవమా నివిదిక్క ధరించ్చితి వుద్రలు ॥ ౨ ॥ హాత్తవరి నయ్యెఖ్పున
ంబ్బినే కాంత్తముడెలియ । వుత్తించదలంచెనంబ్బె వుమర్మముడెలియ । సతమ్మై శ్రీవెంకటేశ్వరుని వేనాకు । గతియనినమ్మి కొత్తిం
గరుణించెడి జ్ఞా ॥ ౩ ॥ ❁ ॥ కేదారగౌళ ॥ పల్లవి ॥ వారులకొప్పించ్చురాడువాను వనంబ్బనపరికిలే । మగలకేంద్రుళ్ళు ఖ్ప్పుదేమ
౩౩ గహాడెయుంకేను ॥ — ॥ కెయరానితప్పు వెల్లంజెశివచ్చినిన్నుంగాల్లి । యెలియడాబలువుండన్నెయునగితిని । రాయడినరకము
౧౩ బూరకని మఱంగుబాచ్చితాయ రానివెల్లండాశిదారన్నైత్తిని ॥ ౧ ॥ వడమాయమురు నికివింగివచ్చినికొమాక్కి । కడుంవిషు
దుబంజ్జనైగప్పింఛ్చితి । వడింబుద్ద బతిమాలివచ్చినినామధారినై । బడింభావములగ లిఖివంత్తగాండన్నైతిని ॥ ౨ ॥ వాడ్డె
నకర్మముఱకునొడివచ్చినివాండనైడిద్దనిదాసులంగూడిదిరుండనైతి । యిద్దె శ్రీవెంకటేశ్వరయెలితివింద్దినన్ను ।
నద్దుకొనినిన్నంబాడినిమ్మళులుండనైతిని ॥ ౩ ॥ ❁ ॥ ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ నేనింకనేమివను నీవు నాకుంగలవు । శ్రీనాథ ని
న్నతింగితిచెకొని రక్షింతువు ॥ — ॥ మొల్లమునే సుకజన్మము ననిన్నుంగొలువంగా । తొల్లిజన్మము లెత్తినదుఃఖము వాసె ।
యిల్లిదె యీడిహముననయిమునియచ్చుమోవంగా । చిల్లరదేహములు మోంచినచింతలుడిగె ॥ ౧ ॥ యిల నిన్నుకని
క్షుషమిదుద్ధ్యానముశ్రీయంగా । నలింబాయినకాలమునప్పిడికీను । చలపట్టి నీదాసుల సహవాసముగల్లంగా । న ల
మాయలూనిండినయలపెల్లంబాలిసె ॥ ౨ ॥ కనుంగొని వేడ్కతో నికన్నులవెడుదంబడంగా । మననరకమంబ్బినకాంక్షమానెను ।
ఘనవైక శ్రీవెంకటేశ్వరు నిన్నుండలంచంగా । వినకెపియజ్ఞానవు వెగదెల్లాంగడచె ॥ ౩ ॥

మలహరి॥ పల్లవి॥ యెక్కడి మానుదలు యిందిరావిహారము। చిక్కక హరినే సేవించ్చ వలదా॥ —॥ బొందితో జేసిన పుణ్య
ములన్నియు। గొందితో జచ్చి మరి కుడిచేదదా। కందువ సుండిన తాగడి యుంచ్చిన ధన। మందువ సుతులపాలయ్యేదదా॥ ౧॥
బిస దుఃఖాశ్రమున సంపెండ్లియాడిన సతి। మరలి పుట్టువున మరి వెరదా। కరిమ బహుగతులం బెంచ్చుకొన్నతను। వరుసయంగం దనవెం
జనరుగదదా॥ ౨॥ చలంగి యిచ్చియార్జించ్చిన సిరి। కలిచె యాజన్మపు పేరిడియదా। బలిమి శ్రీవేంకటపతి యంతరాత్మ గల
ండ నికొలిచిన సంగలు గను ఫలము॥ ౩॥ ॥ సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ హరినివేడిక్క గాని యదవుపాయము లేదు।
కరుణానిధి విన్నపం గావవే యింకను॥—॥ కర్మములనుభవించ్చి కడతేరదాయను। ధర్మ్మవయులు కోరియుం గ్రాథము
వాదాయ। నర్మిలి బొందుల్లు మోంచియు అలయికలేదాయ। నిర్మలమోదయదన్నందునేడ్చన నారుదులకు॥ ౧॥
చుట్టినానాలోకములు చూచ్చి రోసగ్గ గాదాయ। పొద్దువొద్దైన చదివి వొచ్చ్చుద్దిగాదాయ। వొడ్డినసంత్రుల నిద్రను ండ్డియు
ండ నియదాయ। గడ్డియ్యైనిల్చుద యెకాలము నాబదుకు॥ ౨॥ తపములబడలి నాదర్పము నిడువదాయ। పు
పము నండ్డరింగొల్చివొప్పుగాదాయ। యిపుడు శ్రీవేంకటరియిదు నిరు మార్గంగాను। కృపచేసితి విడిరెంగినండ్డదినా
బదుకు॥ ౩॥ ॥ సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ కాలమండ్డనిదాను లేక ఉధిరతోదగాక। యీలాగున మనసహాత్తె సేమిదనేము
న్నది॥—॥ హానింగి యింద్రుని నైనాంబానిదుకాపము। మునకొని రుద్రున్నైనా ముంచ్చుంగాపము। వెనుకొని బ్రంహ
నైనా విడువదుకాపము। మనికి యెన్నడివత్ప్రమహిమయేమున్నది॥ ౧॥ వ దివిశ్వామిత్రునంతవానికి రింగంగాపము।
ండ విడువ్వాసు నింటికిక్కించ్చుంగాపము। యెడనడము నరులను యెమరించ్చుంగాపము। బడిందవసులబత్తిపలు
కనేమున్నది॥ ౨॥ కచ్చుపట్టిదమర్జు నింగనలించ్చుంగాపము। కాచ్చికాత్తె విర్పుంబురి కోప్పెంగాపము। నిచ్చు
లు శ్రీవేంకటపతి నివేశాంతమిచ్చితిగా। రెష్టులనాగ్లప్ప డవియుంచ్చునే మున్నది॥ ౩॥

భైరవి॥ పల్లవి॥ యిఁక మిచెప్పెడిదిని సుద్దులేమి యువంద్దిఁది। గోముననేకరత్నాకరుఁడవు నీవైతివి॥—॥ అద్దినాండు పెడబ
ఱునబడ డంచిన నీవు। నెద్దననెండెద్దు ననవనీతచోరుండ వైతివి। జద్దిగా బ్రంహ్మాదులకు జనకుండ వైననీవు। గొద్దునవ
సుడివు నీ కొడుకవైతివి॥౧॥ చేముంచ్చి జితకాములచే తిట్టి కీలకునైన నీవు। యెమీరెపల్లెజారుండవైతివి। ఆ
మీంద జగద్గురుండ వైవుండిన యడ్డి నీవు। శ్రీమలొసాండ్డిపనికి శిష్యుండవైతివి॥౨॥ కాదు లబ్రంహ్మాండ
ములుకుక్షినిడుకొన్న నీవు। అదలకుబాలి నెల యాచించితివి। వాదమ్మ శ్రీవేంకటేశ్వరములిండ్దరికిచ్చి నిదుకంబ
రుషులకానికెరెలకొండ్డివి॥౩॥ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ యివినమ్మిగర్వించనే మిదికి। వివరించ్చి కొలిచితే విష్ణుండే సతము॥
ఆ ॥—॥ కలకిందరుంజుద్దులుగా యమున తానున్నవాళ్లు। వెలయనంత్తదిమిందచింత్తవారి। నిలుచును విద్యలెల్లా నెరపుగ
౫౮ లన్నాళ్లు। పలువంపుమటాచితేనుత నలోనె యదంగు॥ యెక్కడుగాను తియుంత్తురి విగలయన్నాళ్లు। చక్కంగా నూరకు
ండిశీచెప్పుచప్పున్నే। గక్కనంబంప్పు సితురుకలిమిగలన్నాళ్లు। కక్కసానంబెడయ్యెతికై కొనరెప్పుడును॥౧॥ పనులెమ్మైనా
ంజెల్లుబలిమిగలన్నాళ్లు। తనలావుడిగితే నుతదంబాద్లె। వెనుకొని కొల్చితే శ్రీవేంకటేశుండే రక్షించ్చు। మినుకులభా
గములు మీసాలపైతినెలు॥౨॥ ॥ కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ సులభము ననున్న దిసుజ్ఞానము। కలండన్నవారికికొచు
నిధానమవు॥—॥ విరసించ్చి వెఱచితే వెండ్దంబెద్దు భూతములు। పరగనీవైతేనభయమిత్తువు। కరివెఛ్ఛకై శితెం
గిందద్దుపరతపురింత్తులు। అరతినివైత్తి నియంతవానింజేతువు॥౧॥ బంద్దులైన వారింగండ్డిపనికి యుంత్తురికికెలండ్లిహా
రిభారము నీవైతేమోతువు। జంద్దమొక్కివారింగండ్దిచాకశేతురితపలు। కంద్దులేకనీవైతేఘనులంగాంజేతువు॥
॥౨॥ వినయపువారింగండ్దివెసరు దుపద్రారలు। అనిశము నీవయితేనాదరింత్తువు। వానర శ్రీవేంకటేశ వాడ్దిగని దాసు
లు। కనుంగొని నమ్మితేను కరుణింత్తువు॥౩॥ ॥

సాళంగనాట||పల్లవి|| అనంత్తమద్భుతమాశ్చర్యంబిది| సనాతముండనను సరవింగావవే ||——|| బలిమి నసురలపె
భయంకరుండవు| అలరియమపలపనానందకరుండవు |తలకొని పషుల కుత్తపః పలదుండవు| పలు నిమ
బామలు పలుకంగవశమా||౧||అరయవేదములకాధారంబవు| పరగంగజివుల ప్రాణనాథుండవు| పరమయో
గులపపరబ్రహ్మమవు| తిరముగనిన్నుమూర్తిదెలియంగవశమా||౨||జగములకెల్లను సర్వబంధుండవు| తగిలినదా
కాంతపు నివాసమవు| జిగిదావైష్ణవులపాలి వెంకటపతివి| తగునికనివితలంచంగవశమా||౩||✦||సామంతం||
పల్లవి||నియంత్తవాండనా నెను నేరము లేమెంచ్చేవు| యీయెడ విరుపోతుకర్పపంజూడునన్న ను||——||నిరతి నిన్నెజిం
గను నివునన్నేలుంగుడువు| ధరయాచకుండనెను దాతవునివు| వరుసనిచుండనెను వైకుంఠపతివి నివు| నరుండనెను నివు
నారాయణుండవు||౧||సారెన లసుండనెను సర్వశక్తివి నివు| ధీరుండవు నివటిది నుండనెను| కారుణ్యమూర్తివిని
వుకరినచిత్తుండనెను| మీరతొని వెలికపుమీనాసుండనెను||౨||జననశిలుండనెను జనరుండవు నివు| ఘనవెదాంత
నిధివి విరక్తునినేను| అనిశము శ్రీవెంకటచలేంద్రుండవు నివు| పనులనిసంకీర్తనపరుండనెను ||౩||✦||నాది||పల్లవి||
ఆచార్యుండొక్కండెయదెనివు మెప్పుగించ్చు| నేచిననన్నుండుంచ్చేది యింకనిచ్చేతి జి||——||వరుసంబున్నముయెల్లా స్వర్గమునకా
పుగించ్చు| సప సనిచదువులు సంశయములకాపుంచ్చు| సురలంబుజించ్చు పూజనష్ణుద్రవిధ్యులకాప్పుంచ్చు| కెరలినిక్క
పకాప్పుగించ్చనెవ్వరులేరు||౧||ఘనసంకల్పములుభాగములకు మెప్పుగించ్చు| బానిగ్రీహకర్మములెల్లాపుద్దుగులకాప్ప
గించ్చు| ధనములంప్పుడములతగులునకాప్పుగించ్చు| కెనిశినిశివకాప్పుగించ్చనెవ్వరులేరు||౨||సారెనెచిననవెపుణ్యలుసంసారము
నకాప్పుంచ్చు| ఆరయంగారికెల్లానజ్ఞానమునకాప్పుంచ్చు| ధారునిశ్రీవెంకటపతిగనన్నునేలితివి| కెరినిదాన్యానకా
పుగించ్చనెవ్వరులేరు||౩||

భైరవి॥ పల్లవి॥ కంట్టిమన్నిదె సత్తులు కమలాక్షుయింక నివే। యింట్టివెలు పవైమమ్ము నిడితుగవుగాక॥—॥ తొల్లిటి
దా జ్ఞానము తొడరియాతుమలొన। అల్లనమోక్షము చూపిదాయంగాక। చల్లంగా మనసికాదా చవు తెల్లాం
జూపినది। వెల్లిగా బ్రహ్మానందము వెడకడుగాక॥ ౧॥ యిరవైయాపశాస్త్రములివికావా చదివెవి। హరి నిన్నుబాధి
ంపవాయంగాక। గరిమనిలొకమువికావా చూచ్చితల్లివి। విరక్తిం జెశికర్మముపిట్టుదాయంగాక॥ ౨॥ చెప్పు
డుబుద్ధులికావా చెవులలొనిండ్డినవి। చిప్పులనిభక్తినింగాంజెయవుగాక। యిప్పుడిశ్రీవేంకటవిభయిలితివిన న్ననిద్ది।
యెప్పుడినెనికాదా యింకంబాయంగాక॥ ౩॥ ❀ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ పరతంత్రులుజీవులుబహుస్వతంత్రుండ
ఆ వునీ। వరయనికపునీయదుమూలధనము॥—॥ కడునంతాయుష్యము గలిగినంగదా నిప్పట్టిసుడిగొనివాక్షి
౧౭౭ క్షదిచూడవచ్చును। వడింబెక్క పాదములవాండ్లైనంగదా నిమూతి। చిడుముడి ంబ్రడక్షిణాంక్తియనచ్చును॥ ౧॥
కప్పినవెలు చెతులుగలిగినంగ దానిన్న। నప్పసముపూజలుశియంగవచ్చును। అప్పుడివెవెలు నొపలైనంగామి
గుణాములుకప్పులుగానాంసాంగానియాడవచ్చును॥ ౨॥ యెడుదననంతుండవుయిదునెనాణుమాత్రము। యిదివాయ
ట్టుగూడినియీయర్థము। అడనవివెయిటింగియనంతశక్తినాకిచ్చి। చెడకశివగాను శ్రీవేంకటవిభ॥ ౩॥ ❀ ॥ రామక్రియ॥
పల్లవి॥ ననుండెలుపంగడవెనారాయణ నిమహిమ। జ్ఞనయంతియనిచాదుచునున్నది॥—॥ తలపొసిచూడమొదలం బ్ర
కృతిజడము। యెలమితొగుణత్రయమిలవచ్చును। మలసియండ్డ శిశినిమనసినిలువనిల। యిలనింద్రియవ్యాపార
మెమిదికి॥ ౧॥ ప్రకృతిజడమైతిబహుభాషలురానిల। అకదసంసారంభాగమదిగానిల। ప్రకటించిబ్రహ్మాదులవద్దము గానిల। సక
లధర్మార్థధర్మస్వరూపమెట్టియ॥ ౨॥ జడమైనప్రకృతికిజన్మపరంపరలిల। అడియాలాలందునందునడెష్టటింగి। యె
డచొచ్చినిప్రియనొలిన్నదన నియంచ్చితి నిడెవి శ్రీవేంకట విభనివునిర్ణియుండవు॥ ౩॥ ❀ ॥

సారంగనాట॥ పల్లవి॥ సర్వశబ్దవాచ్యుండవు సర్వేశ్వరయున్నదనివే। పూర్వమండ్డునుండ్డి శ్రుతుభార్తవునివే॥ —॥ వెసవప
కొనినింగూర్చి వెలుతు రాహుతులు। వసుధలా పలి విప్రవరు లెల్లాను। యెసగ నావరు కొండు యెవ్వరింగూర్చి
వెల్చు మసలకతా శిమంత్రములుచ్చరింత్తు॥౧॥ యండ్డైనాంగ్రతువులు యింద్రునింగూర్చి శితుకు। కొండ్డు గనానా
ద్విజపుంగ్గవు లెల్లా। చెండ్డియ వ్వరింగూరిచి శియు ంగ్రతువు లింద్రుండు। మండ్డ లించ్చితానిమంత్రములు నెడువ్వు॥
॥౨॥ భూమిసురవేజ్ఞములు పూనికి యుడు పబ్రంహ్మా। శిమంత్రాలంజేయు నతండెవ్వరింగూర్చి। శ్రీమంత్రుండవైనయ
ద్విశ్రీవేంకటేశుండవనివే। నామమునం జాల్లె యజ్ఞనారాయణుండవు॥౩॥ ✻ ॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ యెంత పుణ్యమో నిను
బొనుధి రక్షించ్చితివి। యింత శిశితి విభాగ్యమి మిచెప్పి నింకను॥ —॥ సపగనాహొరనివు సంక్కీర్తన వినపుడి। అవలి మోక్ష
మిత్తువని నినమ్మితి। పపులబంధ్యంగాంజేయకయ ప్పడినన్నిలినపుడి। నరకముద్దుంబెడ్డవు నమ్మితినేను॥౧॥
శిమ్ములనిక విననికెత్రి గడ్డినపుడి। నెమ్మరక్షింతువనుచు నేనమ్మితి। పమ్మినామది లోని హూవము చూచినపుడి। క్రమ్మరం
బుద్ధననుచు గక్షన నేనమ్మితి॥౨॥ యిద్దియోగడ్రి మము వహించ్చు కొనియున్నపుడి। నెమ్ము కానె శిక్షపనినే నమ్మితి। గద్ది శ్రీ
వేంకటేశలోకప్రఖ్యాతమైనప్పుడి। వాడ్డి సకలకర్మ్మములూడెననినమ్మితి॥౩॥ ✻ ॥ గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ యెక్కడిపువాయములనియు
న్నది। మోక్షనికొరక్షణి కిమూలము నివే॥ —॥ పపులను శిక్షించ్చి పనిగొని యుడ నా। శిరుల నాశరీరము శిక్షించ్చులేను।
వపుసలోకములంత్తాను వసము చేసుకొని నా। పరగ నామతి స్పష్టపరచుకొంటిను॥౧॥ నిక్కమునవ్వడి హాముని ననుఖవించ్చి
నా వక్షననా యాత్మ ననుభవించ్చులేను। అక్కడానిక్కడా ధనమడిగి కూడపెడ్డినా। అక్కడనా విజ్ఞానమార్జించ్చులేను॥౨॥ బద్ధ
బొయిదనిదివపద్ధములు సాధించ్చినా। యిద్దితమి రాజ్యమేలంగలేను। నెద్దున శ్రీ వేంకటేశ్వరునన్నేలితివి। పుష్పగు
లండ్డినానిప్పైబుద్ధి మానలేను॥౩॥ ✻ ॥ —॥

శుద్ధవసంతం ॥పల్లవి॥ యెన్ని విధుయీయింద్రజాలములు యెఱ్ఱనమ్మెడిదాసరొప్పి రమన్నించినన్నిదు బోధం
పుంగడచె మాయాతీతుండ విన్నిదను ॥—॥ తామసునకుం బుద్ధి నసు జ్ఞానము తప్పు వాదము నకే మోదలు ।
కామము నపుండాం చినది వేరము కాంతాళము లకిశీలవవు ను । పామరు నకుం బా డమిన వైరాగ్యము పరదూషి
కానిది నియము నునా మూన్య నర ఘుచ చ్చినచడువు లు సాధింపు వుమోక్షము తెరువు ॥ ౧ ॥ జగతి నాస్తికు నకాద
విన్నాసత్యము శివథంబులకే గుడి యోనా । మగదిమి దుర్జనుండెటి ంగిన మంత్రము మారణోదులకే సాధనము ।
పగదునలాభియూనచ్చిన పుణ్యము ప్రత్యవాయములకాలయము । వేగదు నం గ్రూరుండు చేశిన తపము దివిరిదిత
నములకారణము ॥౨॥ సరింబాబికింగరిదాత్రి నోళ్ళము జారచోరులకు సహాయము । విరసవర్తనునకా చారము
చ్చినది పరితపంబులచె కారకానను । దూరితచిత్తునకుం జిక్కిన యుక్తులు తుచ్ఛంబులు పాలు గంజియునే । చిరముగ శ్రీవేంక
టరాయమ్మంగాని చినవారతె యిల నలిఘు నులు ॥౩॥ ॥గౌళ॥ పల్లవి॥ యిడె నీచిత్తంబి ంగ నాభాగ్యము యిన్ని విన్నపము
లిందున్న నిప్పుడు నన్ను బుద్ధి నీదయము లోపల నివున్నాండవు యెఱంగ నియతంబింపు రతీదు ॥—॥ మోగినాయుష్యము నూరేండ్లు ఘో
రకముండ్వరంజెసెడంబు నోళ్ళములనుచును । తగనాయిచ్చులవలశి నల్లన్నిండప్పున నరభాగించ్చితిని । జగినే మెఱడే వతననుచరించ్చ
ము శేరిన ధర్మంబు ప్రకటింగ్గానను । నిగిడి భ్రష్టనైతి నింతలోనను నిమ్ముండ్లనని లిఖితిని ॥ ౧ ॥ అనేకకాలము బ్రుంపస్మరప్రమున
యుండ్లు నిజనించ్చి ముక్తి వడతు నని । దొసంగుచు నిహమే కోరుచు నాసలు పుద్దు గులపు నెడ గడ్డితిని । అనిశము
మునను మ అచ్చల్లంచించ్చును ఆధారమోక్షదిసంప్రాదించ్చును । తనిశి యిదివాదుబలుండనైతి నిదయా పుట్టి నితగ్గివితిని ॥౨॥ శ్రీవేంక
టగిరిపతి మహావనము చేరి యుండ్లు నిశేవ శేతునని । ప్రావచూము కానియున్నాళ్ళ దనర దారకా నివెడ్గలమెలంగితిని । భావము లోనె రయు
త్రియు వెదగను ప్రకటులునే నరక్కరులనిలలంచను । ...రఘనింగ...రుండనైతిని ...సంకల్ప...తుండనైతిని ॥ ౩ ॥

శుద్ధవసంతం ॥ పల్లవి ॥ నమ్మికారులు వంగడ రానరు లాల శ్రీహరిని । నమ్మియాతండే బ్రోచుంగన్న తండ్రిగాండా ॥—॥
జూసిద మద్దెత్త్రి వెళతాడ్రైవచ్చిద్దీవము । రాసి రెక్కంగా లిచితెరచ్చిం వ్వుండా । బాసలం బాము మంత్రము పంపుకే యుం
చ్చిడివుం । డాసండన్నుందలంచితినదు పంపుకే యండా ॥ ౧ ॥ నాలికగోశిపద్దితెనలిమ్మోలబించ్చి ధైవమిలిరనికాలిచితినిడి
చ్చెండా । ఆలించ్చిదాపశిలలందావబాంచ్చిడివుండు । వాలిందననమనసు తానూబాంచ్చితి తెండా ॥ ౨ ॥ వడినెడమొక్క రా
న్నావరమిచ్చిదివుండు । కడుగరుడగంభము రాడనియ్యుండా । వెడతీర్థయాత్రలరువెసమెచ్చిదివుండు । అడరి శ్రీవెంకటేశు
ండండ్ల నుండ్లి మెచ్చుండా ॥ ౩ ॥ ॥ సారంగనాద ॥ పల్లవి ॥ యెలినవాండవు గనయెప్పుడురక్షించ్చేవి । వెళతాంగాలు
వనివెల్లావెసస్నోచ్చు రకానవి ॥—॥ అండ్ల గూరకెముదిశియపచారమోనోయని । దండ్లము వెడ్ల మొపకడగ్గరిగాను । చండ్లి
బంధిముదిమిమూచ్చుంగవలెననిరా డు । దండ్లము వెడ్లనినాతప్పుసబాంచ్చుకొవి ॥ ౧ ॥ నిలుచుండ్లసప్పవెర నేరమివచ్చు
నోయని । కాలుచుకేయరమణిం గువనుండ్లినిచలపడ్డినిన్నినిడ్దెసప్పయివ్వనికాడు । కాలువనినేరమికిగ్గలుగాంబడ్డారు
వి ॥ ౨ ॥ వాదరం జకముశిరపర్క ననప్పివాయని । మాదలనెబాగడితిమాపడిదాంరా । నిదునశ్రీవెంకటేశ నెవెసరించ్చుద గా
డు । వాడించ్చివాడనినా యపరాధమెంచ్చకువి ॥ ౩ ॥ ॥ శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ చూడనెక్కండవుగాని సుద్దులనెన్నైనాంగలవు ।
వెడుకలుద్దె వారెవలందు లిండ్లరికి ॥—॥ వాక్కనిరూపమె రాడకవూరివాకెల్లాం జూచితే । పక్కనైమనసు లాంబేనగానెడివు
క్కనని వాడిన మూడాక్కజిరాదా యుండ్లరి । వక్కసవు వినులలోవింత్త వింత్రమైనది ॥ ౧ ॥ చెసిననిసన్నెరాదా చెలులమమ్మరములరు ।
నాగకొలుపు చుమోహామండ్లించ్చినది । బాసరించ్చినిమోవితిపు తెరావా గాల్లైతల । వాసులనూరు లూరించ్చి వలలంబెడ్డినవి ॥
॥ ౨ ॥ శెలవినప్పిరాదా చిమ్మిరించి యుంత్తులరు । పులకలుమెనులంబాడమిచ్చిది । వెలయనన్నెలితి శ్రీవెంకటేశయిడె
రాదా । కలయిరలిండ్ల రిరెరాంప్పులు రించినది ॥ ౩ ॥

డేనాథ॥ పల్లవి॥ యితరము లేమియు నునెంచ్చవలదు। తతిందానిమిలు వాండ్లైతలకానవలయు ॥ — ॥ అన్నిపదా
ర్థములమ్ము నంగ్గళ్లొపల। తిన్నంగా మంచ్చివికొనితెచ్చుకొన్నద్దు। పన్నినానాధర్మ్మములు ప్రాణులకెల్లాంగలవు।
అన్నిదమంచ్చితనానకానందించ్చవలయు॥ ౧॥ తెరువులెన్నింగలవు దేశములు మీఱండికి। సరింబున్యాతితీర్థములకరిగిన
ద్దు। వారంశి తేవిప్రులంద్దు నుండ్దు బహుగుణాములు। శిరులమంచ్చితనాలేచేపద్దంగవలయు॥ ౨॥ పెస్థ. మతము
లుచెప్పు బెరశివిదములండ్దు। దక్క శ్రీవెంకటీశుమతము గన్నద్దు। వక్కణించ్చఘనుతెదువవెనైనా నడతురు। చక్కనిమ
ంచితనమె సంత్తాపించవలయు॥ ౩॥ ✻ ॥ నాద॥ పల్లవి॥ చూతముగా యింకంటచు సుద్దువెల్లాను। యీతలశ్రీప
తిదయనిరచైతిమిపుడు॥ — ॥ కమలాత్తు ప్రతాపము గలిగినయనన్యశ్వరు। ఏమతపువర్గ్గము వెవిద నుండ్డెని।
మమ్ముతతానితనినామములు మె రయంగాను। గముళ్ళైపాపములుయెక్కడనుండ్డెనిం కను॥ ౧॥ వాసుదేవుకైదువులవాం
డిగలంతగాలము। నిసులయమ భటులకిదిదిక్కు। దాసుమైయీతనివారుదండిపాం జుత్రైయుండ్డంగా। లానుభవము
లివంక్కండలలు చూపినింకను॥ ౨॥ మచ్చిశ్రీవెంకటీశు మహిమగలంత్తవడి। బచ్చినబంధములు యెపాయువడిని। యిచ్చ
ానన్నిశ్రీ ఘనుపండెడలానను ండ్డంగాను। తుచ్చపుదుర్గ్గణాలమత్తూరంగంజూడిది॥ ౩॥ ✻ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ ప్రయా
సపడనద్దు బహులు వెదకవద్దు। క్రియయెటింగినం జాలుగెలుతుమిండ్దుననె॥ — ॥ శ్రీపతిసులభుండు బంత్తించ్చునెబిగన।
దిబించ్చు మనసు కానితీవలదు। చేపద్దంగుంచ్చముకడు జంపప్పాకందిరుమంత్రము। దాపగుహులశితీర్థమున ఉ
నెతిడి॥ ౧॥ ఆడేవినను లపండ్దుగఆచార్యోపదేశము। ముదము ననుసలని మోక్షలున్నవి। హృదయమునిధిపము యెత్తిం
గతిసు జ్ఞానము। స్వదరము భుజములం జక్రలాంచ్చనములు॥ ౨॥ తాపుగడేహము ండ్దద్వాదశనామములహు। నాదివాని
పంక్తల్పమిసె శరణాగతి। శ్రీవెంకటేశుండే దిక్కు జీవులకునెల్లాను। దేవుండితండే మనకుంగెలుసుకొరవు॥ ౩॥ ✻ ॥ శ్రీ

సామంతం॥ పల్లవి॥ పట్టరాని సంసారము బయలు వంటిది యిది। ముట్టరాని జీవుండెట్టు మాయగడచీని॥ —— ॥ నీటిబిర
కాయ చిక్కనెట్టినం గర్మబంధము। బూతుం బిల్లినెత్త మెప్పుడు మనసు। తాతి తాగిలి గింత్త యూ అడిసెక్తుల బాండ్లు।
యెతులను యీజీవుండెట్టు విగించీని॥ ౧॥ గొంగ్గడింగ గట్టినచట్టి గుతిలేని భాగము। బంగ్గారు గట్టిన చాంతపాయనియా
స। అంగ్గడింగ గట్టినయట్టమాగడమ్మన బడుకు। బాంగ్గచు నిజీవుండెట్టు బుద్దియెతింగని॥ ౨॥ పున్నమ వెన్నెల బాగు బావిం
చ్చురాని సంపద। దన్నెనట్టి నట్టిచాయ వలపురతి। యిన్నిట శ్రీవెంకటేశుండేలెంగా కయిన్నాళ్లు। మున్నర యీజీవుండెట్టు మెరదె
లిశిని॥ ౩॥ ॥ మంగళకౌశిక॥ పల్లవి॥ దేవదేవొత్తమ నాకు డిక్కని వేయెప్పుడును। యేవిచరముండేలియ నేమిసేతు
నయ్యా॥ ═══ ॥ పాపము డిగినంగాని ఫలియించుదు పుణ్యము। కోపము మానినంగాని కూడదు శాంత్తి। చాపలము డించక
నిశ్చలబుద్ధి గలుగదు। యెపునా వసము గాదేమిశేతునయ్యా॥ ౧॥ ఆస విడిచినం గాని యంకురకు రాదు విరతి। కొసిన
ంగాని సుజ్ఞానరుచి వుట్టదు। వెసాలు దొలంగించుక వివేకవెల్లా మెచ్చురు। యీసుద్దులే మియు సేరనేమిశేతునయ్యా॥ ౨॥
కల్లలాడకున్నంగాని కడతేరదు సత్యము। వొల్లనన్నంగాని సుఖమోనగూడదు। యిల్లిదె శ్రీవెంకటేశ యేలితివి నన్ను నిట్టె। యెల్లకాలమీ
మొలు నకేమిశేతునయ్యా॥ ౩॥ ॥ దేసాక్షి॥ పల్లవి॥ ద్రిష్టాంతమిది దప్పదు తెలుసుకొవలెంగాని। సృష్టికి మూలమైన శ్రీ
పతిదాసులకు॥ —— ॥ పుదము వెట్టినప్పిండి బాండ్లుగానెత్తుదరగి। తదుక నవన్నెలెక్కినదు వలెనే। చిదుకన హరిభక్తి చేతము లినము
మానీ। ఘదన జీవాత్ముండు ఘనుండైవెలయును॥ ౧॥ ఆరయ బిట్టముగట్టినదు వండ్లుమాణిక్యము। సారసానం బట్టితే
నుజ్జులమ్మైనట్టు। బారునవాచార్యుని బాధచేత నిశ్చలుండై। ధారుణిలో శిష్యుండు సంత్తతపుణ్యుండౌను॥ ౨॥ అట్టిమా
ంగురుగట్టినయట్టముదా మితేను। గట్టిగా విశ్వమెల్లాం బ్రకాశించినట్టు। గుట్టున శ్రీవెంకటేశుంగొలిచి కృతకృత్యు
ండై। దట్టపుహరిభక్తుండు ధర్మచిత్తుండౌను॥ ౩॥

డిసాళం||పల్లవి||కన్నవారికెల్లానెలకలుగ వైష్ణవము|వెన్నని నమ్మంగవలె విర వైష్ణవునకు||—||పరగంబా[illegible]ము
ంగంద్వైబయమునెంచ్దంగవలె|నరయ సంసారమందున్న నరుచి వుద్ధంగవలె|విరి విభాగములందువేసదవుద్వంగవ
తె|విరతిగలుగవలె విర వైష్ణవునకు||౧||తలజాసిసు జ్ఞానము ధనవు నివుండవలె|హాలసి తనసెరాతెప్పుడుండల
ంచంగవలె|కలకాలమాచార్యుండే గతియని యుండవలె|వెంగారకుండవలె విర వైష్ణవునకు||౨||ఘనమోక్షమార్గమం
ద్దురడు రుచిగల్లవలె|పనంగి భాగవతుల ప్రేమగలుగంగవలె|తనర శ్రీవెంకటపతి దాసుండైట్రుడుకవల|వినయము గల్గవలె
విర వైష్ణవునకు||౩|| ✿ ||నాద||పల్లవి||నివు లక్ష్మీపతివి నిన్ను నమ్మినవారికి|యెంవలని హావరము లిచ్చుదివెమరడు||—||
ఆ ఘునరమోకదిధర్మజుని వెంచ్చండిరిగితి|ందనె వుణ్యగతి యిచ్చుదానికందువరు|మనికి నేకలవ్యుండు మంస్త్రిబామ్మంగొ
౧౮ విచితి|ననతెనివిలు విధ్దులిచ్చినిచ్చె ● నందువరు||౧||శ్రీరనిధికివ్రుండట్లు తలునిట్లుమిడి ● తేసరిలెని మాణికమోసగనెంద్దు
రు|ధరంబాముననొండు తాంబంబచాబంగము చెప్పితే|దశిప్రమణాంగనరత్న ముని చ్చెనంద్దువరు||౨||చెచ్చురనసు
వాగ్గు వృశిబిమఱింగబొచ్చితే|కచ్చుపద్దియంతలోనెకాచనంద్దువరు|యిచ్చుల శ్రీవెంకటపతి యిద్దె విభీషణుండు మచ్చిక
నిశరణొంద్దెమన్నించ్చితివంద్దువరు||౩|| ✿ ||బౌళి||పల్లవి||కాదని వాదింపునోపరలింగన్నోవ|శ్రీదెవుండని వేడిక్కయిచె
శౌంధ్లైంజాలునరు||—||వరుస నానాగతులు వారివారి జ్ఞానములు|యిరవైన గురుతు నిఖిందద్దొక్కండవె|పరగంజ
డువుతైత బహువిధ మతములు|నిరతి భక్తియోక్కటి నిన్ను సాధించ్చెడి||౧||తలంపంచేక్కమూర్త్యలయధ్యానము సిసివారికి|
ఫలమిచ్చెయద్దిని భావమోక్కటి|వలుడెఱింగరుతైయుంద్దు భజించ్చెడి భజనలు|తలకొని నివునచ్చెడయ వాక్కటి||౨||
నాడించ్చిగ్రేయంబాతి తపము తెంన్నెంగలవు|చాడిందించ్చెడి నిదాన్యంబొక్కటి|గాందపు శ్రీవెంకటపతి కలవని వువా
యాలు|నిఘన సాక్షితినుఁ ని శ్రీవాదము తె||౩|| ✿ ✿

డిసాక్షి॥ పల్లవి॥ నీనుంగొలువనిదెల్ల నీభాగ్యము। సనకాదులైతేంగిరి సర్పమైన పుణ్యము॥—॥ వలెన నివరకాండ్లి
వాకునను సులభుండవు। తలంచితే వడికెంత్తే సులభుండవు। చెలంగి పూజించ్చితే నచేతికి సులభుండవు। వలశితేం జే
కానే దివారివారి పుణ్యము॥౧॥ లాచివిండ్రెంజాలువినులకు సులభుండవు। చూచితేంగన్నులకెంత్తే సులభుండవు। యె
చిమొక్కితే మేనికి నెంత్తేనా సులభుండవు। కాచియుండ్లేశే విచ్చె దిఘునులడి పుణ్యము॥౨॥ నమ్మి శరణాండ్లి యీజన్మ
మునను సులభుండవు। కొమ్మలంగారితేడికొకి సులభుండవు। ఇమ్ముల శ్రీవేంకటేశ యిన్నియు నుండామ తింగి। నమ్మిన సత్య
వంజెదినభక్తులడి పుణ్యము॥౩॥ ✿ ॥డిసాళం॥ పల్లవి॥ విరతిగలుగవలె విష్ణుభక్తుండు గావలె। సరవితో నుండవలెసహ
జయోగికిని॥—॥ మంతనాన నుండవలె మనసు శోధించవలె। చింత్తించవలె హరి నిచెలంగవలె। అంత్తరంగ్గుండు గావలెనా
సలుమానంగవలె। సంత్తోసాన మించ్చువలెసహజయోగికిని॥౧॥ వెరవుగలుగవ శివజ్ఞవులుడుగవలె। యిపవైయయంతు
కవకెయచ్చురవలె। విరసము మానవ లె వివేకించ్చుకొనవలె। నరంగమోనిగావలెసహజయోగి కిని॥౨॥ బావించుకొనవలెపడర
కుండ్డంగవలె। కావలెంబరిపూర్ణుండుకరుణావలె। శ్రీవేంకటేశ్వరుని శేవకలుగవలె। సావధానుండుగావలె సహజయోగి
కిని॥౩॥ ✿ ॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ వేదాంత విదులాల వివేకులాల। ఖాదితాదనె మింకా బుద్ధులడిగివయ్యా॥—॥ పెత్తెలో
నికాంపురవుడెహానెనునా। చిత్తములోపలివాండు శ్రీవిభుండు। హత్తులనాదాంపరము పూర్వకర్మము। విత్తివిత్తి మూల
పెంచ్చువినరయ్యా॥౧॥ కాడించుబంచ్చభూతములవురమే తెనునెను। కడిశినన్నేలేవాండు గదాధరుండు। యెదిదినా మ్మైనా
మ్మనింద్రియములు। గుడిగానిమించ్చునిది గొంమూడరయ్యా॥౨॥ కొలండిజన్మము నకుగుట్టెనెను। వలయనాకు గగ
టి శ్రీవేంకటేశుండు। సులభపునాగుణము సుజ్ఞానము। చెలరెంగిచలరెంగి బిత్తనించ్చువయ్యా॥౩॥ ✿

సాళి॥ పల్లవి॥ దేవుం డొక్కండె మతి జీవులు వేరు। వావాతండె లి సిజి వారి వారి భాగ్యము॥ — ॥ పాదసి...
యునవారికి। గడియలొక్క టే వారి గతులు వేరు। బడింబుణ్యములు సేయుం బాపములు సేయుంగ। కడంగి...
క్కటి కర్మములే వేరు॥ ౧॥ కాకములు సంచ్చరింస్చేరకలహంసలుదిరిగె। ఆకాశ మొక్కటే విహారాలు వేరు। సిరి కాని యగడలు
గాయమింస్చి చింకదులు కాయలకపు బయలొక్కటే జాకలే వేరు॥ ౨॥ అట్టి యెతె రాజులకును అడిగెడి దినులకును
భూమి యొక్కటే భాగులు వేరు। గుట్టునఁ శ్రీవేంకటేశుం గొలువంగ గండలంచెంగ। నెట్టన అడిహా మొక్కటే నెరవులే వేరు॥ ౩॥ ॥
లలిత॥ పల్లవి॥ యె మోంజడువనిలయెప్పు రినడుగనిల। విమారుండ నలొండాని విచారింస్చువలెను॥ — ॥ కలలొన
ఆ ంజూచినచిరల్లనాలా నిజమొతా। ండె లిశితేనడే వుపడేశముగాదా। ము లి గినాంబాని కమోబింస్చే సంసారము। తెలరెం
౧౯ స్చితేనుపడేశముగాదా॥ ౧॥ నిన్న పైరాత్రింబగలు నిద్దిరింస్చిమేలుకొనె। దినదినము తేవుపడేశము గాదా। కనుమూ
నితెరచితెరలిగి వెనిమాయంబా ।ంట్టినజగమిదే వుపడేశముగాదా॥ ౨॥ చెవడెరవర మిచ్చె శ్రీవేంకటపద్రిమీంది। దేవు
నింగనుడే వుపడేశముగాదా। భావింస్చితేధములెల్లాంబలుమారుంబాదంగాను। దేవడేవుండే తండుపడేశముగాదా॥ ౩॥
॥ మలహరి॥ పల్లవి॥ పద్దరాని యాసాదము పాలువాంగ్గినద్దువాంగ్గి। పుట్టి పుట్టి చి సిగినాంబా నిదుమాయ॥
॥ — ॥ కన్నవెడుద నున్నవికావలసినవెల్లాను। యెన్నిగడ్డకానంగలండి జీవుండు। వెన్నాడి తిరిగితే విశ్వమెల్లామనుజుం నే।
యెన్నంగంజూ ట్టము తెవ్వరిండ్డుదనకు॥ ౧॥ వింత వింత రుచులై వెలసింబద్దార్థములు। యెంత్రనివాద్దుకానిని
యూప్రాకెలి। మంతనానందలంచితేమనసెల్లాం గాకిరకె। యుంత్రసెశిపెన్నుం గంగానెమినిజమాయను॥ ౨॥ ఆవం
కానిజగమెల్లానంగజవికారములె। యెమనిభావించి నియూడిబా। నిమ పుత్రీవేంకటపేశనివెనాకుగతి యుంక।
పామరబుద్దులవంక్కంబనియెమున్నది॥ ౩॥ ॥

నాద॥ పల్లవి॥ నిన్నడిగేనా సతి వినీ నీవు ద్దుగుల లక్షు। పన్ను కొన్న నేరమి నాప్పనే ద్దుగమిగి॥ —॥ పూర్వపు నీవు పురాణ పురుషుం
డవు గనక। వృద్ధిఁ బొందిలేవుం గనిదా కదిలేదు। పద్మినకాడ సూర్యప్రకాశుండవు గనక। సర్వజ్ఞ నీవుగాన నీ చంద్రమే మా
తేదు॥ ౧॥ వినుతింపను నీవు వేదవిద్యుండవు గనక। మనసులో నికెక్కడ మలుపులేదు। అఖిలము నీవు సర్వవ్యాపకుండవు
గనక। యెనయంగ నీకు విరజాతమెందు లేదు॥ ౨॥ శాంతుడ నీవు పంచమహాభూతేశుండవు గనక। పంతాన నీవు తెని
ప్రపంచము లేదు। అంతర్యామి శ్రీవేంకటాధిపతివి గనక। చింతాకాంత నీవు తెని చేష్ట లేదా నీవు॥ ౩॥ ॥నాద॥ పల్లవి॥ వెదకితే
నీవండ్లె వెల్లుత వారున్నారు। ఆద ననిదాసుండ నయితే దేవు నీవుండయ్యా॥ —॥ యెతి దివ్యపరమపద మీశ్వరుండ వింద్రాది
శ్రీమెలి మిత్రాభూమి సమేతుండవు। పాలింతువు లోకమెల్ల బ్రహ్మాంత వాండు గాడు కు। వాలాయించి నిన్నంగొల్చువా
ండైధన్యుండయ్యా॥ ౧॥ పండ్లేది ● పాలజలధి పంపు సెనిది చక్రము। నిండు వన్నె ● పైండికోక నీవే నిధి। వుండేడు
వండ్ల కిలన యోగమాయ నిమబిం ము। అండ్ల నిన్ను నమ్మినవాండ నిదం బాజ్యుండయ్యా॥ ౨॥ సురలు నీయాజ్ఞ వారు సూర్య
చంద్రులు కన్నులు। బిరుదు దిక్కములు చూపి వేదములు। పురము ననల మెల్లంగ యొప్పును శ్రీవేంకటపతి। గరిమ నిశరణాగతుని
ండె నీపు రయ్యా॥ ౩॥ ॥నాద॥ పల్లవి॥ చూచే వారికి ధర్మముసులభము వలెనుండు। కాచినమ్మి వేరొండ్లే ఘను నింగా
ంజేసును॥ —॥ అరయ శ్రీపాదతీర్థము లప్పము వలెనుండు। వరుసం బాపము ల నువర్ధిలించును। వారతితిని నా
మమోక్షమాండు వలెనుండును। నరకము లుత్తరించినంద్లు నరత్రించును॥ ౧॥ మొబ్బాని పూజ తులసిదళమాత్రము
వలెనుండును। యిహపరములు దానే యిచ్చునొపును। అహరహము నిచింతతాం ద్వారకము వలెనుండును।
విజాతమ్మనిర్మల పవిత్రం బాత్రుం జేసును॥ ౨॥ చెరినిరు మొక్కి మోక్కులు చేష్టలు వలెనుండు। ధారుణిలో భవవార్ధిన
దాంటించును। పూరకి నిక్కిచ్చికొనురవాడు కానువలెనుండును। యీరీతి శ్రీవేంకటపతి యెవరమ్మినాను సంగును॥ ౩॥

నాట॥ పల్లవి॥ యిందరులకునిన వ్రంత మైయిషిమీ శేశిశిమీ। ముందరి వెనక తెలిఁగము వారవావవి॥—॥ పరమాపుకునదు పత
మనాథిక్షకునకు। కరుణాత్రినిమాధికిగతి వేదనియమండ్దురు। సరవిం గ్రాహునకు సంతతము వివృనకు। దు రితమత్తకను నరుకుదుర్గతి యె
యండ్దురు॥౧॥ అతి నిష్ఠురభాష్ఠికిన వ్రతాంత్రాయనకు। యుత్తరాసురాలనుపరునకిహామెతెద నియ్యండ్దురు। భక్తితులిద్వైషా
నికి బ్రాంహ్మణునిండ్దక్షనకును। హితునిచారికి నిద్దైవముతిండనియండ్దురు॥౨॥ అపుత్రకాదికి నిఅర్ధచరకునకు। ఘనభాంగికును
హుఖరకములెదని యండ్దురు। విదినెనిండ్దులకునఁగాపైఅనిచివికు తిరకాండ్దునికి వెనకతిను శ్రీనివాసవేంకటపతి యెలవి॥౩॥—॥ సావేరి॥
పల్లవి॥ చెల్లుబడయ్యు యిటుమాయాశ్రీహరి। యెల్లవారికి నిడివినదింపంగాడు॥—॥ చెచేతని వ్యర్ధ్వానముశ్రీ యుకంధ్దింబెక్షలె బ్లా।
అ యిచినిగుణమొభవము యెక్కడండ్దురు। పూచిత్తాలులతోడంబడెలబ్రహ్మముకండ్లిమి। పాపిష్ఠండ్దివరల భ్రమునమైనాగలవా॥౧॥
౬౦ యిన్నిధనములికండ్దిను యెండ్రవిదూ చెప్పిత్తెల్లా। ధర్మగానిధనముతెలిత్తిపమండ్దురు। ధి శ్రీకవనమ్ము అల్లాకైరయుండెవిల
హుడ్దిను। వృత్తతంబైన యజ్ఞమెవ్వదమొరాగాదు॥౨॥ మనవారనిచ్చాము హాడిమంత్రముకం ధ్దింబెడ్దవేల్లా। మ్ముసుమ నాహిరోర్థ్యం
డిముఖ్ఖుమండ్దురు। వానవి శ్రీవింకటపతివ్రకుక్తినిక్షయముకండ్దిగనియించ్చియ యజనమువెగ్గలమౌంగాడు॥౩॥—॥ చావ్రఘు
నాంధ్రా॥ పల్లవి॥ యెలయింకులకు యింపుచివిండ్రాదులంభితుల। యెవ్వలనినంభుకెర్చిడి వృద్ధుగాంభోగలునమ్॥—॥ ధయిక్షవ
గొల్లలు చెకి యింద్రయాగము మాన్పి। నిక్కికొండ్దకుంటిమియంచ్చి నీకైభుజింపుతివి। వెక్కసమ్మైకింభగాదించ్చి శివపూజ మాన్పి। గక్కన
మోంకాలంబుజగావింప్పించ్చుకొండ్డివి॥౧॥ ముంచ్చి యిందుగారజిరివమ సురలయజ్ఞమున్ [illegible] నించ్చి పిబ్బించ్చు
కొండ్డివాసతులచేత। వాంఛ్చిదూవాసజిగ్గినభాంజనముల మాన్పి। అంచ్చెంబాండవులకు నాపున్నంధ్యప్తి [illegible]॥ సొకిగావి
రవిండ్దజన్నెవద్దినదిమాన్పి। నిధుప్పుతాంబాట్లుతేంన్న నిపియావంగించ్చితివి। ధారుణిలావిధాలకధమ్మకమునివేనిలిఖ। కార
ణామయంత్తవ శ్రీవేంకటగిరిపతివి॥౩॥

మాళవిగౌళ॥ పల్లవి॥ వెదకేదనినున్నవెదము చెప్పంగ। హృదయమ్ములోననే యిరవునీకదా॥—॥శ్రీనాథా విచిత్తింబలుకం
గదే। పూనియన్నిటి నుండ్డువదా। మానితముగ నామాంద విననగదే। వినులసర్పము విండ్డువద॥౧॥ పరమాత్మత పుకళాడ
చూపవే। తరుణావయసు మరుతండ్రీవదా। పరగమోక్షదను పాదము చాంచవే। తిరుల బ్రంహ్మ పూజించ్చినదియదా॥
॥౨॥ గోవిందా నిగ్గులు తెతెంగించ్చవే। వివేలు మఖామల విభుండవదా। శ్రీవెంకటపతిరాజిగినలమేల్మంగ్గ। కైవశమ్మెమముం
గాతువదా॥౩॥ ॥మాళవిగౌళ॥ పల్లవి॥ పరాపతియక నన్ను భావించ్చి చిత్తానంబెద్దు। శివనంత్తుండుదినుని చెరితే నురక్షి
ంచ్చుంగదా॥—॥ నాకూవిండెల యనక నాకే మీావచ్చిన నక్క। దాకొని వివివండ్డి దాసులెంత్తవేదనకా। యీకడనె నెదు
పండ్డిఖానుండనైనాఘనుండు। కైకొనిమెడ్డిన పాదుకలు సంరక్షకొతియవలదా॥౧॥ నన్నుండప్పులు వద్దక నాతొడవే సరక। మ
న్నించ్చుంగాలకనిమేమి మఱియుం ● క్కానక। కన్నులకుం జూడబాంతిగానివాండనై ● నాను। పన్నినజూడరి నాకేపదిలము
గాను దాంచండా॥౨॥ నావాజ చూడక నగుంబాద్లుతియక। వివిలైనా నానేరాలు విచారి ంచ్చుకా। శ్రీవెంక్కటిశనికు శ్రేవతేయ
కుండ్డినాను। దేవరపూజలితప్పు దిరుచండా మోక్కితేను॥౩॥ ॥మాళవిగౌళ॥ పల్లవి॥ భావింపు నివార్కండవే బహురూపాల
నుండ్డుదువు। దేవదేవ నిమఖామదెలియంగవశమా॥—॥ నిన్నుండలంచేవారిలొ నిజరూపుతొనుండ్డుదువు। అన్ని జంత్తువులలొ
ననంత్తకాత్మవై వుండ్డుదువు। పన్ని పంచభూతములలొపలనాధారమ్మై వుండ్డుదువు। వున్నమూఢులలొమాయ మెనగూడివుండ్డ
దువు॥౧॥ సరుసత్తరపులలొ చైతన్యమవై వుండ్డుదువు। గరిమె రాక్షసులలొ నకాననాకవుండ్డుదువు। సురలండ్డ
యీశ్వరసూచనతొనుండ్డుదువు। అరయ ముక్తులలొన ఆనందమవైవుండ్డుదువు॥౨॥ జగములన్నిటిలొన సా
క్షివైవుండ్డుదువు। తగిలి వేదములలొన అర్థమ్మైవుండ్డుదు। జిగిమించ్చు సర్వదాను శ్రీవెంక్కటగిరినుండ్డుదు। నగుణా
మైదాసులకు నాకారమవై వుండ్డుదువు॥౩॥ ॥ ॥ ॥—॥ ॥ ॥—॥ ॥ ॥

మాళవిగౌళ॥ పల్లవి॥ నీవు చెలిని నవ్వను యిది కే చెల్లెం గాక। యీవల నింత్తి సిగ్గు చెయ నెవ్వరికిం జెల్లదు॥—॥ దొడ్డ వెల బ్రంప్పటం దొడ్డ
ము తూండ్లు వోం బాడి తిరిరి। సద్దరీయ కొత్తి విరేసము ద్రమునను। అడ్డముటె దంట్టను హూరు విల్లు విత్తిచితి వి। వాడ్డానాల
నికత్తలు వాడ్డె నివారె వ్వరు॥౧॥ నిరుచద్దు చెలి తివి నివరి యట్టాజ్జమింతి। ధౌప సెచక్రవారము తాండి తివి। లౌరయ లౌకము
లు మూండడు సులుసిరి తివి। డూపవెయు వెల్లని సుడ్డుల్లు చెప్పు నిండిరి॥౨॥ నిక్కి నప్పులగి పలు నిలమద్దు చెలిత వి। ష్కర్త నండె
చ్చితివిం ద్రుపారిజాతము। గుక్కర త్రివేంకృదివి నిగోళ్లతలం గ్రికొం ప్పివి। వెక్క నప్పు నివాజలు విభారించ్చి తైతివి॥౩॥ ॥మాళ
విగౌళ॥ పల్లవి॥ నెవిన్న వించ్చెడి మి నివెయెలు ంగువ గౌక। త్రివల్లభు ండవు డయుసి యవెనా విూండెను॥—॥ తనమౌరి నమడ్డము
ఆ తాండౌము కొనునా। కను ంగొనెది యడ్డము గలవాండుడౌము ంగాక। పనివడి నాడొవము లు పాపు కౌన రిత్తం డనా। వినను
౯౧ నాలొ నుండిన నివె పాపుదగౌక॥ ౧॥ మ హివె త్తి వాండు వెత్తి మూన మం డ్డు తాంగొ ను నా। వహిరె క్క మండ్డె చ్చెరి వైద్ద్యు
ండుమాను వుం గాక। బహు చంచ్చు లుండను నా భక్తి నిష్పింబడ్డినా। మహిమ చెతను నివెమ రవుదగౌక॥౨॥ ధరలౌనం బెద్దుం జద్దు
తానిపహా సుకొనునా। హరింబెంచ్చె వాండు నిపవారి వించ్చుం గాక। నిరతి త్రివేంకృదిశ నినన్నుం బొషించ్చెనా। హరి నివు
పుడ్డించ్చు త్రివడు రక్త్రింత్తు గాక॥౩॥ ॥సారంగనాట॥ పల్లవి॥ యున్నావు నా యహంకార మెఱుంగ నిదా యనన్ను। సన్నుతిం
చ్చెను నిరమిత్తుమి యోగ్గవిహారి॥—॥ దాసుండనం డ్డింగొంత్త దయ యడల ంతువు గాక। నిసరి వాండనండ్డి నివు గాచె వా। విసర
కరి విచితివె సమన్నిం త్తు వుగాక। వా ఖవంత్తువరించ్చు కొండ్డివ వియెమ ఘ్యైవా॥౧॥ నుతి యించ్చితిం గొంత్త పూనుకర
త్రింత్తువు గాక। ప్రతిఘుపించ్చితిరి జల పద్దవా నివు। గతి నివెయ ంపెం గొంత్త కైవరి మౌడువు గాక। యితవు లవెండు
కొ ండ్డి నియ్యకొండ్డు వా॥౨॥ మొక్కితి నుం గొంత్త నివు మొగమోడుదువు గాక। నిక్కి గవారన నుండ్డితి నివు మెచ్చె వా। డిక్కై
యలమెలమంగపతి వి త్రివేంకృపిస్సరా। చిక్కి యుడ్డిమఱుంగు చొచ్చితిం గావ వుండ్డు వా॥౩॥ ॥—॥

సారంగనాట॥ పల్లవి॥ ఏనాఁగానిని నీవె నంత నిన్నుఁ బాగ షణేనో। దినములెన్ని సంకీర్తన విన వి నారాయనో॥—॥ ముప్పు
ది మూఁడు గోడిత్రము లెంచిన సురల మోళ్లు। వి ఖ్రినకీషు నిరెండ్డు చెళ్లు జింప్రాలు। తప్పులె నియు నంత్తవేదంబులు స్రబ్బ
ములు। వాప్పుగాని నన్ను తెంచ్చుసిం పవు నెనింత్తా॥ ౧॥ రమణా నష్టాదశ పురాణాములు లెరువాశ్త్రములు। తిము హముండిసనకా
దిము నులయుత్తలు। అమరి నవ్యాసవాల్మికాదిరవిప్రపములు। నెమకి నిన్నను తేంచ్చు నెరవు నెనింత్తా॥ ౨॥ మద్భుత నిసప్తకా
టిమంత్రములయర్థములు। అప్పియాంబడియూప అప్సరాల గుణితాలు। నెద్దన త్యాగరాజ వెంకట దీశని గుణాకథనాలు। జద్దిగాని నన్ను
ను తెంచ్చుంజాలవు నెనింత్తా॥ ౩॥—॥ సారంగనాట॥ పల్లవి॥ సాదించ్చుటాని దాక్ష దీసెతమైన మోక్షము। నా చింత్తజ్ఞ్యత్యాగరాజ హరిదా
సులకి సులభము॥ —॥ బాండ్డి తొప్పు గృహము నసుంబాయ్యెడియ పడుగాడు। అండ్డియజుర్గసుంశుగండ్ద డాత్ర యుడిండ్ల।
అండ్డగాడు బ్రంప్మాపదమడెవ్వ రిళనగాడు। ఖాండ్డుగా శివతుండ దెవాయివృం ద్దిగాండా॥ ౧॥ జనులు షూప్పను
ద్దసుచనరాదనంగవాడు। ఘున విక్రమార్కునిండింగిర నెరాండా। జునింగిమిండి లారాలు చూచివ్వ్వెదిమిదొడ్ల। యు
నరేరయ యూతెయున్నింజూచిరాండా॥ ౨॥ విరజానదిదాంది విష్ణుపదమండి రాను। సురలండునరులండ్డుంజూచితి నెప్పు పని
పా। యుగవైన త్యాగరాజ వెంకటపినుని మహిమ తెలి। గరిమెని తనినెశ నిఖాల్పులయు॥ ౩॥—॥ సారంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ వలకి నద్దుకిరియునా
వల్లంగ ళగుణామిది। నవినాత్తు నితలంపు నాకెమిండవియడు॥—॥ యన్నంగా నాపురాకృత మెటింగంగాని యోక్కడు। నిన్ననెంగా
లిచితసనెగవ్వు మెటుంగుడు। మున్ననెనుండ్డి ప్రభావము డలంచంగా నివు। మన్నించ్చి యహంకారము మదిలాండలంతు
ను॥ ౧॥ నెరనినాచెంతలు నెనంత్తె నానెంచ్చుంగాని। వి రిదివాండన నెదిపెద్ద తికమంత్తను। మూరతాపునామమర్మములు చెప్పురా
నంగాని। సారవష్టపుండనెన లిగచెప్పుడను॥ ౨॥ యిమ్ములనెం గొంచ్చుపడిడెవ్వ రిరింజూపంగాని। నమ్మి నిమ జింఘుబాన్ధి
నబలిమి చూపుడు। పమ్మినం నింత్త శెనైనపాపము తావగడంగాని। నెప్పుడి త్యాగరాజ వెంకటదీశని నైబాగడుడున॥ ౩॥—॥

సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ నిర్మలమైనవాడెరాకే నిరుంగడమున్నడా। సంఠిన స్తోత్రం రక్షింపుం జాలుడున్న మతియేలుడుపుగారా॥ — ॥
నివేత్తి నవెక్షైమాపునినడపిం జూంరవేళ। వేవేలు విన్నవించ్చి నావింద్దవెంగెడండ్దవు గారా। ఠవించ్చి నీవు చెప్పి నకమ్మ ఫలమునిచ్చి।
యెవినిన్నడిగినానినిత్తు పుమతిమెత్తువుగారా॥౧॥ చెలంగి నీవు నియమించ్చి నయం నాంజ్ఞాడ॥ కాలువుకు వచ్చి తెంజికొండ్డు
వాలామ్మండ్దవుగారా। అల నీవు గల్పించ్చిన యాశ్రమధర్మమునని। కెలననుండ్డ నబ్బడికింత్తువు పృ ప నింత్త వుగారా॥౨॥
నెరకని బల్లన్నను సిరాధరించ్చివచ్చి। కూరిమి మోర్తితెం గనుంగుండ్దవునువెల దండ్దా వుగారా। కొరిపిడ్దల కేవించ్చుకొని వాచిచెంజెప్పి
ంచ్చి। చేరితె ౘ్రీవేంక్కటేశుచిక్కడు గామతిదక్కదువుగారా॥౩॥ ✿ ॥ సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ నీవున్న చోటే నిత్యము నిఖిలమైనవారికి।
ఆ ౘ్రీవల్లభ కొరిన నిలిచిరిసనకాదులు॥ — ॥ పక్షిపగలు తానని పట్టలుగురుడిపెంద్రు। తెద్దగాం పురము శిలె దింద్రలోకమున్న తిడ్దాం
౬౨ డపవునది దిక్కులవారు చుడం గగామడ్దకుండ్దదె వ్లుచంద్రసూర్యలోకములా॥ ౧॥ యెంచ్చి మూడబ్రంహ్మాదిపుం
డెండ్లు నూరిటివాండు। పంచ్చులనె ఉండ్దెది బ్రంహ్మలోకమున। బాంచ్చి పుండ్దంగొరితె నెప్పు డుంబాంమల తాంబచత్తు। పంచ్చ
నంబాతాళలోక వాసమెమిచెంతి॥౨॥ యిందు వెక్షితి నితరులిండ్దుకండ్దెది గ్గడినాందుకొని యెద్దుండ్డెది నానాలోకములా।
మెదిని ౘ్రీవేంక్కటేశమెల్లనిబండ్లము। చాడువంగానది దండ్దసతమ్మైతివిపుడు॥౩॥ ✿ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ మతియు మతియుంబలు
మారు నీకే శరణు। అతిమతిసకలాంత్తర్యామికి శరణు॥ — ॥ సరుస మూర్తి త్రయా శరిరానికే శరణు। నిరుపము పంచ్చభూతనిల
యాసకే శరణు। పురిగొన్న చతుర్ద్దశభువనాధారానికి శరణు। గరిమె నింత్ర రూపములకెరసంమానికి శరణు॥౧॥ పలుకంగరాని పరబ్రంహ్మా
మునకే శరణు। అలవిమీరిన జ్ఞానాలాత్మకానకె శరణు। దిల బిల్లం బాడ చూపి విశ్వరూపమునకే శరణు। సలలిత బ్రంహ్మండ్ద జనకానకి
శరణు॥౨॥ దినకర కోటికళ దీప్తిజమూర్తికి శరణు। సనకాది యోగీంద్ర ప్రసన్నతకు శరణు। మానితైనయ లమేలుమంగ్గ విభుం
డుకే శరణు। ననుంగాచే ౘ్రీవేంక్కట నాయకాకే శరణు॥౩॥ ✿ ॥ ✿ ॥

బౌళి॥ పల్లవి॥ నెద్దనంత్తమాత్రాన నివాండేవాండు। యెద్దినాంగావరహాదు యీసమంథము నను॥—॥బిలుకనుంగా
మతమ్మాపలు కుమ ను నొర్కండు। ఛిలుచుంజి మ్యాయనిని పిరిజి వాని నెర్కండు। వెలయగాబింద్దాయని వేరగుపడు నె
ర్కండు। అలశినవేళ హారిహారియను నెకండు॥౧॥ శింగ్గారానను నెర్కండు చిన్నితిరుమ నోవెడ్డు। వెంగ్గళంగ్గనామము వేద్దువెర్కి
రింపుచు నెర్కండు। పంగ్గనామముగంబెడ్డు బహు రూపగాండార్కండు। సంగ్గాతాలకుంబెడ్డువె సాలనామమోకండు॥౨॥ సరుగ
నిగుడిలోననాగిలిపండ్డు నెర్కండు। వరుసనూరకెతలవంచ్చు సారె నెర్కండు। యిరవై శ్రీవెంక్కటేశయిన్నిని మోర్కలుగాని। అరశిచె
కొండ్డవు నివంత్తసుల ఖండవు॥౩॥ ✿ ॥కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ నిమహిమ దలంచుకొనిని చెంత్రించ్చుదగాక। స్వామి నిమామి
ందనివు సడివేయనిలా॥—॥నెనెర్కయనౌమాత్రము నివు మహాద్రూపుండవు। కానిశేని ముండ్డరనాకథయెమి। పూని చిత్రసవు
లచెపుక్కొపాప ముద్రాయించ్చి। ఆనిహా కాలకెర్కించ్చి ఆఖడింబెద్ద నిలా॥౧॥ నెరనెంబరతం త్రుండనివు స్వతంత్రుండవు। యీరా
రితివాండనను నెంచ్చునిది। సారెహరవి చంద్రుల సాక్షిగావమాకిదువెడ్డి। కారిపను లుకియించ్చి గారబుశియ నిలా॥౨॥ యెంద్దునెల
క్ష్మ్యము గాను యిన్నినివులక్ష్మ్యము। బాండ్డ గానింన్నెంచ్చె చాదభువి నినెంత్తా। విండ్డగనలమేల్మంగ్గవిభుండ శ్రీవెంక్కటేశ। కండ్డ
వనాయాత్మవింత్తగరి శించ్చు నిలా॥౩॥ ✿ ॥కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ నిన్ననమ్మి విశ్వాసము నిపైనిలుపుకొనివు న్నవాండనింకవేరెవుపాయ
మెమిదికి॥—॥గతి యెంత్రింత్తువారెకాకంత్రించ్చువాయని। మతిలోని సంశయముమటివిడిచి। యితరులచె ముండ్డరనింకనెప్పాడు
నూయనివెతతాడ ండలంచి దివెఖపిల్లావిడిచి॥౧॥ తిరమైన నిమబాౘమతెలిసివాండననె। గరువము తాడివు ర్వాగము విడిచి।
వెరవు నని రూపముచెదరికానతెనని। గరిమ నలపు నాస్తికత్వము ను విడిచి॥౨॥ ధ్రువమ్మెనచింతలకు తాడు డెచ్చుకొ
నెననె। అవల నన్యుల మీంది యాస విడిచి। వివరించ్చి యలమేల్మంగ్గవిభుండ శ్రీవెంక్కటేశ। తవిలి నాపుక్కొమంత్త యు
నికు విడిచి॥౩॥ ✿ ॥ ✿ ॥

దీపక౦॥ పల్లవి॥ చెల్లంబొబ్బి యెమిచెప్పిడి జీవుని యజ్ఞానము। తెల్లమైనపనులెల్లాండెవివరిండెలియండ౦॥—॥ అబ్బుచ్చివద్దిలాభానే
కాదినముఖెంచ్చుంగాని। కప్పుసరివచ్చెగతకాలమెంచ్చుండు। యెప్పుడునింత్తులంగూడి యుంప్పువేతలంచుంగాని। బొప్పురి
డీహామునమసిదిదలంచండు ॥౧॥ పంత్తము తావెంధలాడి ప్రతాపమెచూచుంగాని। బంత్తినెచుడ్డుకొనెవాపము చూడ్డం
డు। వింత్తవారిజొమ్ముదిశివిడుకవ్వూబాంచ్చుగాని। వంత్తలందిపగదిద్దవలయుదూఖాంచ్చుండు ॥౨॥ అన్నిదంగత్తననియహం
౦క్కారమెఉంగురింగాని। తన్నుంద్రిరించ్చిదైవముతానెఅంగండు। యెన్నంగశ్రీవెంక్కటేశ యిదియెల్లానిమాయలే। మన్నించ్చిబు
ద్ధియొసంగిమనుపనిభారము ॥౩॥ శ్రీ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ కంబములొవెడలితివికరిరాజుంగాచితివి। పంబ్బియిన్నిదని
అ
కిదిపనియదె శ్రీహరి ॥—॥ యెప్పుండుమోఅవెడ్డునొయిడ్డెరత్తిొంచ్చెననుచు। యెప్పుండూనసుంబేక్కెగనునోయింత్తద
3
౦బడికిననుచు। యెప్పుండూమ దిండలంచునొయిక్కవంబొడచూపిననుచు। వు ద్విళల్లారంగాచుకొనివుండ్డువది శ్రీహ
రి ॥౧॥ ఆపన్నుండూకరణాంఢ్డినడ్డ ముపచ్చెననుచు। యెబాడ్డధ్యానించ్చెవానికియె డుదనుండ్డిననుచు। బైబైంబూజించ్చె
వానికిపాదములుచూంచెననుచు। వాబియెప్పుడుంగాచుకొనివుండ్డవది శ్రీహరి ॥౨॥ అడిగిబాగడీవానికినప్పుడీవాసంగి
ననుచు। చిడుచుమడిగిదాసునికిచెప్పినద్విరికిననుచు। బడినెశ్రీవెంక్కటేశభక్తికిశివానికిని। వుడివాకకాచుకొనివుండ్డవది శ్రీహరి ॥౩॥
శ్రీ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ యిదితుడమోదలనియెఅంగరెవ్వరును। యెదుదనిమబాము యెంత్తనిశలంతు ॥—॥ తరణిచం
ద్రులరథంబ్బులవెంద్దను। గరిమలందిరిగికాలమూ। పురవడింబ్రాణులనూపుగలబెంబ్బిడి। నరుడుగమెరళినాయుష్వములు।
॥౧॥ నెలకొనియండ్డలనిడలదండనె। తెలుపుచుంబొదరిదినములు। వెలయంగంజింకదివెన్నెలమోదున। మలసినాంకెనుమా
సములు ॥౨॥ వానలశితునవాయుమార్గమున। యూనుచునున్నవియెండ్డు। తానకమైనదితలంపంగనియండ్డు। శ్రీనిధిమా
దవ శ్రీవెంక్కటేశ ॥౩॥ శ్రీ॥ శ్రీ॥

డిసాళం॥ పల్లవి॥ నీవు లోకొన్నటుండవు నిన్నెట్లింగవాయిండ్దరు। వేవేలు నెంగెలశిన వెలితానికు॥—॥ గుద్బానం బుద్ధుతాబొడ్డె గాని
యించ్చుకొన్నవాండు। యిడ్డిజారుండవండ్డె యెగ్గానికు। బడ్డబయలు సంసారభ్రమవడ్డి నడ్డివాండు। వాడ్డినాదపుండవండ్డివా
చ్చేమానికు॥౧॥ అండ్డియ ధరపానానల అన్నవడ్డి నడ్డివాండు। చెండ్డి నకపదివండ్డిశి గ్గానికు। ముండ్డిమాయారి కోవమునంబొంరవి
వాండు। నిండ్డం బడ్డ వాండవండ్డె నెంమానికు॥౨॥ పలుకుల ప్రల్లదపు బపలు భాబివాండను। యిఖ్బవెన్నదాంగ్గవండ్డిబానమానికు।
అలరి ౧వెంకటపతి అన్నిదనిదాసుండను। బలుదైత్యుహంత్త వండ్డె భారమానికు॥౩॥ ॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ వేవేలు తప్పులుగల్లావె
నకవెసుకొనుమీ। నివాండనైనండ్డులకు నివెదయంజూడుమీ॥—॥ మగనికినె భ్రాడ్డం భ్రమపుదలనైనద్బు। పగదునతెకి
కుబండ్డనైనద్బు। నిగిడియడ్డె తండ్రికి నిజపుత్రుండనైనద్బు। తగులాయమైత్రింబు మ్మిడైవమానికు॥౧॥ అన్నిదభూమిమెతివానికరిగా
ంపనైనద్బు। వున్నతిసురునికి శిష్యుండనైనద్బు। కొన్నయజమానునికికొరిదానినైనద్బు। పన్నినలంకైనెంబు మ్మాపరమాత్మానికు॥
॥౨॥ బిచ్చుకొన్నవానికి బంప్పుడుం గుజ్జినైనద్బు। చంచ్చులదివరకుంబూజరినైనద్బు। యెంచ్చుంగ ౧వెంకటపతియెండ్డం
జూచినానిను। అంచ్చితాను బంద్దిసుమ్మా ఆదిమూర్తి నికు॥౩॥ ॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ నికి శిలవని నెప ముని యుదయింత్తి
కైకొనికాచె నివుపకారమెదక్కినది॥—॥ వాడ్డనికొర సంగా వుపవాసాలుండ్డెనండ్డె। అడ్డనికు లాభము అండ్డెమున్నది। జి
డ్డిగానిన్నుం గూరిచి సన్యాసినయ్యేనండ్డె। చుడ్డకొనినికుంగల్గె సుఖముండ్డెమున్నది॥౧॥ కడునిపాదతీర్థపు గంగ్గలొనానిన
ండ్డె। ఉడరినతనిమ్మునికండ్డెమున్నది। అడవిలొ ఘోరతపముండ్డెనికుంజెసినండ్డె। అడియాలమైనఫలముండ్డనికిమున్నది॥౨॥
నిన్నుంగనుంగొన్నదాం కానెగడ్డము వించ్చెనండ్డె। అన్నిదనికుంగూడెది అండ్డెమున్నది। వున్నతి ౧వెంకటపతి వూరకె
నివాండనైతి। యన్ననికుంగీర్తికారయిరకనండ్డెమున్నది॥౩॥

పాడి॥ పల్లవి॥ యేకాలము నామనియెఱింగినదాసులకు। దాకాని శ్రీహరిభక్తి దొరకొనగనిగిరీను॥ —॥ ప్రుడివాడెకాల
ముపోర్క్వత త్తిరావడ్డు। చెడ నిశ్రీహరిభక్తి చెడ్డుకద్దితి। తొడుకుమియంగరాడు తూప్పు క్త్రితెంబాల్లు వాడు। బడి నెశ్రీ
హరిభక్తి పండ్దవండ్లితిను॥ ౧॥ వలువడి శితెంబాడు వాడు కొంట్లెవెల్లి గాడు। కాలచి శ్రీహరిభక్తి రుప్పుచెశితి। యెలు
కకుండినరాడు యెన్నాళ్ళున్నాంబివుకడు। తలంచిహరిభక్తి చిత్తపుగాడంబెద్దితి॥ ౨॥ కఱువుకులాంగాడు సుంకర్హరవానికినబ్బు
దు। యెఱుకతొహరిభక్తియిల్లు నిండ్లితే। నెఱుక్తి శ్రీవేంకటదితనిక్రుపగలవారికి। గుతిగాంగహరిభక్తి మూడబడ్డకాండ్లెను॥ ౩॥ శ్రీః॥
కాంభోది॥ పల్లవి॥ యెమిలేకిదింకను యెన్నడు నిన్నుండవలంచెది। నిమతకమె కాంబాలు నిరజనాభా॥ —॥ ఉఱిక్రమను భులకు
ఆ సెక్కార్క్వవెళగుకాలము। మఱపు నెవిదిన్నాకుమరలుగాడు। మతియు నెంచ్రి చూచితిమనసు సెక్కార్క్వవెళ। గుతిగడవంగ
౬౪ ంబాడుగుజ్జిముంగాడు॥ ౧॥ శ్రీస్వరుకూక్కార్క్వవెళపురులప్పెముచ్చరము। తన్నుండా। నెవచ్చిపచ్చుడయ్యములంగాడు। తిన్నకై
బత్రెముగానిదిప్పనమోక్కార్క్వవెళ। వన్నెకిల్లి నయప్పులవాండుండాంగాండు॥ ౨॥ ముంచ్చు ధ్యానమోహముమోనలి యో
క్కారవెళ। బాంధ్రుము ండ్డువె నరలమంచ్చుంగాడు। యెంచ్చుంగ శ్రీవేంకటదిలయిండ్ల రికిదిక్కు నితి। నింట్రితి నిర్పపుఅచినికడ్డ
ముగాడు॥ ౩॥ శ్రీః॥ బౌళిరామక్రియ॥ పల్లవి॥ అనాథులరక్షించుడి అన్నిటంబుణ్యముగాదా। బనంగినూతికడ్డబిడ్డంబద్దవలదా।
॥ —॥ నావలెమత్తుండవానానాభాగలాలుండవా। రావించ్చిబుద్ధియెఱంగనివాండవా। భావించ్చనెజీవుండనుప్రకృతి
యుక్షతె నెమిదెవుండవునాలోనుండ్డితెలుపంగవలదా॥ ౧॥ వంచ్చులచిత్తుండవాసంసారబద్ధుండవా। బాంచ్చినావలె నెనివరించ్చ
నుండవా। ముంచ్చితరుచెఱంగనిమూఢుండనైతి నేమి। యెంచ్చిసంగ్గడిండవు యెచ్చరించువలదా॥ ౨॥ యెమఱిడి
వాండవా। హీనగుణాముమువాండవా। పామరపు శింతలబాగువాండవా। నెమానిక్కెనైతె నెమి నివు శ్రీవేంకటదిప్పుర। దామది
మ్మడ్డమవుహాండ్లుగాంగావవలదా॥ ౩॥ ॥

ఆహిరి రాగం॥ పల్లవి॥ నివవచ్చి ప్రత్యుత్త్ర మై నిలుతువు గాక మాకు। భావించ్చి నిన్ను రూపించ్చి పట్ట నెట్టు వచ్చును॥ — ॥ పాలజల ని
ధానపండ్డది నీకాక చాదు। వాలి జీవులలోన నెల్లా వుండ్డది నీకాక చాదు। తెలిగిల సూర్య నిలాతిమ్మ దనికాక చూదు। తాలిమి నిం
న్నెంట్ట నివెదకంగల ఫ్మింకను॥ ౧॥ అనల్పు నీవొపలనారగించ్చెడు కాక చాదు। గానకాని వైకుంఠానం గొలువుండ్డెడు కాక చూదు। జానుంగద
ధాసులిండ్లం బూజగొనె డుకాక చాదు। ఘనుండ నిన్ను సాధించ్చి కననెట్టు వచ్చును॥ ౨॥ రతిఁ దండుల శివనానరచ్చు ని సిడాక చూదు। కతలు
గాలక్ష్మితొడ కాంపురములలో కాక చాదు। తతి తిరువేంకటాద్రిపైండ గంగాన కాక చాదు। యితవు గాని చొప్పు చెత్రంగ మ్మాతరమా॥ ౩॥ ❀॥
ఆహిరి రాగం॥ పల్లవి॥ వామన న్రుసింహ వాసుదేవ హరి। నిమహిమం గదా నిమ్మలు వైరి॥ — ॥ సనక సనందన సనత్కుమారులు।
సనత్సుజాతాది సంయ్యములు। వినయముతో ధ్రువ విభీషణాదులు। నినుం గొలిచి కదా నిమ్మలు వైరి॥ ౧॥ నారద శుక శౌన
కపహ్లాను మంత్రులు। పారాశర్య్యు ప్రముఖులును। ధారుణి రుక్మాంగద ప్రంప్హదులు। నిరచనం గదా నిమ్మలు వైరి॥
॥ ౨॥ కరి పుండ్డరీక గాంగ్గేయ వశిష్టా॥ల విదినంబరిషాజ్జునులు। యిరవుగ ఆహి వేంకటేశని పాదవులు। నిరతిం
గనికదా నిమ్మలు వైరి॥ ౩॥ ❀ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ వెఱవకుండి యుండ్డ కుంగ్గావిప్పు బొతుండనేను। అటివుతి నన్ను
నమ్మద మేలు పరిదాసుండనెంగాన॥ — ॥ పరమపదనాథుని భావించ్చి తపము శే శీ। వారలలోకము నెనడుగ వాసురలా
లధరలాలక్ష్మీపతి దాసుండనెనైతింగాని। శిరులక్షిమిము విసరించ్చు చింత్రించ్చకుండి మీరు॥ ౧॥ పరగ చక్రాయుధుని బండ్డనె నై
తపములేలే। వాపలం బిడించ్చుంగాదు వాసురలాల। గరుడవాహనుని కడు నుతియించ్చెంగాని। తరలిభితిల్లి యవ్వుతము
దాంచుకొకుండి మీరు॥ ౨॥ ఆముకొ నియజ్ఞీర్ప పండని నెం బూజించ్చెంగాని। మీమీ భాగములడుగు దెవెదుసుమీ
సురలార। యెవ్వుటిక ఆహివెంకటపి కునికరనాముచొచ్చితి। కామించ్చి నల్లనె నన్ను కరుణించ్చుండి మీరు॥ ౩॥ ❀ ॥ శ్రీః॥

... ॥ పల్లవి॥ ... యములనన్నుంగాచే ... । ... యినిలువవే॥—॥ ...
... పరగంధప్పులుమతివచ్చిం ... సరమి ... తులంచె ...
... సంగానలు గంగందగడు॥౧॥ పంచ్చవెళిపు ... నను। ... నిని విడువంగనడగ
... మెల్కెవాండుగు ... మన్తైనాను। అంచ్చెలమాగమెం ... దగడు॥౨॥ మన్ననబంద్దైనవాం ...
... నమంద్దనొ। పన్నిమనసునయెగ్గపద్దిందగడు। యిన్నివిధముల ... శ్రీవేంకటేశనన్నుంగాచుదగానిమి
... దగడు॥౩॥ ✧ ॥గుండక్రియ॥ పల్లవి॥ హాలంజిప్పనిమున్నడిపున్న్యము వాండవునీవు। యేవెనంద్దింగానిప్పనియియ్య
... గాక॥—॥ బద్ధబయలు న్నాండయేపనిశ్శి శివచ్చితిని। అద్దిపరమపదమడుగమోఘెడినెద్దననివాసంగితెనిపంగ్గెసపలం
... నమునండిసు ... కొంద్దగాక॥౧॥ వాండలుమోచుకున్నాండవాళ్ళనా ... ండుండదవను। బడినికొలువుకియ
ంబ్రాప్తినాకిది। చిడుముడితొనిచి ... రగాంద్దివాండనై। బుడిబుడినదునిద్దంబాలయుదగాక॥౨॥ యిలపైంబుడ్డుచున్నాండ
యెవ్వండనునిపన్నెను। తలంచినిన్నుంగొసరతగవునాకిది। అలమేలుమంగపతివైన శ్రీవేంకటేశ్వరం చెలంగినివాండనని చెప్పు
కొంద్దగాక॥౩॥ ✧ ॥సామంతం॥ పల్లవి॥ యిన్నిబికిమూలము యింద్దిరానాయకనివే। సన్నలనెనెదువశెనాదింత్తునయ్యా॥—॥
యెండ్దనుబలవంతము యింత్తులచుద్దలికము। అంద్ద✧కంద్దివాలాయమాపారవాంఛ్ఛ। అంద్దినఖిలిండితనమాంంద్దికం
ద్దినిష్టతి। కంద్దువనినెప్పరినింగాదనితొతునయ్యా॥౧॥ విడనిసమ్మంధము వెసదిపానపునాపు। అడికూడినసంగ్గాతమ
హంకారము। తొడిలంక్షెయపుడు నుద్ధరభిమానములు। వాడికెయనెవ్వరినివలదంద్దునయ్యా॥౨॥ మిక్కిలినెస్తముతొ
త్తెమించ్చులబంగ్గారము। నిక్కముగాననుబంధినిద్దయత్రుము। వాళ్ళపైకనుంగానుచువున్నాండవునాలొ నివే। యిక్క
డ శ్రీవేంక్కటేశయెవ్వరిరాతునయ్యా॥౩॥ ✧ ॥ ✧ ॥—॥

నారాయణనాగౌళ॥ పల్లవి॥ అదువనెనే వుండ్డవలదా హరిపైభక్తియును। పదువైభాగవతులకిభాగ్యఫలము గానా॥ — ॥ పడితాయ
నయ థర్మము పక్షనంగనినపుడు। వడిం బ్రాయము మగుడంగండావచ్చినయపుడు। చిడిఖినకార్యము హొండ్డైచెహూరినయపుడు।
అడరినసంత్తసమత్తంతనవచ్చునెమతిశి॥౧॥ అద్దిడెశాంతరగతుండగు సుతుంగనినపుడు। నెద్దనంబొయ్యొప్రాణాము నిలిచినయపు
డు। దర్మమ్మైమఱచిన పథ్యము దలంపయినయపుడు। వొద్దిన సంత్తసమెంత్త నివానగూడును మతిశి॥౨॥ అలిగినయెలికెత నుంగ
డునాడవించ్చినపుడు। చెలంగుచు దూరపుకాంత్తను చెరినయపుడు। బలుశ్రీవెంకటగిరిపతి ప్రత్యక్షమ్మైనపుడు। నెలకొనిసంత్త
సమెరత్తనినిండ్డకుండ్డమతిశి॥౩॥ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ తనవాడుంచ్చుకొండు దైవమాయియాతుమగాచి। ఘనవివెకం
బుపంగికానిచిగానెలంగడి॥ — ॥ బలుకాంక్షలు ముండ్డలపద్దితియ్యంగాదుఃఖించ్చుండు। తాలంగ క్రోధము రొమ్ముడాక్కం
గాదుఃఖించ్చుండు। చలిమితాలా భము తన్నెభాధించ్చంగాదుఃఖించ్చుండు। వలవంత్త డి వినచన్నవారికిదుఃఖించ్చునను॥౧॥
తనువిషయాత్రయముదండ్డించ్చుం గాదుఃఖించ్చుండు। మనసిడక్కైనాంబొయిమరుగం గాదుఃఖించ్చుండు। ఘనమోహాంధ
కారముకలంచంగాదుఃఖించ్చుండు। మును చన్నవారికింగామానరిదుఃఖించ్చును॥౨॥ పద్దిజవ్వనమదముపఱచంగాదుః
ఖించ్చుండు। అద్దితానుజన్మించ్చినయండ్డ పదుఃఖించ్చుండు। నెద్దన శ్రీవెంకటపతిని బంధ్దుంగాంజెసుకొని। గద్దిగాదుఃఖముడిపితి
కాచుకొనిసుఖించ్చును॥౩॥ ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యెప్పురివంకానెమున్నది। వ్వపుచునిట్టురననుంగావంగడి॥ — ॥ ప్రతిబంధము
లపంబంత్తమిచ్చితిని। రతినాతెరువింకరాపమని। గతిమాలిమాయకు కడువిండాగ్గితి। మతినను నింపకమన్నించ్చుమనుచు॥౧॥
చెప్పిపంచ్రియములుచిత్రగుప్తునకు। తప్పకవెలలు డాంచుమని। ముప్పిరిమొక్కితిమునుపనెమనసుకు। యెప్పుడుం
గడలకునేంగకుమనుచు॥౨॥ పూరడించ్చితినివాడంబరచినిద్రను। నారెనెమరించ్చకుమనుచు। యీరితి శ్రీవెం
కటిరియలక్షితిని। చేరినన్నంగృపకెయంగడి॥౩॥

॥ బౌళి ॥ పల్లవి॥ ఆదివానికివలెం దొడయ్యాం(బ్రకృతి। గాంద పుజీవునికెంత్త క్లైవతమొ(ప్రకృతి॥—॥ బాధ్ధిచదివినవెల్లానాకెం
డుబంపి వచ్చియి చ్చు। పాదించ్చియ ద్విసోధి ద్వి(ప్రకృతి। తిద ండాల్లింబజన్మముడెచ్చి యీజన్మా నని చ్చు। చిదికెమాది
కి యిచ్చినదిచ్చుం(బ్రకృతి॥౧॥ షాక్కబానుండ్డిన వానినొక్కబాంబాడమాపించ్చును। షక్కనవాశికవి ద్వి(ప్రకృతి। దుక్కి నైలంజ
ల్లినవిత్తులు కాదరుకె క్కించ్చు। వాక్కదియనికము గామెనరించ్చుం(బ్రకృతి॥౨॥ మనసులాండలంచితిమె మన్నములు గరంగి
ంచ్చు। పన్నివడియిం(ద్రజాల్లమ్మె(ప్రకృతి। యునతిని శ్రీవెంకటపతియి జీవులకు। పనిగాండ్లదిసంసారఫలము యీ(ప్రకృతి॥౩॥
॥ బౌళి ॥ పల్లవి॥ అప్పుడుగానితలంపు ఆలవాడ్లైవుండ్డడు। వుప్పతిల్లుతత్వజ్ఞానికి వ్రాబాంప్పుచునుండ్డంగవలెను॥—॥
అ సారినిమతిపడు సుచరితకెయండ్డియుండ్డు। గాలపుబేండ్డుపైవిందకానికుండ్డను। వాలాయించ్చి(ద్రిష్టి విండ్డివానికిగుటి
౬౬ పైనుండ్డు। యీవిలతత్వజ్ఞాని కియెచ్చరికైవుండ్డవలెను॥౧॥ దున్నైవానికిమన సుతాలుతంజ్ఞాలుపైనుండ్డు। పన్ని
జాజక్రికినాదిపైనుండ్డను। సన్న లంగామదిచూపుసంఘుల పైనుండ్డు। యెన్నంగాం దత్వజ్ఞానికి యెచ్చరికైవుండ్డవలెను॥
॥౨॥ భూమిలాడాంగ్గపచింత్తబాడ్డపైనివుండ్డు। కాము కునితల తిబాంతకాంత్తపైనుండ్డా। ఆముకొని శ్రీ వెంకటపతి కుండ
ంత్తకాత్మయై వుండ్డను। సాముగాతత్వజ్ఞానికి సాధింపుచునుండ్డవలెను॥౩॥ ॥ బౌళి ॥ పల్లవి॥ యిదువండ్లివారలనెడ్డ
బాధించ్చంగవచ్చు। కుదిలపుబుడ్డ్లలచే పండ్డడుకతాము॥—॥ పాపపుణ్యకర్మాదిబావకికికాయపురువు। కూపము
లోనికప్పుడు సర్వాబద్ధుండు। దీపము వెలిదప్పుగముతెగనియానాడకాండు। దూపము వాకిభక్తియుండ్డనువెనివాండు॥
॥౧॥ మతిచంచ్చలపువాండుమద్దెలలోనియెలుక। (ప్రతియై కొండెడువాండు వలలొదిమను। కత్తిలుపుదపాంకారిగుండ్డబాంది
చింబ్బితు। అతికాము పండు జిగురండ్డుకొన్నపక్షి॥౨॥ దివత్తాంతరపరుండుతెనెలాంబడినయీంగ। భావించ్చికాననివాండు
చైశికొక్కెర। శ్రీవెంకటదధిప్పరశిదించ్చుక మొనానను। ంబావటెననెడువాండు బూరసుపైబిలు కా॥౩॥

లలిత॥ పల్లవి॥ విచారపరులాల వివేకులాల। పచరించ్చితె ఇరి యాపగిది నడవుండి॥—॥ చెవినవున్నౌము వల్ల చెలంగి దేవతలైరి।
ఆసరించు పాపము వల్ల నసురలైరి। దాసరి తనము వల్లం దగ నారదాదులైరి। వాసి నిండ్ద్లెవ్వరెక్క డొవడి నెంచ్చుకొనుండి॥౧॥
ఘనరాజసగుణ నరకలు గునిహాలొకము। అనిశము దావమసానన ధాగతి। మొనసి సాత్వికము నమాత్రము బిద్ధించ్చు। ననుపమ
పదమిదొ అదియెంచ్చుకొనుండి॥౨॥ పరగ దిహామూలము ప్రాకృతము యినమాయ। అరసి యాత్మనిడిచ్చి నలమిల్ మంగ్గ।
సిరులనంతర్యామి శ్రీవెంక్కటేశ్వరుండు। సరినిండ్ద్ల మూఢుడు పొజాడయెంచ్చుకొనుండి॥౩॥ ❖ ॥గుజ్జరి॥ దైవము చేసిన సే
ంతత బ్బెంచ్చరాదు। కావలసినపనులు కాకమానవు॥—॥ జాంక్కము గానివానికి బుద్ధులెన్ని నేరిచినా। వంక్కరకాంక్కరికా నివసము
గాండు। సంక్కం బూసడచ్చియెంత సానం బట్టి తోమినాను। సుంక్కించ్చినము ష్పము తొడిసూదికి రాదు॥౧॥ యెలమి తోంగు రూ
బి నెంత్త సింగారించ్చినాను। అలయి ● కవికానిల అంద్దముగాదు। వమలసి యిత్తడి దిచ్చి ● మూడలు గాంజె సిత్తినను। కలసహా
జమే కానిక నకముగాదు॥౨॥ యి రవు గానె గ్గడి కినెంత పెండ్లి సెసినాను। జారజాచ్చు మె కానిజాంద్దం గదాదు। సరుగ శ్రీ
వెంక్కటేశ్వరుదాసుండ్డై తింగానా। సరినె మీద జ్ఞానము సమకొనరాదు॥౩॥ ❖ ॥దేసాక్షి॥ పల్లవి॥ నియుపకారమే మా
పని సేచెదింత్తేకాక। యెయెడా నియుదారత్వమే మనినుతింత్తును॥—॥ నికరుణె నాకేపని కివచ్చుంగాక మతి। యీరకడ
నా భక్తి నిపనెంద్దు కెక్కను। కైకొని నాపు నిరత్రు కత్వము ఫలించ్చుంగాక। నికు నాసేవలవంక్క నిండ్ద్లెడిమీ॥౧॥ నివు నన్ను వెద
కి మన్నించ్చెదియెక్కువగాక। భావించ్చి నెందలంచేలాభము నికేమి। దివనివుచన విచ్చెదినాకు గుతిగాక। పూవులనెం బూజించం
చంగజాంద్దేది నికేమీ॥౨॥ యిద్ది నివు నాపువరమిచ్చెది ఘనతగాక। నెద్దనవెం గొలువంగని కయ్యెదెంత్తా। గుద్ద్ధన
శ్రీవెంకటేశ కారి నికు శరణాంద్ద్లి। వద్ద వినయమే కాక వచ్చెది నికేమీ॥౩॥ ❖ ॥——॥ ❖ ॥ ❖ ॥——॥ ❖ ॥

గుజ్జరి ॥ పల్లవి ॥ అంతరంగములోనున్నహరియె గతిగాక । చింతించి మోక్షమెందానిచ్చెకానిరత్రించ్చును ॥ — ॥ పుట్టించిన కర
ర్మమె బాధించ్చు కుండ్డునది । చెడ్డుగామనసిమ అబించ్చునది । పట్టయి నడిపామి బతి మాలింపించ్చునది । చుట్టము లెవ్వ
ప యెంచిచూచినం బ్రాణికిని ॥ ౧ ॥ పక్కన విత్తిన భూమి పండ్లవండ్డ కుండ్డునది । యెక్కడామాయె భ్రమయింపించ్చున
ది । అక్కరతొంజేశిన పుణ్యమె కడ్డివేసునది । దిక్కుడెనయె వ్వరు యీడిబాంగరుణించ్చను ॥ ౨ ॥ ఆసలం బెట్టిపాయమె అదవ
దమౌనది । చేసిన సంసారమజ్ఞానింజేయునది । వెసాంకయింత్తహూౘవింక్కదిశుండెలికదు । మోసపుచ్చె వారెవ్వరుముద
మెజీవునికి ॥ ౩ ॥ — ॥ శుద్ధవసంతం ॥ పల్లవి ॥ వాడలు బండ్లవచ్చును గిబండ్లాడ వెళ్ళు । యెడాన హాంకారవెలయె
ఱింగినవారికి ॥ — ॥ నలువునంగానాళ్ళకునవవెసురవాడురు । అలసురలెనరువాడురమీంద । జలమయమ్మై
యుండ్డ జగమెల్లానెకవెళ । జలమండ్డెభూమి పుట్టిజగము గాన్పించ్చున్న ॥ ౧ ॥ యీరితి సుకానె కప్పుడిను
౭౭ గుడామయ్యె పుద్ధు । అరయం ● గాడామయినుగ్గైపుద్ధును । చిరికాలుగతుల ◉ నుచింక డివెన్నెలనుత్తు । పిరివెన్నెల
చింకదింబిడంబాయయంజేసును ॥ ౨ ॥ పరగ భార్గవకానబండ్లిడారవాడురు । అరుదుగడారలెబండ్లాడు పమీంద । యిరవైౘవిం
క్కడిశుండెలికనికొల్చితిను । పరము నిహాముమెక్కపగిడికలుగను ॥ ౩ ॥ — ॥ నాంది ॥ పల్లవి ॥ అలరితినిపుణ్యాపాపములఆంకలింబ
డినెను । గెలిచితి నినిన్నుంగొలిచియింకంగిర్తింప్పుచునిర్మలుండనైతిని ॥ — ॥ యింకనెను యీషదునాలుగుశ్లోకము లుచాచ్చియెన్నాళ్ళు
దబ్బించ్చకానువాండ । యింకనెను నెంజేశినదానంబ్బులు చూచి యెండ్డాంకాంబెన్నంగెడువాండ । యింకనెను నా పుత్రమిత్రులనడుమున్నెడ్డాంగం
గలవాండ । యింకనెను యిలదివ్యతీర్థములవెండ్డవెండ్డ నెక్కడనిపారిడంగలవాండ ॥ ౧ ॥ యింకనెను నానాదేవతలమఱింగుననుయెడిగాల
డదాల్బింగలవాండ । యింకనెను బహుజంతు రూపము లుగ్గెకొనియెపగిదినిబాంక్కంగలవాండ । యింకనెను మంత్రములు జబి
ంచి యెరితిమాయలగెలిచెదివాండ । యింకనెను సంసారము చూచియెమనినమ్మించెంగలవాండ ॥ ౨ ॥ యింకనెను నిడాసుండనైజ
చువలెనుండ్డంగలవాండ । యింకనెను నివిగతియనియిహాముంబరముంచెకానువాండ । యింకనెను అలమేలుమంగపయీశ్వరం
డ్డైన ౘవింక్కదిశా । యింకనెను ఆచార్యు ననుమతిప్రాదయములాపలండలంచువాండను ॥ ౩ ॥

చాళి॥ పల్లవి॥ పురుషోత్తమాఅన్నదిలోపూసలఁదారమువలె నీవెరవత్తిఁగినన్నిటా ద్దాను శ్రీవింఛ్చంగవలెంగాని॥——॥ కదలు ను
గాలినివుఁగదలించ్చితి। బాదలును సత్వము లునివుఁబాదలించ్చితి। వెదకితికి లునివెదికిర్వం బునకు। పదిలము గాని నువెదకి పట్టంగవ
లెంగాని॥౧॥ కాలుచుముంగమ్మర్గము లొని వురుకానరా కవుండ్డి। నేల యు మిన్నను నివేపా లింప్చుచు న్నాండవు। నిలిలైనబొమ్మలా
డిలివిని చేతనాడిని। కాలుమ్ముండ్డ గానినాకారము కాలి చూడవలెంగాని॥౨॥ యిత్తు వుదరములు నివేయిదు శ్రీవేంకటగిరిని
మొత్తమైయలమేల్మంగతోముదమలరంగాను। బత్తితానినుంగొలిచినవారికిపరుసవిడివి నీవే। కొత్తలుగా నిన్నెనమ్మి కొలిచి
బ్రదుకవలెంగాని॥౩॥——॥ సాంద్రం॥ పల్లవి॥ మానరాదు నిండప్పులు మఱియెన్నిచేసినాను। కానిమ్మనినిను నిక్షేరపుకొంచ్చ
వలెను॥——॥ విడుకైనని దివులచిన్నపము వినికాని। యీడువైనని బిరుదు వెంచ్చికాని। పాడితోనినాచుముల ప్రభావాననైనంగాని।
యిడనైనానిదా సుండనెంచ్చికావవలెను॥౧॥ నమ్మిని న్నుంగొల్చిననాగుదునింజూచికాని। కమ్ము కొనినాదైన్యముకనైనంగాని।
వుమ్మడినికుంగలుగునుదారత్వమునంగాని। పమ్మనన్ను రక్షించి బ్రదికించ్చవలెను॥౨॥ సరినా లావలను న్నసమ్మం
ధమునంగాని। నిరతి నెరికైననైపాన్నం గాని। పరగ నలమేల్మంగపతి శ్రీవేంకటేశ। హరినా కుంబ్రత్యక్షమై ఆదరించ్చవలెను॥౩॥
——॥ భూపాళం॥ పల్లవి॥ యెమిగీయుదును నాయుద్యోగముయెంత్తా నాయోపొడవు। కామింత్తుంగాని యిండ్లలోను
కడింగలుగము బ్రహ్మమనోరాజ్యము॥——॥ ఆకరుణించ్చుండలంత్తును ఆపురగణ్యములను। కైకొనిదేవతాసమితినింగను
ంగానందలంతును। యెకముగా బ్రహ్మాదిలోకము వేలుండలంతును। దాకొనిని త్రింత్తునంత్తలొనపారివిడలంచినవాండం
గానైతి॥౧॥ బకపరియీశ్వరుండనాడు నువూహపొహలను। ప్రకటపుపట్టణాగోపురప్రాకారంబులు సృజింత్తును। సకలము
భాగించ్చినవాండనాడు బవులూరకికొండ్డును। అకటలంత్తలొబిత్తానకింగుడుపారింగాలిచినవాండంగానైతి॥౨॥ తలం
చినబాదిగినింగుండలంతును తగంజన్నవారినిబ్రదికింతును। మలసియంతలొంబనులుకొంటిలిచినమతియన్నియు
నిమటితును। చెలంగుచునలమేల్మంగవిభుండవా శ్రీవేంకటగిరినిలయా। నెలకొనినన్నుదురక్షించ్చంగడ
మోక్షము కోపంచ్చైనాండంగానైతి॥౩॥——॥

సణ్డక్రియ॥ పల్లవి॥ యెంతబలిమిశరినానెమిపనికివచ్చినీ। మంత్తుకెక్కభాగవతమహిమ నెరాక॥—॥ భవపాశబంధము
లుపక్కననుండెగునా। వివరించిపాలింగొల్చివిన్నవించుకా। ధ్రువమైనయనాధిదురితములువాసునా। చవిగానుతిపమం
ఆ త్రముజపియించుకా॥౧॥ అక్కజపుకామక్రోధముల ంత్తలానిమానునా। మోక్షచుగావిండ్డనపమాటివద్దకా। వెక్కసపుకర్మ్మములు
విడిచితానెపావునా। మక్కవతో శ్రీవైష్ణవమతముగైకొనకా॥౨॥ కడిమినాయజ్ఞానాంధకారమడంగునా। యెదలోన శ్రీవేంక
టేశుంగాననకా। సదానందబోడినచంచ్చులముడుగునా। మోదలనలమేల్మంగ్గముదునెకొకా॥౩॥ ॥సారంగ్గ
నాట॥ పల్లవి॥ యెక్కడదాంగంగవచ్చునింకనిపు ను। పక్కననిడాసుతెల్లాబ్రదికిరియుంకను॥—॥ పంత్తానవెక్క డాంజిక్కవ
డనియద్దివాండవు। చెంత్తలనికథలలాంజిక్కకొంద్దివి। యెంత్తైనానిమహిమలనెంచ్చురానివాండవు। దొంత్తరసపు। ప్ర
౬౮ నామాదులనిన్నికైత్తివి॥౧॥ సరుగనె ధరిచితసాధింప్పురానివాండవు। దారకినిభక్తిచె సాధ్యుండ్డవైత్తివి। సురలపనిగు
తుచూపరానివాండవు। బిరుదుల చెసుఋతుపెద్దించ్చుకొంద్దివి॥౨॥ వెదములచెని హూపువెదరానివాండవు। ఖాది
తొ శ్రీవేంక్కటద్రింబొడచూపివు। యెడసనివొక్కండవెయెలికైనవాండవు। మిడినియలమెల్మంగ్గ మెడంగద్దుకొంద్దివి॥౩॥
॥ ॥సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ దెవదెవనిదిఖ్యమహిమదివి। నివొక్కండవె నిఖిలకర్త్తవు॥—॥ అనిశము సురలపనదుర
క్షకుండవు। దనుజులపాలయాంత్తకుండవు। దినము ంబితాళ్లపు తృప్తికరుండ్డవు। జనులకెల్లసంసారసుఖమ
వు॥౧॥ మునులపసంత్తతమోక్షప్రదుండవు। ఘనగ్రహములకుకాలమవు। అనయముసిద్ధులకష్ట యె
ఘుబిరవు। దినుంగనువారికినిధానమవు॥౨॥ బహువెదములపపరమార్థంబవు। సహజజగములకుశరిరివి।
మహిమలనలమేల్మంగపమగండవు। యిహమునపు శ్రీవేంకటెశ్వరుండవు॥౩॥ ॥—॥ ॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ పంత్తము తోడుత మెరశి నిడివా ప్రకృతి మూలమ్మై యీసంసారము। యెంత్తదివారము నె మిడిదిగెలువం
గయీశ్రీపుండెదయంజూచింగాక॥—॥ అనాదికాలప్రవాహము అఖిలజీవులపు యీసంసారము। వినోదమ్మైజరగు మన్న
దిదెవిష్ణువిలయ్మ యీసంసారము। పనివడియప్పుడు కల్పకల్పమున బ్రంహ్మాసృష్టియగు యీసంసారము। పెనగొనిపలుచుద్దరికెంబ్బు
అతోంబెపగు చునుండ్డునెసరసారము॥ ౧॥ మాయలకెల్లను పునికిపద్దిగు చుమరి నింబ్బినిదె యీసంసారము। కాయజుచేతనునానా
వికారకల్పితమ్మైనది యీసంసారము। పాయము ముదిశినంబా నికసంత్తానపరంపకైనది యీసంసారము। మోయని మోపైఅంద్దు
కొన్నదిదేముంద్దు వెనకలను యీసంసారము॥ ౨॥ చిమ్మిరెంగుచునుంబు రాకృతంబు నంజినిరింబ్బినిదె యీసంసారము। తేమ్మలు
గామువుండ్డరికొరికెలను తిగెలువారినిసంసారము। పమ్మియంత్తలానలమేల్మంగ్గపతియ సత్రీవెంక్కటిశ్వరుకరుణానను।
నెమ్మదినితనిదాసునింగాంటెఖినెరవెరిచెనిసంసారము॥ ౩॥ ❖ ॥ ధన్నాశి॥ పల్లవి॥ యెవ్వాయమునె అంగయిదిని నువిన్నపము।
శ్రీవల్లభనివెరక్షించ్చుకొనిబం ధ్ధను॥—॥ కొండ్డరు తహామపిరామంగొరిడొద్ద వారవుదురు। హొండ్డంబదివిరాం
ద్దరుపూజ్యలౌదురు। కండ్డువవు కళ్ళిమునస్పర్గమెలుదురు కొండ్డరు। ముండ్దినెన్నై తెనిధర్మనమున నుండ్డివాండను॥
॥౧॥ తమయాత్మనెతలంచిధన్యలౌదురు గొండ్డరు। తిమిరిదానాలుచేశిదివ్యులౌదురు గొండ్డరు। నెమకికాయబుద్ధిచె నిష్ఠులౌ
దురు గొండ్డరు। ప్రమదాననినైతినిప్రభావము వాండను॥ ౨॥ గద్దినా సత్త్వమి ఆడిఘనులౌదురు గొండ్డరు। పద్దినప్రతము లను
బ్రదుకుదురు గొండ్డరు। యిద్దియలమేలుమంగ్గనెలిన శ్రీవెంక్కటెశ। పద్దినెనైతిని నన్నంబాడెదివాండను॥ ౩॥ ❖ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥
యెంత్తప్రతాపమోనిది యెంబ్బిచూచితే। వింత్తవెలనిన్నశివింబ్బు దెంత్తెకాక॥—॥ ముఖ్యపనిసంక్కల్పము ముంచ్చి బ్రంహ్మాంద్రాదులైన
తప్పించ్చువెరు మతినాందువెరు। యెప్పుడ్డైనాద్వైత్తులపైయెత్తినచెచక్రము। తిప్పువెరునిమహామతెలియావెరు॥ ౧॥ ఆముకనివ్వుమ ల్లించ్చి
నంద్దిననాదికర్మములు। యెమిదమానుపలెవు యిప్పించ్చువెవు। నెమించ్చుకలాకాలపైని వుపరాల్కైవుండ్డితె। ప్రేమంబెదరించలెవ్వుపెనం
గాలెవు॥ ౨॥ చెరినివ్వుమమ్మలితెచెశినయపరాధాలు। మాపుకొనలెవు మతిమలయాలెవు। గారవాననలమేల్మంగ్గపతి
శ్రీవెంక్కటెశ। ఘూలితినివిశాకముదరులలెపా॥ ౩॥ ❖ ॥—॥ ❖ ॥—॥ ❖ ॥